

ИЗВОРЪТ НА ДОБРОТО

Петър Дънов

*Последно слово
на Учителя*

ПЕТЪР ДЪНОВ
УЧИТЕЛЯ

ИЗВОРЪТ НА ДОБРОТО

ПЕТЪР ДЪНОВ
УЧИТЕЛЯ

ИЗВОРЪТ НА ДОБРОТО

Последно слово на Учителя
Мърчаево, 1944 г.

Издателство „Бяло Братство“
София, 2016

Петър Дънов, автор
Боян Боев, съставител
Борис Николов, съставител
Издателство „Бяло Братство“

ISBN 978-954-744-301-3

Съдържание

Изворът на Доброто.....	11
Дом Темелков – последната Пасха.....	12
Великото разумно начало.....	13
Смисълът на живота.....	14
Животът е музикално изявление на Бога.....	16
Бъдете съвършени.....	18
Любовта на Единия.....	19
Чистата и нечистата храна.....	24
Изворът.....	26
Единство в Любовта.....	28
Границата между две епохи.....	30
Музиката – път на постижения.....	34
Войната.....	40
Божественият скулптор.....	41
Смисълът на страданията.....	44
Разумните страдания.....	45
Крайнният предел.....	47
Корените.....	48
Страдания с любов.....	49
Свободата.....	51
Педагогически въпроси.....	53
Качествата на ученика.....	62
Пътят на ученика.....	65
Ученикът.....	66
Здравето.....	67
Вяра и знание.....	68
Божественият промисъл.....	71
Посещение на Бога.....	75
Паневритмията.....	79
Първият цигулар.....	81
Вътрешната работа на ученика.....	82

Общение с Природата.....	91
Великата среда	95
Двата закона.....	96
Психичните причини на болестта	97
Ученикът	100
Бъди свършен.....	107
Правилно гишане	109
Бъдещата култура.....	111
Свещеното име.....	114
Сънят като обновителен процес.....	115
Магическият кръг	117
Качествата на Божествената Любов.....	121
Писмо от Учителя.....	124
Той иде.....	124
Вторият закон	126
Закони на материалния и на духовния живот	128
Даровете на Любовта.....	132
Тихият глас.....	137
Незнайната Любов.....	139
Условия за истинско знание	140
Поезията.....	142
Вземане и даване	144
Изпити в Любовта	145
Справедливостта.....	147
Смирението	153
Щастие и блаженство.....	154
Закони на Любовта	155
Първият подтик.....	159
Притчи за Любовта.....	160
Всеобщият език	163
Практически правила	164
Космичното съзнание	168
Божествената наука.....	170

Реализиране на желанията	174
Сетивата.....	175
Закон за частите и закон за цялото	180
Път към Любовта.....	182
Писмо до Учителя	183
Любовта ще организира новата култура.....	184
Бъдещият порядък.....	188
Великата връзка	192
Двата пътя.....	193
Всеобемащата Любов	197
Устойчивост.....	200
Перспективи на бъдещето.....	202
Относителна и абсолютна реалност	204
На планината	205
Божественото учение	208
Българските народни песни.....	212
Влизане в един велик свят	213
Новите отношения	215
Истинският човек.....	217
Вечното жилище	219
Невидимият свят.....	222
Двете основни правила	227
Всемирното Бяло братство.....	228
Учителя	233
Истината.....	237
Закони на мисълта	239
Собствеността.....	243
Новият човек	245
Правила за ученика	245
Възлюбеният на човешката гуша	246
Познаване на Бога.....	252
Ликвидация на старото	253
Прег новата епоха.....	259

Зазоряване	263
Разумността на Природата	265
Законът на справедливостта.....	268
За расите	273
Интуицията.....	273
Културата на ангелите.....	275
Песните на Учителя.....	285
Краските	290
Радостта.....	293
Опознаване	294
Пътят на постиженията.....	295
Музиката в Природата.....	298
Красотата.....	303
Безкористие.....	304
Мъчение, труг и работа	306
Социалният проблем.....	314
Учителя за България.....	315
Погмладяване.....	324
Служене.....	325
Малките братя.....	327
Шестата раса.....	330
Човекът на шестата раса	333
Новият порядък	336
Пътят на силния	338
Новото земеделие	341
Писмо от Учителя.....	343
Славянството	344
Любов без външен стимул	347
Мерки в Природата	350
Мисли върху музиката	356
Доброто	362
Съработници на Бога	365
Служението	366

Небето	371
Законите на човешкото развитие	372
Благодарността	376
Трите стъпала на новата култура.....	378
Речник на чужди и остарели гуми	382

Изворчето на Доброто се намира недалеч от София, в с. Мърчаево, в двора на Темелко Гьорев. В неговия скромнен дом Учителя прекарва няколко месеца от последната си година на Земята - 1944. В тежките времена на Втората световна война, в апогея на развихрилото се зло, той открива един малък Извор на Доброто - не просто в двора на Темелко; този извор, който учениците му каптират и обгрижват със свещено чувство, напомня на онзи непресъхващ извор на добро в човешкото сърце, който блика от чистите недра на живота - от Любовта. „И Виделината свети в тъмнината, и тъмнината я не обзе ...“

И още едно изворче открива Учителя там тогава - извора на здравето. И това може би е символично. Здравето е невъзможно без чистота; чистотата е невъзможна без страдание... Чашата от единия извор е горчива; чашата от другия извор е сладка и благодатна...

Словото на Учителя през онези съббоносни дни - както в беседите, така и в разговорите му с учениците, се отличава с необикновената концентрираност, сила и проникновение. То се стреми да подпомогне най-важното, което трябва да се случи: осмисляне на онова, което става с човечеството. Хората трябва да разберат смисъла на страданието, на жертвата, на смъртта и на живота. Това разбиране ще направи възможна трансформацията на съзнанието, а оттам и на човешката култура и на човешкото присъствие на Земята - и не само на Земята. За да прогължи да съществува човечеството.

И днес прогължаваме да се учим - на страдание, на жертва, на добро. Дали ще останем само с горчивата чаша? Дали ще допуснем да пресъхне Изворчето на Доброто?

Не е възможно. „И Виделината свети в тъмнината, и тъмнината я не обзе...“

Мария Кисова

ИЗВОРЪТ НА ДОБРОТО

В последните дни на 1944 г. на Изгрева гоиде човек. Той готича запъхтян. Бързаше.

- Кажете на Учителя, че искам да говоря с него!

Цял живот човекът се беше колебал между Божествена школа и света. Сега беше направил своя избор.

- Кажете на Учителя, че искам да говоря с него!

Учениците съобщиха на Учителя:

- Един човек иска да говори с Вас.

Учителя мълча дълго, после промълви:

- Кажете му, че концертът свърши.

И пак повтори тихо:

- Концертът свърши вече...

Разговорите „Изворът на Доброто“, както и беседите, събрани в трите томчета „Заветът на Любовта“, са заключителната част на „Великият концерт“. В тях Учителя хвърля последен поглед на изминатия път, обобщава, преоценява, пояснява всичко, върху което е говорил, спира се върху най-същественото, дава последните напътствия на учениците.

Разговорите „Изворът на Доброто“, както и цялото Слово на Учителя, отразяват свършения свят, от който той иде, чистия и свят живот, към който той ни води.

Този живот иде сега за всички човеци и братя.

ДОМ ТЕМЕЛКОВ – ПОСЛЕДНАТА ПАСХА

*И настана денят Безквасници,
когато трябваше да се заколи пасхалното агне,
и прати Исус Петра и Йоана, като им рече:
идете, пригответе ни пасха, за да ядем.
А те му рекоха: де искаш да приготвим?
Той им отговори: ето, като влезете в града,
ще ви срещне човек, който носи стомна с вода;
идете след него в къщата, гето влезе,
и кажете на стопанина на къщата: Учителят ти казва:
де е стаята, в която да ям пасхата с учениците Си?
И той ще ви покаже горница голяма, постлана; там при-
гответе.
Като отидоха, намериха, както им бе казал, и приготвиха
пасхата.*

Лука 22:7-13

Когато започнаха въздушните нападения над града, Учителя излизаше всеки ден на планина с група ученици. Той беше сериозен, почти не говореше и прекарваше целия ден горе. Каквото и да беше времето, Учителя възлизаше с отмерени и ритмични стъпки. Някаква важна работа извършваше той в дълбоко мълчание.

Четиридесет и два пъти възлезе Учителя на планината. Движенията в материалния свят, проникнати от Духа, имат магическа сила.

Когато разрушенията засегнаха града и страхът, паниката и ужасът обхванаха хората и легнаха като тежък похлупак, Учителя каза:

– Тука вече няма условия да поддържа човек връзката си с Бога, да излезем!

Той каза това сериозно, тъжно, като че казваше: „Тука няма въздух и слънце – да излезем!“

Тогава Учителя се оттегли с група ученици в близкото село Мърчаево в дома на един от учениците – Темелко. Учителя създаде тук малък свят, наг който небето беше ясно, Слънцето грееше и можеше да се диша свободно. Вълните на бушуващото море се разбиваха в неговите твърдини и бяха безсилни да нарушат светлия мир, който царуваше.

В онези усиленни дни много хора намираха тук убежище, подкрепа, утеха и насърчение, почерпваха сили да изгържат изпитанията. Това е отразено в разговорите „Изворът на Доброто“.

ВЕЛИКОТО РАЗУМНО НАЧАЛО

*Изяви ми се тъй,
както Ти благоволяваш,
както на Тебе е угодно.
Молитвата на ученика*

Няколко дни валя сняг. Всичко изчезна под бялата покривка. Селските къщи почти се изгубиха.

Като разчистиха пътеките, учениците се прибраха за обяд. Въпреки снеговете, гости пак имаше много. Обядът завърши. Изпяхме няколко песни и после излязохме навън. Въздухът беше студен, чист, укрепителен. Учителя вдъхна дълбоко, отпрати поглед наоколо, после към синьото небе, след това го спря върху угрижените лица на хората и каза:

Всичко е от Бога. Питам къде е Бог. Във въздуха. Чрез въздуха, който влиза в тебе, Бог ти дава живот. Бог – великото разумно начало, е във водата, в светлината, в хляба. Вие в Бога живеете. Бог ви обича със светлината Си, Той ви милва. Бог ни се изявява чрез Слънцето, чрез плодовете, а ние не Го разбираме. Когато сме слаби, в тази слабост е Бог. Някой път ние мислим, че сме много самостоятелни, а пък то – дошли сме в Бога и чувстваме Неговата самостоятелност. Като помислим, че сме силни, Бог ни туря на другия полюс – слабостта, а когато се смирим, Той ни въздига. Какъв ум е този, който промишлява за всички слънца във Вселената!

Има един тих, приятен ветреца, който наричаме гуханието на Бога. За мене геният има смисъл готолкова, готолкото виждам Бога, скрит в Природата.

СМИСЪЛЪТ НА ЖИВОТА

Тази сутрин възлязохме с нашия обичен Учител на високата конична връх над селото. Снегът беше мек, пухкав – първият сняг на зимата. Когато възлязохме на върха, слънцето се беше вече подало зад хребета. То затопли и смекчи мразовития нощен въздух. В планината царуваше светло затишие. Беше един от онези мигове, когато се извършва чудното тайнство на обединението и единомислието. Когато великият живот докосва душите, той примирява, заличава различията. Сиянието на единния живот обгръща и изпълва всичко.

Като постлахме върху снега кой каквото имаше, насядахме около нашия обичен Учител. Зимното слънце грееше приятно. То милваше с нежна ръка на майка. Учителя каза:

Питат ме в онзи свят ходил ли съм. В онзи свят не съм ходил, но живея в него. „При Бога ходил ли си?“. Не съм ходил, но живея с Него и Го изучавам във всичко: в камъните, в растенията, в животните, във водата, във въздуха, в светлината. Той е във всичко живо. Виждам Го и в най-малкото, и в най-голямото. Рагвам се и се веселя, когато чуя Неговия тих глас.

Вие очаквате да видите Бога след смъртта си. Ако живеете по човешки, и като умрете, пак ще бъдете на Земята. Някой казва: „Искам да видя Бога“. Не виждате ли проявената Божия светлина? Тя е изявление на ангелите, на Бога. Сега работете, за да чувствате Неговото присъствие навсякъде и всякога. Сутрин, когато отидете на някой връх, там да видите Бога.

Всичко, което е извън нас и вътре в нас, което ни заобикаля, представлява форма, чрез която се изявява великото разумно начало. Заг мен, наг мен и около мен е Бог. Докато мислиш за Бога, Той е пред теб. Престанеш ли да мислиш за Него, Той е заг теб. По-добре е, когато Бог е пред теб. При най-големите изпитания, страдания и мъчности на човека Бог ще му се изяви в една или друга форма и ще му помогне. Привилегия е за човека да общува с камъните, растенията, животните, вятъра, с цялата Природа. Защо? ащото всичко е излязло от Бога. Докато човек живее в Божествения кръг, той вижда Бога навсякъде и във всичко. Излезе ли вън от този кръг, той се обърква.

Когато говоря за Бога, имам предвид свещеното, реалното, което може да се опита навсякъде. Ако Го търсите, ще Го опитате и в човека, и в животното, в растението, във въздуха и във водата. Нека всеки, на когото говорите, да разбере, че Бог, за Когото му говорите, не сте Го наследили от дядо си и баба си, но имате една велика опитност, на която се дължи вашата вътрешна светлина.

Велико нещо е да живеете за Бога, да чувствате живота на всички същества, да влезете в съзнанието на една мравка. На Земята вие не я разбирате, нямате отношение към нея, но във висшия свят, в света на знанието, вие я разбирате.

Да видите Бога, това значи да се домогнете до онзи велик вечен принцип, който подмладява, възкресява, внася светлина и топлина в човека. Ако хората считат за привилегия да видят, да се разговарят с някой виден философ или поет, колко по-голяма привилегия представлява възможността да видите Бога. Знаете ли какво значи да видите Бога? Това е смисълът на живота. Велико нещо е да влезеш в досег с тази чиста интелигентност. Бог първо ще намерите в малките неща: в кристалите, в изворите, в цветята, а после – в големите.

Има хора, които не обичат да им се говори за Бога, но като погледнеш такъв човек, ще видиш, че има нужда от Него. Кажете му: „Вие не излизате на светлината, затова сте анемичен и слаб“. Няма да му говорите за Бога. После ще му кажете: „Имате нужда от чист въздух. Дишайте дълбоко, иначе ще боледувате“. Друг път ще му кажете: „Кръвта ви не е чиста, трябва да подобрите храната си, иначе ще заболее“.

Хората схващат Бога като абстракция, а Бог е реалност. Въздухът и светлината са условия, чрез които можете да имате преки, свободни отношения с Бога.

ЖИВОТЪТ Е МУЗИКАЛНО ИЗЯВЛЕНИЕ НА БОГА

При Учителя обикновено завършвахме обедата с песни. Пеехме едногласно. Хармонията идваше от различията на гласовете. Музиката дава възможност на човека да се вдълбочи и съсредоточи, да почувства великата хармония и единство на живота. Учителя казва:

Казано е, че Бог направи човека по Свой образ и подобието. Тогава човек представлява Божествената книга. Като изучавате човека, почват да разбирате и Природата.

Вие не можете да обичате нещо, което не е Божествено. Това, което още не разбирате докрай, внася радост. А това, което сте разбрали, е само опаковка на незнанието. Не е невежа този, който не знае, а онзи, който не изучава незнанието. Като изучавате незнанието, то ще остане пак незнано за вас. Великото разумно начало се разлива и изявява в множеството.

Защо Бог създаде света? За да се изяви. Няма какво да търсите Бога на онзи свят. Той е в този свят и в онзи свят. В Него са включени всички същества.

Когато помислите за Бога, трябва да почувствате най-възвишеното, да почувствате живота в неговата цялостност. Да бъдете в хармония с Бога – това значи да разбирате цялостния живот. Трябва ли тогава да казвате, че светът не е хубав? Всичко, което Бог е създал, е ценно, но човек не оценява това, което го заобикаля. Същественото в живота е това, което твори формите. Незнанието е, което твори. Знанието е превозно средство на незнанието.

Има един господар в света. Това е Бог – единствената реалност, на която човек може да се моли, от която всичко може да получи. Бог е вложил капитал във всеки човек. Този капитал се намира в главата му, в неговите мисли, а изпълнението е вложено в сърцето на човека.

Някой има да ви дава, а казва, че няма да ви дава. Той знае в себе си, че ви дължи, но така казва. Също и тези, които отричат съществуването на Бога, вътрешно знаят, че има Бог. Казват: „Бога никой никъде не е видял“. Това се отнася до физическия свят. Вие казвате: „Не сме видели Бога и ангелите“. И Бог си видял, и ангелите, но спял си бил – нищо повече. Ще гоиде време, когато всички хора в света ще виждат проявите на Бога.

Има ага, но Бог не е създал ага. Има и рай, но Бог не е създал и рая. Той е създал нещо много по-велико.

БЪДЕТЕ СЪВЪРШЕНИ

Трябва да вземем участие в Божията работа. Това значи да мислим, да чувстваме и да постъпваме като Бога. В Природата трябва да работим по новия начин, а именно – както Бог работи.

Той работи по всесъвършен начин.

Бог е дълготърпелив. Ние ще бъдем търпеливи.

Бог е всемъдър. Ние ще бъдем мъдри.

Бог е вселюбящ. Ние ще бъдем любещи.

Бог е всесилен. Ние ще бъдем силни.

Бог е това, което ни подтиква да мислим и да работим.

Паднал си духом – Той те повдига нагоре.

Искаш да умреш – Той ти дава подтик да живееш.

Не искаш да работиш – Бог отвътре ти казва: „Иди да работиш“.

Аз гледам моите мисли и разбирания да съвпадат с разбиранията на Бога. Не искам заради мен да се изменя времето, но се съобразявам с времето, което великото разумно начало нарежда.

Каква е задачата на човека? Непрекъснато самоизправление и самоусъвършенстване.

Бог е непрестанно изявление на

съвършенството, а човек е непрестанно изправление на себе си в пътя на съвършенството.

Това е тълкуването на стиха: „Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш“. Човек непрестанно коригира своето несъвършенство в пътя си към съвършенството.

ЛЮБОВТА НА ЕДИНИЯ

Имаше дни, когато домът на Темелко се изпълваше с гости. Хората идваха не само от града, но и от всички краища на страната. Всеки искаше да се види с Учителя, да говори с него, да получи напътствие и насърчение. Учителя приемаше в стаичката си поединично или на групи посетителите, изслушваше ги и разговаряше с тях.

Обедите биваха общи. Това беше естествено, както в едно семейство. Малката трапезария едва побираше гостите. Сестрите прислужваха. След обета обикновено изпявахме няколко песни, после започваше разговорът.

Един брат запитва: „При тези събития какво ще правят братята и сестрите?“

Учителя каза:

Да проучват беседите и лекциите, да ги проучват от самото начало и да ги прилагат. Всяко Слово е дадено при особено съчетание на планетите и на Слънцето. Ние сме подложени на влиянието на небесните тела: на Земята, на Слънцето, на централното Слънце. И при всяко положение на тези три и на останалите небесни тела по особен начин се проявяват идеите, Словото Божие.

После Учителя поясни:

Бог е дал на всички същества това, което им е нужно. Обаче има случаи, когато човешката гуша минава от едно състояние в друго. В тези преходни фази в съзнанието на човека настъпва мрак, тъмнина, докато той отново влезе в Божественото съзнание, в Любовта, в която има светлина и радост. Необходимо е човек да премине през тези промеждутъчни състояния, като през условие за неговото издигане. В тези промеждутъчни състояния той пак се

намира в областта на Любовта, но облаците на неговото съзнание пречат да вижда светлината. Тъй щото, когато сте скръбни, знайте, че минавате от едно състояние на съзнание в друго. Това преминаване от човешкото съзнание в Божественото винаги носи нещо ново. Някой казва: „Много страдания имам“. Колкото по-големи и по-продължителни са страданията, толкова по-велики и по-мощни ще бъдат състоянията на радост и любов, които ще дойдат като последствие на първите. Това може да се провери – то не е абстракция, това е наука.

И в най-малките работи човек трябва да вижда Божиата Любов. Когато Бог е създал света, Той е носел човека в ума, в сърцето, в душата и в Духа Си. Щом е така, човек трябва да гледа на създаването на света като на свещен акт на Любовта и да е готов на всякакви жертви за своя Създател.

Когато всички хора те напуснат и останеш сам, трябва да знаеш, че има Един с тебе. Бог ще ти каже: „Не си сам, не се безпокой. Аз съм с теб“. Вие не сте имали опитността да изживеете тази страшна самота. Единственото Същество, което всякога, във всички моменти мисли за нас и не ни забравя нито за момент, това е Бог – това е Великото, към което трябва всеки да се стреми.

Всички страдания, всички ужаси на живота са дадени, за да опитаме великата Божия Любов и да знаем, че великото Провидение може да ни избави от всички страдания и скърби в живота. Това ще разберем ние в края на краищата.

Всички страдания, през които минавате сега, са само за да познаете Бога – първичната причина. И когато Го познаете, ще се яви радостта. Някой мисли, че е забравен. Това е криво разбиране. Никой не може да ви извади от Божественото съзнание. В момента, когато човек допусне, че е отделно същество, сам създава нещастията си.

Едно от качествата на разумния човек е, че той няма страх. Той не мисли какво ще стане с него, какво ще кажат хората за него.

Силата на човека се заключава във вярата му в Божествения порядък. Бог външно се отдалечава от нас, за да не ни смущава, а вътрешно влиза в нас, за да ни насърчава. В света могат да стават всякакви пертурбации, у хората може да има безброй падания и ставания; в каквото и положение да се намират те, Бог винаги запазва едни и същи отношения към тях. Ти умираш – Бог пак те кредитира. Ти грешаш – Бог пак те кредитира.

Всички страдания и радости произтичат от Божията Любов. Защо? Защото не разбирате Неговата Любов, и като не я разбирате, минавате през страдания.

Няма по-голяма радост от тази – да съзнавате, че живеете, че има Един, който ви обича. Той ви казва отвътре: „Не бойте се, аз ще наредя всичко за вас. Един ден ще получите Моето благословение“.

Ако отидете в един от възвишените светове, там ще намерите мнозина, които ви обичат, които ви изпращат своите добри мисли и чувства.

Който избере Любовта на Бога, той няма да пита какво нещо е Бог. Ако съберете любовта на цялото човечество, на всички святи, добри и праведни хора, на всички ангели и богове на Небето, тяхната любов ще съставя микроскопична част от Любовта на Бога.

Казвам: блажени са хората, че Господ ги люби. Там е вашето нещастие, че Господ като ви люби, не знаете това. Едно се иска от вас: да съзнавате, че Този, който ви люби, прави всичко заради вашето добро.

Любовта на Бога седи в това, че Той постоянно дава. Това се нарича втичане от Него – „инфлукс“. Когато настъпне обратният процес, животът се обезсмисля. Докато

има това втичане от Неговия живот в нас, ние живеем и се раждаме.

Защо Господ ви създаде? За да има кого да обича.

Защо сме на Земята? За да се научим да обичаме Бога. Докато човек не е свързан с Бога, той прилича на пътник, изхвърлен на пуст остров.

Само Безграничният е в сила да затвори вратата на злото, вратата на лошите условия.

Величието на Бога не е в това, че създава слънца и вселени. Това Той може да направи в един момент. Но ти си скръбен, всеки те погрива, ти се нуждаеш от една малка подкрепа. Кой как мине край тебе, казва: „От този човек нищо няма да излезе“. Обаче Бог, Творецът на Вселената, спира работата Си, незабелязано слиза до тебе и ти нашепва: „Не бой се, не се обезсърчавай. Аз ще ти помогна. Ще уредя твоите работи още днес“. И ти се зарадваш. Това са великите работи, които Бог върши, това е великата Истина.

Аз говоря за Бога, Който посещава хората в техните отчаяни, наскърбени сърца. Той повдига падналите до висотата на Божественото съзнание, та да могат и те, като всички, да дишат чист въздух, да възприемат Божествената светлина.

Всяка гуша е специфична форма, чрез която се проявява Божественото съзнание. Затова Бог бди над всяка форма като над нежно цвете, за да се прояви чрез нея Божественото.

Що е вечното благо? Вечното благо – това са безброй малки блага, които непрестанно идват, както изворът е съчетан от безброй малки капчици, които идват непрестанно.

Великият има особено качество: тези, които Го мразят, тях Той най-много привлича към Себе Си.

Злото в света идва от неразбиране на условията, в които се намираме. Бог не ни се сърди за погрешките. За Него те са възможности да покаже Своята милост и да ги изправи. Като минат пет-шест години, ще видите последици от погрешките и ще ги изправите. Един човек направил хубава къща и пунал в нея наематели, които за една година развалили къщата. Превеждам: Бог е създал света много умно, но ние го разваляме и търсим причината въвн от нас.

Законът гласи: Бог обича всички същества еднакво, само че не всички се ползват от Неговата Любов. Едни съзнават това, други не. Бог обича и човека толкова, колкото и ангелите, само че ангелите съзнават Божията Любов и я приемат, а хората не всякога я съзнават.

Представете си, че невежи хора са си направили къща, но са оставили съвсем малко прозорче. А други са направили големи прозорци, през тях да влиза много светлина. Казват: „Виждна него колко много му дават!“ Много му дават, защото има по-големи прозорци. Какъвто прозорец отворите, толкова въздух, толкова светлина ще влязат. Божествените блага – въздухът и светлината, сами ще влязат, щом отворите. Но ще влязат толкова, колкото вашият прозорец позволява. Също така енергията и блага на Божествения свят ще влязат във вас, доколкото са отворени прозорците на вашето съзнание, на вашата гуша.

Божието благословение прониква във всички същества. По-нисшите същества не го задържат, всичко изтича навън. Трябва да станем спокойни като тихата водна повърхност, за да се отрази Бог в нас. Ако той се проектира в нас, ние ще се повдигнем. Ако не се оглежда в нас Божият образ, ние ще си останем такива, каквито сме. Трябва да бъдем чисти, за да се отрази Божият образ в нас. Мирът и чистотата са условия, за да се отрази Божият образ в

нас. Щом не вярваме в Бог, ние сме неспособни да приемаме Неговата Любов.

Бог не туря никога слепи хора да разнасят Неговата светлина. Господ отнема гърбите Си от глупавия, за да вдигнат и другите доверието си от него, за да не се излъгват. Господ ще простре глупавия на легло, за да не лъже и злоупотребява.

Някои мислят, че Господ им се е разсърдил. Ние мислим, че Господ се е разсърдил на нас, а всъщност ние сме сърдитите. Ние се оглеждаме в Господа, а казваме, че Господ е сърдит. Това заблуждение го оставете настрана. Бог не е Бог на гнева. Бог е Бог на Любовта. Понеже ние се гневим, мислим, че и Бог се гневи. Това е наше разбиране. Когато Бог ви наказва, това наказание е Неговото поучение, за да се върнете в правия път.

Ще ви кажа една велика Истина: към всяка гуша Бог проявява Любовта Си по специален начин. Любовта на Бога към всяка гуша е специфична.

ЧИСТАТА И НЕЧИСТАТА ХРАНА

Някои братя отвориха въпроса за храната. Учителя каза:

Ако ние не знаем как да ядем, как да пием вода, как да гишаме и как да възприемаме храната, ще се спънем. Човек притежава един вътрешен усет, който му подсказва коя храна трябва да употребява, и ако се остави на него, ще подбере храната си правилно. Този усет човек може да възстанови в себе си, ако води чист живот.

Защо човек не трябва да преяжда? Защото голяма част от мозъчните енергии отиват в стомаха и мозъкът не може да върши своята работа. Човек като преяжда, из-

разходва всичката мозъчна енергия за работа на стомаха. В мозъка трябва да има известно количество запасни енергии. Като употребява вегетарианска храна, човек става по-чист. Месото съдържа повече отрови и прави човека жесток и груб. Когато колят животните, последните изпитват страх, който образува в организма им страшни отрови. Хората ядат месото, приемат тези отрови в себе си, и в резултат се явяват болестите, особено неврасненията. Една от причините е безразборното избиване на животните.

Който иска да влезе в расата на Любовта, трябва идеино, по убеждение да се откаже от месото. Човек трябва да пресъздаде своя организъм. Ако не може да направи това, дълго време ще живее с подбудите на животните.

Когато водата възври, в нея става разширение - праната, магнетизмът се освобождава и по-лесно може да се възприеме от човека.

Интересно е как разумната Природа пречиства водата. Когато се изпарява, като отиде в горните слоеве на атмосферата, водата се разлага на водород и кислород. Така става нейното коренно обновяване. След това водородът и кислородът отново се съединяват чрез електричеството. Водата умира и се ражда, както и човекът, за да се обнови.

Като вземем в ръцете си късче хляб, трябва да се проникнем от великата благодарност за жертвата, която прави хлябът. Вдълбочи се в себе си и кажи: „Искам да се жертвам като хляба“.

Като ядеш ябълка, трябва да вложиш всичката си любов в нея, да влезеш в положението на гървото, на което е расла, и душата ти да се свърже с напредналите същества, които са работили върху нея. Ако така обикнеш ябълката и я приемеш в себе си, ще придобиеш повече енергия, отколкото ако би работил цяла година.

ИЗВОРЪТ

Недалече от селото имаше минерален извор. Водите му тъй си течаха на свобода в самата местност. Изворът беше обилен, водата му – малко топла, мека, приятна на вкус. Учителя я намираще превъзходна, пиеше само от нея и я препоръчваше на всички. Около извора, на стръмните склонове, обрасли с млада дъбрава, имаше поляни. Тук често идвахме с Учителя. Природата беше скромна, приветлива. Тревичките си растяха, листата на дърветата се разпущаха, цветенцата се подаваха всяко на своето време. Птичките пееха. Животът пулсираше със своя отмерен и здрав ритъм.

Мисълта на Учителя беше превод от великата книга на Природата. В нея се чувстваше същият вечен ритъм на единния живот:

Това, което радва човека, е Бог. Всяко нещо, което ти дава вдъхновение, е Бог.

Това, от което възприемаш в гаген случай живот, каквото и да е насърчение, каквато и да е сила – това е Бог, там Бог присъства.

Само между две разумни същества може да се образува разумна, велика мисъл. Това е закон.

Нужно е да имаме връзка с Бога, за да се прояви разумната мисъл в нас. Всички мисли, които текат в ума, всички чувства и желания, които текат в сърцето, идат все от Великия извор. Този извор е душата. Изворът на душата се пои от един по-велик извор. Това е Божият Дух. Изворът на Божия Дух се пои от още по-велик извор – от абсолютния незнаен дух на Битието.

Всяка мисъл, която носи на човешката гуша соковете на Любовта, иде от Бога. Всяка мисъл, която носи светли-

ната на Мъдростта, иде от Бога. Всяка мисъл, която носи на човешката гуша свободата на Истината, иде от Бога.

Всяко нещо, което не иде от Бога, носи в себе си отрова и смърт. Затова всеки човек, който не възприеме Божиите мисли, приема отрова и смърт. Чрез всичките ангели, чрез всичките напреднали Същества се проявява Любовта на Бога, само че в разни степени. Значи Любовта иде от едно място, от един център. Ако искате да отидете при Любовта, трябва да отидете при Вечния извор – Бога. Вън от Бога не можем да познаем Любовта.

Ти си една врата, през която Бог влиза, за да те научи как да обичаш. Само Той ще ти покаже как да обичаш. Остава да те учи само един. Казано е в Писанието: „Бог ни е Учител“. Който се учи от Господа, ще се облече в най-красивата си греха.

Който е съгласен с Божественния принцип, животът му е поезия, музика, песен. Той е смел, решителен и с благородни, възвишени чувства. Като се отклони от този принцип, човек става подозрителен, във всичко се съмнява, страхува се за живота си, безпокои се, че идат старини, че няма средства, че не е осигурен и т.н.

Обръщайте внимание на малките подтици, на малките мисли и чувства, които се явяват у вас – в тях е Бог.

Къде е Бог? Бог е там, дето има Любов, Мъдрост, Истина, Живот, Знание и Свобода. Единственото нещо, което ни причинява най-хубавото преживяване на духа, което ни освежава и повдига, това е Неговото присъствие.

Някой казва: „Бог да оправя света“. Веднъж Бог е писал в сърцата на хората. Той вече е оправил света. Остава да се прояви това, което е написал в човека.

ЕДИНСТВО В ЛЮБОВТА

Учителя говори на учениците:

Бъдете благодарни на всеки, който ви услужва. Любовта иде от Бога. Този, който ви обича, е проводник на Божията Любов. Дојде някой и се хвали, че ви е направил услуга, някое добро. Той не говори истината.

Христос казва: „Аз не гојдох да изпълня Своята воля, а волята на Отца, Който Ме е проводил“. У вас има едно неразбиране, едно недоволство. Недоволството произтича от това, че вие не знаете, че Любовта е едина и неделима. Смешно е да мислите, че ви обичат двама или повече хора. В света само Един може да ви обича, никој друг.

Някой мисли, че мнозина го обичат: баща, мајка, братя, сестри, приятели. Всушност не е така. Когато мислиш, че много хора те обичат, то е само привидно така. Обича те само Един – Бог. Шом те обикне Бог, всички хора ќе те обичат.

Има един разказ: двама млади се обичали. След като живеа десет години, мъжът забелязал, че неговата другарка почнала да вижда недостатъците му и да го критикува. Тогава тој се дезигирал како млад момък и почнал да ја ухажва, да ѝ пише любовни писма. Тя казала на мъжа си: „Има мъже деликатни, благородни“. Тој си призна, че това е вярно, че е по-груб. Понекога този – маскираниот како момък, ѝ кажал: „Твојот мъж е много добър - обичај го!“

Чрез всички, кошто те обичат, Едно Същество те обича. Това е Бог. Понеже Любовта е неделима, кога тој иска да гели Любовта, ражда се страдание.

Човек мисли, чувства и действа, но трябва да съзнава, че вътре в него трябва да работи Бог. Допусне ли мисъл-

та, че сам върши всичко, той е на крив път. Някой направи нещо и си въобразява, че той е авторът. От привидно, от външно благочестие обаче казва: „Бог направи тази работа“. Не, човек трябва да бъде искрен в себе си, да признава, че Бог работи в него. Човек прилича на пощальон, който отваря чантата си, изважда писмо и го дава. Като отиде на друго място, пак вади от чантата си и дава писмо. С това служи на хората. Ти мислиш, че като раздаваш писмата, осиромашаваш. Не, ти забогатяваш. Напълнил си чантата с писма – богат си. Раздаваш писмата – ставаш сиромах, за да напълниш пак чантата. Като даваш на хората, които обичаш, по едно писмо, ти се запознаваш с тях. Ти не си писал писмата, ти само ги раздаваш.

Ние казваме: „Моята любов“. Въпросът е да се върнем в единната Любов – т.е. в Любовта на Бога. Тя да се прояви чрез нас. Човек трябва да влезе във връзка с чистия въздух, а не с нечистия. Под чист въздух разбирам единната, Божествената Любов. Под нечист въздух разбирам любовта с примеси.

Сега Бог иска от нас нещо. Той го иска със закон. Ние трябва да видим какво иска Бог от нас.

Когато обичате някого, нали желаете да знаете какво е той?

Бог, Който ни е обикнал, се нагодява към нашите условия. Досега Бог се е нагодявал – от хиляди, милиони години. Както Той се е нагодявал към нас, така и ние трябва да се нагодим към Бога.

Ето как става това: човек трябва да има отличен ум, в който Бог може да се проявява; да има отлично сърце, в което Бог да се проявява; да има отлична гуша, в която Бог да се проявява.

Ти обичаш един човек, който има светъл ум. Това е една трета от истината. Ти обичаш някого за сърцето

му. Това е една трета от истината. А като дойдеш до Божествената Любов, тя обхваща всичко. Тогава ти обичаш Божественото – Бога в човека.

ГРАНИЦАТА МЕЖДУ ДВЕ ЕПОХИ

Почти всяка сутрин Учителя излизаше на разходка с някои приятели. Каквото и да беше времето, рядко пропускаше да излезе. Той обичаше движението на открито, на чист въздух, на слънце. Учителя се движеше леко, бързо. Неговото внимание беше будно за всеки трепет на красотата. Понякога, през време на разходките, възникваха въпроси, върху които Учителя хвърляше светлина. Веднъж се повдигна въпросът за еволюцията и инволюцията. Учителя каза:

Инволюцията е излизане от Бога, а еволюцията – връщане към Бога. Инволюцията е излизане от къщи и отиване на работа. Еволюцията означава: връщаш се вкъщи с опитността, която си събрал. Слизането наголу е отиване в тъмнината, изкачването нагоре е възлизане в светлината.

Разказът за грехопадението на човека крие в себе си една от великите тайни на живота. В този разказ символично е засегнат въпросът за инволюцията.

Едно време човек е бил при Бога и е живял между ангелите. Той сам е пожелал да слезе на Земята да се учи. Хората са слезли в света да се учат и като дойдат до „свинете“ и „рождковите“ – до неблагоприятните, ограничителните условия, почват да мислят за Баща си – Бога. Господ знае какви са хората, затова не им е дал безсмъртие и е допуснал да остаряват всички, които не изпълняват Неговата

воля. Като ги прати на Земята, Господ почва да взема от тях това, което имат. Това е последиствие на инволюционния процес.

Докато бяхте във външния свят, вие бяхте идеалисти, стремахте се към Любовта, искахте да се жертвате, да раздавате всичко. Като слязохте в материалния свят, всичко забравихте. При своето слизане вие сте изгубили нещо. Трябва да се възвърнете към първоначалното си състояние, което сте имали.

От галечното минало много същества са изгубили своя първоначален висш живот. Безграничната Божия Любов се стреми да проникне до тях, за да им възвърне живота и светлината, които са изгубили. Любовта иска да събуди всички заспали, да съживи всички „мъртви“. Защо тези същества са изгубили висшия си живот, историята мълчи, но те са преживели голяма катастрофа. Техният живот е голяма трагедия. За причините на тази трагедия съществуват много легенди. Цялото човечество е минало през тази трагедия.

Сега иде нова епоха за човечеството, когато разумният свят иска да покаже на хората начина, по който могат да се върнат към своя първоначален живот, да застанат на здрава, положителна основа. Днес повечето от хората живеят в илюзиите на живота.

При инволюционния процес, т.е. при процеса на слизане към материалния свят, възпътнените души са слезли в най-гъстата материя на Земята, при най-голямото съпротивление. При това слизане се развива голяма енергия. Това е най-трудният път - пътят на Мъдростта. Макар че се проповядва на хората Учението на Любовта, т.е. пътя на възлизане или на еволюцията, те все още вървят по най-мъчния път.

Девите, или ангелите, вървят по най-лесния път – пътя с най-малко съпротивление. Значи ангелите вървят по пътя на Любовта, а хората – по пътя на Мъдростта. Досега човечеството е слизало. Като почне своето възлизане, то ще се срещне с ангелите и ще се запознае с тях.

Сега е преходно време между инволюционната и еволюционната епоха. Понеже след слизане има качване, на границата между двете, т.е. в преходния период, има най-голямо съпротивление, най-много страдания, затова сега има много спирки и пречки. Като почне еволюционният процес обаче, енергиите ще се насочат нагоре. Тогава няма да има препятствия.

Методите на източните народи са били добри, но сега не могат да се прилагат, понеже сме в началото на еволюционния процес, а не в инволюционния, когато са били дадени тези методи. Приёмите, с които си служат в индийската философия, са инволюционни, а сега за европейските народи трябва да се дават нови прийоми – еволюционни.

На границите на инволюционната и еволюционната епоха е Христос. Идването на Христа ознаменува началото на еволюционната епоха, но болшинството от съвременните хора продължават да слизат надолу, т.е. още са в инволюционния път. Така те няма да разрешат своите загачи. Трябва да гоиде груг подтик – нагоре, към Слънцето.

Сега има три категории души: едни, които слизат – те са в инволюционния си период; други, които се качват – те са в еволюционния период. А има и трети вид души, които са се спрели на едно място, т.е. дошли са до най-ниската точка на своето развитие и още не са почнали своето възлизане.

Ако се качваш нагоре и срещнеш някое същество, което се е спряло, и се свържеш с него, то черпи от тебе, следователно ти губиш. А има същества, с които вървиш пара-

лелно. Тук изпъква въпросът за сродните души. На другите ще помагаш, ще се жертваш за тях, но няма да се свързваш с тях интимно.

Защо е нужно човек да слеза и да потъва в материята? За да се облече във всички обвивки, една от друга по-гъсти, за събиране на опитности – и след това започва възлизането му и обличането му с по-висши форми. Крайното му движение ще бъде възходящо. Като не иска да се свърже с Бога, вълната ще го изхвърли въвн от общото течение на Божествения ген, дето той ще чака друг период на възлизане и качване, т.е. друга вълна.

Всички, които отиват нагоре, към Бога, ще влязат в небето, а този от другия период ще остане долу, въвн от Бога. Вратата ще се затвори временно пред него.

Понеже в разговора се спомена за Христа във връзка с началото на еволюцията, един брат запитва Учителя да каже нещо за Христа.

Учителя каза:

Христос е трансформаторът на енергиите, които идват от Бога към човека. Без Христа човек не може да отиде при Бога. Защо? Казано е, че Бог е огън всепождащ. За пояснение можем да прекараме една аналогия: слънчевата енергия има толкова мощни трептения, че ако тя гоиде направо на Земята, човек не би могъл да я издържи. Затова между Слънцето и Земята има няколко трансформатора, през които минава слънчевата енергия. Само така човек може да я издържи.

МУЗИКАТА – ПЪТ НА ПОСТИЖЕНИЯ

Музиката неизменно съпътстваше Учителя. Тя бе негова естествена среда. Учителя работеше по законите на музиката. За него тя беше не само тоново изкуство, но самият живот. „Добрият живот е музика“, казваше Учителя. И сам свиреше на цигулка и пееше. Той създаде много песни, които са образци на новата музика. Понякога Учителя ни показваше как трябва да се изпълняват някои песни. Неговият приятен, дълбок глас можеше да предаде всички нюанси. И не само гласът, но и образът му, позата, дълбокото преживяване, единството на мисълта и чувството придаваха необикновена сила на песента. Понякога той придружаваше пеенето с движения – тогава се разкриваше още по-пълно нейното съдържание.

В своите лекции и беседи Учителя говореше много върху музиката, като разкриваше многостранното ѝ приложение и дълбок смисъл. Тук привеждаме няколко разговора:

Използвайте музиката за своето развитие, както това правят напредналите същества в разумния живот горе. Новата раса, която иде, ще даде нов подтик на музиката.

Някой иска да направи нещо лошо. Свири му и той ще се откаже! Събуди Божественото в човека и той ще се погчини на неговия глас.

У вас всякога има една побудителна причина: когато пеете, да има някой да ви слуша. Бъдете уверени, че имате най-хубавата публика. Когато почнете да пеете, цялото Небе ви слуша. Отгоре имате най-хубавата преценка. Не се страхувайте, че горе няма кой да ви слуша. Има публика, която ще оцени пеенето ви.

Някой път не можете да се примирите със своя ближен. Като запеете една песен, у вас ще се появи готовност да се примирите. Това е силата на музиката.

Защо човек трябва да пее? За да не изгуби това, което има. Ти си близо да постигнеш нещо хубаво – ще пееш, за да не го изгубиш. Който пее, е силен, който не пее, е слаб. Пейте, защото Любовта изисква да пеете. За да живееш, трябва да пееш. Музиката е проводник на истинския живот. Без музика няма култура.

Вие трябва да посетите едно събрание на агенти, за да видите каква музика има там. Да бъдете при тия агенти, когато пеят, да видите какво разбиране имат те, да видите какво нещо е музиката! За да станеш ученик на такъв агент, трябва да се запознаеш първо със съвременната музика. Трябва да си първокласен певец и тогава, когато влезеш при тях, ще можеш да разбереш тяхната музика.

Когато музиката завладее света, няма да има болести. Ще има болести, но ще ви бъде приятно при болестта, лесно ще се освобождавате от нея.

Като пеете, Божественият свят се отваря и вие приемате Божествения живот. Ако не пеете – губите. Каквото и да ви се случи – пейте!

Добре е да знаете да рисувате хубаво, хубаво да пеете, хубаво да свирите, да знаете да вършите всяка работа. При пеенето в човека влизат ония трептения, които лекуват. Когато болният пее или слуша да пеят – оздравява.

Чрез музиката може да известна степен да реализирате нещо, което желаете. Чрез музиката нещата се реализират. Това, за което пее човек, може да се реализира. А онова, за което не пее, не може да се реализира. Не може да отидете при Бога, ако не пеете. Не можете да бъдете поет, ако не сте музикален. Не можете да отидете при хората и да ви обичат, ако не пеете.

При друг случай Учителя каза:

Истинският образ на Любовта е музикален. Който не пее, той и за Любовта да ви говори, за каквото и да ви говори, ще спи. Повдигане, развитие не може да има без пее-не. Който не знае да пее, не може да бъде ученик. За ученика от Божествената школа музиката е един от важните елементи, които му служат като броня, да го предпазват от външни и вътрешни неблагоприятни условия.

Между музикалното чувство и разсъдителността има известно съотношение. Колкото по-музикален е човек, толкова и разсъдителните му способности са по-добре развити.

Пеенето трябва да съдържа три елемента: то трябва да се подтиква от разумната Любов, трябва да се прониква от вярата и надеждата, т.е. човек трябва да пее с идеята, че онова, за което пее, може да се реализира.

Пеенето трябва да бъде непреривен подтик на живота. Без пеене сегашният живот би заличил всичко благородно в човека.

Музиката е прилагане на Божествените добродетели. Имам предвид музиката като метод за прилагане на Любовта. Ако не сте музикални, не можете да обичате хората. Любовта е велико благо за всички. Първото нещо, което тя дава на човека, е музиката.

Какво нещо е Любовта? Наука за музиката. Сама по себе си Любовта е неуловима. Само музикалният може да я разбере.

Когато човек носи Божествената Любов, той говори музикално. Като внимавате, вие преживявате тоновете. Вие може да достигнете това – музиката да стане за вас говор, реч.

Всички хора, в които чувствата са загубели, нямат музика в себе си. А хората с нежни чувства имат музика. Те

могат да пеят, да свирят, и по съзнание стоят по-високо от онези, които не пеят и не свирят.

Когато човек пее, трябва да има обект. Ако пее за Бога, той ще бъде вечно млад, ще добие безсмъртие и след заминаването си ще продължи да пее в невидимия свят. Ако човек пее за света, светът ще го забрави.

За музиката трябва да имате просветен ум, просветено сърце, просветена гуша. Да нямате два морала! Един идеал трябва да имате – да служите на Господа. Какво ще кажат хората за вас? Нека си говорят каквото си искат.

При пеенето трябва да мислите за вътрешната публика. Сега хората нямат представа какво нещо е музиката. Гениалният музикант е проводник на Божествената енергия, а онези, които го слушат, ще приемат тази енергия. Добрият музикант трябва да бъде добър проводник на Божественото – да дава. Човек трябва да пее с вдъхновение. Като пее хубаво, ще възприеме красиви мисли и чувства.

Като слушате талантливи певци или музиканти, вие се свързвате с напредналите същества, които се проявяват чрез тях. Трененията на тези същества се разнасят далече в пространството чрез гласа на този певец и повдигат душите. Малко песни има, които се разнасят в пространството. Редки са случаите, когато може да се улови някоя гревна египетска или индуска песен. Песен, музика, която не остава в пространството, не е истинска музика.

При пеенето трябва да вземат участие подсъзнанието, съзнанието, самосъзнанието и свръхсъзнанието. Който иска да пее добре, трябва да бъде вътрешно спокоен. Не можете да пеете и свирите, ако имате лоши мисли и чувства.

Мъдростта си служи с музика. Отсега нататък музикалният свят принадлежи на Мъдростта. Изпълнението, външната страна на музиката не може да се прояви без мъдрост.

Велико изкуство е музиката. С нея може да се изразят характерът, мислите и чувствата на човека. Как ще изразите музикално трептенията на ума и на сърцето? Сърцето трепти бързо, а умът – тържествено.

Възвишените същества лесно прилагат музиката, но обикновените хора мъчно си служат с нея. Нека се опита един обикновен музикант да изправи една своя погрешка чрез музиката. За характера на човека се съди по неговата музикалност. Колкото човек е по-музикален, толкова характерът му е по-издръжлив.

Тъжен си. Щом си цигулар – свиря, и състоянието ти ще се смени! Даже ако вземеш само един тон, може да се смени състоянието ти. Сега има много повече инструменти, отколкото в миналото. Може да си помагате с тях, да сменяте вашите състояния. Никога не е имало толкова много инструменти, както сега. Добри музиканти са тези, които знаят да сменят положителната енергия в отрицателна и отрицателната – в положителна.

Ти свиря ли си, пял ли си на някое свое горчиво чувство, за да го превърнеш в сладко? Така ще опиташ силата на музиката. Добре е човек да употребява силата на музиката за трансформиране на състоянията си. Когато човек е уморен или тъжен, трябва да пее.

При други случаи Учителя каза:

Музиката има влияние върху храносмилането. Когато стомахът ви не работи добре, пейте и ще видите какво влияние оказва музиката при храносмилането.

Ученикът трябва да отделя всеки ден по 10, 15, 20 минути за пеење и след това да започне да работи. Развитието на дарбите и способностите на човека зависи от пеењето. При пеењето ще дадете възможност да се развият вашите способности.

Всяка песен може да се пее силно или тихо, меко. Ако пеете силно, ще привлечете по-нисшите същества, ако пеете тихо, ще привлечете по-напреднали същества.

Който не е музикален, у когото не е развито чувството за време, той не е търпелив и точен, няма усет за ритъм. Между музикантите рядко се срещат убийци и престъпници.

Понеже не са тонирани, хората имат различни състояния и затова не на всички допадат едни и същи песни. Народи, които са имали хубава музика, са се повдигали. Някой се възмуцава, че съвременната музика се свири и пее в кръчми и кабарета. Обаче свиренето и пеенето в кръчмите и кафенетата е допринесло твърде много за повдигане на човека.

Човек трябва да пее, понеже в него се набира музикален прах, от който трябва да се отърси.

Когато се опитваме да пеем или свирим Божествената музика, винаги ще правим грешки. Не че грешката съществува в Божествената музика, но се изисква време, за да се научите да не правите грешки. Трябва да се научите да се тонирате. Щом не искате да пеете, вие сте в болезнено състояние. Щом имате желание да пеете, вие сте здрав.

Може да се долови музиката, която излиза от човека. Някой мисли, че лесно може да стане гениален човек. Един човек трябва да слугува хиляди години на гениален певец, да го вижда как работи, какво прави - тогава и той ще стане гениален певец.

Знайте, че без музика никъде не можете да отидете. Или ще пеете, или ще свирите. Нещастията на човека се дължат именно на това, че той нито пее, нито свири. Грешките се изправят чрез музиката. Има области в Природата, които врати се отварят само тогава, когато човек владее магията на музиката.

ВОЙНАТА

Днес в следобедния разговор се отвори въпрос за войната. Изказаха се няколко братя и сестри. Учителя каза:

Какво нещо е войната? Гняв Божий върху синовете на непокорството. Това значи: когато хората направят много престъпления, тогава се дава власт на Марс и почват войните, т.е. ликвидацията на кармата става чрез страданията на човечеството.

Някои намират, че е невъзможно човек да се отрече от баща си, от майка си и от себе си, за да служи на Бога, както казва Христос. Сега не карат ли хората със закон да се отрекат от близките си – баща, майка, жена, деца, и да отиват да се бият? Ако доброволно не направите жертва, ще ви я наложат насила отвън. Всички виждат предстоящата катастрофа, но не знаят как да я избегнат. От векове несъзнателни, механични сили са се събирали, както водите пред бентовете. Напрежението е толкова голямо, че катастрофата е неизбежна. Още малко и бентовете ще се пропукаат. Енергията, която се е събирала у хората, крие големи опасности. Тази енергия и досега стои неизползвана. И в миналото, и сега хората се отличават с голяма жестокост. Днес милиони хора стават жертва на човешкото безумие. След това се оправдават с външни причини. Със сегашните технически средства за воюване – земни, водни, въздушни и подводни – се горят толкова материали: газ, масло, бензин. Това е прахосничество. Природата е строго определила колко може да се използва от тези блага, които тя дава. И които прекаляват с прахосване, тя строго ги наказва. Човечеството ще понесе последиците на прахосничеството на тези горивни материали.

Хвърлят бомби върху беззащитни градове. Тези войни са небивали! Този терор е небивал в историята – нападението на един град с две хиляди самолета, с бомби от голям калибър. Никои няма право да отнема на човека това, което Бог му е дал! Ако ти имаш един прозорец, през който гледаш Божията светлина, никои няма право да ти отнема тази светлина.

Когато двама родни братя се скарат и си гърпат косите, това не е по желанието на майката и бащата. Също така, когато народите се бият днес, това не е по волята на Бога. Искат да оправдаят идеята за войната, като казват, че това го правят за народа. Обаче онези, които воюваха в миналото за народа, какво направиха? Египет, Сирия, Вавилон, Рим бяха велики. Те воюваха, и какво направиха? Нищо.

Има една клика, която фабрикува оръжия и отваря войни. Като се свърши оръжието, идва мирът. После пак фабрикуват оръжие. Че милиони хора стават пушечно месо – за тях това няма значение!

Някой казва: „Да няма войни!“ Не, войните са резултат. Ние казваме: за да няма войни, трябва благата да се разпределят правилно, справедливо. Докато хората не се подчиняват на Божествения закон, войната ще съществува. Ако изпълняват Божествения закон, никога няма да воюват.

БОЖЕСТВЕНИЯТ СКУЛПТОР

При разговор Учителя обясняваше страданията:

Както мъчно се изкачва човек по високите върхове, така мъчно се изкачва по високите места на духовния свят. Животът е изкачване на висок връх. Някой ми казва:

„Пъшкам, измъчвам се“. Разбира се – нагоре отиваш и затова пъшкаш.

Човек страда, понеже се е отдалечил от Бога и не знае как да се върне. Отдалечаването от Бога води до лишения, страдания, нещастия, мъчности, болести, смърт. Колкото по-големи са страданията, толкова по-голямо е отдалечаването. Следователно за да се премахне аномалията в живота, трябва да се върнете към първичния живот.

Причината за страданията и мъчнотиите на човека е неизпълнението на Волята Божия. Изпитанията в живота идат, за да се опита и да се види кое е позлатено и кое е от чисто злато. Кое е златно, туря се на работа, а позлатените неща се оставят настрана.

Сам човек не трябва да преувеличава страдания и противоречия. Някой път Духът гоиде, каже на човека да извърши нещо, а човекът отказва – няма условия, няма разположение. Но след това идват големи противоречия в живота му.

Страданията, които имате в живота си, се дължат на безлюбието. Знайте, че заблужденията, противоречията и страданията във вашия живот не произтичат от Бога. Страданията и нещастията във вашия живот се дължат на неразбирането на великите принципи и закони, с които Природата си служи.

Какво значи гняв Божий? Това значи, че има натрупани много човешки грехове и разумната Природа употребява огън, за да изгори всичко и да освободи хората. Страданията показват, че човек е влязъл в разрез със законите на разумната Природа. Който не се учи от Божествената Мъдрост, страда. Страданията произтичат от неразбирането на живота. Който иска да се освободи от страданията, трябва да измени посоката на движението си. За да постигне това, трябва да бъде смел и решителен. Когато

някой човек върши престъпления, страданията се качват на гърба му и го карат да мисли.

Господ е създал хармоничен свят, а страданията в него са резултат на човешките гела. Природата гледа най-първо с мекота да ни възпитава, и ако не възприемаме, тогава идва бурята. Природата се проявява такава, каквито сме ние. Тя се нагласява спрямо нас и тогава разбираме езика ѝ.

Един брат запитва: „Защо страдат добрите, а не лошите?“

Учителя казва:

Добрият градинар подкастрия облагородените гръвчета, а дивачките оставя да растат на произвол. Докога? Докато гоїде и техният ред, за да ги облагороди. Като заколят някоя овца, другите овце стоят и гледат, но и тях ги чака същото. Редът им още не е дошъл. За онзи, който не е страдал, ще има страдания, а за онзи, който е изтърпял страданията докрай, няма да има повече страдания.

Когато човек страда, той е причината за това, понеже е изпуснал известни случаи, закъснял е с една минута и влакът е заминал. Слабият, когато го бие силният, да не търси причината в силния, но да каже: „Аз не съм умен“. Силният не бие умния. Слабия го бият не защото е слаб, а защото не е умен. Слабият не трябва да мисли, че е силен. Когато престанете да мислите, че сте силни, ще престанат да ви бият.

Всички, които разпъват Христа в себе си, ще горят като гърво. Това са страданията, през които ще минат.

Ти се оплакваш, че те е бил някой – застанал си близо до него.

Истинско посвещение получава онзи, който знае защо го бият. Човек, за да се избави от страданията, трябва да има права мисъл и да бъде добродетелен. Щом истинският живот гоїде, ще престане плачът.

При всяка скръб се ражда нещо ново, велико в човешката гуша. Великите идеи се раждат след голяма скръб. Човек скърби, докато се роди новото в душата му. Щом то се роди, човекът се изпълва с радост. При скръбта човек вижда Бога.

СМИСЪЛЪТ НА СТРАДАНИЯТА

В много беседи и разговори Учителя засяга въпроса за страданията, като разкрива техния дълбок вътрешен смисъл. В онези дни особено се чувстваше нужда да се хвърли светлина върху този въпрос. Когато бъдат разбрани страданията, човек по-лесно ги понася и приема благото, което те носят. Учителя рече:

Страданието не е наказание. То се дава за поучение. На гумата *наказание* ние даваме друго тълкувание. *Наказание* значи: „Казвам му да разбере“. Ако ви дойде някакво изпитание, не се смущавайте. В него е скрито известно благо, което ще дойде накрая, след като издържите. Не пресилвайте условията. Знайте, че благото, за което копнеят вашето сърце и вашият ум, ще дойде навреме. Гледайте да не пропуснете това благо.

Не избягвайте страданията, но се ползвайте от тях. Апостол Павел казва: „Днешните страдания не може да се сравнят с онези велики блага, които те носят“. Псалмопевецът казва: „Добре ми стана, че се наскърбих“. Чрез страданията Любовта подготвя условията за нови радости. Сегашното страдание е условие за бъдеща радост. Страданията и скърбите са Божествени рала, които преорават почвата, за да поникнат семената на добродетелите. Когато човек страда, става по-добър и по-мек.

Пробуждането на съзнанието не става механически, но чрез подтици, които идат от страданието. Колкото повече противоречия има човек, толкова повече са неговите възможности за растене. Великите хора са минали през големи противоречия. Това не ще каже, че великите хора са имали само страдания. Те са минали през такива радости, каквито обикновените хора не познават.

РАЗУМНИТЕ СТРАДАНИЯ

Градът беше пуст, мъртъв, разрушен, опожарен; животът го беше напуснал. Нямаше хора в него. Беше зима. Небето – надвиснало, тъмно, непрогледно. Никакъв изход от положението не се виждаше. В онова време, когато хората идваха при Учителя за утеха, те слушаха думите му и разбираха, че трябва да изтърпят докрай.

Който страда и издържа докрай, той е герой. Който страда, той е герой, от него човек ще стане. Който не страда, от него нищо няма да стане. Дойде ли ви някое изпитание, благодарете на Бога. Изпитанията са привлекателни за хората. След всяко изпитание човек придобива нещо хубаво.

Камъкът, за да се полира, трябва да се чука и търка. Също и човекът – за да се събуди, трябва полировка, страдание. Мъчно се осъзнава човек: трябва да се тури натясно, за да се осъзнае.

След всяко заспиване на съзнанието има страдание, което да го пробуди. След това идва отново освежаване, подем. Страданието ще ви повдигне. Радвайте се, че страдате, за да принесете плод. Бог ще превърне страданията на хората в скъпоценни камъни, които ще се поставят

като венец на главата им. В бъдеще страданията на човек ще красят главата му. Когато Природата поставя някого в ограничения, тя има предвид неговото благо, тя има за цел да събуди скритите сили в него. Всички страдания, препятствия и изпитания в живота на човека целят пробуждане на висшето съзнание в него.

Когато Природата налага скръбта, ние криво чувстваме нещата. Когато майката тури детето в коритото да го къпе, то плаче – мисли, че това е лошо. То не разбира, че майка му мисли неговото добро.

Един генерал беше осъден, лишен от права и затворен. Едва след десет години се избави. Тогава той каза: „Разбрах живота. Разбрах, че генералският чин и всички други неща са празна работа“. Човек, чиято глава е пукана няколко пъти, поумнява.

Като страда, човек постепенно изправя мисълта си. Щом мисълта се изправи, и съзнанието се пробужда. При страданието идва едно ново съзнание у човека. Това е значението на страданието. Подаръците, които живата Природа дава на човека, това са разумните страдания. В тях се крият опасностите, при които човек се развива. Плод на тези страдания са погтиците, които го карат да расте.

На всеки човек са дадени толкова страдания, колкото е нужно за развитието на неговата душа. Страданията не са произволни. Като говоря за тях, разбирам разумните страдания. Човек е дошъл до сегашното си развитие благодарение на мъчението и страданията. Те подготвят човека за Любовта.

КРАЙНИЯТ ПРЕДЕЛ

Обикновеният човек не може да страда като великите хора. Страданията са според степента на развитието. Когато минете през страданията на Йов, на Христа, ще добиете ново разбиране за живота. Ако не минете през тях, не можете да се доберете до тайните на Битието.

Човек още не е дошъл до крайните предели на страданията, за да излезе от човешкия живот и да стане ангел. Трябва да минете през две положения – най-голямата скръб и най-голямата радост. След това ще разберете вътрешния, истинския смисъл на живота. Най-после ще дойдете до онова блаженство, дето всички неща са хармонични. То не може да се изрази на човешки език.

Един велик закон владее в Природата: човешките души се развиват чрез страданията, в тях те научават великите загадки на живота. Всяко страдание е отворена врата за познаване на Бога. Без страданията хората не могат да се приближат до Бога. Такъв е пътят на Земята. Ангелите се доближават до Бога чрез радостта.

Страданията са път, който човек върви, за да развие Божественото в себе си. В страданията и изпитанията трябва да се смириш, за да видиш Бога. Само тогава може да видиш Неговото величие. Ти ще съзнаеш, че си пътник на Земята, дошъл да се учи.

Слугата трябва да мине през лош господар, за да оцени добрия господар, когато отиде при него. Трябва да дойдат бури при вас, за да разгонят мъглите – тогава ще изгрее Слънцето.

Доидат ли страданията, превърнете ги в добродетели. Който е страдал много, той е мек и добродетелен. Без страдания не можеш да добиеш нито мекота, нито благо-

родство. Чрез страданията човек се изменя постепенно и най-после се решава да води чист и свят живот.

КОРЕНИТЕ

На някои хора е дадено да се учат от собствените си грешки. Ако им се говори, няма да разберат. Те се учат по пътя на страданието.

Когато имате едно страдание, ще знаете, че Бог ви предпазва, за да не направите едно отклонение. Когато дойде едно страдание, Провидението го праща, като има предвид голямото зло, което иде. За да не дойде това зло, Провидението праща по-малкото страдание.

Всяка несполука е бъдеща сполука. Така че има за какво да се работи. Страданията представляват велика Божествена наука. Без тях човек не може да се учи. Те носят знание.

Дърветата, когато се салят гъсто, израстват тънки и високи; когато се салят рядко, стават яки и дебели. Също и хората – при лошите условия те стават идеалисти, а като се поставят при обикновени условия, стават материалисти.

Има закон в Природата: докато не плачеш, не можеш да растеш. Или ти, или някой друг трябва да плаче за тебе. Ако ти плачеш за някого, помагаш му. Хората гледат на плача като на слабост, а той не е слабост. Няма съществуване, което да не е плакало.

Страданията са корените. Развайте се на корените! Радостите са клоницата. Развайте се на клоните! Дърво без корени не може. Така страданията и радостите се компенсират. А пък плодовете на дървото са Божественият свят. Не че ние искаме страданията, но те са една необходимост.

Страданията са оран, радостите – сеене. Страданието трябва да се превърне в радост – посято то трябва да узрасне. И обикновеният, и великият човек страдат, само че обикновеният човек страда и се ожесточава, а великият страда и се повдига.

При всички изпитания в живота човек трябва да служи само на Бога, само на една идея, и ако не се поддаде на изкушението и изпитанията, ще познае себе си.

СТРАДАНИЯ С ЛЮБОВ

Ако в мъчнотиите човек върви напред, без да се спъва, той е силен. Силният издържа на всички изпитания. Страданията са тежести, товар, който ние теглим нагоре. Добре, че има разумни същества, които ни помагат. Бог казва: „Потърсете Ме в ден скръбен“.

Чрез изпитанията и страданията човек може да определи степенята на своето развитие. Ако духът му е силен, той ще устои. Ако не е силен, ще тръгне по общото течение. Ако страдаш и с радост понасяш страданията, имаш любов.

Колкото повече е издигнат човек, толкова по-големи са страданията, изпитанията и противоречията, през които минава. Благодарете, че имате мъчнотици, за да опознаете характера си и силата на своите убеждения. Човек трябва да е готов да пожертва всичко за Любовта, Мъдростта и Истината.

Крайно неприятно ми е, когато някой страда без любов. Друго е, ако имате съзнание и доблест да страдате за истината. Но това става само с любов.

Какво ще спечеля, ако ви изложам на страдания, на гонения, на глад заради мен? Ако в душата ви се яви дълбоко же-

лание да разберете, да намерите Бога и целокупния живот, страданията ви имат смисъл. Това са страдания с любов. Като срещна такъв човек, мога да го прегърна и целуна. Ако не страдате с любов, ще ви кажа: „Братя, вие ми причинявате голяма болка“. Защо? Защото страдате без любов.

Защо Господ, който е съвършен и всемъдър, е допуснал тези противоречия? За да опита нашата любов. Господ пита: „След всички страдания можете ли да Ме обичате? Ако Ме обичате, вашата любов е истинска. Защото ако Ме обичате, след като съм ви дал най-големите блага, това е естествено“. Сега Бог е турил хората при такива условия – да преминат през всички сита. И след като ги изпита, ще ги приеме в Царството Си, ще им даде сила, знание и мъдрост да управляват света.

Когато се дава едно изпитание, човек може да го издържи. Изпитанието, което се дава на човека, не превишава силите му. Като гойде някое страдание, облечете се в новите си грехи, а пък щом премине, съблечете новите си грехи, облечете обикновените и станете като другите хора. Когато сте скръбни, нагоре се качвайте.

Много от страданията са привидни. В живота на Земята все има разочарования. Някой е артист, ръкопляскач му; като остарее – на други ръкопляскач. Той казва: „Какво беше едно време!“ В бъдеще пак ще има гобри условия за този човек. Животът не се състои само в един ден.

Страданията са за един момент, те са краткотрайни. Гневът на Господа е момент, а милостта Му е във век.

Има две крайности: много от страданията са излишни, но без страдания е друга крайност. Трябва да имате поне за пет пари страдания.

Ние не влизаме в положението на хората, които страдат. Ние не влизаме в положението на животните, на които причиняваме страдания.

Когато човек страда, той трябва да чака изгряването на слънцето. Щом изгрее слънцето, всички страдания изчезват.

Доиде ли някое страдание, помисли за всички същества, които страдат, и кажи: „С мене заедно страдат още много хора“.

Разумният човек е наг страданията, наг мъчнотииите. Човешкият дух е наг всичко. Няма сила, която да го съкруши! Ето защо човек трябва да побеждава мъчнотииите. Какво ли не сте прекарвали в миналото, но сте го забравили? Едно време е имало вулкани, изригвания, лава, хората са били заравяни под пепелта, под лавата. Какво ли не е прекарвал човекът на Земята!

Иде нова култура! Всичко, което става, ще се забрави. Докато човек е болен, мисли, че няма да забрави, но като мине болестта, забравя я, като че е било сън.

СВОБОДАТА

Тази сутрин отивахме с нашия обичен Учител към извора. През нощта бе навалял сняг, небето беше ясно, но от него все още се сипеха снежинки. Те искряха с диамантени отблясъци и правеха въздуха още по-свеж и укрепителен. Лек ветрец пощипваше и правеше най-нежния електрически масаж. Кръвта се носеше леко, свободно, с тиха песен. Като стигнахме на връхчето над извора, събрахме се около Учителя. Тогава един брат помоли: „Учителю, кажете ни нещо за свободата“.

Учителя дълго гледа картината пред нас, радваше се на тържеството на светлината, вдъхваше свежия въздух, като че вкушваше самия живот, после погледна към нас и рече:

Свобода има само там, където е Бог. Ако човек мисли, както Бог мисли, той е свободен. Само съвършеният е свободен. Единственото съвършено същество е Бог. В абсолютен смисъл на думата, свободен е само Бог. Следователно вън от Бога не можете да бъдете свободни. Вън от Бога няма никакъв живот. Свободен е онзи, който служи на Бога.

Търсите ли свободата, служете на Бога! Който служи на хората, не е свободен. Комуто служат хората, и той не е свободен.

Да намериш закона на Любовта, значи да намериш свободата си. Свободата не предшества Любовта. Там се лъжат всички. Ние искаме да бъдем свободни, преди да се обичаме. Свободата идва като резултат от Любовта. Любов, която не прави човека свободен, не е Любов.

Искате ли да бъдете силни, дайте път да се прояви чрез вас Божията Любов. Любовта прави човека господар на себе си.

Вие, хората, сте окупиранни от тъмни сили. Правиш нещо, което не искаш. Това показва, че си окупиран. Невидимият свят сега иде да ви избави от окупацията. Вие трябва да бъдете господари на положението. Няма да оставяте на същества, по-нисши от вас, да ви заповядват. За да се освободи от влиянието на нисшите същества, човек трябва да има Любов. Щом човек познае Любовта, всяко престъпление, всеки грях изчезва. Следователно, докато хората познават Любовта, ще има грях и престъпления.

Онзи, който не се справя със своята карма и е подчинен на нея, не е свободен. Само Любовта към Бога стопява кармата. Кармата е кал гъста, леплива, която не може да се измие лесно. Само Любовта я отстранява. Само с Любовта може да се ликвидира човешката карма – с Любовта към Бога.

Като турите Любовта в основата на живота си, условията ви ще започнат да се подобряват. В живота на Любовта няма карма.

Има два закона – закон за кармата и закон на дихармата. В закона на дихармата човек влиза чрез Любовта. Всеки може да опита това. Ако носиш Любовта в сърцето си, и най-голяма змия да срещнеш, тя ще мине настрана от тебе, без да ти причини зло.

Синът получава своя дял, когато стане пълнолетен. Каквото е отношението на бащата към синовете, таква е отношението на Природата към човечеството. Днес човечеството е малолетно и живее в законите на необходимостта. Когато стане пълнолетно, ще живее в закона на свободата.

ПЕДАГОГИЧЕСКИ ВЪПРОСИ

Мнозина братя и сестри бяха учители. Те прилагаха методите на възпитание, които Учителя даваше, а когато идваха при него, споделяха своите опитности. Учителя ги слушаше с голямо внимание, развиваше и допълваше това, което беше дал, запознаваше ги с методите на разумната Природа, като посочваше и как да се приложат те в училище. Така постепенно той положи основите на новата педагогика.

Веднъж, на екскурзия в планината, се повдигнаха въпросите във връзка с възпитанието на детето. Учителя каза:

Системата на образованието трябва да се измени. Нещо ново трябва да се внесе. Човешкият дух се стреми към нови начини и методи, чрез които да се прояви Божественият живот на Земята. Всички трябва да допринесете нещо за новата култура.

При възпитанието на човека трябва да се внесе нещо ново, което коренно да измени възгледите му за живота. Някои възпитателни методи, които днес се прилагат, не са нищо друго, освен гресиране. Вие възпитавате човека при известни условия, но щом бъде поставен при други условия, той се проявява пак по старому. Детето не че не знае, но прозорчето, през което гледа, е малко. Но колкото повече детето расте, толкова прозорчето става по-голямо. Възможностите на детето са вътре в него. Бог е насадил новото у човека, и то отвътре. Възпитателят трябва да създаде условия за развитие и растеж на онова, което е вложено в душата от Бога, а не той сам да насажда нови идеи в нея. При съвременното възпитание ние искаме да направим детето като нас. Това е погрешно. Дайте му подтик да развие вложеното в него. Ако някой ученик е нервен, нека си остане нервен. Онзи, който е тих, оставете го да си бъде тих. Може да го накараш да скача, но това е неестествено за него.

Човешкият живот можем да разделим на три периода от по седем години. Но от друго гледище можем да го разделим на периоди от по 33 години. В 33-та си година всеки човек, съзнателно или несъзнателно, влиза в духовния живот. В него нещо се уравнисява вътрешно. В 66-та си година човек влиза в Мъдростта. И след тази възраст нагоре живее вече в Божествения свят. В него се проявяват душата и духът. Това трябва да има приложение при възпитанието. Защото в първите десет години ще се даде подтик на това, което в съответния период ще даде своите плодове.

Един закон гласи: не можеш да прегадеш на другите хора това, което нямаш. Не можеш да убедиш хората в нещо, ако ти сам не вярваш в него. Не можеш да събудиш доброто в човека, ако ти нямаш доброто в себе си. Също-

то се отнася до знанието и до Любовта. Този закон има приложение в педагогиката.

Възпитанието на детето е в ръцете на майката. Каквото вложи майката в детето още през бременността, това е важното. После, след като се роди, детето по-трудно се възпитава. Затова казвам: „Майките ще оправят света“. Майката във време на бременност може да вдъхне на детето разумност, интелигентност, да даде подтик на неговите чувства, да усилва волята му.

След раждането връзката между майката и детето продължава, макар и по друг начин. Дете, което майка му не го е носила на ръце, губи нещо ценно. Има връзка между етерните двойници на майката и на детето. Затова детето не трябва да живее галече от майка си най-малкото до 14-15-годишна възраст.

Това, което майката може да даде на детето си за една година, близките му и обкръжаващата среда не могат да му дадат и за двадесет години. Статистиката показва, че деца, расли до 20-годишната си възраст при любовта на родителите си, са по-благородни от онези, които са били лишени от родителска любов.

Законът е такъв: колкото повече боледуват децата, толкова любовта на родителите към тях е по-слаба. За да бъдеш здрав, любовта на майка ти трябва да прониква дълбоко в твоята душа.

Ако бащата и майката са мислили да вършат престъпление, синът, който се ражда, може да го извърши. Затова хората трябва да бъдат чисти, да имат чисти мисли и чувства. Щом човек храни една нечиста мисъл, тя може да се въплъти в детето.

Ти, като майка, като милваш детето си по главата, кажи: „Да влязат в тебе Божествените мисли, да носиш светлина на човечеството, да помагаш на по-слабите си братя, да влязат в тебе благородни чувства!“

Който се отнася добре с растенията и животните, и с хората ще бъде внимателен. Това е моралът на новата култура. Майките трябва да научат детето, че Божественият живот прониква в цялата Природа – в цветята, в гърветата, в мушичките и птичките, във всичко.

Докато детето вярва, че учителят не лъже, последният има авторитет. Усети ли, че учителят лъже, последният вече няма авторитет пред детето. Същото е и с родителите.

Никога не говорете в отрицателна форма: „Не прави това, не прави зло!“ А казвайте: „Прави добро!“ Вместо гумите „Не лъжи!“, кажи: „Говори истината!“ Колкото по-малко говорите за отрицателните неща, толкова по-добре. Трябва да говорите за положителното.

Някой път гаровитото дете, като замине откъдето, оттам помага и повдига по-малко гаровитото на Земята.

Един брат запитва Учителя: „Запазва ли се връзката между членовете на семейството в бъдещите преживявания?“

Учителя отговори:

Запазва се според Любовта, която съществува между тях.

Има три вида ученици и с тези три вида ученици вие трябва да се съобразявате. Първо, ученици на обективния ум – те са ученици на фактите, на наблюдението. Второ, ученици на литературния ум – те са ученици, които могат да отидат от фактите до законите. И трето, ученици на философския ум, които отиват от фактите до законите и от законите до принципите. Като работите с учениците, трябва да се съобразявате с това и да знаете с кои ученици как да работите.

Една учителка каза: „Понеже не мога да зная кой ученик от коя група е, а трябва да работя в класа с всичките, аз в моите уроци ще давам храна и за трите вида ученици: на фактите, законите и принципите. И тогава всеки ученик ще схване и ще разбере това, което му трябва“.

Учителя продължи:

Невъзможно е да възпитаваме двама души по един и същи начин. Колкото хора има на Земята, толкова различни методи има на възпитание. При възпитанието им може да се приложи един и същ принцип, но никога един и същ метод. Неуспехът на съвременната култура се дължи на това, че възпитателите си служат с един и същ метод на възпитание. Това е механично разбиране. Че някое дете е направило гримаса, не обръщайте внимание. Преди да влезе учителят в стаята, цялата стая е в прах. Учителят, като влезе, не проявява недоволство, а казва да се отвори за малко прозорецът. Първото нещо е да не се обръща внимание, когато децата не мируват. Например ако едно дете е откраднало плодове, учителят да го повика и да му даде цяла торба с плодове. Когато работи с децата, човек трябва да има голямо търпение.

Една учителка ми разправи, че когато казала на един ученик да стане да разкаже урока, той не поускал да стане. И учителката се разсърдила. А пък аз, ако съм на нейно място, ще оставя този ученик, щом не иска да стане; ще кажа на съседния ученик да стане. Ако той не иска, ще попитам друг ученик да стане и да разправи. Друг път ще попитам онзи ученик, който сега не иска да стане. И ако пак не иска, пак ще го оставя. И след няколко опита той вече ще иска да стане да говори.

Една сестра попита: „Ако някой ученик не мирува и нарушава реда, какво трябва да правя?“.

Иди при това гете и го заговори. Попитай го: „Как се казва баща ти, майка ти? С какво се занимава баща ти? Имаш ли други братчета и сестричета, как се казват те, на колко години са?“. и пр. Тогава това гете ще се сближи с тебе и ще стане мирно.

Трябва да имате методи за култивиране на добри мисли и чувства. Начинът за възпитание днес е механичен. Той е само сортиране на фактите.

Една сестра запитва: „Учениците ми задават много въпроси и аз всеки месец веднъж ги разглеждам в час. По кой начин да постъпя с тези въпроси?“.

Най-напред гледайте те сами да отговорят на тези въпроси. Нека с тяхната помощ да се получи отговор. И това, на което те не могат да отговорят, вие ще им го обясните. Учителят трябва да гради върху онова, което учениците носят в себе си. Те носят в себе си големи богатства. Учителят трябва само да помогне да се открият тези богатства. Това трябва да каже учителят на учениците – те да разберат, че носят богатства.

Говорете на учениците за Любовта, която носи здраве, за Мъдростта, която освобождава от противоречия, и за Истината, която освобождава от ограничения.

Младото поколение може да се справи само по три начина: по законите на Любовта, Мъдростта и Истината. Ако се опреш на закона на Любовта, ще се яви правилният живот. Ако се опреш на закона на Мъдростта, ще се яви правата мисъл и ще гоиде знанието. Ако се опреш на закона на Истината, ще се роди свободата. Тези три неща ще трябва да се съединят в едно.

При Любовта трябва да се почне с яденето. Как с яденето? Например този, който го яде, да спогели с другите това, което яде. С това да почне проявата на Любовта!

Значи Любовта да започне от материалните работи. Възпитанието най-първо трябва да почне от храната, от пиенето на водата, от дишането и приемането на светлината.

В основното училище детето трябва да твори чрез сърцето и въображението, а в гимназията – чрез сърцето и ума.

Ако възпитателят иска да изправи своя ученик и апелира само към неговия ум или сърце, няма да има резултат. Но ако говори и на душата му, ще има резултати.

Когато някои ученици не мируват и правят пакости, то е, защото знаят, че учителят не ги обича. Тогава учителят нека да намери една добра черта в тях, да ги обикне, и те ще се преобразят. Като не мируват, те искат да кажат: „Ето, ние сме такива, каквито ти ни мислиш. Ние се проявяваме такива, за каквито ти ни мислиш. Нали ти мислиш, че сме лоши, и ето – лоши сме“.

При обучението и възпитанието детето трябва да се учи от Природата. Отглеждането на цветята трябва да се използва като метод при новото възпитание. Детето трябва да изучава растенията. То трябва да ги обича. Във всеки училищен двор трябва да има градина, да има посадени растения. Трябва да има нещо, което да е проводник на Божествените енергии: череша, ябълки, сливи, круши, дюли, орехи и др. Жълтите цветя придават интелигентност, червените – живот и здраве. Като на сърчавате гецага да садят цветя – жълти, червени, бели, цветята ще ги възпитавага чрез краските си.

При всяко училище трябва да има градина, в която гецага да работяга. При това трябва да знаем пропорциите: колко гръвчета ябълки, сливи, круши и други плодове да се насадяга и какво влияние упражнява всяко гръво. Всяко гръвче, което детето отглежда, влияе върху него. Така

Всичко в Природата действа възпитателно. Плодните гървета учат децата на щедрост, на любов, на даване, на служене. Трябва да се обясни на децата, че тези гървета ни дават своите плодове, без да искат нещо, освен да посеем техните семена.

Кажете на децата: „Бъдете работливи като пчелите, бъдете постоянни, както е постоянно растението. Бъдете яки като гъба и непоклатими. Никой да ви не отклони от вашата идея“. Природата трябва да се изучава по такъв начин. Ако бихте дали такива обяснения на децата, щяхте да имате съвсем групи резултати. Всичко това би дало нов подтик на човечеството.

Първият метод, с който трябва да започне новото възпитание, е музиката. Едно нещо, което желая на българите, е да станат музикални, музиката да работи в техните умове и сърца. На музиката трябва да се обърне особено внимание като важен възпитателен фактор.

Паневритмията трябва да се въведе в училището. Един час на ден, употребен за Паневритмията, ще подготви ново поколение.

Органическата геометрия може да я направите много интересна за учениците, т.е. нужно е изучаване на формите и линиите, които срещаме в живата Природа. При възпитанието на децата всяка форма влияе по особен начин. Една круша, един грозд – това са творения на ангелите. А те са художници. В бъдеще няма да се говори на децата за добро и за зло, за прави и криви линии, за правилно вземане на тоновете. Няма да има морализиране. Геометрически и музикално ще им се говори за живота – с чертежи и линии. Ще се изучават фигурите и формите на Природата и ще се правят преводи.

Ако аз бях учител, щях да съчиня много разкази за децата, достъпни за тях. Да се изтъкне на децата чрез при-

казки, че когато човек прави добро – печели, а когато прави зло – губи: ще изгуби силата или богатството, или красотата си и др. Ще им се разправят приказки за камъните, за цветята, за дърветата, за животните.

При гениалното гете почвата, върху която е посадено, е много добра. Външните и вътрешните условия са много добри. Там лесно се работи. При талантливото гете почвата не е толкова добра, а при обикновеното гете – още по-малко. От обикновените деца стават талантливи деца, от талантливите – гениални. На десет обикновени деца трябва едно талантливо. На десет талантливи деца трябва едно гениално. Ако няма гениални деца между учениците, последните не могат да се развиват правилно. Гениалните и талантливите деца ще бъдат подтик за обикновените.

Аз бих турил едно крадливо гете между две честни и съвестни деца. Те ще му въздействат, ще го възпитават. Ако пък едно гете е много щедро, ще го туря между две лоши деца, за да уравнишат неговата добрина. Така и едните, и другите ще се ползват.

Човек не трябва да се учи с цел да се прехранва. Знанието е необходимо за човешкото развитие, а не за прехраната. Човек трябва да обича знанието, а не да гледа на него като професия. Гледа ли на знанието като условие за прехрана, човек постепенно се изражда. Приеме ли го с любов, той се повдига. Това трябва да се приложи при възпитанието.

Новото учение, което носи Всемирното Бяло Братство, трябва да се приложи първо в училището. На младите, които идат сега, трябва да се дадат условия да узреят. Те идват с големи капитали.

КАЧЕСТВАТА НА УЧЕНИКА

Сутринта беше станал малък инцидент. Светът на личните чувства понякога изявява своите права. Следобед учениците стояха малко смутени пред Учителя, чувстваха се неловко. Учителя помълча малко, после рече:

Първото нещо, което трябва да имате, когато влизате в Школата, е смирение и послушание. Вие искате да станете ученици на Бялото Братство – трябва да имате смирение. Освен смирение нужни са още четири качества. Първо, абсолютна честност: каквото каже човек, да го изпълни. Второ, да бъдете добри: добродетелта прави човека устойчив. Трето, ученикът трябва да бъде интелигентен: неговият ум трябва да бъде гъвкав, да схваща моментално всички тънкости. Четвърто, ученикът трябва да бъде благороден. Честност, доброта, интелигентност и благородство – това са четири качества, присъщи на ученика.

Следвайте онези велики идеи, които сте имали от детинство. Ученикът трябва да има висок идеал и да го следва неотклонно. Този идеал води към знание, свобода и любов.

Да осмисли човек живота си, това значи да се проникне от великите идеи на Духа. Колкото по-велики идеи приема, толкова по-смислен е животът му.

Ученикът трябва да има една основна идея. Това не значи цял ден да мисли за нея. Достатъчно е по няколко минути да мисли за нея всеки ден, за да я реализира в живота си.

Ученикът трябва да разработва вярата и надеждата. Той трябва да е готов на всички страдания. Трябва да разработва в себе си възвишени мисли и чувства и да устоява на всички изпитания без колебание.

Ако вървите по пътя на света, нищо няма да придобие-те, макар и хиляди години да вървите. Бог дава на смирените богатост, т.е. дава им правилно разбиране на живота.

Говоря на онези от вас, които са готови за ученици, които са пред вратата на ученичеството. Вие казвате: „Ние сме ученици“. Разбира се, че сте ученици. Важно е в кой клас сте. Има ученици в отделенията, в прогимназията и гимназията. При това от един ученик до друг има разлика.

Работете, без да се смущавате от външната обстановка. Когато човек се обезсърчава, това се дължи на изостаналите души, чието състояние човек е възприел. Работа и постоянство се изисква от всички ученици!

Болното дете в училище не може да учи. Докато има болни въпроси във вас, вие не сте в училището. За да влезе човек в училището, трябва да се освободи от болестта. А болестта - това е лоша вината. Щом се освободи от нея, човек ще може да разбира нещата. Всички трябва да се повдигнете, да бъдете силни, да носите обидите и оскърбленията.

Когато човек не дава ход на своите чувства, когато ги подпушва, те се вкисват. За да не се вкисват, човек трябва да ги трансформира и облагородява. Не работи ли човек съзнателно за това, ще бъде в застои. Спасението на човека не е нищо друго, освен изгаряне на всички утайки в него от миналото. Когато човек се откаже от преходните желания на своята плът и се предаде на стремежите на своя дух, само тогава може да се повдигне. Истинското постижение е в това - да работите устръно на Земята, за да може невидимият свят да се заинтересува от вас и да ви помогне.

В една приказка се разправя за онзи юнак, който копаел тунел между две царства. Ако в това време някой го заприказвал и той се обърнал назад, изкопаното място се

затрупвало и той трябвало да започне отново. Затова копай и недей се обръща назад, докато изкопаеш тунела между двете царства.

Ученикът трябва да излезе от областта на настроенията и да влезе в областта на положителните мисли, които носят вдъхновение. За тази цел той трябва да разсъждава. Да разсъждава, значи да се свързва със съзнанието на висшите същества. Хората на новото учение не трябва да бъдат екзалтирани, но трябва да се вдъхновяват.

Веднъж влезли в школата, знайте, че ще ви поставят на изпити – малки и големи.

Какво е положението на ученика, който разбира законите? Той знае какво му предстои да разрешава всеки ден. Вие, като ученици, имате много знания, но част от тях трябва да приложите. Ще ви приведа пример: един ученик отишъл при Учителя си. Последният му казал: „Първата най-голяма задача е да обичаш Бога, втората – да обичаш ближния си“. Ученикът си казал: „Сега има върху какво да работя“. Отишъл си и няколко години учил тези заповеди. След това дошъл за нови упътвания.

Всички имате госта задачи, но ходите тук-там да ви ги разрешат. За онези, които не можете да разрешите сами – да; но тези задачи, които можете да разрешите, трябва вие да ги решите.

Не бързайте, черешите докато не са узрели, не ги яжте. Оставете ги да узреят. Докато не са узрели нещата, работете върху тях. Ще откъснеш черешите, като узреят. Докато гроздето не е узряло, вземи мотиката и копай.

Могат ли да ви приемат в хор, ако не пеете? Могат ли да ви приемат в оркестър, ако не можете да свирите? Също и в онзи свят не могат да ви приемат, ако не сте готови. Иначе ще отивате при вратата му и ще се връщате.

ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА

Бяхме с нашия обичен Учител на планината край един огън. Времето беше мъгливо, влажно и студено. Пламъците се извиваха нагоре със сила. Огънят грееше надалече. Само той нарушаваше безмълвието. В такива мигове малкият живот изчезва във Великия. Преди това разговорът беше за пътя на ученика. Сега беше настъпило мълчание. Всеки се вслушваше в себе си. Имаше още много въпроси, които очакваха отговор. Тогава Учителя продължи:

Ученикът на Всемирното Бяло Братство върви едновременно в пътя на Любовта, Мъдростта и Истината.

Първото нещо в света е това – човек трябва да разбере Любовта. С нея трябва да направи един велик опит. Ако не изпълните задълженията си с любов, не сте нито приятели, нито ученици. Ако ученикът няма любов в сърцето си, не се приема в школата.

Ако вие като семенце не можете да се посадите в Любовта, ако не сте готови да жертвате всичко за Любовта, ще бъдете обикновени хора. Всичко можете да бъдете, но никога – ученик на братята агенти, никога – синове на Царството Божие. Ако една малка постъпка на вашия приятел може да ви съблазни, не сте готови за ученици.

Вашата работа за през цялата година е да се научите да обичате. Второто нещо е да намерите начин да изявите тази любов. Третото – да знаете при какви условия да изявите любовта си. Ако учениците в един клас се обичат, те взаимно се стимулират. Между вас трябва да се образува една вътрешна връзка на Любовта.

Едно е важно за ученика – да има правилни отношения към Бога. Формите на Любовта са много, а смисълът е един: познаване на Бога. Да познае Бога, т.е. Любовта в ней-

ната цялостност – това е задачата на ученика. Ученикът трябва да опита и да познае Бога.

Казано е: „Ако не станете като деца, не можете да влезете в Царството Божие“. Това значи: ако не станете чисти, не можете да влезете в Царството Божие. Тук пог „деца“ се разбира чисти по сърце. Човек трябва да носи в себе си качеството на детето – Божествената чистота.

Пътят на Царството Божие е чистотата.

УЧЕНИКЪТ

При други случаи Учителя каза за ученика:

Да живееш като гуша – това е задачата, която всеки ученик трябва да разреши. Трудна е задачата, но е постижима. В човека ученикът гледа гушата, а не недостатъците му, понеже знае, че гушата няма недостатъци.

Само този може да възприеме Божията Любов, който и в ада, и в рая остава един и същ.

Който може да примири скръбта и радостта в себе си, той е ученик. При някои противоречия ние се обезсърчаваме. Нещата отвън могат да се менят, но ние трябва да останем неизменни.

От вас се изисква самооблагане. Ако сте неразположени, за да запазите мира си, кажете си: „Аз живея в света на пълната хармония. Заобиколен съм от разумни и възвишени същества, които са готови да ми помогнат“.

Човек трябва да разбере едно: необикновеното в живота е това, което носи радостта.

Някой попита: „Какво ще прави човек, като стане съвършен?“.

Човекът като стане съвършен, именно тогава ще започне истинската работа.

Ученикът носи новото в себе си. Дето влезе, носи светлина и уханье. И без да говори за Бога, всеки ще познае, че Бог живее в него. За обикновени работи той не говори, но каквото каже, хваща място. Такива хора българинът нарича щастливи. В гушата си те носят възвишена, велика идея, на всички помагат и на всички желаят доброто.

Напролет животът на ученика прилича на градина с красиви цветя, на които кацат пеперуди – човешките души. А наесен гушата на ученика е градина, пълна със зрели плодове.

ЗДРАВЕТО

Природата е неизчерпаем резервоар на енергия, от която човек може да черпи, за да поддържа здравето си. Учителя е дал много правила и методи как да се ползваме от силите на живата Природа, за да бъдем здрави.

Човек, за да мисли добре, трябва да бъде здрав, никакви болести не трябва да отвличат вниманието му. Кажете си: „Моето тяло трябва да бъде здраво. То е клетка от великия космичен организъм“. Смъртта идва, когато в тялото влезе неорганизирана материя. Когато всичката материя в тялото е организирана, човек е здрав. Неорганизираната материя в тялото причинява смъртта. Например вие се съмнявате, гневите се. Щом не сте внимателен, завистта, съмнението, гневът и омразата внасят в тялото ви неорганизирана материя.

Искате ли да се ползвате от енергиите на Природата за своето здраве, най-добрите месеци са април, май и юни.

Тези месеци носят грамажни богатства. Ако човек използва енергиите на Природата, за един месец може да се обогати с нея.

През пролетните месеци е добре човек известно време през деня да обработва земята, да копае. През лятото, когато вали гъжг, да излиза да го намокри гъжгът за малко време. Пролетният гъжг е напоен с магнетизъм. Една гъжговна баня е равна на десет обикновени топли бани. С четири-пет бани човек може да оздравее от някои болести. След като се намокри на гъжга, ще се преоблечете.

Порите на организма трябва всякога да са отворени. Първата работа на ученика е да отвори порите на тялото си. Те се отварят чрез изпотяване при пиене на гореща вода. Горещата вода, която човек пие, помага за разтваряне на утайките в организма. От друга страна, горещата вода предизвиква изпотяване. Чрез потта се отделят отровите от организма.

Земеделецът, като работи на нивата и се изпоти, трябва да се преоблече. Той трябва да излиза на полето със запасна риза.

Добре е болният да носи вода със стомна. Така се подобрява кръвообращението, развива се дихателната система и се предизвиква изпотяване. От друга страна човек, като носи вода, приема от нейния магнетизъм. Така могат да се лекуват много болести.

ВЯРА И ЗНАНИЕ

В един следобеден разговор се отвори въпрос за отношението между вярата и знанието. Учителя каза:

Вярата има отношение към знанието. Само чрез вярата можем да се домогнем до положителното знание. Вя-

рата предшества знанието и знанието предшества вярата. Не можеш да вярваш, докато нямаш знание, и не може да знаеш, докато нямаш вяра.

Съществува следният закон: чрез вярата си в Бога човек привлича Мъдростта. Само гениалните хора имат вяра. Талантливите хора имат вярвания, а обикновените – суеверие. Колкото повече се усилва вярата, толкова повече се усилва знанието. Щом увеличиш знанието, и вярата се усилва. Ако вярата се усилва, а знанието не се увеличава, това не е истинска вяра, това е вярване.

И тъй, вярата като вътрешен подтик на духа води човека в областта на знанието. Вярата на човека почива на знанието му от миналите векове, което е опитано, доказано и проверено.

Има връзка между човешкия ум и разумността на Бога. Вярата се основава на тази връзка. Да вярваш в Бога, значи да направиш връзка с Него, да установиш връзка с Него. Тогава Силата на Бога протича в човека. Истинската вяра значи да създадеш непреривна връзка с Бога. Понеже чрез вярата се установяват отношения с Бога, Неговите сили протичат към нас. Затова аз наричам вярата закон за хранене. Законът гласи: вярата е връзката, по която протичат Божествените сили в нашата душа.

Що е вяра? Вярата е да отворя прозореца, за да влязат чистият въздух и светлината. Значи вярата дава възможности на човека да възприеме Божествените енергии. Чрез вярата човек привлича онези сили, които го подмладяват.

Ние, като живеем на Земята, сме оградени с Божествения, с вечния живот. Ако можете да се свържете с общото течение на великия живот, и на смъртно легло да сте, животът отново ще потече във вас. Затова е нужна вяра – по-силна и от най-големите смущения, които нарушават равновесието на човешкия организъм.

Вярата в Бога показва, че сте свързани с целокупния живот. Щом е така, всеки ще ви се притече на помощ. Това може човек да го опита. Вярата, която не може да се справи с мъчноотиите на живота, не е вяра. Щом вярвам в Бога, който е в мен, аз ще вярвам във всеки човек.

Гълъбът е емблема на Божия Дух, той е емблема на невинността. Агнето – на кротостта. Житото е емблема на търпението, а девата е емблема на чистотата. Това са качествата на вярата, чрез която се побеждават всички препятствия в света: невинност, кротост, търпение и чистота.

Само с вяра човек може да върви в живота и да приложи Любовта. Вярата има практическо приложение в живота. Ако си фалирал, ако си болен, ако имаш груци мъчнооти, вложи живата вяра и ще се уреди всичко! Когато богатият вярва, че ще осиромашее, той е нещастен. Когато бедният вярва, че ще забогатее, той е щастлив. Този закон важи за всичко.

Някои вярват, че вярата е завършен, статичен процес. Не, вярата е непреривен процес.

Оплакваш се, че нещо ти липсва. Радвай се, че нямаш! Щом нямаш това-онова, започвай да вярваш в Бога. Ще вярваш и в себе си.

Най-малкото съмнение, което се заражда в ума на човека по отношение на Божественото, е в сила да отложи Божието благословение най-малко за един ден. Ние всякога се колебаем. Има един закон, който хората не знаят: щом се усъмниш, щом в тебе проникне най-малкото съмнение, макар и никога да не го знае, ти губиш Божието благословение. Най-малкото съмнение, което може да дойде във вашия ум, ще привлече към вас големите нещастия.

Когато някой е болен, ако роптае, ако се съмнява, ако няма мир, той няма да оздравее: той не може да понесе и най-малките изпитания.

Съмнението не е героичество. Съмнението е малогушие. Съмнението е негъз на гуши, които са останали назад в своето развитие.

Престани да вярваш и ще видиш какво нещо е безверието. Когато човек придобие живата вяра, той коренно се изменя: очите му стават ясни, мускулите на лицето му – подвижни. Нещо особено лъха от него. Той става отзивчив към страданията на хората, нежен и внимателен към всички. Щом има тази вяра, Любовта го посещава.

БОЖЕСТВЕНИЯТ ПРОМИСЪЛ

На онези, които се страхуваха за утрешния ден и се безпокояха от неизвестността, Учителя казваше:

Разумната Природа е предвидила нещата. Ние трябва да се ползваме от това, което Бог е създал. Ти си се нахранил добре днес и казваш: „За утре кой ще промисли?“. За утре е промислено. Тук има извор, но по-нататък има втори, има трети извор. Коего Бог е предвидил, Той го знае, а ние трябва да гледаме как ще се развиват работите.

Няма какво да се безпокоим кога ще дойде пролетта, кога ще узрее или ще залезе Слънцето. Няма какво да се безпокоим какво ще стане. Човек е най-слабото същество, което Господ пази, за да познае то, че има Божи промисъл.

Ако не е майчината и бащината любов, децата кой ще ги отхрани? При птичките майката и бащата топят яйцата; после, като се излюпят пиленцата, и двете им носят храна, докато заякнат крилцата им. Кое кара птичките да носят храна на пиленцата? Божественото.

Има нещо, което бди над нас и ни пази. Върху вас бдят всички същества, които ви любяат. Често вие прекъсвате

връзката си с невидимия свят, с онези същества, които ви любят, и по този начин разколебавате себе си в живота.

Ти си в училище. Въздухът, водата, светлината, топлината и студът в Природата са пособия на великото училище, в което си поставен. Те са временни пособия. Над тях стои Божественият дух, който ръководи човека в неговото развитие.

Всеки човек, когото срещате, е изпратен от Бога да ви помага. Всички препятствия, които срещате, са условия да ви помага невидимият свят. Благодарете на великите разумни същества, които следят за вас като за по-малки и по-слаби и постоянно ви помагат. Ще дойде време, когато всичките ви работи ще бъдат оправени.

Природата употребява разни методи за всеки ученик, но целта е една и съща: да кали човека, за да издържи на всички условия и да се развива. Бог е поставил човека в такива условия, при които да развие особени добродетели. Всяка добродетел се развива при специфични за нея условия: една - при по-неблагоприятни, друга - при по-благоприятни.

Който иска да развие Любовта, трябва да вземе последното място в света.

Смятайте, че всичко в света е създадено добре. Смятайте, че всичко, което ви се случва, съдейства за вашето добро. Това трябва да залегне дълбоко във вашите умове, сърца, души и воля. Често Провидението праща на човека голямо страдание, за да го избави от друго по-голямо нещастие.

Някои хора проявяват добри дарби в науката, в изкуството или в друго направление, а в моралния и духовния живот са изостанали. Това показва, че те изобщо са назад в развитието си. Тогава техните приятели от невидимия свят ги стимулират с по-висши дарби, за да ги измъкнат от това нисше състояние, в което се намират.

Господ всичко е промислил. Мнозина мислят, че са изоставени, че никой не се интересува от тях. Ако те разбираха отношенията, които съществуват между всички живи същества, в душата им щеше да царява пълен мир и хармония. Отношенията, вътрешните връзки между съществата са такива, че и за най-малките е предвидено по една благодат, която да ги тегли нагоре. Бог никого не изоставя. И при най-лошите условия за всяко същество Той е предвидил един план, който хората не знаят. Добре, че те не знаят плана, който Бог е определил за всички живи същества. Те трябва само едно нещо да знаят: всичко, което Бог е намислил, е добро. Какви са Божиите мисли, как ще се реализират – това ще остане тайна за всички времена и епохи.

Бог е предвидил условия за вашето умствено, сърдечно и духовно развитие, но въпреки това е оставил един специфичен кръг на дейност изключително за вас, в който Той никога не се намесва. Когато вие работите в този кръг, Той поглежда отдалече какво правите и веднага след това се оттегля. Това е областта, в която човек е свободен. Вън от този кръг човек не е свободен. Щом излезе от него и влезе в друг, той се усеща вече ограничен.

Човекът е същество, изложено на големи опасности. Всеки ден, като ядеш или като вървиш, си изложен на големи опасности. Благодаря, че има Промисъл, който те пази. Ако не беше този Промисъл, много злини щяха да ни сполетят. Всяко добро в света е направено от разумни същества. Никое добро не е направено случайно. Мнозина мислят, че нещата стават произволно. Някой пита: „Кой ще ми помогне?“. Има кой да ти помогне.

Че съвпаденията и случайностите не могат да се обяснят, това не значи, че те са произволни. Те са проява на един по-висок свят, но се отразяват и в нашия. Понеже

не стават често, наричаме ги случайности. Те не вървят по общите закони, познати на всички. Други закони управляват случайностите. Днес мъчно можеш да убедиш човека, че има Божи промисъл в света. Има Промисъл в света. В най-големите противоречия пак има закон, който определя какво трябва да стане.

Вие, хората, сте царски синове. Слънцето изгрява и ви пита всеки ден: „Как сте?“. Вятърът вее, водата си тече.

Благодарете, че се разхождате без пари във Вселената като екскурзианти. Земята е един голям параход. Сега той има около 50-60 комина, върви с бързина 29 километра в секунда. Вие сте недоволни и казвате: „Защо съм в този параход?“.

Всеки човек трябва да се уповава само на това, което Бог му е дал, а другите хора трябва да бъдат за него само спомагателни условия. Благословението от Бога може да дойде само по два начина: може да те благослови в началото, а може да те благослови и в края. Човек има толкова благословии, дадени от Бога! На всеки човек е дадено по едно нещо на Земята, но като не разбира предназначението му, той страда.

Добрите работи са пред нас. Коемо сме учили досега, това са детински работи. Тепърва хората ще учат, ще придобиват добродетели, знание и изкуства.

Някой може да каже: „Ако Бог мисли за тебе, ти не трябва да работиш“. Не, това е крива философия. Бог ще промисли за мене само когато насадя 200-300 гръвчета. Бог ще промисли за мене, когато завърша университета. Бог ще промисли за мене, когато работя на лозето и стана опитен лозар. Бог промисля за Своите разумни деца, които работят, които мислят добре и Го слушат.

Един пътешественик в Африка срещнал лъв в пустинята. Лъвът се готвел да скочи върху него. Тогава човекът

чул гласа на майка си: „Имаш кибрит, запали тревата!“ Той запалил тревата и се спасил. Майка му била жива. Това е възможно. Висшето съзнание на майката е направило това.

Един човек спял на открито. В това време се приближила до него змия. Имало опасност да го ухапе. Тъкмо тогава една пчела го ужилила, събудила го и той се спасил. Така тя му услужила.

Един човек пътувал. Хванали го разбойници, които обирали богатите пътници. Като го завели при главатаря, той му казал: „За тебе нямаме разпореждане да те обемем“. Пуснали го. Значи Бог им казал: „Ще го пуснете!“

За да се реализира едно Божествено желание, всички световни закони рухват.

Един баща – инвалид, имал само една дъщеря и тя заминала за онзи свят. След нейното заминаване много хора започнали да му донасят храна и да се грижат за него.

Един млад момък останал само с един лев и си казал: „Какво да правя само с един лев? Като похарча и него, какво да правя?“. В това време един просяк идва при момъка и му поисква помощ. Нещо казва на момъка: „Дај му!“ И той дава последния си лев. „Дадох го – разправя момъкът – и си казвам: каквото Господ даде. Не се мина много време и един мой приятел, когото не бях виждал от десет години, ме покани на обяд“.

Дај лева – от друго място ще дойде спасението.

ПОСЕЩЕНИЕ НА БОГА

Хората не могат да изменят Божествения ред на нещата. Въпреки че те воюваха и опустошаваха земята, пролетта пак дойде. Поляните се раззелениха, първите цветя цъфнаха, пъпките на дърветата наедряха. Наближаваше 22

март – празникът на пролетта, духовната Нова година. В малкото стопанство настана голямо оживление. Отвсякъде започнаха да идват гости – братя и сестри. Импровизира се подслон и прием за всички. Домът Темелков се изпълни с хора. Това беше сърдечна среща на приятелите. От лицата на всички се излъчваше нещо родно, добро, приветливо. Едно чувство изпълваше сърцата, светеше в погледите. Всъщност онова, което човек всякога е търсил и си е представял като щастие и блаженство, сега в единството на Любовта.

В деня на празника, рано сутринта в 5 часа, се събрахме в Горницата. Стаята, коридорчето и верандата бяха препълнени и мнозина стояха отвън по стъпалата и на двора.

Утринният наряд, молитвите и песните се изпълниха общо от всички. Учителя гържи беседата „Новото в живота“ („Заветът на Любовта“, том I).

След свършване на беседата излязохме на един връх над селото, където направихме утринните гимнастически упражнения и Паневритмията. После, докато пяхме песни, всеки поздрави Учителя за празника с целуване на ръка.

Денят беше хубав, небето – ясно. Слънцето изгря и стопли земята. Един малък живот пулсираше в съгласие с великия живот. В този светъл ден ние видяхме предзнаменование за друга пролет, жадувана и очаквана от човешките души. Ние пожелахме тя да дойде за всички човеци – наши братя. Да дойде новият живот на Любовта, братството, мира и свободата за всички народи по лицето на Земята.

След закуската пак се събрахме около Учителя, като пяхме песни. Песента е всемирен език, който всички разбират.

Някой запита Учителя: „По кой начин се изявява Бог в човека?“.

Учителя каза:

Бог, като се изяви на човека, праща го на работа. Ако човек иска да живее правилно, Бог трябва да бъде идеал на живота му. Мислите ли, че Великият ще дойде да живее във вашето сърце, ако в него има безпорядък и хаос, ако се карате с този или онзи? В такъв случай Той, като влезе в сърцето ви, веднага ще се оттегли.

Посещението на Бога, това е най-великият момент в живота на вашата гуша. Колкото и кратко да трае то, ще има значение през цялата вечност.

Има един начин, по който Бог се изявява на своите избрани. Великият музикант се изявява само на своите способни ученици. Великият художник, поет или скулптор се изявява само на най-даровитите си ученици, на обикновените той не се изявява. Следователно, ако ние сме готови да посветим сила, живот, здраве и всичко друго на Бога и сме в състояние да претърпим всички мъчности и страдания, без да се усъмним в Него, Бог ще ни се изяви.

Който се е докоснал до Божествения свят, той е готов да стане мъченик и казва: „За Бога съм готов да се пожертвам!“

Ако някой от вас само за момент би почувствал Божието присъствие, тъй както го разбирам аз, тъй както съм го опитвал, с едно мръдване на ръката си той би могъл да усмири разярена тълпа, която върши престъпление – всичко ще замлъкне и ще утихне. Ако в този момент се намирате пред една стохилиядна армия, всички топове ще млъкнат. Такова велико нещо е Божието присъствие!

Има един идеал, който трябва да постигнете: да почувствате поне за момент какво нещо е великата Божия Любов. Велик момент е да познаете връзката между всички Същества – от най-малкото до най-голямото. Ако бяхте чули гласа на Бога, вие не щяхте да бъдете обикновен човек.

Смисълът на живота сега в това, човек да дочака времето, когато ще го посети Бог – абсолютната реалност. Това сте чакали цяла вечност, почакайте още малко. Ще чакате, докато дойде Любовта.

Животът не е нито физически, нито духовен. Той има физическа или духовна форма, но той е Божествен. Красотата не е във формите, но в Божествения живот, който се крие в тях.

Във всеки живот има един момент, в който може да се схване Реалността. Тогава ще минете от едно състояние в друго. Само така ще разберете великото, което се таи във вас. През целия ви земен живот е определена само една година, един месец, една седмица, един ден, един час, една минута, една секунда, когато може да ви посети Любовта. Ако използвате този момент, ще имате всички постижения. Ако не го използвате, целият ви живот е изгубен. Всичко останало е само приготвление за този момент.

Любовта, като ви посети, сега една хилядна от секундата. В това време тя е посяла нещо във вас. После посято ще узрасне. Мъдрецът може да издържи едва една минута на Любовта, а за обикновения човек даже една хилядна от секундата е много.

Това, което хората наричат любов, това са само последици от Любовта.

Като получите писмо от Бога, ще имате очите на ангелите. И когато погледнете с такива очи, у него ще започне зазоряването.

ПАНЕВРИТМИЯТА

С настъпването на пролетта – 22 март, ние започваме да играем сутрин – след изгрева на Слънцето, Паневритмията. Това са 28 упражнения с музикални движения. Те са дадени от Учителя. Тя се играе в кръг по двама. Движенията са плавни, ритмични и хармонични. Във всяко движение има съдържание и смисъл.

Върху Паневритмията Учителя е дал обяснения и упътвания на много места в своите лекции. Тук ще приведем един разговор върху нея, където той дава още някои обяснения.

Употребявайте поне 10-15 минути на ден за упражнения. Който не прави упражнения, все ще му се наложи по някакъв начин да ги прави. Във всяко движение трябва да участват мисълта и чувствата.

Всяко движение, което прави човек, оказва въздействие върху самата Природа. Най-малкото помръгване на показалеца например се отразява в цялата Природа. Радиацията, вълните, които изтичат от пръстите, ще направят едно околосветско движение и в края на краищата пак ще се завърнат при човека, от когото са излезли, с една придобивка в добър или лош смисъл. Като знаете това, трябва да бъдете внимателни в своите действия.

От друга страна, движенията на разните органи в човешкото тяло оказват влияние върху ума, сърцето и волята на човека. Има движения, които развиват ума, други – сърцето, а трети – волята. Когато при упражненията човек вдигне ръката си нагоре, това означава призоваване на разумните сили на Природата на помощ.

За Паневритмията ние имаме почти най-добрите условия. За да се изпълни добре Паневритмията, необходима

е концентрация на съзнанието. Първо трябва да се учат основните движения и после – по-сложните.

Паневритмията е метод, който разрешава загатките на миналото, настоящето и бъдещето. Минало, настояще и бъдеще се събират в едно настояще в кръга на Паневритмията.

Упражнението „Стъпка по стъпка“ има миньорен характер. В това упражнение стъпката настрани или напред е излизане – инволюция, а прибирането на крака на място е връщане – еволюция.

При упражнението „Слънчеви лъчи“ отиването към центъра, напред, означава възприемане от центъра, а връщането назад е даване на това, което сме приели.

Напредналите същества горе също изграят Паневритмия, правят такива движения, и ако нашите движения съвпадат с техните, тогава ще направим връзка с тях и ще получим тяхното благословение. За да се направи тази връзка, не само нашите паневритмични движения трябва да бъдат правилни, ритмични, но трябва да има хармония между ума, сърцето и волята на изпълнителя, т.е. той трябва да има любов, чистота, светло състояние на духа.

Паневритмията такава, каквато е горе, тук, на Земята, не може да се даде, защото човечеството не е готово. Тук се дава Паневритмията толкова, колкото е възможно, в най-достъпна форма. По-достъпни музикални форми и движения не могат да се намерят.

В бъдеще Паневритмията ще се въведе и в други страни. Един швейцарец, който е изучавал разните видове танци, хора и музикални движения в света, на разните народи, като дойде в България, каза, че в Паневритмията е намерил най-съвършени съчетания на музика и на гимнастически движения.

Трябва да има специално училище за изучаване на движенията при пеене.

ПЪРВИЯТ ЦИГУЛАР

Дълбоки родствени връзки свързват човека с Природата. Това той трябва да го пази и да го поддържа. Изгревът на Слънцето е най-хубавият момент, който ние не пропускаме, особено през пролетта.

Учителя излизаше на разходка почти всяка сутрин, придружаван от приятели. От някой хубав връх посрещаме изгрева на Слънцето – първия му лъч. За Слънцето Учителя ни е говорил много. И всякога имаше нещо ново да ни каже.

Красива е грехата на всяко живо същество, което става рано, преди изгрева на Слънцето, и работи с любов. Не става ли сутрин рано, не работи ли, то ще бъде просто и бедно облечено. Работа се изисква от всички същества. Колкото те са по-съзнателни, толкова по-големи усилия трябва да полагат. Исква ли човек да бъде млад, трябва да става рано, когато Любовта му пошепне да стане. Любовта му казва: „Стани преди изгрева на Слънцето!“

През пролетните месеци трябва да се използва обновителната сила на Природата. Един прозорец е отворен и това има известно влияние. Но ако знаеш, че зад прозореца има едно разумно същество, което го отваря, тогава това има друго влияние. Превеждам: всяка сутрин Слънцето се показва на изток. В изгрева на Слънцето трябва да виждаме разумните същества.

Посрещането на слънчевия изгрев всякога ни ползва. Ползва ни и тогава, когато има облаци и Слънцето е закрито, защото неговите енергии преминават и през облаци. Изгревът на Слънцето при всички случаи внася подем в човека.

Тази жива енергия идва само сутрин. За всяка работа има точно определено време. Който иска да стане гениален, трябва да излиза сутрин и да посреща Слънцето. Той трябва да остави тези мощни сили да работят върху него.

Стани рано! Излез вън, посрещни Слънцето! Какви неща се крият в изгряващото Слънце! Ако човек излиза редовно сутрин, ще получи вдъхновение.

Първият цигулар в Природата е Слънцето. Първият слънчев лъч е първата ария.

Ако наблюдавате изгрева на Слънцето, без да почувствате неговата музика и слово, вие сте в положението на онзи финансист, който по цял ден събира и вади числа, прави изчисления, без да придобива нещо.

Издагайте гърба си на Слънцето, мислете за него, за да приемете енергията му. Когато сте неразположен, прекъснете работата си, излезте навън, изложете известно време гърба си на Слънцето и след това продължете работата си. От Слънцето ще приемете това, което никаква наука и никаква философия не може да ви даде.

Светлината е външната страна, но в нея има нещо по-тънко, в нея са жизнените и разумните сили на Природата.

ВЪТРЕШНАТА РАБОТА НА УЧЕНИКА

Беше тиха, ясна пролетна вечер. Бяхме насядали около нашия обичен Учител под дърветата на двора. През клоните се виждаха звездите, чуваха се тихите подсвирквания на щурчетата.

Има часове, които великият разумен свят отдалече подготвя. Те звучат като пълен, многозвучен акорд.

Изпяхме няколко песни. После, в настаналата тишина, някой повдигна въпрос за вътрешната работа на ученика.

Учителя каза:

Молитвата е най-силният акт в човешкия живот. Тя концентрира в едно мислите, чувствата и волята на човека. Такава молитва е мощна. Тя върши чудеса. Молитвата е най-красивата работа! Тя е разговор с Бога. Няма по-важен момент от този – човек да зърне лицето на Бога! Колко е красиво сутрин, щом станеш, да разговаряш с Вечния!

Който не се интересува от Бога, постепенно губи силите си и изостава назад. Като мисли за ангелите, човек е в ангелския свят. Като мислите за Бога, вие сте в Божествения свят. За който свят мислите, в този свят живеете.

Една среда ви търпи известно време, а после излизате в друга. Рибите бяха във водата. След време напредналите от тях излязоха в по-рядка среда. При голямото притеснение, в което се намираха, дойде им наум, че има друг живот, по-благоприятен, в по-рядка среда – над водата. И така станаха птици.

Също и човек, като се намери при стеснителни условия, излиза горе, при Бога. Днес излизате, утре пак – и най-после влизате в един по-висш живот.

Идеята създава формата. Законът е такъв: ако мислите за добър човек, в ума ви ще се яви светлината, а в сърцето ви – топлината. Ако мислите за лош човек, в ума ви ще се яви тъмнина, а в сърцето ви – стуг.

Този закон е за нашите отношения към Бога. Като влизате във връзка с Бога, в съзнанието ви ще се яви светлина, а в гушата ви – дълбок мир. Влезете ли във връзка с ангелите, пак ще се изпълните със светли мисли и възвишени чувства. Като мислите за растенията и животни-

те, и те влияят върху вас. Законът гласи: за каквото мислите, с това се свързвате.

Чрез молитвата човек влиза във връзка с Бога и с напредналите същества. Тогава Бог разправя на човека за Любовта и за разумните същества.

Като станете сутрин, отправете съзнанието си към реалността. След това, каквото и да правите – дали ще учите, дали ще копаете, обърнете се към невидимия свят за помощ. А вие сутрин веднага започвате работа, забравяйте за великата реалност, за разумните сили в Природата.

Един закон гласи: когато човек отправи съзнанието си към реалността, тя пребъдва в него. А когато отправи съзнанието си към сенките, той живее в сенките.

Молитвата и съзерцанието са усилия на гушата, за да се изкачи тя на високо място. Така идва прилив на умствена енергия и с това се улеснява работата на съзнателния човешки живот.

Да се молите и да съзерцавате, това значи да отправите своя доклад към онзи велик център, от който сте излезли. За какво ще дадете доклад? За работата, която сте свършили. В отговор на това ще стане правилна обмяна между вашите мисли и чувства и тези на съществата от възвишения свят. Ако някой мисли, че може и без молитва, съзерцание и размишление, той е на крив път.

Като се молите, вие се самоопределяте. Като се молите, вие сте в непрекъсната връзка с цялото Битие. Като знаете това, не сплъвайте този естествен процес във вас.

При молитвата човек получава енергии от Божественния свят. Законът на молитвата е същият, както законът на храненето. Когато се лишава от храна, човек усеща някаква липса. Когато гушата се лишава от молитва, също усеща липса. Молитвата е вътрешна нужда на гушата.

Молитвата е реалност, а не сянка. Това, което в даден момент дава сила на ума, сърцето, гушата и духа, е нещо реално.

Молитвата е съзнателна работа на човешката гуша. Като се моли, гушата излиза извън обикновеното съзнание. Този процес наричаме излизане от тесния чертог, в който живее човек.

Молитвата напобоява простирането на крачето на амебата, за да хване храната си. Това е непреривен процес. За да гоиде новото в човека, той всяка сутрин трябва да отправя ума си към великия център на света.

Молитвата е закон за поливане. Чрез нея се привличат всички добри влияния. Когато човек се моли, всичко около него трябва да расте и да се развива. Когато човек разбере великия закон на молитвата, ще стане истински човек, ще стане един от великите агенти. Виждали ли сте как ангел се моли?

Молитвата е първият метод, чрез който започваме изучаването на Божествения език. Ако не се молите, никога няма да го научите. С молитвата изучаваме езика на Бога. Ние още не знаем езика на Бога.

Истинската молитва погразбца вгльбяване, уединение. Никои да не вижда, когато се молите. Когато търговецът се моли, трябва да забрави търговията си, всички вземания-давания.

При друг случай Учителя каза:

Молитвата е един от начините да познаете Бога като Любов. Тя води към Любовта, към доброто и възвишено състояние, което имате – да помогнете, да простите на ближния си, да повдигнете падналия. Това се дължи на момента, който вие сте прекарали в скришната си стачка.

Човек трябва да се моли, за да не отвърне Бог лицето Си от него. Страшно е, когато Бог скрие лицето Си от човека! Тогава настава такъв мрак, стуг и самота, каквито човек не е изпитвал през живота си.

Светията получава своето знание чрез молитва, съзерцание, размишление и наблюдение. Светията се моли дълго време, докато се вдъхнови, и тогава получава нови мисли.

Дето и да сте, в каквото и положение да сте, отгледайте половин или един час да мислите за Бога. Така се разширява съзнанието.

Да мисли човек за великото разумно начало, за великия център на Битието, това струва повече, отколкото всички материални богатства, с които се разполага на Земята.

Мисълта за Бога обновява, подмладява и самото физическо тяло, защото енергиите достигат и до него.

Каже ли някой, че не трябва да мисли за Бога, той изпада в положение на сираче, останало без баща и майка – ходи изпокъсан, немил-недраг. Тогава паразитите започват да го нападат и той изгубва посоката на живота си. Говоря символично. Ще направя превод: когато човек престане да мисли за Бога, той става уязвим и тъмни, изостанали същества го нападат.

Човек не може да придобие нещо, ако не се моли. Молете се, за да идва повече светлина в съзнанието ви.

По-културни същества от ангелите няма. Следващата фаза, в която човечеството ще влезе, е фазата на ангелите. Тогава нашите груби тела ще бъдат променени в динамични. Те ще бъдат съставени от по-фина материя. Как ще се създаде последната? Чрез молитва, съзерцание и размишление. Или казано другояче, молитвата е метод за организиране на духовното тяло – новото тяло, в което човек ще живее.

Питам: сегашните учени и философи по колко пъти на ген си спомнят за Господа? Причината за нещастията на сегашните хора се заключава в това, че не си спомнят за Господа. Молитвата е метод за разрешаване на най-трудните задачи. Съмнението, подозрението, неверието и редица други отрицателни мисли и чувства са причина за повечето болести в човека. Чрез молитвата човек се справя с тези отрицателни състояния. Магическа сила има в молитвата.

Достатъчно е да произнесе човек един стих от Евангелието с желание да го разбере, за да гоиде Христос да му помогне. Той ще внесе Светлина в ума му и ще оправя работите му.

Молитвата повишава вибрациите на човешката аура. Чрез това човек става неуязвим за по-нисшите околни влияния. Чрез молитвата човек се огражда от тревогите и страховете на света. Те не могат да проникнат в него.

Когато човек се моли за реализиране на едно свое добро желание, невидимият свят всякога помага. Болен си – помолете се на Бога и в скоро време ще оздравееш. Няма нещо в света, което човек като е поускал, Бог да не го е направил. Светът представлява желанията на тези малки същества. Каквото те са пожелали, Бог го е направил.

Ако всички биха се обърнали към Бога с молба: „Господи, ние употребихме всички методи за оправяне на света, кажи ни Ти един начин, по който да го оправим“, и ако се помолеха от сърце, методът ще гоиде. Този начин е много прост, но като го приложат, ще гоиде Господ в света и ще помогне на хората.

Няма живо същество в света, малко или голямо, на чийто зов Бог да не е отговорил. Няма случай Бог да не е отговорил на неуредиците във вашите пощи. Уредете по-

щите си! Пощата от невидимия свят тръгва навреме, но докато стигне на Земята, писмата се загубват някъде и се бавят с месеци.

Красиво е човек да съзнава, че заема място в ума на Бога. Като има това съзнание и се обърне към Бога с молба за нещо, молитвата му ще бъде приета.

Искайте от Бога да живее във вас и да се проявява чрез вас. Единственият, който преобразява хората, е Бог.

Всички търсят смисъла на живота. Смисълът на живота се заключава в общението с Бога.

Най-благоприятни часове за молитва са ранните часове след полунощ, например 3 часа, 5 часа. Псалмопевецът казва: „Господи, на ранина Те призовах“. Това значи, че на ранина, преди изгрев, ще се занимая с най-великата работа – общение с великия център на Битието, за да придобия енергията, с която да свърша работата си през деня. Гдето и да иде човек, каквато и работа да започне, той се нуждае от енергия. Остави ли се на влиянието на света, светът ще го изкара вън от релсите на неговия живот. Сутрин, като станеш, ще имаш една основна мисъл, ще се отвориш като един цвят. Христос е прекарал цяла нощ в молитва. Защо? Защото през тези часове Той се е изпълвал като акумулатор с енергията, която е харчил през деня.

Човек трябва да се моли, да работи върху себе си, за да се подготви за новото, което днес идва в света.

Колко време трябва да се молиш? Непрестанно. Молитвата не подразбира, че ти трябва да се спреш и по цял ден да се молиш. Ти можеш да се движиш и пак да се молиш – работата не изключва молитвата. Постоянно можеш да се молиш. Само онзи, който живее в закона на Любовта, само той има разположение да се моли. Каквото прави, той всякога е в молитва. С други думи, в живота на любещия човек всичко е молитва.

Майката казва, че не ѝ е останало време да се моли, понеже имала деца. Онзи, който сече гърва, казва, че не му остава време да се моли, понеже сече гърва. Онзи, който пише, казва същото. Всеки казва, че не му остава време за молитва, за съзерцание и размишление. А пък то най-първо е молитвата, а после са другите работи. Защото най-първо ще дишаш, а после ще работиш. Иначе не можеш да свършиш работата си. Онези, които не се молят, не са способни ученици. Най-лениви, най-неспособни, най-недаровити ученици са тези, които не се молят. Дайте една тема на един неспособен ученик, той ще каже: „Отгде се намери тази тема!“ Ще се молите и когато сте разположени, и когато сте в противоречия, и когато имате тъмнина в съзнанието.

Човек може да се уедини и всред хората. Уединението не е външен процес.

Ще ви дам едно правило: за всеки човек има една Божествена вълна, която го погема. Като станеш сутринта, не бързай веднага да отидеш на нивата. Спри се, работи вътрешно, за да дойде тази Божествена вълна, и тогава иди и започни работа. Ти може да си най-простият човек, но посети ли те Божественият дух, от тебе все ще стане нещо.

Ако в молитвата не участва мисълта, чувството и действието, тя не е истинска молитва. Да влезеш в скришната си стаичка, това значи да влезеш в своята гевствена гуша. Тогава ще разбереш дълбокия смисъл на нещата и защо живееш. Молитвата е толкова по-определена, колкото съзнанието е по-високо.

Когато някой изпадне в затруднение, казвам му: „Моли се да влезеш във връзка с разумните същества, които могат да ти помогнат“. Някой казва, че се моли, но няма отговор. Причината е, че съзнанието му не е будно.

Човешкото съзнание е подобно на радио, което приема и предава звуковите вълни от пространството. Учените хора казват, че над Земята има един пояс, който отклонява вълните и препятства изкачването им. С това може да се обясни защо молитвата на някои хора не може да се издигне по-високо от тях. Колкото е по-будно и по-високо съзнанието на човека, толкова е по-голяма вероятността молитвата му да бъде приета.

Какво се иска от човека, за да бъде в общение с невидимия свят? Трябва да има свое радио. Той го има. Като отпразвите молитвената мисъл нагоре, ще се пазите от вълните вълни. Съмнението, неверието, безлюбието са вълни от вълчи характер, които се образуват в астралния свят. Те се отразяват вредно върху човешкия дух. Мъчноштите в живота на човека са нападения от тези вълчи вълни. Те влияят върху неговите молитви и пречат за тяхното изкачване. Те пречат и на добрите желания.

Човек се моли по-добре, когато го гонят. Когато те поставят на големи страдания, изпитания и гонения, тогава се молиш, както трябва.

Докато огнището на сърцето не се сгорещи, молитвата не може да стигне до Бога. Човек не може да се моли на нечисто място. Трябва да отидете на чисто място. Молитвата трябва да се предаде от чисто място. Когато човек се моли, трябва да бъде конкретен пред невидимия свят. Иначе молитвата прилича на заявление, в което не е изложено какво се иска. И тогава тя остава без последици.

Ако бих се молил сега, щях да искам от Бога сила, знание, Мъдрост, Любов, Истина и свобода. Когато човек се моли, трябва да иска най-малкото, но същевременно и най-необходимото. Молитвата е приета, когато има предвид Волята Божия.

Направете следния опит: вгълбочете се в себе си и кажете: „Господи, готов съм още сега да изпълня Твоята Воля, която движи всичко живо в света“. Или кажете: „Ако съм намерил богатият прег Тебе, нека да почувствам Радостта Ти в името на Твоята Любов, Мъдрост и Истина“. Знаете ли какво ще почувствате? Ще почувствате такъв трепет, какъвто никога не сте почувствали. Ще се почувствате възродени.

В един момент човек може да преобрази лицето си. Обърни се към Господа и кажи: „Господи, тури ме в огъня на Твоята Любов!“ Или кажи: „Господи, какво искаш да направя за възтържествуване на Царството Ти на Земята и за осветяване на Името Ти между човеците?“

Един важен закон гласи: когато се молиш за някого, молитвата ти добива магическа мощ само тогава, когато се придружава с Любов към него.

Сега, за пет минути, нека се концентрираме и да изпратим една добра мисъл към целия свят. Законът е: ако изпратите тази мисъл както трябва, работата, която ще извършите, може да е равна на работата, която сте извършили през целия си живот.

ОБЩЕНИЕ С ПРИРОДАТА

Около Учителя винаги имаше работа. Където и да се намираше, той подобряваше условията постепенно, незабелязано, без предварителни планове. Така естествено всичко около него ставаше по-хубаво.

Да се работи с Учителя беше не само приятно, но работата добиваше особен смисъл и значение. Като че ли един друг живот изпълваше всичко. В най-малката работа Учителя влагаше идея. Той следеше всичко, което ставаше на-

около: какво е времето, какви промени стават с него, какви трудности се явяват в работата, как ги преодоляваме, кои и колко участват. Изпитвахме чувството, като че ли той разговаря с един разумен свят, невидим за нас. Този език ни беше непонятен, но понякога Учителя сам правеше преводи.

Всички неща бяха за него като уреди, които показват какви сили действат в даден момент в разумната Природа. Мъдрецът, който пребъдва в единството на живота, може да се намеси понякога, да отклони известни сили или да даде ход на други, да призове действието на един или друг закон. В случая той действа като представител на великата разумност. Неговите действия са пророчески и магически, те могат да изменят хода на големи събития. Не е необходимо да преместиш планини, за да призовеш един закон на Живата природа. Достатъчно е да преместиш едно камъче, но със знание и разбиране.

Като изследваше стръмния склон пред къщата, Учителя откри малко изворче. Водицата едва сълзеше. Той я каптира грижливо, събра всичката вода в един малък басейн, направи пътека дотам и постави стъпала. В тази работа той вложи идея и нарече изворчето „Изворът на Доброто“ – онзи Божествен център, който направлява живота. Когато се откри изворът, Учителя каза:

Животът е непреривен процес на откриване на Божиите блага. Целият Живот е все откриване на изгубените работи.

Работата за деня завършихме благополучно, доволни, с онова чувство на пълнота, което човек изпитва, когато се съобразява с живата Природа и почерпва от нея, каквото му е необходимо, т.е. когато правилно е дал и правилно е взел.

След работата всички се събрахме около нашия обичен Учител под големия орех. Известно време ние мълчаливо се

вслушвахме в гласа на пробуждащия се живот, който струеше във всяко клонче, във всяка пъпчица на дърветата. Първите пролетни птички бяха дошли и подсвиркваха оживено. Учителя погледна с благодарност наоколо и каза:

Човек трябва да се радва на всичко, което го заобикаля – на изворите, на камъните, на Слънцето. От Природата човек ще изучава законите на съвършенството и ще ги прилага в живота си. Всичко влияе на човека. Спре се пред извора – изворът му влияе. Спре се пред цъфналите карамфили – и те му влияят. Само че като се спре пред извора или пред карамфили, съзнанието му трябва да участва, а не да мисли за друго.

Свързвайте се с Природата, черпете от нея сила и знание. Човек трябва да се свързва със силите на Природата. Ако се свърже с тях, за един ден ще научи толкова, колкото от един професор за 20 години. Природата дава много на онзи, който я обича и когото тя обича. Не я ли обича човек, Природата го чака, докато съзнанието му се пробуди.

Желая ви да се свържете със силите на разумната Природа и с всички добри хора на Земята. Постигнете ли това, към вас ще потекат енергии от всички страни.

Когато виждаме и съзнаваме нещата, тогава сме в досег с реалността. Когато виждаме нещата, без да ги съзнаваме, тогава не сме в досег с нея. Вие виждате слънчевия изгрев. Ако съзнавате, че той е израз на живота на напрегналите същества, вие сте в досег с реалността. Днешният хубав ден е израз на техните добри мисли и желания.

Дръжте всички растения и животни като Божии създания в своето съзнание. Правите ли това, всичките ви работи ще вървят добре. Човек трябва да гоиде до положение, когато едновременно ще вижда и ще съзнава нещата. Това е привилегия, но мъчно постижима. Усилие се иска за

това. Тогава ще се доберете до реалността на нещата. Човек, който се е добрал до реалността, отива да помага на другите. Да влезе човек в досег с реалността, това значи да вижда живота отвън и да съзнава живота отвътре. Тогава той е в истинско общение с Природата.

Излизайте вечер, обръщайте внимание на звездите. Изберете си една звезда, проследете я и вижте с кои други звезди е свързана. Звездите оказват влияние върху човека.

Като дойдете при едно гърво – здраво, хубаво – облекнете се на него, постарайте се да влезете във връзка с живота в него. Тогава ще почерпите енергии от гървото и ще се почувствате обновени.

Доиде ли човек в противоречие с околните, трябва да черпи сили от Природата, от камъните, гърветата, изворите, тревите. Единствено Природата може да ви помогне. Всред Природата човек отваря сърцето си за своите ближни и за околните си. Планините имат влияние върху вас. Всяка река – също. Река, която тече към изток, има едно влияние, река, която тече на запад – друго влияние.

Когато сте сред Природата, правете наблюдения. Например как ще се ориентирате за посоките, когато сте в мъглата без компас. Обикновено по северната страна на камъните има повече мъх, отколкото на южната. Но има и друг метод – като се обръщате към всички посоки. Когато се обръщате към север, чувствате едно успокоение – не се смуцавате. Ако искате да намерите изток, ще почувствате, че оттам иде някакво благо, нещо тече към вас. Като намерите тези две посоки, другите лесно ще ги намерите.

Бог обича онези, които работят, които учат. Като видя един извор, аз сядам и се разговарям с него. Казвате: „Ето един чуден човек, с извора ще се разговаря“. А какво ще кажете за вашите тейфтери? Сядаш при тейфтера, отва-

ряш го и казваш: „Този има да ми дава 25 000 лева, онзи – 50 000 лева. Ще ги туря в затвора“. Кой е по-умен? Този, който се радва на малкото кокиче и на извора и се разговаря с тях, или онзи, който отваря и затваря тефтерите си?

ВЕЛИКАТА СРЕДА

Учителя говори:

Целият свят е създаден само от Любовта. Всичко видимо, което съществува, е израз на онази велика Любов, на онези велики възможности, които очакват човешкия ум и сърце, гуша и гух. Квасът, началото на всичко в света, е Любовта. Тя е първичната вечна среда, в която живеем всички.

Някой запитва: „Защо хората нямат Любов?“

Не че нямат, хората живеят с Любовта. Тя е онова, което изпълва всичко. Тя царува навсякъде в света. Първият акт в света е Любовта. Ценният плод, който събужда човешката гуша и човешкото сърце, е Любовта. Всички живи същества, от най-малките до най-големите, се движат в Божията Любов. Така се движи целият всемир. Зная кой движи всемира.

Кога човек се изказва тихо, спокойно? Когато това, което иска да каже, е хубаво. Най-хубавите неща се казват на ухото, никой да не ги чуе. Тихият глас на Природата представлява външната проява на Бога. Светлината говори тихо, защото носи Любовта в себе си. Можете ли да изострите слуха си така, че да чуете какво ви говори светлината? Познавате ли нейния език?

Любовта прониква и обхваща всичко. Тя никога не се отлъчва, нито се излъчва, нито влиза, нито излиза.

Често казват: „Изгубих любовта си“. Не се лъжете. Онзи, който казва, че е изгубил любовта си, никаква любов не е имал. Любовта не се губи, нито се придобива. Заблуждение е да казваме, че придобиваме и изгубваме Любовта. Как ще придобиеш това, в което живееш? Как ще изгубиш това, в което си потопен? Думите „придобих“ и „изгубих“ трябва да ги разбираме в друг смисъл. Придобих – това значи, че си дошъл в съгласие с Бога. Изгубих – това значи, че си дошъл в разногласие с Бога. Казваш: „Аз не вярвам“. Ти и да вярваш, и да не вярваш, Земята те носи, въздухът те поддържа. И да вярваш, и да не вярваш, ти си потопен във великата вечна среда – Любовта, в Бога.

ДВАТА ЗАКОНА

При друг разговор Учителя рече:

Сегашните хора още живеят в заблуждение, като очакват любовта един от друг. Отворете сърцата си за Бога, за Неговата Любов, тогава и хората ще ви обичат. Те са множество, чрез което Бог се проявява. За да познаете хората, първо трябва да познаете Единия. Значи за да разберете множеството, първо трябва да разберете единството. И аз се приближавам при вас чрез Него – чрез Бога.

Когато хората не ви разбират, това показва, че и вие не разбирате Бога. Когато хората се съмняват във вас, това показва, че и вие се съмнявате в Бога. Каквото е твоето отношение към Бога, такава ще бъде отношението на хората към тебе.

Съществуват следните два закона. Първият е: когато хората те обичат, това показва, че ти обичаш Бога.

Вторият закон гласи: когато ти обичаш хората, това показва, че Бог те обича. Тук трябва едно малко пояснение: когато казвам, че Бог те обича, това се разбира в друг смисъл. Любовта на Бога към теб е винаги неизменна, но под израза „Бог те обича“ се разбира, че ти си възприемчив за Неговата Любов.

И тъй, отношенията на другите към тебе зависят от твоето отношение към Бога. Когато твоето отношение към Бога е правилно, всички хора постъпват към тебе добре. Ако обичаш хората, това показва, че си възприел Любовта на Бога правилно, в нейната пълнота. С едно семейство може да се запознаеш по два начина: или като обичаш децата – тогава бащата ще те обикне; или ако обичаш бащата, децата ще те обикнат. Като се запознаеш с децата, като им правиш услуги, бащата ще се интересува за тебе. Правя превод: ближните – това са Божиите деца. Като услужваш на ближните си, на Божиите деца, ти се свързваш с Бога.

ПСИХИЧНИТЕ ПРИЧИНИ НА БОЛЕСТТА

При един обеден разговор стана дума за причините на болестите. Учителя каза:

Когато храната се задържа дълго време в стомаха, без да се смели, образуват се отровни вещества – токсини, които се разнасят по целия организъм и тровят кръвта. Същото е и със сърцето. Когато в него има натрупани непостигнати желания, те не могат да се асимилират и се създават астрални токсини. Същото става и когато човек задържа в себе си мисли, които не може да реализира: те остават дълго време в мозъка и се образуват ментални

токсини. Тези токсини в организма са първото условие за развитие на микробите – носители на разни болести.

Законът е такъв: добрият живот прави кръвта чиста. Когато човек внесе една нечиста мисъл в ума си или едно нечисто чувство в сърцето си, загубва се чистотата на кръвта. Нечистите мисли и чувства създават болестите. Смущенията парализират ума, сърцето и тялото. Едни болести се дължат на умствени смущения, други – на смущения в чувствата. Когато смущенията са от чувствен характер, те засягат черния гроб, кръвоносните съдове, сърцето и гр. Смущенията пък произтичат от безлюбието.

Изпадне ли човек в ревност, съмнение, подозрение, гняв и отрицателни състояния, той трябва да намери методи да ги трансформира. Иначе ще заболее от някаква болест. На всяка отрицателна мисъл или чувство в себе си постави една положителна мисъл или чувство, които да ги неутрализират и трансформират.

Всяко неразположение на духа се отразява върху здравето. Ученикът трябва да знае произхода на своята болест – дали тя има физически, духовен или умствен характер.

Когато хората загубят любовта си, хваща ги туберкулоза. Причините на всички болести, недъзи и несрети в живота са духовни. Ако искате да бъдете здрави, подгържайте в ума си положителни мисли и в сърцето си – добри чувства.

Причините на много болести се крият в подсъзнанието. Те са остатък от вашето минало, с което трябва да се справите. Очите не отслабват от плач, но от чрезмерна скръб. Някой изгуби богатството си, друг изгуби син или дъщеря и не може да забрави загубата. От често повтаряне на мисълта за загубата зрението постепенно отслабва. Стягането в гърдите се дължи на дисхармония в

чувствата. Тежестта в стомаха се дължи на дисхармония в постъпките.

Има болести, които се дължат на безлюбието. Други болести се дължат на невежеството, на неспазване на елементарните хигиенични правила. Някои болести се дължат на това, че човек не обича Истината, служи на лъжата, а други са резултат на разни притеснения.

Изобщо болестите се явяват при понижаване вибрациите на организма и той става податлив на болестите. Тогава всяка външна малка причина може да причини болести. Правилото гласи: за да се справи организмът с болестите, трябва да се повишат вибрациите му.

Помнете: всяка болест е последствие от извършено престъпление или в миналото, или в настоящето. Днес, вместо да се намаляват, болестите се увеличават. И това ще продължава дотогава, докато хората гождат го съзнанието да търсят причините на болестите и да ги отстраняват.

Един познат ми разправи следната опитност: „Десет години бях сърдит на майка си и на баща си. В това време на врата ми излезе един цирей, с който се разправях дълго време. Едва се затвори един, излезе друг. И така цели десет години се мъчех с тези циреи. Когато се освободих от тях, примирих се с родителите си“. В случая енергията на омразата се е събрала в материята на цирея и е излязла навън.

Ревматизмът например освен чисто физически причини има и психически. Тези причини се коренят в мисълта, чувствата и във волята. Всяка лоша мисъл, всяко лошо чувство, всяка лоша постъпка в живота се проявяват във вид на ревматизъм, на циреи или на други болести. Пазете се от страха, омразата, безпокойството, завистта, ревността и от други отрицателни състояния, които създават отрови и утайки в организма.

Болестта може да се появи тогава, когато човек не се е примирил с някой, заминал отвъд. Един свещеник гойде при мене болен. Беше много изплашен. Казах му, че има близък умрял, с когото не са живели добре: „Тази болест се дължи именно на този твой близък“. И той ми изповяда, че е бил майка си и тя е умряла. Посъветвах го да се примири с майка си и болестта ще мине. „Как да се примиря с майка си?“ – попита ме той. – „Ще се изповядаш пред Бога и пред майка си, че не си направил добре“.

Болестите са възпитателно средство на Природата. Тя предава на човека известни уроци. Жестоките, грубите хора, като боледуват, стават по-мекки. Болестите правят човека мек, деликатен. След всяка болест иде едно малко подобрение в характера на човека.

УЧЕНИКЪТ

Учителя не обичаше да го занимават с въпроси от личен, материален характер. Той обичаше да се повдигат идейни въпроси и всякога с готовност разговаряше върху тях. Пътят на ученика, развиване на силите, дарбите и способностите в човека, законите на разумния живот, методите на неговото приложение – това бяха любими теми на нашите разговори. Учителя виждаше ясно, спокойно и хубаво живота в неговата дълбочина и цялост. Той умееше да обяснява с прости думи и примери и най-мъчните въпроси.

Привечер, след свършване на дневната работа, като се събрахме около него, повдигна се въпросът за ученика. Учителя каза:

Вие сте още малки деца, за които Бог създаде великия свят, за да го изучавате. Божиите блага тепърва идат.

Хубаво е това, което досега сте опитали, но то не е още истинското ви предназначение.

Ние години може да чакаме да постигнем това, което желаем – развитието на вътрешните сили. Но това може да стане по-скоро, когато постъпваме по Божествен начин. Тогава времето се съкращава.

Като ученици изучавайте Природата и правете преводи. Наблюдавайте цветята, тревите, дърветата, изворите, светлината. При тези наблюдения отстранете всички впечатления, които вредят и причиняват потъмняване на съзнанието. Когато човек прави тези наблюдения, трябва да отстрани всички лоши мисли, чувства и впечатления.

Изучавайте това, което Бог е създал, защото всяко камъче е резултат на висша интелигентност. Дърветата, цветята, водата, въздухът, светлината са все израз на тази интелигентност. Като ги наблюдавате, мислете за тази интелигентност, за Божественото, понеже гето има растеж, там се проявява Божественото. Като приложите този метод, може да придобиете бързо това, което в обикновения живот ще придобиете за много по-дълго време.

Това, което успокоява, е Духът, духовният живот. Това е разрешението на великата задача на земното съществуване. Онова, което угнетява, което донеся всички страдания, е изгубването на великото, хубавото – изгубването на Духа.

Христовото учение е дълбоко мистично учение. То може да се приложи само от мистици. Когато човек иска да го приложи, ще бъде изложен на реди изкушения, чрез които ще искат да го отклонят. Ще му обещаят хиляди блага, само да го спрат в пътя му.

Като ученици на Великата школа имате за задача не само да придобивате знания, но да развивате и нови органи, които се намират още в зародишно състояние у вас. Без развитието на тези органи вие не можете да отидете напред. Тази задача е трудна, но без нея не може. Да развиете един от тези органи, това значи да научите изкуството да плавате, да можете при всички бури на житейското море да се гържите на повърхността, да не потънете.

Ако използвате сегашните условия разумно, очаква ви светло бъдеще. Ако ги изгубите, ще чакате хиляди години, за да дойдат нови условия. Всичко хубаво, което е вложено във вас, трябва да го проявите. Иначе пренебрегвате вашата работа

Ако човек не е готов да се ползва от богатата на Природата, те ще бъдат тежест за него. Затова Природата е скрила много от своите блага за онези, които не са готови. Само на готовите тя разкрива своите тайни. В Природата няма лицеприятие. Готов ли си, тя вдига завесата пред теб и открива онова, което ти е нужно. Не си ли готов, тя всичко затваря пред тебе с десет ключа. Ето защо, който иска да се домогне до великата Истина, трябва да се приготви. Не работи ли съзнателно върху себе си, човек изпада в еднообразие, което го довежда до сънно състояние. В съзнанието си човек трябва да мине в по-високо състояние от това, в което се намира. Главната цел на Божествената школа е да приготви учениците, че като дойде Божието благословение, да бъдат готови да го приемат.

Мнозина могат да придобият слабо развитие на гърбите си, но за да стане човек истински даровит, трябва подготовка. Ще ви приведа една аналогия. Един човек работи малко – свири на цигулка посредствено; друг работи много – става виртуоз.

Всяка вечер ученикът трябва да прави баланс на своите мисли, чувства и постъпки, които е имал през деня. Той трябва да загържи ценните, а непотребните да тури за тор. Работете съзнателно, за да влезете в Божествения университет.

Сродните души с еднакви стремежи се събират заедно и образуват система. Това става в Небето. Така се образуват Божествените школи. Те се формират там. По подобие на тези небесни школи се създават такива школи и на Земята. Какви сте като ученици – това не се определя от школата на Земята, но от небесната школа. Там, в небесната школа, е писано за всеки ученик – кога за пръв път е постъпил в школата, как е вървял в училището по успех и поведение и как е завършил. Ако ученикът е преживял нещо силно, което не е могъл да разреши и поради това е напуснал школата, и това е отбелязано.

Някой ще каже: „Каква цел има Учителя, като ни говори по този начин?“. Моята цел е да ви помогна да станете членове на Всемирното Бяло Братство.

Всемирното Братство не е ново общество. То е съществувало от памтивека, продължава да съществува и днес. За да се удостоите с това благо, вие трябва да се молите, да работите усилено върху себе си, докато сърцето ви напълно утихне. Бурите и ветровете, всички вълнения на морето да престанат. Утихне ли сърцето ви, ще гоиде изгревът на вашето слънце, ще настане светъл ден, без облаци и без сенки. Изгрее ли Слънцето на вашия живот, сърцето ви ще трепне, защото ще чуе гласа на Бога, на всички ангели, на всички напреднали братя. Тогава ще влезете във Великия град между напредналите разумни същества. Постигнете ли това, вашата радост ще бъде необикновена. Засега всички сте в пустинята, дето дълго време трябва да се молите, докато преодолее мъчнотиите, които се

изпречват на пътя ви. Мислите ли, че ангелите лесно са стигнали до днешното си положение?

Ученик може да бъде само онзи, който решава правилно задачите си.

Помнете следното: условията се дават гаром на човека, а усилията зависят от него. Ако някой е гений, това зависи от неговите усилия в миналите му съществувания.

Ученикът трябва да се освободи от чуждото в себе си. В него трябва да остане само онова, което Бог е вложил отначало.

При работата си ученикът ще се натъкне на много противоречия и изкушения, които трябва да преодолява. Крайният резултат решава неговото положение. Като влезеш в школата, в тебе ще има два гласа. Единият глас ще ти казва: „Остави школата, живеј тѣй, както другите хора в света!“ Другият глас ще ти казва: „Остани в школата, изпълнявай това, което тя изисква!“

В човешкия живот има много атавистични прояви и форми – в молитвите, в убежденията и др., от които човек трябва да се освободи. Когато един човек е намазан с мед, всички мухи се привличат и се прилепват по него. Значи не давайте условия да се привличат нисшите духове. Отвѣн не показвайте, не разкривайте свещеното, красивото, което има в гушата ви, не го демонстрирайте.

Щом правите усилия и работите, невидимият свят ще ви помага. Когато ученикът има помощта на невидимия свят, работите му трѣзват напред. Затова не трябва да се смуцавате. Имате ли помощта на невидимия свят, ще станете даровити.

Мнозина мислят, че като влязат в новия път, животът им ще стане лек и приятен. Това е вярно, но накрая. В началото обаче ще минат през големи мъчности и изпитания.

Всички добри хора на Земята са поставени на големи изпитания. Един ангел, който слеза на Земята да се въплъти, постепенно слеза в гъстата материя и забравя своята опитност горе. Защото ако помни това, което е горе, ще страга.

Йов мина през големи страдания. Той изгуби всичко. Налегнаха го и струпеи по цялото тяло. Има някои от вас, които мислят, че лесно могат да влязат в Царството Божие. Опитали ли сте най-големите страдания? Те са условията, за да бъдете щастливи. Само при тези условия вие ще се угодите да вкусите великата Божия Любов и от вас ще изникне нещо хубаво. Тогава ще бъдете истински човеци.

Господ постоянно изпитва вашата любов. Дадете ви пари, после ви ги вземе – и вие се наскърбявате. Значи обичате предметите. Да ви е приятно, че са ви обрнали! Реалното, Божественото никога не може да ви го отнеме. Кой ще ви открадне звездите, небето, Слънцето или Великия Тихи океан?

Светът е море, в което има поставени много въдици. Въдиците – това са съблазните. Хванеш ли се на една от тях, ти се отдалечаваши от Бога.

Обикновеният вярващ живее като обикновен човек. За него изпити не съществуват. Щом станеш ученик, изпитите дохождат. Значи ученикът се изпитва, а обикновеният човек в това отношение е свободен. Вярата на човека се изпитва в най-големите противоречия. Здравината на парахода се изпитва в най-големите бури.

Някой като влезе в духовния път, моли се, помага на другите, а като мине известно време, казва: „Сега нека другите да работят, аз достатъчно работих“. Не, духовният човек трябва да работи повече от всеки друг. Днес от всички хора се изисква молитва. Защо е нужна тя? Понеже

се намират в границата на един несигурен свят, дето всеки момент стават промени в реда и порядъка.

Игат дни на скръб и страдания, за които Писанието казва: „Слънцето, звездите и луната ще потъмнеят“. Това означава, че всички религиозни вярвания ще загубят смисъла си и светската власт ще се помрачи, ще изгуби своята сила.

Ето защо учениците от школата трябва да работят върху себе си, да се облекат в броня, да си турят шлем, да издържат на тази вълна на страдания и изпитания, през която ще мине цялото човечество. Тази броня е Любовта. Когато хората минат през тази вълна, ще се оправят.

Когато се намирате в големи противоречия, които ви атакуват от всички страни, ще знаете, че се намирате в естествената си среда, затова именно ви атакуват. Като дойдете до най-големите противоречия, ще знаете, че е дошъл моментът да се върнете при своите, при хората, за да им покажете как да живеят.

Не питайте защо идват противоречията, но върнете се в естествената си среда, в която Бог ви е поставил. Там ще намерите себе си. Намерите ли себе си, придобили сте вътрешен мир и ставате господари на себе си.

Всички изпити, които човек държи, това е работа. И след изпитите идат плодовете, резултатите, обновлението. Като се посее нещо в земята, разумните сили в Природата работят върху него и то израства. Също така, когато посееш нещо в душата си, невидимият свят работи върху посятото и то възкръсва. Главната работа се извършва от невидимия свят.

В Божественото училище не могат да влизат невежи. Щом един човек е влязъл в него, той е способен. И ако някой прекъсне учението си, той е прекъснал поради други причини, не поради невежество, понеже в Божественото училище не всекиго приемат. Като се върне после, ще продължи

оттам, дето е прекъснал. Щом е влязъл в Божественото училище, той е способен, само че външните условия са му препяствали и той е прекъснал учението. После пак ще прогължи.

Казано е: „Тесен е пътят“. Тесният път е представен като обща идея, но тесният път се различава за всеки човек. В Божественото училище ти сам трябва да влезеш.

В желанието си да постигне нещо голямо, човек пропуска малките неща, които всъщност го ползват най-много. Още със ставането си от сън ученикът трябва да внесе в ума си поне една малка Божествена мисъл, и в сърцето си – едно малко Божествено чувство, за да се осмисли животът му.

Всеки от вас трябва да изучава една наука – математика, химия, физика, биология, философия и др. Ученикът трябва много добре да бъде запознат със сегашната епоха.

Веднъж дошли на Земята, ще учите – вие сте ученици. Всички живи същества – и най-малките, учат.

Човек като стане на 40 години, едва тогава може да изучава основния закон – Любовта към Бога. Към тридесетата си година човек минава криза: решава се неговото положение – дали ще стане човек, или не.

По задачите, които решавате, ще познаете в кой клас сте.

БЪДИ СЪВЪРШЕН

Учителя не пропусна да даде урок на учениците.

Склонът пред дома на Темелко беше стръмен, каменист и безводен. Като го изследва, Учителя откри в него на едно място влага. Накара ни да разкопаем и сам работи с нас, докато откри малко водица, която сълзеше. Направихме басейнче, в което отпращихме водицата, и тя започна да

го пълни. Това беше второто изворче, което Учителя нарече „Изворът на здравето“. С това Учителя нагледно ни предаде урок: не пренебрегвайте и най-малките Божи блага. Изворчето се украси. Пътечката се поправи. Под изворчето се насади малка зеленчукова градина, която се поливаше от водите му.

Урокът беше предаден нагледно, картинно. Така той никога няма да бъде забравен от учениците. Не прилича ли човек на малко изворче?

Когато свършихме работата, Учителя даде пояснения върху третия закон:

Любов към себе си, да обичаш себе си – това значи да обичаш Бога в себе си. Да служиш на себе си – това значи да работиш върху себе си, да развиеш образа на Бога в себе си. Да обичаш себе си – това значи да не допускаш лоши мисли, чувства и постъпки. Да обичаш себе си – това значи да не си пакостиш, да не създаваш лоши навици. Който не спазва тези правила, той не обича себе си.

И тъй, не можеш да обичаш себе си, ако не обичаш Бога. Да обичаш себе си – това значи да бъдеш съвършен.

Ако не схващаме дълбокия смисъл на живота, ние губим кредита на разумните същества, които носят Божествен живот и ни дават знания. Трябва да знаете смисъла на живота. Той е много по-висш, отколкото си го представяте. Смисълът на живота е усъвършенстването на човешката душа.

Доиде при мене един човек и ме попита: „Какъв е смисълът на живота?“. Казах му: „Във Вселената има около сто милиона слънца. Около всяко слънце има по дванадесет планети. Трябва да обиколиш всичките тия слънца и планети и да живееш във всяко едно от тия слънца и планети по сто милиона години. И чак тогава ще научиш какъв е смисълът на живота в неговата дълбочина“.

ПРАВИЛНО ДИШАНЕ

Сега, когато Природата се пробуждаше и силите в нея започваха да текат, Учителя не пропускаше случай да ни въведе в нейния мир. Той ни запознаваше с онези методи на разумния живот, които дават възможност на човека да се ползва от нейните богатства и да общува с нея. Тук важи едно правило: колкото е по-будно и по-просветено съзнанието, толкова по-пълно се ползва човек от условията, които Природата дава.

Една сутрин Учителя засегна въпроса за правилното дишане.

Най-важният елемент, с който трябва да се занимаваме при сегашните условия на живота, е въздухът. Всеки човек трябва да разбира законите, на които той се подчинява. Под правилно дишане се разбира човек да почерпи всичката енергия, която се съдържа във въздуха. Мога ли да направя това, аз съм свършил известна работа и ще бъда радостен.

При дишането трябва да спазваме следното правило: да обичаме въздуха и да му се радваме. Само тогава можем да приемем благата, които той ни носи.

При издишване не трябва да се оставя в белите гробове въздух. Всички болести се дължат на това, че човек оставя голямо количество въздух в белите си гробове при издишването.

Ако дишаш по-малко, скъсяваш живота си. Ако дишаш повече, животът ти се продължава. Които диша бързо, умира по-скоро. Туберкулозният прави 20-25 вдишки в минута. Един здрав човек трябва да прави три вдишки в минута. Има хора, които правят една вдишка в минута. Има

агенти, които могат да правят една вдишка на 20 минути, а някои – и на един час.

Който иска да развие търпението си, трябва да диша дълбоко. Колкото по-дълго време задържа човек дишането си, толкова по-голямо търпение има. Като диша правилно, човек се освобождава от физически и психически болезнени състояния, постепенно хармонизира своя живот и се обновява. Придобие ли вътрешна хармония човек, никакви външни условия, никакви влияния не могат да го изкарат от пътя му.

От въздуха човек приема освен кислород, още и жизнена сила – прана, а също и идеи. Това става, като спазва известни правила.

Препоръчвам ви дълбокото дишане. Отправете ума си към Бога и започнете ритмично да дишате. Когато вдишваш и издишваш, изговаряй една формула или молитва. Това усилва възприемателната способност на човека към по-дълбоките сили, скрити във въздуха.

Ще благодарите на Бога. Този въздух е даден от Него. Бог трябва постоянно да влиза във вас и вие трябва да влизате в Него. Като приемам въздуха, Бог се разкрива на мене, и като издишвам, аз се разкривам пред Него.

Въздухът е носител на Божествени идеи, които проникват чрез дихателната система и оттам – в мозъка. Значи човек не може да ги приеме направо, а чрез въздуха. Той е главният носител на мисълта.

Говоря за същината на въздуха, а не както химиците го разглеждат – като смес от 4/5 кислород и 1/5 азот. Говоря за въздуха като за първичен елемент, който служи на човека като среда, като условие на живот.

Когато диша човек, съзнанието му трябва да бъде будно. Защото мисълта, след като се приеме от въздуха, се приема от съзнанието. Доколкото съзнанието ви е будно,

готовкова можете да се ползвате от енергиите на въздуха. По този начин ще бъдете свързани с разумните същества, на които вие ще помагате и те ще ви помагат.

Щом дойде пролетта, всяка сутрин излизайте на разходка на чист въздух, галече от градския прах и дим, и посветете на дишане и гимнастика поне един час на ден. Правите ли тези разходки, работите ви ще вървят по-добре, отколкото ако стоите в стаята.

Има много начини за дишане. Дишането трябва да става и през двете ноздри едновременно, но може да става и през едната ноздра.

Ще ви дам едно упражнение: приемете въздуха през лявата ноздра за 15 секунди, задържете го 40 секунди и издишайте го през дясната ноздра за 15 секунди. Като дишате през лявата ноздра, дясната ще бъде запушена, и обратно. При задържане на въздуха двете ноздри ще бъдат запушени. След това ще приемете въздуха през дясната ноздра и ще издишате през лявата.

Искате ли да станете поет, дишайте. Истинската поезия зависи от правилното дишане. Както дишате, така и ще пишете.

БЪДЕЩАТА КУЛТУРА

Следобед прекарахме няколко музикални часове. Изпяхме много песни и след това естествено се поведе разговор за музиката. Учителя каза:

Инволюционната музика е почнала много добре, но като е слюзала постепенно в по-гъста материя, песента все повече е изглаждана и хората са изгубили онова, което са имали горе, отдето са слезли. Сега, при еволюционната

музика, трябва да възстановим изгубеното. При грехопадението хората са изгубили музикалното състояние, което са имали първоначално.

Източните песни слизат. Те са инволюционни. Западните възлизат нагоре. Сега ще има подем на музиката; движението е от по-гъстата среда в по-рядка. При слизането на музиката от рядка среда в по-гъста тоновете са едни, а при качването от по-гъста среда в по-рядка тоновете са по-други, т.е. музиката на еволюционната епоха се различава от музиката на инволюционната. Източната музика, като слиза, от разбраната мелодия отива към неразбраната, а западната музика, като се изкачва, отива от неразбраната хармония към разбраната.

Като излизаме от Бога, имаме миньорна гама, като се връщаме към Него – мажорна. В първия случай има нещо меко в гласа, има тъга в съдържанието, оплакване. В източната музика преобладава мелодията, в западната – хармонията. Източната музика е музика на сърцето, западната – на ума и на волята.

Аз разделям музиката на следните видове: музика на полярната област, на умерената област и на тропическата област. Славянската музика е музика на топлия пояс.

При залеза на една култура и при изгрева на друга има различна музика. Сега трябва да се създаде нещо ново в музиката. Така, както са пели преди две хиляди години, не може да се пее.

Сега как трябва да се пее? Новото в музиката трябва да дойде като една прибавка на това, което е изработено досега. Какво струва сегашната музика, ако не ѝ придадем нещо ново? Бъдещият музикант и певец ще бъдат вдъхновени. Тяхната музика ще може да направи преврат в падналите души, да събуди подтик за наука в този, който никога не е пожелавал да учи.

В сегашната музика на хармонията е изразена цялата съвременна култура с нейния оптимизъм, песимизъм, материализъм, скептицизъм и пр. Иде нова музика. Музиката тепърва има да се развива. Досегашната музика е само предисловие. Бъдещата култура трябва да се създаде по музикален начин. Онези, които са се проявили чрез Бетховен, Бах, Моцарт и др., пак ще се проявят един ден и ще дадат на света нещо много по-хубаво от това, което са дали. Днес няма още условия за проявление на възвишената музика. Не е лесно да се създаде истински гений. За да се рогди такъв човек, преди всичко той трябва да има идеално организирано тяло, да издържи на голямото напрежение на силите, които ще се проявят чрез него.

Музиката има смисъл само тогава, когато служи за облагородяване на човека.

От външната музика човек трябва да премине в музиката на космическото съзнание. Който не може да развие музикалното чувство на космическото съзнание, не може да влезе в Божествения свят. Бог сега ще вдъхне дихание на живот чрез ушите. Затова всички хора трябва да се научат да пеят.

След тези събития ще се усили значението и влиянието на музиката. У всички ще се усили желанието да пеят. През войната се развива жестокостта, хората огрубяват. Сега има груби тонове на картечници, на оръдия, на бомби и други. Те са най-грубите тонове.

Музиката иде от невидимия свят да помага на човечеството. В бъдеще хората ще се раждат с развита музикална способност. В миналото не е имало такава музика, както сега.

В музиката на латинската раса е проявен женският принцип, в тази на англосаксонците е проявен мъжкият принцип. В музиката на славянската раса е проявен пак женският принцип, само че в по-високо поле.

Славяните са музикални. Понеже са минали през много ограничения, в песните им е изразено тяхното страдание и те го приемат с надежда и възход. Когато пееш песните на един народ, трябва да разбираш епохата, когато са били създадени. Русите, както и българите, са претърпели много страдания и това е отразено в някои от песните им.

Музикалният век иде. Славянството ще даде нов подем на музиката. То носи по-добра „глина“, от която могат да се направят по-добри грънци.

СВЕЩЕНОТО ИМЕ

Свещено е Името Божие! Когато То се спомене, ментално трябва да настане абсолютна тишина в сърцата и душите. Всички трябва да се изпълнят с благоговение и свещен трепет. Вън от Името Божие и Волята Божия всичко друго е преходно в света.

Дръжте Името Божие свещено в душата си и всякога си спомняйте за благата, които Бог ви е дал. В богатство и сиромашия, в здраве и болест, в щастие и нещастие, Той всякога е бдял над вас. Онзи, който не изпълнява Волята Му, ще страда не поради желанието на Бога, но поради това, че нарушава основните закони на живота.

Който изпълнява Волята Му, представлява желязо, нагорещено до бяла жар. При тази температура ще изгорят всички недоразумения, нещастия и болести. Само тогава ще изпита човек дълбоко в себе си вътрешен мир и спокойствие.

Щом се спомене за Божията Любов, за Името Божие, у човека се събужда мисъл. Всякакъв смях, всякакви шеги престават.

Свещено е Името Божие!
Свещено е името на ангелите!
Имайте свещени мисли и чувства за Бога!

СЪНЯТ КАТО ОБНОВИТЕЛЕН ПРОЦЕС

Тази вечер стана дума за съня. Учителя каза:

Легнеш си вечер, оставяш си тялото, чувстваш, че се движиш, обаче тялото ти е неподвижно. Тялото ти има едно съзнание, а ти – друго. Ти се движиш, но те е страх да не би да се скъса връзката, и се връщаш, не можеш да разкажеш на обикновеното си съзнание онова, неизмеримото, което си преживял горе. Обикновеното съзнание на тялото ти казва: „Ходи, ходи, но много галече не отивай!“

Вечерно време, понеже тука няма условия да работим, оставяме тялото си, отиваме на друго място да работим. В това време други работят върху тялото ни. Природата е като грижлива майка. Когато хората спят, тя изчиства къщата ни – тялото – обновява го, за да може след събуждане човек да продължи работата си. Във време на спане душата излиза от тялото. През това време разумните същества почват да работят върху неговите клетки, за да ги обновят и да възстановят нарушения космичен ритъм.

Когато ляга, човек трябва да се моли, за да бъде тялото пазено и оградено във време на спане от лоши влияния. Отрицателните, мрачните състояния се предават от един човек на друг. Това става особено през време на съня. Човек трябва да спазва закона на психичната охрана, т.е. вечер, като си ляга, трябва да огради тялото си. От друга страна, благодарете на разумните ваши приятели, които пазят телата ви, когато сте излъчени през време на спане. Иначе щяхте да ги намерите ограбени и разрушени.

Някой път не спиш добре, защото се преуморяваш, понеже за малки работи харчиш голяма енергия. Това прилича на следното: искаш да забиеш малък гвоздей, а удряш с голяма сила върху него, или за малки неща се безпокоиш много. Трябва ли ти такава сила, за да забиеш един малък гвоздей?

Истинската почивка не се състои в много спане. Преди да е легнал, човек трябва да се освободи от всички тежки преживявания и отрицателни състояния, които е имал през деня. Трябва да се освободят умът и сърцето ти от всички противоречия. Ако тялото, умът и сърцето на човека не са тонирани, като заспи, той се лута в астралния свят, без да намери училището, където се изучават неговите закони. Като се събуди, той е недоволен, нищо не е разбрал. Човек учи и когато спи.

Ако човек страда от безсъние, да стане от леглото си, да изтрие тялото си с топла вода и кърпа, да измие краката си с топла вода и да си легне. Тогава ще има укрепителен сън.

Свойството на астралния свят е, че там нещата се предават в символи, в образи. Затова някои сънища са символични. Сънуваш, че си влязъл в къща и те гонят; влязъл си в друга – пак те гонят. Къщата символизира тялото. В съня си влизаш в едно тяло и мислиш, че е твое, а то не е твое – и излизаш. Влизаш в друго тяло, мислиш, че е твое, пак излизаш, и т.н.

Когато човек спи, между неговото духовно тяло и физическото му има една нишка. Когато човек влиза неестествено в тялото си, например при уплашване, може да стане преплитане с етерния двойник на друг човек.

За да имаш реална среща с някой човек горе във време на сън, трябва да имаш най-чисти и добри мисли за него. Щом държиш в ума си неговите недостатъци, не можеш да го видиш горе.

МАГИЧЕСКИЯТ КРЪГ

Беше ден на ранната пролет, тих и ясен. Слънцето топеше снеговете. Водите отвсякъде се стичаха към долината. Животът прииждаше със своя обновен ритъм.

Ние бяхме с нашия обичен Учител на планината. Три цвята се съчетаваха в съвършена хармония – белите преспи, синьото модро небе и младата зеленина.

Диханието на Вечния оживяваше всичко.

Учителя каза:

Мислете за Онзи, комуто гължите всичко и когото още не познавате. Трябва да се запознаете с абсолютната реалност, с Онзи, който пръв ни обича.

За правилното реализиране на човешките стремежи се изисква дълбоко разбиране на вътрешния живот. Не знае ли човек как да постъпи с Божественото в себе си, и най-красивите копнежи в него изчезват. Тогава човек няма опорна точка в себе си.

Всяка мисъл за Бога, колкото и слаба да е, свети като искра. Всяка мисъл за Бога ще ви донесе едно благо. Обърнете ума си към Бога и нормалното състояние на душата ви ще се възстанови.

Един закон гласи: щом се свържете с Бога, ще приемете Неговите мисли. Докато гържат връзката с разумния център на Битието, хората могат да бъдат носители на Божиите мисли.

Друг закон гласи: когато мислите за Бога, във вас идва поток от сили, вие ще приемете Божествената енергия и всичките ви дарби и способности ще се развиват правилно.

Като мислите за Бога, мисълта и Божествените сили влизат във вас и ви организират. То е същото, както отно-

шението на планинския връх към долината. Като се стопят снеговете на планинския връх, водите слизат надолу и всичко в долината цъфти и дава плод.

Ако човек гържи в съзнанието си идеята за Великия, ще има светлина в ума си и топлина в сърцето си. Човек трябва да счита тази идея за основна, свещена идея, с която да работи и върху която да гради.

Сега мислите ви са разхвърляни, те приличат на разхвърляни халки. А когато дойде мисълта за Бога, тя ще свърже всички халки и ще направи верига от тях. Законът е такъв: ако тази връзка не се прекъсва, от Бога постоянно приижда живот в човека. Такъв приток трябва да има от Бога постоянно.

На всички сега ви трябва малко повече сила, която подкрепя живота. Тя е онази сила, която изтича от Божественото. На вас ви трябва сила, която изтича от Божието веселие.

Човек трябва да се свърже с Бога, т.е. с възможностите на живия Космос. Тогава ще придобие онази Светлина, която носи условията за развитието на ума, сърцето и волята. Само по този начин той може да съгради своя живот и да организира силите си.

Който иска да си създаде характер и да добие ново съзнание, трябва да се свърже с великия разумен свят. Когато човек направи връзка с Бога, неговото небе ще се пречисти. Стремете се да възстановите тази жива връзка. Държи ли тази връзка, човек ще добие големи познания. Няма ли връзка с Бога, с Учителя си, нищо няма да постигне.

Умът е магическа тояжка. Направете с нея магически кръг около себе си, за да се оградите. Как ще го направите? Като помислите за Бога, магическият кръг е очертан.

Щом е във връзка с Бога, човек ще бъде запазен, навсякъде ще бъде безопасно за него. Когато не е във връзка с Бога, навсякъде е опасно за него.

Като срещна мечка, казвам: „Бог е в нея“. Тогава тя не иска да ми направи пакост. Като срещна разбойник – също. В какво се ди новото? В Божествената връзка.

Един закон гласи: всеки недъг може да се изправи, когато се възстанови връзката между човешката гуша и Бога. Това е закон на Всемирното Бяло Братство. Тази връзка още не е възстановена. Давайте път на Божественото в себе си, за да имате мир.

Понеже сега нямате връзка с напредналите братя, с възвишения свят, духовните ви чувства са в спящо състояние. Енергията, която идва от висшите светове, остава в нисшето ви естество, без да се прояви. Като направите връзка с Бога, тази енергия се използва разумно и мъчнотиите лесно се разрешават.

Друг закон гласи: когато човек има връзка с Бога, той се примирява с Него. Божието благословение се изразява в това, че то примирява човека с всичките му врагове. Каквото и да стане в света, дръжте тази връзка с великия център на живота и не се бойте. Каквато мисъл дръжте за Бога, такива ще бъдете. Щом се усъмните в Бога, ще загубите всички дарби, вложени във вас. При най-големите ви мъчнотиите знайте, че Бог е неизменен. Ако зърнете Бога само за момент, нещастията ви ще се стопят като лег. Ако вярвате в Бога, и азът, в който живеете, ще се превърне в рай. Това е великата Истина. При изпитание човек трябва да се уповава на Бога. За да направи това, човек трябва да бъде силен. Ако вашата къща изгори или други страдания дойдат в живота ви и ако това може да скъса връзката ви с великия център на Битието, вие не сте човек на съзнателния живот.

Ако не приложите една мисъл, формата се разрушава, но мисълта като същина остава да живее и се прибира при Бога. Тя за вас е загубена, както загубвате децата си. Ако

човек загуби връзката си със свещените мисли, чувства и желания, той скъсва връзката си с разумните същества. Свещените мисли са онази среда, чрез която човек влиза в общение с великия разумен свят.

Унищожи ли човек свещените си мисли и чувства за Бога, с това унищожава най-ценното у себе си, защото само чрез тях влиза в общение с Него. Докато човек пази свещената мисъл и свещеното чувство за Бога, той е гражданин на Царството Божие. Всички мисли и чувства в него са родени от тази мисъл, от това свещено чувство.

Когато не живеем добре, това засяга Бога. Той иска да се изправи една погрешка, понеже като живеем в Бога, ние сме проводници на благата, които слизат от Него. А Бог иска едно благо, като излиза от Него, да се прегаде. То трябва да се прояви.

Едно нещо е нужно на човека – да има благоговение към Бога. Като се свързва с Бога, човек разполага с онова, което Бог има. Няма ли тази връзка, ще бъде обикновен човек, нищо няма да излезе от него. Като видиш Господа, животът ти се подобрява, иначе животът ти се влошава.

Това съм го опитал, проверил съм го и ви го казвам. Когато човек има връзка с Бога, ще разбира материалния свят, ще се освободи от греха и ще постигне своя идеал.

Всъщност и най-големите грешници са свързани с Бога. Защото някой път изглежда, че човек няма връзка с Бога. Тогава Бог разпуска тази връзка и човекът се отдалечава от Него. После тази гуша отново поуска да се върне към Бога. И тогава Бог навива този конец на макаратата и човекът се приближава към Него. Говоря образно. Тази връзка никога не се къса.

Идеята за Бога е най-силната идея в човека, но сега се проявява най-слабо. Тя не е слаба, но чака своето време.

КАЧЕСТВАТА НА БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ

Великденските празници дадоха възможност на много ученици да дойдат при Учителя. Пролетта беше дошла. Уханието на цъфнали дръвчета изпълваше въздуха. Първите птички бяха пристигнали.

В малкото общежитие имаше голямо оживление. Навсякъде можеше да се видят учениците – единично или на групи. Едни работеха, други четяха или разговаряха. Всеки имаше да сподели впечатления и мисли със своите близки.

Рано сутринта излязохме заедно с Учителя на високия хълм над селото, където изпълнихме гимнастическите упражнения и Паневритмията. Освежени и оживени, се върнахме в стопанството.

Обедите ставаха под големия орех. Беше топло. Слънчевите лъчи проникнаха през младата зеленина, която изглеждаше златиста. Тук възникваха оживени разговори. Приливът беше не само в Природата, но и в душите, умовете и сърцата. Един нов живот се посяваше сега като малко семе, което на своето време ще принесе плод. Учителя даваше пояснения, направляваше и ръководеше чудното явление, което не зависеше от нас.

Учителя каза:

Прочетете страница 100 от томчето „Вечното благо“.

Човек с обикновени разбирания не може да изяви Божествената Любов. Само когато в него се всели едно напреднало същество, макар и за миг, той може да прояви Божествената Любов.

Аз съм ви говорил за Любовта, но същественото още не съм казал. Аз съм още в предисловието на Любовта. Ако

произнеса думата *любов*, както трябва, знаете ли какво ще стане с вас? Вие ще светнете, ще станете светещи и ще се облечете в ангелски форми.

Всичко в света е проява на Любовта. Но какво е всъщност тя, малцина знаят. Тя е реалност извън физическия свят. Тя е извън вашата воля, извън вашия ум и вашето сърце. Тя има само допирни точки с тях. При сегашните условия Любовта действа временно отвън, докато човешкият организъм свикне, понеже при сегашния си състав организъмът не може да издържа силните ѝ трептения.

Не обяснявайте какво нещо е Любовта, но обяснявайте проявите ѝ. Тя е единственото нещо, което човек не може да обясни. Вие не може да обясните хляба, докато не сте го изяли. Не можете да обясните водата, докато не сте я пили. Тепърва хората ще гойдат до Любовта. Тя е най-великата и най-разумната сила в света. Като проникне в човека, тя носи най-възвишените и най-хубавите прояви на Духа. Любовта е достояние на великите Учители, на великите агенти, на великите ученици, на великите вярващи, после на великите оглашени и най-после на обикновените хора.

В света има нещо по-високо от познанието. Това е Любовта.

Ако искате да се доберете до вътрешния смисъл на нещата, да се освободите от ограниченията на живота, трябва да любите Бога. Всъщност Любовта е път, който води към истинското познание. Не се занимавайте с тази любов, която заробва хората. Тя е в света, вие сте я изпитвали. Божествената Любов не създава противоречия в живота. Тя ще ви направи силни и мощни. Тя ще направи мислите ви устойчиви.

Божествената Любов започва със следното: идва при вас някой ваш приятел и ви прочита две строфи, които

е написал. Влезте в положението му, зарадвайте се, като че ли вие сте ги писали. А вие слушате, недоволни сте и си казвате: „Защо да не съм аз?“. Някой направи една рисунка, показва я. Зарадвайте се! Не казвайте: „Защо да не съм аз?“. Някой е придобил наследство – зарадвайте се за него. Друг се е облякъл хубаво – зарадвайте се за него. Трябва да считате мислите и желанията на своите братя за ваши собствени и те трябва да бъдат свещени за вас.

Дайте път на Любовта в себе си! Това значи да поставите Бога на най-високото място в душата си. Основната ви идея трябва да бъде: да обичате, както Бог обича. Ако влезете в Божествения свят с човешката любов, нищо няма да постигнете.

Едно от качества на Божествената Любов е това: човек, който има тази Любов, не попада в съблазън и изкушение. Никой не може да изкуши онзи, в чиято душа е Любовта. Който има Божествената Любов, е абсолютно неуязвим. И зверовете познават Любовта – като я срещнат, отстъпват.

Когато Любовта минава от един свят в друг, тя създава страдание. Който разбира този закон, никога не се обезсърчава.

Когато ученикът иска да добие знанието, което Любовта носи, той трябва да хвърли старите грехи, т.е. всички ненужни страдания, да се откаже от егоизма.

Любовта е първото условие, при което човек се самоопределя.

Да любиш, това значи да влезеш в хармония с Божествения свят на Любовта, с ангелския свят на Любовта и с човешкия свят на Любовта, т.е. с всички добри хора.

Човек трябва да знае как да прояви Божествената Любов. Тя има хиляди начини на проява. Човек трябва да ги знае.

ПИСМО ОТ УЧИТЕЛЯ

Цветето, което цъфти,
плодът, който зрее,
Светлината, която весели гушата,
и Духът, който носи всичките блага
за човешкото сърце и ум,
са блага, които слизат от Бога.
Търси тях и се учи от тях!
Най-първо от всичко люби Бога
с всичкото си сърце,
с всичката си гуша,
с всичката си сила.
Търси само Него, служи Му!
И Той ще те благослови.
Учи, на Любовта служи!

ТОЙ ИДЕ

Учителя хвърляше всякога нова светлина върху проблемите, които ни занимаваха, макар и друг път да се беше спирал върху тях. Той ги подхващаше, както великият музикант подхваща една простичка мелодия, облича я в нова хармония, разкрива все по-пълно и по-дълбоко съдържанието ѝ, свързва я с други, обобщава и изтъква нови отношения и зависимости, разкрива цял един свят, неподозиран досега. Учителя отклоняваше разговорите от обикновеното, делничното, с което хората само се суетят и безпокоят. Той насочваше мисълта към същественото, в което човек придобива нещо ново, расте и се развива.

Новораждането – това е Любовта, която ще се прояви по нов начин. Сега започва раждането от Любовта. В бъдеще ще живеем между хора, които обичаме и които ни обичат.

Приемете Любовта, която иде вече в света! Тя ще ви направи щастливи. Тя ще ви покаже къде са вашите възлюбени. Вие казвате: „Сърцата ни туптят“. Те туптят, но вашите възлюбени ги няма още. Те сега слизат на Земята. Вие виждате само техните отражения и затова се разочаровате.

Иде Любовта, която ще работи за обединение на всички души в едно цяло – служители на Бога. Хиляди същества са работили на Земята и в невидимия свят, за да създадат условия за идването на Великия Господ като Любов. Това, което иде сега в света, е толкова велико, че всички ангели надзъртат от Небето да видят какво иде и какво става на Земята. Цялото Небе, цялото Битие се интересува от това. Велик момент настъпва.

Изявлението на Великия Господ се очаква с интерес от всички добри и разумни същества. Тези, у които съзнанието е пробудено, ще възприемат Божественото начало и ще се изменят. Останалите, чието съзнание не е пробудено, ще спят. Ако пропуснете тази велика вълна на Любовта, която иде сега, ще чакате още милиони години. За да ви се разкрие тя, трябва да преживеете закона за жертвата и самоотричането.

Вълната на Любовта, която иде, ще превърне нещастията на миналото в благодатна почва, върху която ще растат цветята и ще зреят благата на Любовта. С тях ще се храни цялото човечество.

При сегашните условия човечеството минава в нова фаза. Иде новата форма на Любовта. Ние казваме: „Кога ще гоиде Господ, за да влее в нас тази Любов?“. Иде вече този

ген. За някои Той е дошъл. Нали сте отглеждали буби? Всички в един ген ли завиват пашкула си? Не – едни по-рано, други по-късно. За някои буби генят е дошъл.

Сега трябва да стане примирение на всички хора по Любов. Имаш да вземаш хиляда лева – ще ликвидираш с това вземане. Ще кажеш на човека, който има да ти дава: „Толкова те мъчих за тия хиляда лева!“, и ще му дадеш още хиляда лева. И като му даваш хиляда лева, ще му се извиниш, че си го мъчил. Който има да взема, нека да дава! Това учение не е за човек със стари разбираня.

Без Любов човек не може да ликвидира със стария си живот.

Да произнесем общо следната формула:

От безлюбие – към Любов!

От смърт – към живот!

От зло – към добро!

От безверие – към вяра!

В това е смисълът на живота.

ВТОРИЯТ ЗАКОН

Беседите и лекциите на Учителя са посветени на трите велики закона на Всемирното Бяло Братство:

Люби Бога!

Обичай ближния си!

Търси съвършенството!

Учителя казваше:

Народ, който пази тези седем свещени гуми, има бъдеще; загуби ли ги, няма бъдеще.

Това са основните закони на живота. Върху тях Учителя е дал обширни знания. В следващия разговор той дава пояснения върху втория закон: Обичай ближния си!

Каквито са отношенията на човека към Бога, такива ще бъдат отношенията на човека към всички хора. Щом той се разколебае в Бога, има възможност да се разколебае и в ближния си, и в себе си. Не може да имате правилна връзка с когото и да е, докато нямате връзка с Бога. Любовта към Бога е венозно течение, при което нечистата кръв отива в сърцето и гробовете да се пречисти, да стане артериална. Венозното и артериалното течение на кръвта съществуват не само в тялото, но и в човешките мисли и чувства. Например омразата и завистта са венозна кръв в човека, а любовта и радостта – артериална кръв.

Когато люби Бога, човек превръща течението на отрицателните сили в положителни и нечистата кръв става чиста. След това тя, като артериална кръв, отива по цялото тяло да храни всички клетки. Говоря символично. Това е Любовта към ближния. Значи като възлюбиш Бога, ти влизаш в Неговото сърце да се пречистиш. Така пречистен, излизаш навън и разнасяш както трябва кръвта – благата на своите ближни.

В Любовта към Бога влиза и любовта към ближния, но не и обратното. Мнозина обичат хората, но скоро се разочароват от тази любов. Защо? Липсва един съществен елемент, а именно: когато хората обичат своите ближни, трябва да обичат Бога в тях. Които е обичал на първо място ближните си, той нищо не е придобил. Без Бога любовта към ближния нищо не допринася.

Представете си, че вие се влюбите в пръста на Бога. Искате ли да вижгате Бога, не трябва да се влюбвате само в Неговия пръст. Когато хората се съзнават като съще-

ства, в които Бог живее, тогава ще имат правилни отношения. Да позная своя ближен, значи да съзнавам, че този, същият Господ, когото обичам, е ограничен в моя ближен.

Когато срещнете един човек, кажете: „Господи, благодаря Ти, че Те срещнах в този човек“. Всеки човек, когото срещате, е една задача за вас, понеже вие обичате Бога в него. Който е излязъл от Бога, може да бъде обичан.

Божият закон седи в това: постъпвай спрямо другите така, както постъпваш спрямо себе си. А съвършената постъпка е тази: постъпвай спрямо другите така, както Бог постъпва спрямо тебе, т.е. така ги гърж в ума си, както Бог ги гържи в ума си. Най-малкото съществува заема високо място в ума на Бога.

И тъй, моите отношения към хората трябва да бъдат така добри, както са добри отношенията на Бога към тях. Не да бъдем като Него, но да вървим по Неговите пътища.

Твоята любов към ближния дава условия да цъфтят и зреят плодовете в градината на твоята гуша и в душата на онзи, когото обичаш.

Когато любим Бога, ние приемаме. Тогава Бог ни помага, висшите духове ни помагат. При любовта към ближния ние даваме.

ЗАКОНИ НА МАТЕРИАЛНИЯ И НА ДУХОВНИЯ ЖИВОТ

Един брат запитва: „Учителю, какво ще кажете за тази голяма активност във външния живот?“

Учителя отговори:

Човек се изчерпва, уморява се, ако е прекалено активен във външния живот. Днешният век е много активен във

външния живот. Там времето е пари. А човек трябва да разпределя времето си така, че да остави само една трета за активност във външния живот, а другото да бъде за задоволяване на нуждите на духа, на ума, на сърцето, на душата.

Въпрос: „Как можем да се освободим от отрицателните си състояния?“

Третият закон на Херметичната философия гласи: „Всичко е трептения“.

Трябва да се знае, че добрите, възвишените мисли имат по-голям брой трептения, отколкото лошите, нисшите мисли. Именно този закон ще използвате. Имаш едно отрицателно състояние. Повиши трептенията си и ще се освободиш от него, защото по-силните трептения на възвишените мисли ще надделят и ще отстранят отрицателните състояния.

За да бъдеш добър, трябва да бъдеш в съприкосновение с добри хора. За да бъдеш учен, трябва да бъдеш в съприкосновение с учени хора. Такъв е законът. Ако някой мисли, че това може да се постигне по друг начин, той е на крив път. Ако поставите говедаря при условия да живее като разумните хора, той ще стане като тях. Ако поставите свети-ята да живее в продължение на много години с разбойници, от него човек не може да стане.

Въпрос: „Има ли възможност да се изучава миналото?“

В Природата всичко се филмира. Турени са плочи и е записано всичко. Когато някой в невидимия свят иска да знае какво става в Природата, когато иска да знае каква е била една епоха, туря филма – вижда и слуша. Като се гледа филмът на Природата, може да се изучава историята. В бъдеще историята ще се изучава по този начин.

Въпрос: „Може ли да се усили възприемчивостта на човека?“

За това се иска работа. Човек трябва да облагороди своето грубо естество, за да възприеме деликатните и фини трептения на Природата.

Един атом, който е минал през човешкото тяло, претърпява ли промяна? Един атом водород, който е минал през животинския и човешкия живот, се различава от друг, който не е минал през тях.

Въпрос: „Какво е отношението на невидимия свят към физическия?“

Има закони за слизване на светове. Астралният свят символично се нарича вода, воден свят. Астралният свят ще слезе надолу и ще стане воден, астрален.

Въпрос: „Кои са причините за отслабване на паметта?“

Паметта отслабва поради натрупване на стари идеи в ума. Например хората се страхуват как ще прекарат живота си. Това са стари идеи на геди и прагеди. Когато се наруши хармонията между мислите и чувствата, паметта отслабва.

Някой човек се проявява: не го спирай в неговата проява. Само насочи вниманието му в друго, по-възвишено направление. Понеже ако го спънеш, това течение ще влезе в тебе. Може да направите опит. Да кажем, че учиш някого да не ревнува, искаш да спънеш неговата ревност. Ревността ще се прояви в тебе.

Въпрос: „Защо бялата раса е станала нервна?“

От престъпленията, които върши. Човек със своя лош живот става нервен.

Въпрос: „Какво е отражението на човешките постъпки в живота на човечеството?“

Каквото стане в голямото, ще стане и в малкото. И каквото стане в малкото, ще стане и в голямото. Това е природен закон. Ти като дадеш някому един лев, друг ще даде другиму десет лева, трети – сто лева, четвърти – един милион лева, и т.н.

Като направите нещо, то дава отражение в целия свят. Нашата работа върху изворите ще се отрази и върху събитията в света.

Каквото направшиш, хиляди хора ще го направят. Като завъртиш ключа, отде да знаеш, че след тебе няма да тръгнат хиляди хора? И ако хиляди души завъртят ключовете си, след тях ще тръгнат милиони.

Хората са скачени съдове. Тъй че всеки, който работи върху себе си, с това работи и върху другите. Законът има и друго действие: каквото правиш вън, се отразява и на вътрешния ти живот. Например изчистваш един извор, почистваш някоя пътечка или някоя местност – нещо подобно ще стане и в света на твоите мисли и чувства. Въз основа на горните закони човек е отговорен пред човечеството за всяка своя постъпка. Не е важно колко голям грях е направил. И малкият грях има такива последствия, както големият. Защото ти си свързан с милиони хора. Като грешшиш, ти ги подтикваш към престъпления. Ти си първата кибритена клечка в кутията. Щом се запалиш, след тебе ще се запалят и останалите.

Въпрос: „Оставя ли влияние човек в мястото, където е минал?“

Минеш през едно място – почувстваш се радостен. През това място е минал някой радостен човек. Минеш

през друго място – изпитваш скръб. През това място е минал скръбен човек.

Има места, дето са станали престъпления. Тези престъпления оставят там своите влияния, които дълго време след това се чувстват. Всеки предмет, който е минал през твоите ръце, е получил известно влияние от тебе. Твоят характер е отпечатан върху него. И ако го вземе едно чувствително лице, като пипне предмета, ще опише характера ти и живота ти в картини.

Ти живееш добър живот. Ако един предмет, който ти си употребявал, премине в друг човек, у него ще се появи погтик, по-слаб или по-силен, да живее и той така.

Във връзка с горния закон стои и следното правило: не хвърляй водата, с която си миеш лицето и ръцете, на нечисто място. Като спазваш това правило, ще имаш едно микроскопическо подобрение.

ДАРОВЕТЕ НА ЛЮБОВТА

Има дни, когато в Природата става прилив. У всички се чувства подем и вдъхновение.

Тази сутрин излязохме с Учителя над гората, до високите поляни. Снежните върхове на Рила се открояваха на хоризонта. Наоколо храстите се разлистваха, посевите се зеленееха в долината. Пролетта беше в своята сила.

Тук, между скалите, имаме бивак. Накладохме огън, поставихме нашия постоянен спътник – червения чайник. Учителя приседна до големия объл камък, отвори походния anerоид и провери височината – 1800 метра. Скоро сестрите поднесоха чай, направиха закуска. Настана светло мълчание – планинският свят говореше на своя безмълвен и красив език. Постепенно се подхвана разговор.

Учителя каза:

Гладен си, искаш да заговориш глуда си. Жаген си, искаш да заговориш жаждата си. Това нещо е Любовта. Когато тя дойде в твоето сърце, ще събуди в тебе желание за работа.

Какво представлява Любовта? Тя е врата, през която се отива при Бога. Омразата е също врата, но през нея се излиза от Бога.

Ако в този свят не можеш да влезеш при Бога, в онзи свят съвсем не ще можеш. Само Любовта може да внесе в тебе възвишеното и благородното.

Достатъчно е човек да възприеме малка частица от Любовта, за да почувства подем в духа си. В нея има светлина, радост, разширение, живот, условия за растене и възможности да опиташ всички блага.

Любовта споделя и най-малките трошици. Там, гето отсъства Любовта, има страдание и смърт.

Като обичаш безсмъртните, безсмъртен ще станеш. Като обичаш, ти придобиваш нещо.

Любовта носи утешение. Ако искате да се утешите, приложете я.

Когато Любовта посети бедния, той става богат. В нея се разширявате и нагоре се качвате. В безлюбието се смалявате и надолу слизате. Никой не пропада от Любовта. Който обича, той се повдига.

Всички хора се повдигат от три неща: чрез Любовта, Мъдростта и Истината. Няма никакви изключения в това. В цялата история на Битието няма нито един човек, който да каже, че се е повдигнал по друг начин.

Що е Любов? Това, което вечно печели.

Що е омраза? Това, което вечно губи.

Ако някой ме обича, печели. Ако аз обичам някого, аз печеля.

Защо не можете да постигнете желанията си? Защото не сте познали Любовта в нейната пълнота. Когато човек има Любов, всичко друго лесно се придобива. Здраве-то се дължи на Любовта.

Безлюбието нищо не е допринесло. Безлюбието е сила, взета от Любовта и употребена в друго направление. Безлюбието ще се обезсили, ще се умори и ще има нужда от почивка. Нуждата от почивка показва, че трябва да гоидем при Любовта, за да вземем сили от нея.

Когато Любовта ти говори, ти всичко имаш. Няма по-голямо страдание от това, когато тя престане да ти говори. И когато тя не ни говори, това е поради нашето неразбиране.

Когато гоиде Любовта, всичко е близо; като си зами-не, всичко е далече. Когато гоиде Слънцето, всичко е ясно; като залезе, всичко е неясно.

В Любовта ще използвате най-малките подаръци. Не искайте големите дарове на Любовта.

Да любиш е най-мъчното, но и най-лесното нещо. Няма по-лесно и по-мъчно нещо от това. Някой казва: „Лесно е да се приложи Любовта“. За този, който знае, е лесно, а за онзи, който не знае, е мъчно.

Хората на Любовта имат всичко в изобилие. Тя е магическа сила. Щом човек влезе в Божията Любов, той влиза във връзка с богатата и от тях раздава на своите ближни. В човешката любов всичко умира.

Единственото нещо, което дава от себе си, е Любовта. Всичко, което имаме, се дължи на нея. Това, което всякога дава, това, което всякога тече и никога не изтича, това е Любовта. Любовта казва: „Аз всичко вземам и всичко давам“. За да я разберете, трябва да давате.

В проявената, изявената и осъществена Божия Лю-бов Доброто никне, Правдата расте, Истината цъфти,

Мъдростта връзва. Мъдростта и Истината не могат да се разберат без Любовта. Любовта е, която дава подтик на мисълта.

Любовта не обръща внимание само на външните форми. Докато обръщаш внимание само на външните форми, ти си във физическия свят. Като обръщаш внимание на съдържанието, ти си в духовния свят. Като обръщаш внимание на смисъла, ти си в Божествения свят.

Ти можеш да виждаш един човек само ако го обичаш. Само любещият човек може да вижда. Който не люби, вижда като през мъгла. Той не вижда и не разбира.

Като отидеш при Любовта, ще се откажеш от всичко, което знаеш. Няма да ѝ разправяш за страданията, за нищо няма да ѝ разправяш. Тя не иска да ѝ говориш за миналото. Тя не иска да знае и за бъдещето.

Всяка отворена врата говори за разбраната Любов. Всяка затворена врата говори за неразбраната Любов. Казват за някого: „Сърцето му е затворено“. Не ходете да хлопате на затворени сърца. Някой иска да бъде богат, знатен, силен. Това са затворени сърца. Тези неща нямат нищо общо с Любовта. Някой мисли, че като се облече хубаво, като има знания, ще го обичат. Знанието е слуга на Любовта. То ни най-малко няма да те заведе при нея. То е превозно средство на Любовта.

Ти обичаш един човек – той е една гума в езика на Любовта. Всички хора са гуми на Любовта. Но понеже тук, на Земята, хората не са добри, те престават да са гуми на Любовта. Вследствие на това идват противоречията.

Любовта е най-свободният акт на Божественото. Когато говориш за Божествената Любов, там се изисква героизъм.

Какъв е смисълът на Любовта? Да научи човека правилно да живее.

Има специални дни на Любовта, които само ние знаем.

Трябва да обичаш, без да се вострастяваш. Аз бих желал да ви предам състоянието на онази гуша, която е пълна с Любов и с жива вяра в Бога. Каква хубава греха носи тя! Няма по-красиво нещо от това, да намериш човек, в чието сърце живее Божествената Любов. Това значи да намериш скъпоценен камък или да намериш един извор. Такава трябва да бъде вашата представа за Любовта.

Ако влезеш в пустинята с Божията Любов, тя ще я превърне в градина. Любовта е най-силна, но тя е и сила. Никаква външна сила не може да ѝ се противопостави.

Ангелите се прекланят пред Любовта. Когато тя заговори чрез някой човек, той става силен и мощен. Силен е онзи, който има Любов. Той нищо не може да направи, ако тя не работи в него. Без Любов няма сила, няма здраве, няма живот. Аз знам колко време ще остане при мене един човек – според силата на неговата обич. Когато някой обича, стои по-дълго време.

Любовта е пролет, безлюбието – зима. Безлюбието може да се сравни със залеза, а Любовта – с изгрева. Любовта е огън, който никога не може да изгаси. Запалиш ли се веднъж от огъня на Любовта, вечно ще гориш.

Всички връзки може да изчезнат, само една не може да изчезне – връзката на Любовта. Дето има Любов, всичко става. Дето няма Любов, всичко се руши. Човек трябва да живее в Любовта така, както живее в светлината и във въздуха.

Човекът на Любовта нито се съблазнява, нито е съблазън за другите. Когато слабият стои на пътя на Любовта, тя го заобикаля, за да не го прерази.

За всички, които не познават Любовта, Бог има особени реторти. Той ще ги възпитава.

Дървото, като те обикне, ражда по-сладки плодове, изменя се. Като отидеш при един извор, ако те обича, той почва да клоkochи, да тече по-силно. Ако не те обича, намалява се това бликане на вода. Ако ръката на един човек те обикне, ръката ли те обича? Заг извора стои едно разумно същество, което те обича.

Светът страда от малката Любов и благува от голямата. Смиcълът на живота седи във вечното постигане на Любовта.

ТИХИЯТ ГЛАС

В тихите топли вечери ние се събирахме около нашия обичен Учител под големите дървета на градината, пеехме песни и разговаряхме. Никога не ще забравим тези вечери. Денят прехожда, ярките багри гаснат, формите се губят, друга реалност изпъква пред нашия взор. Учителя говори:

Вътре в невидимото, в дълбочината на Битието, Господ работи тайно в умовете и сърцата на човеците. Той работи във всяка клетка и поправя всички охкания и стенания в света. Един ден Бог ще докара всичко в ред и порядък. Той казва: „Не бой се, почакай, потърпи, след малко болката ще престане“. Глаген си. Бог ти казва: „След малко ще имаш хляб“.

Няма по-хубаво състояние от това – да чувстваш Божието присъствие в дълбочината на душата си. Болен си. Бог отвътре ти казва: „Не бой се, скоро ще оздравееш“. И ти оздравяваш. Забъркат се работите ти, Бог ти казва: „Не бой се, ще се оправят“. И действително те се оправят. В най-трудните дни на живота Той ти казва: „Не бой се, работата ти ще се уреди“.

Водата, взета днес от извора, е по-важна, отколкото водата, взета в миналото. Важно е Словото, което Бог сега ни говори. Едно време майката е говорила на детето по един начин. Сега, когато детето е пораснало, тя му говори по друг начин. Но в говора на майката и към малкото, и към голямото дете няма противоречие. Кои ни тласка към възвишеното, към благородното? Бог, Божественото у нас. Този, тихият глас, който говори вътре в нас – това е Бог. Той говори във всички хора. Някой не иска да отстъпи. Тихият глас му казва: „Отстъпи, дай!“ Някой път тихият глас ти казва: „Не е добро това, което направи“.

Ти се радваш, доволен си. Радостта ти – това е Божият говор. Друг път Господ ти казва: „Съжалявам, че направи това зло, ти не постъпи добре“.

Господ говори на всички. Всички чуват Господа, който им говори. Когато Бог проговори на човека и му каже само една дума, това струва повече, отколкото всичко, което досега е имал.

Само Бог учи човека. Желая всеки ден Бог да ви казва по една дума. Да бъдете будни в този момент, когато Господ ви говори. Той ще ви каже само една дума. Не я ли схванете, всичко изгубвате. Когато Бог говори на хората, повечето от тях спят. Когато ангелите им говорят, те пак спят.

Страданията развиват слуха на човека, за да може да възприеме най-нежните вибрации на Божия глас. На Земята сте дошли, за да учите изкуството да слушате гласа на Бога. Животът сега започва за вас.

Вслушвайте се в тихия глас, който говори на сърцата ви. Това е гласът на Бога. Няма човек на Земята, комуто този глас да не говори.

Ако приложите Любовта, ангелите ще почнат да ви посещават и всеки ден ще ви носят по едно любовно писмо от вашия Велик Баща.

Когато Великият проговори на човека, в ума му се явява светлина, а в сърцето – широта, и той обиква всички хора, всички същества, цветя, гървета, птички. За него всичко е красиво.

Слушай какво ти казва Господ сега! Рагвай се на това, което Господ ти е говорил в миналото! Ние мислим, че Господ едно време е говорил, а сега не говори. Не е така. Господ и сега говори, но като направиш погрешка, не чуваш ясно говора на Бога, почваш да се колебаеш, да се двоумиш. Бог говори на всички същества. Той всякога им говори. Всичко, което прави човек, неговите мисли, чувства и постъпки, се отразяват в Божественото съзнание и тогава Бог говори на човека.

И тъй, човешкото съзнание непрекъснато се отразява в Божественото съзнание и последното говори на човека. Значи и Божественото съзнание се отразява в човешкото.

НЕЗНАЙНАТА ЛЮБОВ

Някой беше оставил на масата на Учителя голяма хубава ябълка. Учителя погледна плода, усмихна се и каза:

Идва някой ангел при вас, оставя ви едно благо или ви помогне – и си отива. Не знаете името му. По същия начин постъпвайте и вие.

Любовта няма много време да разказва коя е тя, как се казва, много е заета, затова оставя благата си и си отива. Обичай, без да знаят хората, тогава и за тебе е добре.

Онзи, който дава любовта, не трябва да говори за любовта си. И онзи, който приема любовта, и той не трябва да говори. Когато някой обича, това да бъде тайна, другите да не знаят.

Някой път искате да представите на хората как ви се е открила Любовта. Оставете това, не го казвайте. Това, което Любовта ви е открила, тя не иска да разказвате за него. Ако има нужда, тя ще го каже на другите. Слабостта на Яков не беше в любовта му към Йосиф, но в това, че изрази любовта си към Йосиф пред братята му. Те не трябваше да знаят за неговата любов. В това се заключава неговата грешка.

Идейната Любов е безкористна. Може да обичате някого, без той да знае. Инак Любовта изгубва характера на безкористие. В това е разликата между човешката и Божествената Любов. Мъчно е да се спази законът на неизвестната Любов! Това е само за напреднали същества. Малцина са, които могат да спазят този закон. Когато обичате, радвайте се, че изпълнявате Божията воля.

Законът е такъв: кажете ли, че обичате, ще изгубите любовта си, ще изгубите това, което имате. Любовта се скрива. Тя не позволява да я петните. Като обичате, нищо не говорете за любовта си! Кажете ли някому, че го обичате, ще се явят противоречия.

Пазете едно правило: не може да бъдете щастливи, докато не обичате с неизвестната Любов. Не искам да вярвате в това. Ако искате, опитайте го за една година: обичайте, без да ви знаят, и ще проверите една истина.

Трябва да бъдете извори: от вас да изтича вода и да полива душите, без те да знаят.

УСЛОВИЯ ЗА ИСТИНСКО ЗНАНИЕ

При един разговор Учителя каза:

Знанието и свободата се дават според степените на Любовта. Само онзи, който придобие Любовта в нейната

пълнота, може да има истинско знание. Когато дойдете във връзка с Любовта, ще приемете Божествената светлина. Щом Любовта ви посети, ще придобиете истинската наука. Умът трябва да гледа през очите на Любовта.

Не мислете, че без Любовта можете да бъдете силни. Казвате: „И без Любовта мога да постигна желанията си“. Нищо не можете да постигнете. Потърсете в историята поне един велик реформатор или велик Учител, който да е постигнал нещо без Любов. Временно може да има някакъв успех, но всичко това ще се разруши, няма да остане помен от него. Силата, проявена без Любов, е осъдена на крушение.

Ако обичате, вярата ви ще се усили. Ако обичате, можете да станете поет, художник, музикант, учен – всичко, каквото желаете. В Любовта се крият условията за растеж и развитие. Тя развива дарбите, скрити в човека. Тя дава прозрение. Трябва да се изпълните с Любов, за да виждате в духовния свят.

Ако вие проявите и най-малката Любов, първият признак, по който ще познаете, че имате Божието благословение, е това, че ще ви се открие нещо велико. Ако човек би могъл да изяви най-малката Божествена Любов, моментално ще се вдигне една завеса пред неговия взор и той ще види възвишените същества, които живеят в Любовта. Те ще му се усмихнат и ще му кажат: „Върви по този път! Този е пътят, по който ние вървим“. След това завесата пак ще падне. И ако всеки ден тя се вдига и вие виждате всичко това, което дава живот и осмисля нещата, ще се обезсърчите ли?

ПОЕЗИЯТА

Бяхме събрани около нашия обичен Учител. Някои братя и сестри прочетоха работи от български и чужди поети. Стана въпрос за поезията. Учителя каза:

Изкуството трябва да има две качества, които са свързани едно с друго. Първо, то трябва да представлява образец, идеал, към който човек да се стреми. Изкуството трябва да представя възвишения живот, да събуди у човека подтик, стремеж да се приближи към Бога. Второ, една възвишена Божествена идея трябва да се воплъти в един образ, и то така, че при съзерцанието на образа да изпъкне в съзнанието вечната Божествена идея, тя да стане жива за него. По този начин изкуството трябва да свърже човека с Божественото, с вечните идеи. Поезията трябва да бъде такава, че като я прочете един паднал човек или един страдалец, да забрави мъките си и да добие нова идея.

Поетът или писателят, за да пишат хубаво, трябва да съгласуват своята енергия с тази на разумната Природа. Само тя е в сила да подтикне човека към великото и възвишеното в живота.

Поет, който има въображение, има широко чело горе, а който пише обикновена поезия, челото му горе не е широко. Поезията изразява степенята на съзнанието, на епохата, в която е дадена.

Според мене истинският поет и писател може да е написал само една дума, но с кръвта на сърцето си. Тази дума е израз на неговия дълбок вътрешен живот. За каквото и да пишеш, трябва да си го преживял и опитал.

Всеки поет, музикант или художник е сбор от много души. За да се прояви един велик поет, трябва хиляди ге-

ниални души да се съберат на едно място и да се изявят чрез него. Когато някой пише, много напреднали същества му помагат. Те се радват на всяко нещо, което излиза пог перото му. Когато един автор пише, отгоре идват същества, които му диктуват.

Всеки писател, който пише една незаконна, лъжлива строфа – ръката му ще изсъхне. И всеки писател, който пише свещени думи – ръката му ще се благослови. Да кажем, човек е писал нещо. Ако написаното даде добър плод, той ще се радва не само в момента, но и след много години. Ако написаното е лошо и причинява вреда, той ще страда.

Всеки поет знае го известна степен кога се четат съчиненията му. Ти си поет и се чувстваш радостен. Това е, защото си написал нещо хубаво. Като го четат, чувстваш приятност. Някой път си писал нещо лошо. Като го четат, чувстваш неприятност.

Поет може да бъде само онзи, който още горе, на Небето, е пожелал да бъде поет. На всекиго е определено когато и да е да стане поет, и то първокласен. Във Вечността има ред, условия, при които човек може да се прояви. Има закони за това. Ще чакаш своето време. Няма да бързаш. За всяка душа Бог е определил един момент, когато трябва да се прояви. За този момент тя трябва да чака хиляди и милиони години. Ще дойде твоят ден, когато ще ти кажат: „Излез да се проявиш!“ Тогава цялото Небе ще се прояви чрез тебе. Готов ли си за този момент? Следователно всеки от вас трябва да се готви за този велик момент.

Толстой е гениален, има вътрешно прозрение. Във „Война и мир“ той изтъква, че не е личността Наполеон, която твори историята, но има други фактори в Природата, които работят чрез него.

Когато нашите поети са писали, небето е било облачно, имало е гръмотевици, т.е. средата, в която са живели, е била груба. Затова не са писали мистични работи.

Тагор в Индия е имал мистична духовна среда, за да може да пише такива произведения. Бащата на Тагор е прекарвал всеки ден в съзерцание и размишление. Сам Тагор е ставал всяка нощ и е прекарвал в размишление. Затова е могъл да напише такива мистични работи като „Титанджали“, „Градинарят“ и др.

В България за в бъдеще ще се родят големи поети. Това, което са писали досега, е предисловие.

Поезията и музиката са две страни на живота. Музиката е външната страна, а поезията – вътрешната.

ВЗЕМАНЕ И ДАВАНЕ

При една сутринна разходка Учителя каза:

Има два закона, на които е подчинен човешкият живот: вземане и даване. Човек взема и дава. В Природата трябва да има обмяна – ще вземаш и ще даваш. Ние искаме да загържим нещата за себе си. Може ли да загържиш въздуха? Ще вдишаш и ще го издишаш. Както вдишваш и издишваш въздуха, също така трябва да дадеш, след като си взел. Вземането е вдишване, а даването е издишване. Ако не издишваш, нямаш възможност да възприемаш чистия въздух. Като дадеш, имаш възможност да възприемаш.

В момента, когато човек почне да възприема повече, отколкото да дава, идва страданието. Плодните дървета всичко дават на хората. Човек трябва да се учи от тях на щедрост. Ще бъдеш щедър, ще даваш изобилно.

Човек трябва да гледа на себе си като на раздавач. Когато дава нещо, той само раздава писмата. Ще раздаваш писмата, както трябва, и ще ти платят за това. Ако не ги раздаваш, ще те държат отговорен. Ще те питат: „Къде

са писмата?“. Ние сме само пощальони, защото всичко в света е на Бога – светлината, въздухът, водата, грехите – всичко.

Божествените блага, които минават през вас, ще загържите временно в себе си и след това ще ги раздадете. Не загържайте в себе си нищо, освен това, което ви е нужно. А останалото – пуснете го, дайте го на другите.

В Природата има една законосъобразност. Идва някой при мен, а аз имам само една ябълка. Казвам си: „Я аз съм я изял, я той“. Давам му ябълката. След малко гледам – идва друг човек и ми носи две ябълки. Законосъобразността на Природата седи в следното: каквото мисля, почувствам и направя за другите – същото става и за мене. Съгласно този закон, колкото и да даваш, все ще се запълни даденото.

ИЗПИТИ В ЛЮБОВТА

Във всеки разговор, във всяка своя беседа Учителя ни разкриваше нови страни на Любовта и пред нашия поглед се разкриваше красив, безкрайно разнообразен свят, роден и близък.

Веднъж, когато бяхме събрани около Учителя, той каза:

Любовта на човека постоянно се изпитва, за да види и сам той колко Любов има.

Мислите, че обичате хората, но вашата любов не е в състояние да подобри живота ви. Каква любов е тя? Човешка. За да опитате каква е любовта ви, ще минете през изпити. Бог ви поставя на изпити, за да опита любовта ви. Така Той изпитва и ума ви.

Любовта се справя със страданията, а умът – с противоречията.

Ако любовта на съвременните хора се подложи на изпит, едни от тях ще издържат, а други – не. Аз наричам герой онзи, на когото никои не може да отнеме Любовта, Мъдростта и Истината.

Ако човек съжалева, че е обичал, любовта му не е била истинска. Любов, която не може да издържи на всички изпитания, не е истинска. Това е настроение, чувство, временно разположение.

Който отхвърля Любовта, излага се на големи страдания. Животът му става тъжен и печален. Тъжен си, защото си отхвърлил едно малко любовно чувство.

Казваш: „Аз обичам“. Ще подложиш своята любов на изпит. Ако се обиждаш от най-малките неща, нямаш Любов в себе си. Всички преживявания, през които човек минава, са изпити. Когато човек изгуби моралната си стабилност, изчезва и Любовта.

Има една стара легенда: в Персия се явил пророк, който проповядвал ново учение. Много хора повярвали в това учение. Веднъж пророкът казал: „От Господа получих нареждане да пожертвате живота си за Него“. Само двама млади, които се обичали, казали: „Готови сме да се пожертваме“. Вътре в палатката му имало овен. Като влезли двамата, пророкът заклал овена и кръвта потекла вън от палатката. Като видели това, всички се разбягали. Тези двамата издържали изпита. Често в Любовта има такива изпити. Това било изпит от пророка, за да види кои са истински верните.

СПРАВЕДЛИВОСТТА

Работеше се при „Изворчето на доброто“. Учителя сам участваше и ръководеше работата. Когато той насочваше вниманието си някъде, всички се събираха около него. Голяма грижливост и усърдие се влагаше в работата. Разшири се басейнът, поставиха се трите гранитни стъпала на пътеката, направи се площадката и се постла с камъни, направи се път на водата. Имаше работници, имаше зрители – едни идваха, други си отиваха.

Учителя беше сериозен, като че решаваеше трудна задача. Той работеше като математик, който борави с величини и числа, известни и неизвестни. Тук всичко имаше значение: кои хора идваха и кога, къде заставаха, какво вършеха и казваха, какво участие вземаха в работата, какви инициативи и хрумвания възникваха и как се реализираха. Този ден всичко беше изпълнено със съдържание и смисъл, каквито в друго време нямаше. Нещата се съчетаваха по странни, неведоми закони в едно цяло, тъй както се свързваха отделните букви и отделните думи в речта – един непонятен за нас език, ала жив, динамичен и магичен, който само Учителя разбираше. Един разумен свят вземаше участие сега в нашата работа. Бяха най-тежките и съдбоносни дни за българския народ и за човечеството.

Като привършихме работата, Учителя прегледа още веднъж всичко и видя, че беше направено добре. После, като се събрахме около него, почна да говори за закона на справедливостта:

Справедливостта трябва да се приложи в човешкия живот – справедливостта по отношение на блага, които се дават.

Ако ще има религия, тя да бъде религия на Любовта. Ако ще има обществен строй, той да бъде строй на справедливостта.

Сега има ново разпореждане във Вселената до всички – да сменят старите мерки с нови. Нови мерки се изискват! Една от новите мерки гласи: обичай другите така, както искаш тебе да обичат. Всеки трябва да знае, че благо, което иска за себе си, трябва да бъде благо и за другите.

В Мойсеевия закон социалният въпрос е разрешен така: в течение на 49 години каквото вземаш, трябва да го върнеш на петдесетата година. Тогава всички стават пак равни. Петдесетата година става юбилейна година. Всички се радват, като дойде тя. Всеки връща на брата си това, което е взел от него. Досега са минали 45 юбилейни години, без да са празнувани. Сега трябва да има 45 юбилейни години, които да дойдат една след друга, за да се възстанови равновесието, справедливостта, правилното разпределение на богатата. Понеже от 2500 години насам е пропуснато празнуването на юбилейните години, сега тези 45 пропуснати юбилейни години ще се празнуват една след друга, наведнџ. Това е краят на века. Краят на века започва от 1914 г. През тези 45 години всеки, каквото е взел, от когото и да е, ще го върне.

Според Мойсеевия закон ако някой е бил роб, след 49 години е вече свободен. Ако владее земя, взета от друг, след 49 години трябва да я върне на онзи, от когото я е взел.

Ако управниците не разрешават справедливо всички спорни въпроси между народите, в следващите години ще станат големи промени в света. В течение на 45 години народите трябва да се освободят от всичко чуждо, да ликвидират със старото.

Всички същества, които Бог е пратил на Земята, имат еднакви права да живеят. Никой не трябва да им от-

нема тези права. Великото разумно начало гледа еднакво на всички хора. Насилието не е угодно на Бога. Той търпи, но в края на краищата последствията ще дойдат.

Никое същество не може да отнеме благо, което ти е дадено. Ако вие го изгубите, когато и да е то ще се върне при вас.

Всеки човек се ражда с известни Божествени права. Никой няма право да те лишава от Божествените права, които имаш: разбирам онези права, които Бог ти е дал. Това е новото съзнание, което се пробужда. Всеки трябва да зачита правата на другите хора и на другите народи.

Една книга може да е много проста външно, но ти я обичаш за съдържанието. Също така човек трябва да уважава Божественото, вложено във всекиго: човек, животно и растение. Това изисква законът на справедливостта. От това гледище, когато някой направи погрешка, не казвай, че е лош, защото нарушаваш закона на справедливостта, т.е. уважението, което дължиш към всяко същество. Този човек е плод в период на узряване, не е още узрял, но ще узрее.

За да бъдем в съгласие с този закон на справедливостта, трябва да пристъпваме със свещено чувство един към друг. Справедливостта определя отношенията между хората.

Добро е това, което е добро за всички, а не само за едного. Справедливостта изисква всеки да се ползва от Божиите блага. Ако ние искаме да ги вземем и да ги задържим само за себе си, това не е право. Трябва да ги дадем и на другите.

Децата растат и като растат, паралелно с това трябва да расте и бюджетът за тях. За първата година им се отпуска по-малко, за втората – повече, и т.н. Същото е и по отношение на народите. И те растат и трябва да се подобрява тяхната храна, жилище, облекло и пр. Благата на Природата трябва да бъдат достояние на всички, всички да се ползват от тях.

Бъдещата Любов ще се различава коренно от сегашната. Новата Любов ще се отличава със следното: благото на всички е и благо на всеки едного. От невидимия свят всякога изпращат изобилие. Ние живеем в свят, дето има изобилие. Има достатъчно хляб, грехи и всичко, но тези блага не са правилно разпределени. Ако хората живееха добре, щеше да има за всички.

Престъплението сега в това, че едни искат да имат повече блага, отколкото им се полагат. Всеки трябва да загържи толкова, колкото му е необходимо.

В човешкия порядък нещата не са организирани. В Божествения порядък има изобилие, но няма излишък. Там няма защо някой да се осигурява за в бъдеще. Той е осигурен. За въздуха и светлината и богатият, и сиромашът еднакво са осигурени. И от вода не са лишени. Кой ще лиши човека от вода в планината? В това сега голямото заблуждение, че хората не се подчиняват на Божествения порядък, който е вложен в тях. Те искат да турят нов порядък, да турят закони. Безпредметни са човешките закони. Няма да учим стомаха как да мели храната, той си знае работата. Ти само ще я гъвчеш добре. Същото е и със сърцето. Ако ти се месеш в работата му - ще я забъркаш. Божествените закони съществуват, трябва само да ги приложим.

Да се даде на всички според нуждите им - това изисква Божественият закон на справедливостта. На малкото дете - по-малко, на възрастния - повече. Равенството не значи изравняване, но на всекиго да се дадат условия и права според степенята на неговото развитие.

Ние искаме да бъдем богати. Там е заблуждението. Всички хора трябва да работят. От извора, където се черпи Божествената вода, всеки да вземе толкова, колкото му трябва, не повече. Не се позволява да се трупат блага. Правилото е: всеки да вземе толкова, колкото може да носи.

Богаташ сънувал една вечер следното: иде една каруца с три чифта бели биволи, натоварена със злато, и всеки получава по малко от златото. Този богаташ донесъл един голям санджък и поискал да му го напълнят. Казали му: „Всеки може да вземе само толкова, колкото може да носи на гърба си“. Турили санджъка на гърба му и почнали да сипват злато – една лопата, две лопати, три, и той все казвал: „Още, още!“ Най-после санджъкът станал толкова тежък, че богатият не можел да се мръдне и се задушил под тежестта му. Като се събудил, разбрал, че има богатство повече, отколкото му трябва, и почнал да го раздава на другите.

Минаваш покрай едно гърво. Имаш право да откъснеш няколко плода и да ги изядеш. Тръгваш на път. Ако на всеки пет или десет километра има извор, има ли смисъл да носиш гамаджана с вода?

Правдата е един вътрешен закон за разпределение на Божествените блага по всички части на социалния организъм. За да има мир в една държава, трябва да има Правда спрямо всички хора, без разлика. Богатият се страхува да не го оберат, сиромашът се страхува да не умре гладен. Нека богатият даде половината от богатството си на сиромаша. Благата са общи за цялата страна. Трябва да се вземат оттам, дето ги има много, за да се пратят там, дето са малко или ги няма.

Срещам един човек, който ми казва: „Чувалът ми е празен, не зная какво ще правя. Децата ми умират от глад“. Срещам друг с пълен чувал. Той казва: „Тежък е чувалът ми, не зная как ще го донеса до дома“. Нека този с пъления чувал извика онзи с празния чувал и му каже: „Братко, и двамата ни очаква смърт, вземи половината от моя чувал, че и на двамата ни да се подобри положението“.

Някой казва: „Господ е определил положението на богатия и на бедния“. Казвам му: „Ти говорил ли си с Господа?“.

Той казва: „Така е казал един от пророците преди три хиляди години“. Казвам му: „Ти говорил ли си с този пророк?“.

Социалният въпрос трябва да се разреши. За основа на разрешението да се вземе гишането. Благата трябва да се разпределят правилно, да има правилно вземане и даване.

Така вие ще излезете от постоянната тревога за храненето. Когато Бог създаде хляба, забрани да го продават. Голямо проклятие виси върху човечеството. Защо? Защото продават хляба – най-великото благо в живота. Абсолютно забранено е да се продават хлябът и брашното! България трябва да бъде първата държава, която да приложи Божия закон за Земята – хлябът да се дава гаром. Само онзи може да приложи този закон, който е чист и безгрешен. Господ казва: „Нямате право да продавате и да купувате благата, които ви дадох“. Тази истина – да дадеш хляба гаром, вече трябва да се приложи на Земята. Не е позволено да продаваш хляб на братята си. Това влиза в разрешението на социалния въпрос.

Има един закон: който не дава доброволно благата, после ще ги даде по закона на насилието. Ако не ги дадеш доброволно, ще ти ги вземат насила.

Вървял важен богат човек по един път. Видял го един бедняк и му казал: „Не върви по този път, има пропаст по него“. Богатият казал: „Не е твоя работа“. Но като вървял, паднал в пропастта и почнал да вика за помощ. Притекъл се беднякът да му помогне и му казал: „Нали те предупредих?“. Богатият, като е паднал, ще се научи на ум. Значи след като има опитността, ще познае доброто.

Когато говорим за Божествения порядък, трябва да си представим един свят на изобилие. В изобилието престъпления не се вършат. Какво коства, когато съм при едно езеро, да давам на всички изобилно вода?

Божественият порядък е порядък на Любовта. В него има изобилие, защото Любовта носи изобилието. Трябва да влезем в Божествения порядък, така ще приложим новия начин на живота.

СМИРЕНИЕТО

Когато човек слиза, т.е. когато е в своята инволюция, той е горделив, понеже живее със спомена за високото си минало. А когато се качва в своята еволюция, той е смирен, понеже вижда над себе си височини, към които се стреми и които трябва да достигне. Горделивият слиза, а смиреният се качва. Горделивият слиза, за да измери дълбочината, а смиреният се качва, за да измери височината. Горделивият, като слезе долу, казва: „Колко дълбок кладенец!“ А пък смиреният, като се качи горе на върха, казва: „Колко е висок планинският връх!“

Смирението е първото условие за създаване на връзка с Бога. Това е един от законите на Всемирното Бяло Братство. Смирението е първото качество, което се иска от ученика. При Бога ще отидеш не праведен, не учен, а смирен.

Когато чувстваш, че имаш сила, то е, защото много същества се обединяват с тебе вътрешно. Но ако мислиш, че силата е твоя, че ти сам правиш това, тогава тези същества не ти възразяват, но се отдалечават – ти оставаш сам и виждаш, че сам си слаб. Мнозина учат, погвизават се, но не успяват, понеже имат големи желания, искат да станат видни хора.

Трябва да знаете, че смирението е закон за запазване на енергиите. С малко енергия смиреният извършва добра работа. Смирението е майка на истинското, на положи-

телното знание. Гордостта е майка на временното, на преходното знание. Може да имате много знание, но ако сте горделиви, ще бъдете в положението на един от заблудените от тъмните сили.

Спазвате ли Божествените закони, и от най-малките да сте, ще се повдигнете. Ако искате Небето да се заинтересува от вас и да ви благослови, трябва да бъдете смиренни. И във високия, и в обикновения смисъл на думата в смиреннието се зараждат всички Божествени добродетели, за които копнеят човешкият дух и човешката гуша. Само смиреният може да бъде гуховен. Само чрез Любовта ще разберете смиреннието.

При смиреннието човек съзнава, че има множество високи върхове. Само геният, светията и Учителят могат да бъдат смирени. Те съзнават, че колкото и да са повдигнати, без силата на възвишения свят не могат да направят нищо.

Смиреният казва: „Господи, не моята воля да стане, а Твоята“. Висшият израз на смиреннието е желанието на човека да изпълни Божията воля.

ЩАСТИЕ И БЛАЖЕНСТВО

При една утринна разходка Учителя каза:

Когато всички хора станат щастливи, и ние ще бъдем такива. Щом всички хора не са щастливи, нито един няма да бъде достатъчно щастлив. Хората търсят лично щастие. Там е заблудението. Ако целият свят страда, а само един е щастлив, питам: животът осмисля ли се? Въпросът е дали този човек, който търси лично щастие, ще бъде щастлив? С други думи, човек става щастлив не когато той гони щастието, а когато щастието го гони.

Не търсете щастието в условията. Сега всички търсят щастието вън от Бога. Там е погрешката им. Не търсете щастието в този или в онзи човек. Търсете го в Бога. Между Бога и твоята душа трябва да има вътрешна връзка. Възстанови тази връзка и всичко ще се оправи.

Съвременните хора искат да внесат в живота щастието, без да разбират законите му. Щастието съдържа следните елементи: вяра, разумност, въображение, чувство, познаване законите на Земята, на твърдата, течната и въздухообразната материя, както и законите на светлината, електричеството и магнетизма.

Щастието не е единствен начин, по който могат да се разрешат задачите на живота. И животните могат да имат блага в живота си, и те могат да бъдат щастливи, без обаче да разрешат задачите на своя живот.

Не търсете щастието на Земята, но търсете блаженството. То подразбира един велик процес на усъвършенстване.

Човек не е дошъл на Земята, за да бъде щастлив, но да се учи. При сегашната степен на развитие щастието не може да се намери на Земята. То е за в бъдеще. Човек трябва да приготви условията за придобиване на щастието в бъдеще.

Блаженството е там, където всички добродетели присъстват. Когато не липсват някои от добродетелите, имаме щастие.

ЗАКОНИ НА ЛЮБОВТА

При всички постижения, които днес хората имат: наука, изкуство, техника, обществена уредба, изобилие на стопански блага, едно не им достига – Любовта. Само при Лю-

бовта всички тези постижения ще бъдат благословени, ще представляват блага за всички. Само при Любовта те ще се осмислят и използват правилно. Не приемат ли Любовта, хората ще изгубят всичко, всичко сами ще разрушат.

Учителя проповядва Любовта – пътя за спасението на човечеството. Той разкрива нейните прояви, качества, действия и закони – неизчерпаемото богатство на един съвършен свят, от който той иде. Той свидетелства за него с живота си, със словото си и с всяка своя постъпка.

Учителя винаги имаше да каже нещо ново за Любовта:

Щом се домогнем до Любовта, ще се съединим с Бога. Когато говорим за Любовта, разбирам я като единствен начин, чрез който можем да се домогнем до Бога. Ако не се домогнем до Бога, Той не ще може да ни предаде знанието, което има.

Правило е: когато говориш за Любовта, говори с най-тих глас. Говори така тихо, че едва да те чуят. И за Светлината, и за Мъгროстта говори така тихо, както изгрява Слънцето. Божествените доброгетели имат ухане.

Ако Правдата влезе в сърцето ви, Истината – в ума ви, и Светостта – във волята ви, вие ще имате вътрешен аромат, по-приятен от този на цветята. Този аромат, това ухане се нарича нюкс. Няма по-хубав нектар от нюкса, който Природата е създала. Този нектар е именно онзи елемент, който алхимиците са търсили векове. Когато го изработите, вие ще бъдете щастлив човек, радостта ви ще бъде толкова голяма, че не бихте могли да я опишете. Главният елемент на този нектар е Любовта. Вие знаете кой ви обича, без той да е казал една дума. Любовта има ухане като карамфила – отдалече се чувства.

В живота има закон на разнообразието: всеки може да прилага Любовта, както я разбира, и никога няма да направя погрешка. Не е нужно да учим човека как да обича.

Друга особеност на Любовта е тази: не може да проявите Любовта по един и същи начин към всички. Любовта ви към всеки човек ще бъде специфична. Понеже всеки човек е специфична проява на Бога, затова проявява Любовта по особен начин. Вие усещате този оттенък. Неговата Любов има особени вътрешни качества, които никога друг няма. По това се различават хората.

Любовта се проявява първо към Бога, към възвишеното, после към слабите, нуждаещите се, изоставените, и най-после Любовта се проявява към погодните. Тази форма на Любовта се нарича „любов по подобие“. При нея има обмяна между душите. Тя е Любов във възходящо състояние. В тази Любов душите растат и се развиват, съзнанието се разширява.

Ако един човек е добър, но със слаб характер, и възлюби грешник, добрият човек ще стане грешник, ще придобие неговите недостатъци. Когато Любовта на добрия е Божествена, това не става.

При Любовта трябва да си взел път нагоре, трябва да си свързан с невидимия свят, с Бога. Добър човек е онзи, който е свързан със силните, които са горе. Иначе при добрият ще ви оберат. А щом сте свързани със силните горе, с Бога, вие сте турили богатството си в небесната банка, а тука, на Земята, носите само книжката си. Тогава не могат да ви оберат.

Един закон гласи: когато двама души се обичат или мразят, в първо време те вземат един от друг своите положителни, или добрите си черти, а после отрицателните, или лошите си черти. Това е неизбежен закон. Дали обичате, или мразите някого, вие ще започнете да приличате на него.

Вие казвате: „Какво трябва да направя, за да се избавя от този закон?“. Вие не можете да се избавите от този закон, но можете да обичате Бога във всеки човек. Следова-

телно обичайте Бога, дето и да се проявява, за да почнете да приличате на Него. Затова почнете да обичате Бога в хората.

Друг закон на Любовта гласи: ако обичаш някого, ще вземеш половината от неговото разположение или неразположение. Ако той осиромашее, и ти ще осиромашееш. Ако той спечели, и ти ще спечелиш половината от неговото богатство.

Друг закон гласи: когато хората не те обичат, ще остане поне един да те обича. А когато всички хора те обичат, ще остане поне един да не те обича. Това е неизбежно. Този закон се отнася до сегашната фаза на човешкото развитие.

Срещате някой човек, който ви обича. Защо ви обича? Някога сте пожелали той да ви обича. И сега той ви обича. Неизповедими са Божиите пътища.

Един закон гласи: когато помислиш за най-хубавото, което има един човек, този човек ще го диге.

Един друг закон на Любовта гласи: човек, у когото Любовта живее, има привлекателна сила, привлича другите към себе си. Достатъчно е да мине покрай някого, за да го застави да тръгне след него. Обаче това може да стане само с онези, чието съзнание е будно. А за онези, чието съзнание не е будно, любещият минава за обикновен човек. Човекът на Любовта може да се уподоби на разцъфнал цвят, към който се стремят пчелите. Защо всички се стремят към този цвят? Защото има какво да вземат от него. Такова нещо представлява Любовта – идеалният живот. Ако имаме в себе си принципа на Любовта, ще привличаме към нас. Да приеме човек от Бога и да предава на другите – това е една от неговите задачи. Ако ти любиш някои хора, то е, защото други те обичат, и с тази Любов ти любиш тези хора. Това е законът за единството на Любовта.

Когато кажа, че обичам някого, зная вече, че тази Любов е реализирана някъде. Тя може да е реализирана във физическия, в духовния или в Божествения свят.

Един брат запитва: „Как става така, че любовта добива примеси?“

Каквато и да е мисълта, като гоїде при вас, тя става среда. Любовта, като преминава през тази мисловна среда, взема от тези влияния на нечистите ви мисли и така придобива известен примес.

В Любовта има един велик закон: онзи, който ви обича, се радва на малките неща, които му давате. Който ви обича, може да ви даде една малка семка – вие ще се радвате на тази семка, защото от нея ще излезе нещо велико. Само Любовта може от малките неща да прави велики. Великите неща въвн от Любовта постоянно се смаяват, а малките неща в Любовта стават велики. Всичко това трябва да го опитаеме.

ПЪРВИЯТ ПОДТИК

Бяхме с нашия обичен Учител на високия връх. Тревите и първите цветенца се подаваха. Духаше топлият летен вятър, наситен с аромати. Ята птици прелитаха високо в небето, а над тях шествието от бели облачета радостно пътуваше за някъде.

Всички се бяхме заслушали в песента на живота. Разговорът, който беше затихнал, продължи:

Някой казва: „Аз се моля“. В молитвата и във всичко друго трябва да работим с Любовта. Тя е първият подтик. Вторият подтик е Божествената мъдрост. Третият – Божествената свобода.

Любовта е колективна проява на всички разумни същества, които са завършили своето развитие и са станали едно с Бога. Ако Любовта не е колективна проява на всички разумни същества, тя не е любов. Вашата любов е тяхна и вашата радост е тяхна. И обратно – тяхната Любов е ваша и тяхната радост е ваша.

В Любовта участват Бог и цялото Небе. Степените на Любовта се различават според количеството на душите, които вземат участие в нея. Колкото повече души вземат участие във вашата Любов, толкова на по-висока степен е тя. Тогава Любовта повдига, лекува, помага във всички случаи.

Някой казва, че не обича. Това не е напълно вярно. Само докато е житно зърно в хамбара, той не може да прояви любовта си, но като го посеят на нивата, като поникне, ще обича.

Не е важна службата, която заема човекът. Службата е нещо временно. Някой е поет, художник, мъж или жена. Ние трябва да се проявим. Проявлението сега в това – да изявим Божията Любов. Трябва да познаваме човека вън от неговата професия или форма като майка, баща, лекар и пр. Трябва да познаваме човека като душа.

ПРИТЧИ ЗА ЛЮБОВТА

Човек расте и остарява. Възгледите му се изменят, обаче стремежът му остава неизменен. Стремежът му не остарява. Той е траен и служи като верен двигател на човешката душа, тласка я да върви нагоре и напред.

Този стремеж се нарича Любов. Тя е вечното начало в човека, което твори, създава. Любовта е най-великата сила. И в малка доза да я приемете, като повярвате, тя се увеличава. Единствената сила, която всякога се усилва, е

Любовта. Не търсете голямата любов. Малката любов за кратко време може да се развие. Ако любовта на човека не се увеличава, тя не е истинска.

Любовта е сила, на която нищо не може да се противопостави. Това е свещеният огън, през който трябва да прекарате всички ваши мисли и желания. Всички неща, които не са минали през свещения огън на Любовта, са нечисти.

Както пиленцето слуша майка си, така и вие трябва да слушате великата майка – Любовта. Не ѝ препянтствайте да се прояви чрез вас. Който греша против Любовта, мъчно може да създаде хармония в себе си. На онези, които се противят на закона на Любовта, участта им е като на оня бивол, който застанал срещу влака и бил смазан. Всяко същество, в което се поражда желание да ограничи проявите на Божията Любов, бива смачкано като този бивол.

Любовта е извор. Изворът не се спира. Ако речеш да го спреш, ще те завлече.

Не отлагай Любовта. В дадения момент, сега ще обичаш хората, не в бъдеще! Ако не отвориш клапата на парния котел, той непременно ще се пръсне. Само Любовта може да спаси човека от пръсване.

Не презирай малкото любовно чувство, което се заражда в твоята гуша. Някой казва за него: „Дребна работа!“ Не, в бъдеще това любовно чувство ще ти донесе големи блага.

Малкото любовно чувство или мисъл са малката светлина, която проблясва в тъмната нощ тук и там. Този лъч в тъмнината буди в тебе радост, че си намерил пътя. А съвременните хора пренебрегват тези мисли и чувства и очакват щастие, успех, постижения от гругаде. Бог ще ви благослови за онези малки, потайни, скрити в гушата ви добри мисли, чувства и постъпки, които никой не знае.

В Любовта няма закон. Трябва да я оставиш свободна. Тя сама е закон за себе си. В нея ти си напълно свободен. Бог е оставил хората свободни.

Ние в света си забраняваме един на друг и казваме: „Този човек ти не трябва да обичаш, онзи не трябва да обичаш“. Когато някой проявява Любовта, остави го свободен, не го ограничавай, защото иначе идат страданията. Не трябва да се месим в любовта на хората. Това е свещена област, дето Бог присъства. Не се занимавайте с въпроса кой кого обича. Това не е ваша работа. Този въпрос принадлежи на Бога.

Добрите хора са антени, за да дойдат Божиите блага. Всяка една малка частица съдържа грамадна енергия и ако ние живеем в закона на Любовта, тази енергия ще се прояви.

При Божествената Любов няма лишения. При нея човек е сигурен сто на сто. При Любовта има изобилие. Човекът на Любовта, като влезе в един дом, носи своите благословения.

Божественото изключва ревността, съмнението, подозрението, грубостта и насилието. Любов, в която има ревност, не е никаква любов. Човек, като съзнава, че Любовта е неделима, няма какво да ревнува. Ако искате да се избавите от терзанията на човешката любов, от завистта, ревността, съмнението, идете при Божествения извор. Отрицателните прояви на любовта се дължат на неразбиране. Ти не можеш да търпиш, когато някой обича този, когото ти обичаш. Това са човешки разбирания. Жан Валжан не е още Жан Валжан, защото се влюбва в Козета. Тя обича друг и Жан Валжан страда. Затова Жан Валжан не е още Жан Валжан.

Щом живееш в Любовта, ти си ограден, лоши мисли не могат да проникнат в тебе. Нисшите, тъмните, из-

останалите същества нямат власт над тебе.

Един брат попита: „Каква е връзката между любовта на отделния човек и живота на човечеството?“

Когато ти любиш, цялото човечество печели. Когато мразиш, цялото човечество губи.

Един закон на Любовта гласи: когато ти обичаш, тази Любов се разпространява във всички хора. Вълната на Любовта, която чрез тебе слиза отгоре и се изразява, се разпространява навсякъде, залива цялата Земя, целия свят. Когато ти обичаш, мнозина почват да обичат. Със своята любов ти събуждаш гушите им. По този начин помагаш на цялото човечество.

ВСЕОБЩИЯТ ЕЗИК

В градината бяха цъфнали ябълките. Учителя, изправен до дървото, придържаше клонче, отрупано с цвят. Въздухът беше ароматен. Пчелите пееха песента на нектара. Учителя каза:

Любовта е вложена във всяко същество. И дървото чувства, когато му помагат. И то има език, с който изказва нежните си чувства. Само че много е тих езикът му. И най-малките буболечици разбират от Любовта. Няма същество в света, което да не разбира какво нещо е Любовта! Тя е единственото нещо в света, което всички добре разбират.

ПРАКТИЧЕСКИ ПРАВИЛА

Учителя даваше понякога малки правила. Тях всеки

може да приложи и опита. Те са зрънца от великото знание за живота.

Човек трябва да знае, че никога няма да се освободи от училището. Ако свърши едно училище, ще постъпи в друго. Човек може да се освободи от гимназия и университет, но има друг университет, който няма начало и край. Животът на Земята приготвя човека за един друг, по-велик живот. Той е лаборатория, в която се правят различни опити.

Човек дълго време трябва да мисли върху красивите неща, да има красиви мисли, чувства и постъпки, за да изработи ценното в своя характер.

Мине ли една светла мисъл през ума ви, не я изпускайте, но я приемоте и реализирайте. Ако не я приемоте, ще дойде една лоша мисъл. Тогава цвят същества на духовния вампиризм и ви ограбват.

Трябва да пресявате своите мисли, чувства и постъпки. Когато българинът тури едно паче яйце под кокошката и се излюпи патенцето, на това патенце кокошката не е майка. Онези наши мисли, с които не сме съгласни, не са наши. Патенцата от пачите яйца да си отидат и да останат само пиленцата.

На един брат Учителя каза:

В тебе работят твоите покойни майка и баща. Някой път те ти внушават отрицателни работи. Ти ги възпитавай. Например обижда те някой, а баща ти казва: „Как така ще претърпиш! Трябва да се скараш, да запазиш своето достойнство!“ И майка ти ти говори нещо подобно. Ти ще кажеш на татко си така: „Като му се карам, като го наругая, какво ще стане? Ще стане скандал. Резултатите ще бъдат печални. Най-сетне, като ми е казал, че съм такъв и такъв, с това аз не съм се изменил“. А

на майка си ще кажеш: „Той не е лош човек. Той е казал тия гуми във възбудено състояние; като му мине, той пак е добър“.

Казано е: „Ще настъпват змии и скорпиони“. Това значи, че всички отрицателни качества във вас трябва да ви се подчинят.

Малките грехове крият възможности за големи. Значи грехът расте. Не е важно дали имаш голям или малък грях, важно е зародишът на греха да не е в тебе.

Като поправяте една погрешка, волята ви се усилва. Човек, който не може да поправи погрешката си, има слаба воля.

Учителя каза на една сестра, която присъстваше:

Ти си избухлива. Когато ти дойде да избухнеш, вземи лейката и поливай цветята. Така ще стане смяна на енергиите.

Ако някой е нетърпелив, да пътува по планинска местност нагоре срещу течението на бистра река.

Когато слушате някои хора да се карат, тази сцена оставя своя отпечатък във вас, филмира се. Вие си отминавате, но филмът остава във вас и се върти от време на време, бръмчи. Затова е по-добре да не се вслушвате, да не давате ухо на лошите гуми и сцени на другите, за да не се филмират във вашето съзнание.

Да кажем, че джобът ви е пълен със звонкови монети. Обаче бръквате там след време и не намирате нищо. Да не трепне сърцето ви, да останете тих и спокоен! Така ни възпитават съществата отгоре. Едни същества казват на някого да тури пари в джоба ви. След време казват на друг да ги вземе. Или гагат ви здраве, после ви го вземат. Това са все опити, за да ни калят.

Минаваш покрай хубава мебелирана къща и казваш:

„Да имах такава къща!“ Ти си на крив път. При друг случай казваш: „Аз не съм такъв лош човек, не съм като него“. Пак си на крив път. Рагвай се, че той има хубава къща.

Казано е: „Не се противи на злото“. Това значи: не се бори със злото в себе си, но гай път на Божественото. Тогава злото само по себе си ще изчезне.

За да не навреди на своите дарби, човек трябва да отстрани ненужните знания, които нищо не му допринасят. В съвременните хора се явяват противоречия, защото те не знаят кои неща са важни и кои – маловажни. Когато си разположен, твоят свят се създава, когато си неразположен, светът ти се разрушава. Когато човек не може да даде правилен израз на духовните сили в себе си, непременно ще огрубее.

Някой казва: „Аз не съм красноречив“. Тогава пей и свири! Ти употреби някоя дарба, с която Бог ще те благослови. Дрехар си – може да не си красив, но направи на тези хора грехи и ще влезеш във връзка с тях. Земеделец си – иди в градината на тези хора и посеи нещо. Цигулар си – посвири им и ще влезеш във връзка с тях. Обущар си – направи им обуца и ще влезеш във връзка с тях.

Има същества студени – като минават покрай нас, отнемат топлината ни. Има същества топли – като минат покрай нас, отнемат студа ни. Като имаш топлина, където и да отидеш, ще те приемат добре. А като си студен, няма да те приемат добре.

Не говори за това, което имаш да направиш: като го направиш, тогава говори за него. Не говори за нещата, преди да си ги направил, иначе ще те спънат.

Искате ли да се изкажете, не бързайте, но мислете, докато намерите красива форма. Ще ви дам едно правило за четене: от всяко четиво трябва да изваждате едно важно правило, което да приложите.

Бъдете нежни, деликатни един към друг, защото Божествените мисли и чувства растат само при взаимно почитание и уважение, при добра обхода. Когато приближавате към човек, който има мекота, усещате приятност, понеже той има топла обвивка. Здравето зависи от мекотата. Когато човек я изгуби, започва да изсъхва, да се вдървява и лесно заболява. Когато говоря за мекота, разбирам проявата на гушата във физическия свят. А когато говоря за нежност, разбирам проявата на гушата в астралния свят.

Ако обидите някой човек, засягате Бога в него. Ще платите за това чрез страдание.

Като видите посърнало цветенце, с клюмнало наголу венче, спрете се при него да разберете какво означава това. Ако вашето състояние е понижено, ще намерите нещо общо между това цветенце и вас. Потърсете начин да помогнете на цветенцето. Ако разберете, че се нуждае от влага, донесете вода да го полеете. Щом го полеете, то се освежава, повдига венчето си нагоре и започва с радост да гледа на Божия свят.

Ако сте разумен, ще разберете, че водата, като символ на живота, е в състояние да подобри всяко живо същество. Следователно, когато се обезсърчите, разколебаете или усъмните, внесете Божествения живот в себе си.

Да превръщате отрицателните състояния в положителни – това значи да бъдете истински учен човек. Какво представляват лошите и мрачни състояния? Общият закон за трансформиране на състоянията гласи така: когато сте скръбни, нагоре се качвайте! Ако един човек, който е скръбен, се пренесе в света на реалността, скръбта му ще се превърне в радост. В реалния живот няма противоречия.

КОСМИЧНОТО СЪЗНАНИЕ

Нощта остави храстите и тревите, окъпани в роса. На първите слънчеви лъчи капчиците искряха с всичките цветове на дъгата.

Учителя обичаше ранните часове, когато човек може да чуе началния акорд, с който денят започва.

Като направихме молитва и благодарихме, приседнахме на полянката, дъхава от цветя и билки. Дълго мълчахме, като съзерцавахме новия ден – прекрасен, неповторим. Тогава някой зададе въпрос на Учителя за видовете съзнания. Учителя каза:

Минералите и растенията имат подсъзнание, животните – съзнание, а човек – самосъзнание. Всяко погорно природно царство съдържа и по-долните степени на съзнание. Например човекът, за когото е характерно самосъзнанието, има едновременно и подсъзнание, и съзнание.

Подсъзнанието е множествен Божествен процес. То съдържа ръководството на ангелската йерархия. Мислите и енергията на ангелската йерархия се проявяват във всички същества. Това образува подсъзнанието. Подсъзнанието е съкровищница на миналото. Самосъзнанието е единичен процес на отделния човек. Когато човек мисли и иска да разбере въпросите, тогава има съзнание.

Всички степени на съзнанието над самосъзнанието наричаме свръхсъзнание. Има моменти, когато в човека заговаря космичното съзнание, което е една от степените на свръхсъзнанието.

У животните няма още съзнание за личността. Съзнанието на човека се отличава по това, че той съзнава себе

си като личност. А когато в човека проблесне космичното съзнание, тогава той чувства единството на живота, гледа на цялата Природа като на жив организъм, на който всички части са живи. Растенията, животните, хората – всички съставляват клетки на целокупния живот. Човек като влезе в космичното съзнание, в него започват да се развиват нови мозъчни центрове и способности.

Човек се намира на по-високо или на по-ниско стъпало на развитие в зависимост от степенята на неговото съзнание. Докато човек не развие космичното съзнание, той ту ще се ражда, ту ще скърби. Когато човек влезе в космичното съзнание, това не значи, че той е добил и разбрал всичко. И там има степени на разбиране, но все пак той ще може отчасти поне да се освободи от мъчнотииите и негодите на своя живот.

Докато хората живеят в своето съзнание и самосъзнание, те ще живеят във вечен страх и безпокойствие – какво ще стане с тях. Дълго време човек е живял в самосъзнанието. Сега иде времето да влезе в космичното съзнание.

Писанието казва: „Бог създаде ново небе и нова земя“. Новото небе и новата земя са за хората, които живеят в културата на космичното съзнание. Сега светлината на космичното съзнание постепенно расте в човека и днес хората виждат погрешките си повече, отколкото във всяко друго време.

Сега човек трябва да се издигне от самосъзнанието в космичното съзнание. Ако не се повдигне, Животът ще остане за него непознат.

Време е да се потопи човек в едно по-висше съзнание. Докато живее в самосъзнанието, той никога не ще може да изрази онези велики идеи и стремежи, които живеят в неговата душа, в неговия дух. Човек трябва да развие орга-

ните, чрез които може да изяви своите идеи и възвишени чувства. Когато човек развие космичното съзнание, той ще ги реализира.

Една сестра разправи своя опитност, преживяване на космичното съзнание. Учителя продължи:

Космичното съзнание е състояние на голяма активност. В това състояние изпада онази душа, която обхваща всички същества – от най-малките до най-големите, и изпраща любовта си към тях, за да ги повдигне.

Всички трябва да работят, за да развият космичното съзнание в себе си. „Новороденият“ живее в космичното съзнание. С такъв човек всеки се разбира. За да го иде този момент, изискват се условия. Какви? Вътрешни.

Днес всички хора почват да чувстват, че са членове на едно велико цяло. Това е начало на събуждане на космичното съзнание, което иска да направи всички хора приятели, за да работят заедно и да се разбират.

БОЖЕСТВЕНАТА НАУКА

Разговаряхме за съвременната наука. Един брат въодушевено разправяше за големите постижения на естествените науки – физиката, химията, техниката. Учителя каза:

Ние сме едва в началото на Божествената наука. Отсега ще започнем да изучаваме законите ѝ. Ще научим по какъв начин да се освободим от своите умствени и сърдечни недъзи, за да добием светли умове, чисти, устойчиви характерни и диамантена воля.

Науката е произведение на човешкия дух. Съвремен-

ната наука един ден ще изчезне. От нея ще остане само най-ценното. Всичко, което е било като забавление на малките деца, ще се забрави. Мислите ли, че един ангел може да се занимава със съвременното законодателство? Мислите ли, че химията и физиката ще се намират в положението, в което са днес?

Други закони, освен физическите, не съществуват ли? Има и други закони, които учените не са открили. Съвременната наука се гради само върху физическото изследване. Някой стои пред една стена и казва: „Заг тази стена няма нищо“. Не, заг тази стена има много нещо. И ако ти не го виждаш, това не показва, че то не съществува. Съвременната наука е само въведение към истинската наука. С това авторитетът на съвременната наука и на учените не се подценява. Съвременната наука е гала факти, върху които човек може да мисли, за да се развива умът му. Обективният ум трябва да се развие. Без тези факти той не може да се развива.

Знанията на човека са ограничени. Те се отнасят до материалния свят. Съвременната наука се занимава с минералите, растенията, животните и пр. Не отричам вашата наука, но нова наука, ново знание идват сега в света.

Невежият обръща внимание на външната страна. Той гледа как е подвързана една книга. А ученикът обръща внимание на това, какво е написано в нея. Истинското знание не е само в знанието на формите, а в знанието на принципите. Едни знания са необходими за живота, други са украса на живота, а трети – благословение за живота. Последните дават сила и мощ на човека.

Човек трябва да свърши човешкото учение, за да влезе в Божественото. Под *Божествена наука* разбирам науката, която изучава същината на живота. Ето каква дефиниция може да се даде на Божествената наука: тя е наука, която

се занимава с разумността на самия живот, с външните и вътрешните условия на живота и с органическото развитие. Човек не може да изучава Божествената наука, ако е страхлив. При нея се изисква голямо безстрашие, смелост.

Божествената наука е жива. Под гумите *Божествена наука* се разбира общество от живи същества, които имат знания. Ти трябва да ги намериш. Тогава ще свършиш нещо за тях и те ще свършат нещо за тебе. Аз ги срещам всеки ден и им говоря.

Защо е нужна наука на човека? Освен гето има практическо приложение във външния живот, тя развива габритите и способностите, оформя човешката глава. Като погледнете череп на човека, ще видите с коя наука предимно се е занимавал.

Божествената наука дава методи за съграждане на здраво и мощно тяло, за организиране на човешките мисли и чувства, за укрепване на нервната система. Това може да се приложи и за отделния човек, и за обществото. Изучавайте Божествената наука и нейните методи, за да ги прилагате в ежедневния живот и да ги осмисляте.

Има една велика Мъдрост, която ви очаква в бъдеще. И сегашното знание е добро, но трябва да бъдете в положението на ученик, който минава от едно отделение в друго, от един клас в друг, от настоящето в бъдещето. Досега нищо не съм ви говорил за тази наука, защото не искам да се опорочава. Тази наука е за любещите души.

Сегашните технически знания на хората са много малки в сравнение с онези, които те са имали преди 60 000 години в културата на Агарта. Апаратите, с които са летели тогава, са ги наричали „огнени змейове“. Но тези знания са били достояние само на малцина, а сега знанията се дават на цялото човечество.

Невъзможно е да разберете материалния свят, ако ня-

мате връзка с идеалния свят; с други думи – трябва да имате връзка с Бога. Ние трябва да се стремим към великата Божествена наука, която ще ни даде правилно разбиране.

Древните агенти и мъдреци са си служили с магическа пръчка или с тояжка, която гържали в ръката си. Обаче истинските агенти и мъдреци не носят никаква тояжка или пръчица.

Има наука на гецага, има наука на ангелите, има наука и на Бога. Вие казвате, че много знаете. Рагвам се, че знаете, но това знание е човешко. Вие учите ли науката на ангелите? Науката на ангелите ще изучавате в бъдеще. Науката на Бога научили ли сте? Аз не започвам с ангелската наука, не започвам с науката на светиите, но започвам отгоре, с науката на Бога. Това е един от най-разумните методи. Аз започвам с най-мъчната наука.

Божествената наука е нужна, за да се научи човек на великото изкуство да живее. Но това не ще каже, че трябва да пренебрегнем изучаването на материалния свят. Всеки духовен човек трябва да разбира математика, анатомия, физика, музика и пр. Те са въведения към Божествената наука. Ще изучавате материалния свят. Като го разберете, ще разберете и Божествения. Материалният свят е опитна школа, за да се види до каква степен на развитие е дошъл човекът. Ако се справи с условията на материалния свят, това показва, че се е справил и с Божествения свят. От разбирането на Божествения свят зависи доколко ще живее добре и в материалния свят.

Вие сте дошли на Земята в опитна школа, сега ви изпитват. Един професор ви разяснява една задача. Вие казвате: „Разбрах“. Не, не сте разбрали. Вие сами трябва да разрешите задачата. Като я разрешите сами, тогава сте я разбрали. В Природата това, което сами разрешите, това е знание. Другото е спомагателно средство.

РЕАЛИЗИРАНЕ НА ЖЕЛАНИЯТА

Веднъж Учителя каза:

Ако болният каже: „Няма да умра, ще живея още 50 години, за да свърша работата, за която съм дошъл на Земята“, той е разрешил правилно своята задача и ще има добри резултати.

Вие казвате: „Възможно ли е това?“. За онзи, който разбира законите, всичко е възможно. За онзи, който не ги разбира, всичко е невъзможно. Някой път ви се случи нещо и питате: „Защо дойде това?“. Защото сте го пожелали.

Иска ли да реализира желанията си, човек трябва да концентрира мисълта си. Разрешаването на великите задачи на живота иска голяма концентрация на мисълта. Когато концентрирате мисълта си, ще привлечете към вашата мисъл всички умове, които мислят в дадения случай. Вие ще бъдете фокус, в който ще се съсредоточат идеите на хората, които мислят като вас. Така се раждат гениалните мисли. Всяка гениална мисъл, макар че се е родила в ума на един човек, сама по себе си е колективна. Много умове са работили върху тази мисъл, докато дойде един човек, наречен гений, чрез когото тя се ражда.

Някой иска да постигне нещо добро – да стане музикант, поет или нещо друго, но се обезсърчава. Който постави велика идея в живота си, още днес трябва да започне да работи, за да подготви условията; но да не поставя време, срок. Това, което днес не постигнете, ще го постигнете утре. Бъдещите възможности са по-големи от днешните.

Не се обезсърчавайте, когато някое ваше желание не

се реализира веднага. То може да се реализира за десет години, може и цял живот да не се реализира. Като желаете нещо, а едновременно правите и усилия, разумната Природа ви подкрепя.

Един закон гласи: като се рагваш на постиженията на другите, ще имаш и ти постижения.

За да реализира човек своето желание, трябва да разбира общия план на живота, който Бог е поставил. Вървите ли по Божия път, ще постигнете всичко, което желаете.

СЕТИВАТА

Един брат разправи следната своя опитност: „Веднъж следобед легнах, заспах – и виждам един свой приятел, който се намира в центъра на града, че тръгва към дома ми. Проследявам го по целия път. Идва до вратата ми и хлопа. И действително в този момент той похлопа на вратата ми. Събудих се, станах и му отворих“.

Учителя каза:

В днешния век има голяма светлина. Радиото хвърля светлина върху духовния свят, телевизията – върху въпроса какво нещо е ясновидството.

За ясновидството трябва школа. Тази работа не е за всекиго. Всички хора не са еднакво развити. Способният по-лесно разбира. Някого можеш да научиш да свири, но той не е за музикант. Дарбите са дадени, но има и степени на тяхното развитие у различните хора. Човек трябва да се учи.

Нервната система на човека трябва да се приспособява към развитието на гарбите. Нужна е по-чувствителна нервна система. Нервната система на развития човек е по-чувствителна. Тя може да схваща късите вълни, да го-

лавя съобщения отдалече.

Една сестра сподели, че се страхува от видения. Учителя каза:

Страхът ви показва, че не сте готова още да ви се открие онзи свят. У хората центровете, с които могат да влязат във връзка с невидимия свят, не са развити още. Те трябва да се развият. Ние можем вече да направим връзка с невидимия свят. Невидимият свят е направил вече своята последна инсталация.

Човек трябва да борава с две велики сили – разумност и Любов. Ако бихте повярвали в това, очите ви биха се отворили. Аз бих желал да се отворят очите ви. Кога? Когато станете силни, че да не се изплашите от новия свят, който ще се яви пред вас. Например яви се на човека един ангел и му даде разпореждане какво да направи. Такъв човек може да решава всички задачи, може да лекува всички болести. Такъв човек е станал силен, защото му се е явил ангел.

Като ясновидец ще имате големи страдания. Ще виждате не само доброто, но и злото, и лошото. Като знае това, невидимият свят не събужда в човека гарбите, за които той не е готов. Затова не желай да се отворят очите ти преждевременно. Почнете със следното: да виждате в човека само доброто, положителното.

Методът на Бялото Братство е следният: трябва да развиете дванадесетте основни добродетели, за да бъдете готови да развиете и виждането. Ако имате хубав салон с хубави картини, но тъмен, какво значение може да има той за вас? Обаче ако дойде там светлината, ще се видят хубавите картини и хубавият салон. Ако дойде светлината, а салонът не е уреден и няма хубави картини в него, тогава гледката не е хубава, грозна е. Хубаво е, когато салонът е украсен и приготвен добре, тогава да дойде

светлината. Говоря символично.

Ако искате да влезете във връзка със съществата от невидимия свят, трябва да събудите духовните си сетива. В тялото, в мозъка се крият сили, които трябва да се разработят. Достатъчно е да употребявате един час на ден за размишление върху великите духовни въпроси, за да прогледнете. Достатъчно е човек да гоиде в състояние на спокойствие, да се абстрахира от физическия свят, за да види духовния.

Всеки може да вижда, но за да види, трябва да се абстрахира, да се изолира от всички впечатления на физическия свят. Иначе тъкмо мислиш да погледнеш нещо от невидимия свят, нещо от физическия свят отвлече вниманието ти и не можеш да видиш нищо. На първо време, като се абстрахираш от всичко външно, ще минеш през една тъмна зона, ще изпаднеш в пълен мрак. Ако не се изплашиш, след малко ще видиш слаба светлина, която ще почне да се увеличава. Това е влизане в невидимия свят.

Човек, който има шесто чувство, вижда отзад, отпред, отстрани, във всички посоки. После вижда на разстояние от хиляди километри. Вижда през стени. Ако у вас е развито шестото чувство, т.е. сетиво, ще виждате и зад непрозрачни прегради. Както с помощта на радиото чувате какво се говори в далечни страни, така с помощта на шестото чувство ще виждате какво става в даден момент там.

В бъдеще хората ще виждат мислите. Тогава душата и духът ще бъдат видими. Днес те са невидими, но в бъдеще умът, сърцето, душата и духът ще бъдат видими. Сегашните хора казват: „Видимото ще си остане видимо, а невидимото – невидимо“. Аз казвам: „Като се срещнем в бъдеще, вие ще виждате ума, сърцето, душата и духа ми и аз ще виждам вашите“. Това е Новото учение. Светът

ще претърпи голяма промяна и тогава ще се тури край на всички глупости и престъпления. Всичко старо ще остане в архивата.

Човек може да се изучава не само по чертите на лицето, но и по цветовете, които го обкръжават. Това е достояние на ясновидеца, а не на обикновения човек. Например ако някой човек поддържа в себе си възвишени, благородни чувства, той ще бъде потопен в нежнорозов цвят. Колкото повече чувствата приемат нисш характер, цветът потъмнява. Не само чувствата имат специфични цветове, но и мислите. Опитният ясновидец чете по цветовете като по книга.

По цветовете може да се съди за степенята на човешката интелигентност. Ако човек е любещ, около сърцето му ще видите особена, нежна краска с розов цвят. Същевременно тя излъчва приятна мека топлина. Като дойдете до волята, от човека излиза бяла светлина – цвят на добродетелта. Между трите цвята – светъл, бял и розов, се преплитат останалите цветове. Това преплитане на цветовете представлява човешката аура. По аурата ясновидецът познава докъде е достигнал човек в своето духовно и умствено развитие.

Ако развиете в себе си ясновидството, когато някой ви говори истината, ще видите, че от него излиза един прекрасен син цвят, който с нищо не може да се сравни. Също ще видите, че от него излиза един прекрасен бледожълт цвят. Ако ви лъже човек, ще видите, че от неговата аура излиза тъмнина, заобиколен е с мрак. Ако зрението ви се увеличи, ще забележите, че от очите на много хора излизат неприятни тъмни лъчи, които са в състояние да напакостят на всеки, към когото се насочват. Това са червени пламъци, подобни на тези от някоя нагорещена пещ.

Човек ако стане много чувствителен и отпрати по-

гледа си на 45° нагоре, ще вижда възвишени духове, а на 45 наголу ще вижда как в почвата прониква един тъмен цвят, в който се движат нисшите същества.

Ясновидецът, за да издържи на виждането на заминалите отвъд, трябва да издържи техните вибрации. За да издържи техните вибрации, трябва да ги счита за живи същества.

Често тези, които се занимават с развитието на ясновидството, имат следната опитност: виждат пред себе си една светла топка с разни цветове. Тя се издига нагоре и като гои́де го едно място, превръща се в едно красиво ангелско лице, което се усмихва, след това се изгубва. Ангелът казва: „Иди да се учиш. Аз ще уча на друго място. Сбогом“.

За в бъдеще, когато хората ще си служат с шестото чувство, ще четат книгата на Природата и ще я разбират.

Според философите човек може да възприема само чрез петте сетива. Знаещите твърдят, че човек има дванадесет сетива, т.е. дванадесет врати. Сега човек има пет сетива, а останалите седем са затворени за него. Когато казвам дванадесет сетива, разбирам тези, които човек ще развие на първо време в течение на своята еволюция. Според Божествената наука човек има всичко четиридесет и девет сетива. Вн от тях той има и групи – сетивата на човека са безбройни. Човек може да познае Бога, така както Бог го познава, само когато развие в себе си всичките четиридесет и девет сетива.

Казвам на един младеж: „Утре ще срещнеш един богат човек и ще говориш с него. Той ще ти хареса и ще ти помогне да продължиш образованието си“. Младият човек пита: „Възможно ли е това?“. Казвам му: „Ще провериш и ще повярваш в думите ми. Не ти казвам нещо, което ще се случи след един месец или година. Още утре ще го провериш“. За

онзи, който вижда, това е възможно.

Обикновените звукове, достъпни за човешкото ухо, имат трептения до 35 хиляди в секунда, но открити са звукове, които имат трептения до 300 хиляди в секунда. Те се наричат глухи звукове или ултразвукове. Значи има още много звукове, които не се възприемат от човека.

ЗАКОН ЗА ЧАСТИТЕ И ЗАКОН ЗА ЦЯЛОТО

Целия ден работихме, за да хванем водицата, която течеше в близкото долче, и да я съберем в един вир. Оттук може да се черпи и да се полива зеленчуковата градина. Учителя се сети за това. Защо да не използваме водицата?

Привечер, като привършихме работата, събрахме се около него и той започна да говори върху закона за частите и закона за цялото.

Някои казват, че светът е лош. Това е неразбиране на живота. Те разглеждат частично нещата. Щом се откаже ръката от тялото, тя е грозна, разлага се. Ако разглеждаме света като цяло, той е красив. Човек трябва да схване целокупния живот. Той трябва да гледа на всяко явление като на част от цялото. Светът ни изглежда разхвърлян, защото го разглеждаме не като цяло, а като части. Между всички неща съществува вътрешна връзка. Всеки въпрос трябва да се изяснява от гледището на цялото човечество. То е велик организъм, държавите са негови системи, обществата – органи на тези системи. Човек трябва да разбира своето предназначение като част от общия организъм и там да намира своето място. Какво ще стане с организма, ако всяка клетка иска да живее самостоятелно? Ще се разпадне. Тази идея е прокарана

В Писанието с думите, че всички хора представляват Тялото Христово. Ако един лист падне от гървото, ще има ли същите отношения, каквито имат другите, които са на гървото? Цялото човечество представлява едно гърво и всеки човек е лист от това гърво. Всяка промяна, която става в цялото, се отразява и върху частите, и обратно. Много от страданията и радостите на хората се дължат на някаква промяна във Всемира или на страданията и радостите, които другите същества преживяват, и те ги възприемат. Всеки човек трябва да се съзнава като част от общия организъм и да работи за благо на последния.

Личният живот дава условия за злото. Ако само един пръст на ръката иска да вземе участие в една работа без участието на другите пръсти, той не може да свърши нищо. Знаете ли какво нещо е самотията? Няма по-страшно нещо в света от нея. Самотният човек може да се упогоби на пръст, отрязан от ръката и захвърлен галече някъде. Няма по-голямо нещастие за този пръст. И няма по-голямо щастие за пръста от това – да седи на ръката и да върши своята служба в цялото. Туриш ли мисълта да живееш за себе си, турил си началото на своята смърт.

Хубавите грехи са направени от тънки влакна. Ако ги отделиш, те не представляват нищо. Ако влакната са съчетани добре, образуват хубава греха. Всяко същество има смисъл само в живота на цялото. Вие трябва да живеете за цялото човечество, за Вселената. Значи има по-висок идеал от този, за който сега живеете. Тогава човек ще бъде ценен за всички. Отклони ли се от пътя си, всички го изоставят, всички го забравят. Който иска да стане ценен, нека вложи енергията си за повдигане на цялото човечество, т.е. за общото благо. Така ще се свържете с разумните същества, които ви помагат.

И така, пишете, свирете, работете не за себе си, не за

своята слава, а за славата на Онзи, който ви е дал условия да се проявите. Не работите ли с това съзнание, всичко ще изгубите. Вие очаквате, като свършите една работа, да получите голяма заплата, да се прочуете. Това е обикновеният живот.

Като раздаваш ябълки, най-малката остави за себе си. Ако оставиш за себе си най-хубавата, най-голямата ябълка, след хиляди години макар, ще ти дойде едно голямо нещастие.

ПЪТ КЪМ ЛЮБОВТА

На една утринна разходка Учителя каза:

Проучвайте Любовта като вътрешна сила. Всички трябва да се стремите да я изучавате. Сегашната наука и бъдещата наука – това е науката за Любовта.

Кой път води към Любовта? Един ученик отишъл при своя Учител и му казал, че иска да разбере какво нещо е Любовта. Учителят му го завел при реката, хванал го за врата и го потопил във водата, гържал го известно време и след като го извадил, му казал: „Какво почувства във водата?“ – „Почувствах голяма нужда от въздух!“ Учителят му казал: „Когато почувстваш такава нужда от Любов, тя ще те посети“.

За да те посети Любовта, застани на мястото, определено за тебе от Природата, и чакай. Иначе Любовта ще мине и замине, без да те посети. Ти казваш: „Как ще позная кое е моето място?“. Като застанеш на своето място, ще почувстваш, че си примирен с целия свят, готов си да простиш на всички. Всяка дисхармония в тебе показва, че не си на мястото си.

ПИСМО ДО УЧИТЕЛЯ

Учителя получи от една сестра от Франция следното писмо:

В тия дни на изпитания аз съм вътрешно непрестанно с Вас, пълна с мир и вътрешна радост.

Ние пеем, молим се и работим в една Божествена радост въпреки всичко и имаме дълбока увереност, че световното страдание скоро ще престане. Всички Ваши деца чувстват Вашата закрила, Любовта, която ги заобикаля с Божествена Светлина. И аз мисля само за гения, когато ще Ви видя лице в лице. Вярвам, че съм родена да преживея този велик момент. Толкова дълго време Вие бдигте над моята душа – Вашата малка гъщеря. Аз чувствам вече Вашия зов чрез Слънцето, звездите и вятъра. Когато Ви виждам мислено, изпитвам в душата си същата радост, която имам, когато градината ни пролет е пълна с цветя. Въпреки всички мои изпитания Вие сте винаги близо до мене. Бог е позволил, щото един ден да дойда при Вас. Това ще бъде великолепно.

С голямо търпение и с всичката си енергия аз всеки ден работя върху своя напредък. Аз Ви се доверявам всецяло. Учителю, аз отварям душата си пред Вас. Само чрез възвишената поезия и чрез Божествената музика душата ми би могла да изрази своята Любов, благодарност, благоговение към Вас.

От всичкото си сърце поздравявам всички мои български приятели.

ЛЮБОВТА ЩЕ ОРГАНИЗИРА НОВАТА КУЛТУРА

Учителя спазваше един закон на живота: където и да се намираще, той подобряваше условията не изведнъж, по някакъв голям предварителен план, но постепенно, естествено, като че случайно, а всъщност всичко имаше отношение към вътрешния живот. При това Той използваше общата работа, за да предаде някой урок на учениците. Егва ли има по-хубав метод за опознаване, сближаване и хармонизиране на хората от работата. Всяка хубава инициатива Учителя насърчаваше и всички я подкрепяха. Беше му приятно, когато учениците проявяваха съобразителност, досетливост и внимание.

Постепенно дворот и малкото стопанство бяха почистени и подредени. Пооправени бяха пътеките. На стръмния склон, където пътеката слизаше до къщата, беше направена една подпорна стена. Камъните бяха наредени така, че се очертаваше изгряващото Слънце. Това беше идея на учениците. Учителя направи превод:

Това изгряващо Слънце е символ на Слънцето, което ще изгрее в пробудените българи и в пробуденото човечество.

Направени бяха и каменни стъпала – привидно обикновена работа, каквато навсякъде се извършва, а в присъствието на Учителя тя добиваше дълбоко значение и смисъл. Като привършихме всички тези работи в стопанството, Учителя каза:

В живота има едно вечно подобряване.

Тогава някой запитва: „Как ще се организира новата култура?“.

Учителя отговори:

Сега в света съществува човешки порядък. Той ще се разруши. По този начин, както досега са работили хората

В миналото и както днес работят, светът не може да се поправи.

Някой казва, че Бог е създал едни хора господари, а други – слуги, едни – богаташи, други – бедни. Това е заблудение. Този свят, този строй, в който едни гледуват, а други ядат изобилно, не е създаден от Бога. Друг казва: „Защо Господ е допуснал тези злини в света, тези социални неправди?“. Всичко това хората го направиха, а го приписват на Бога.

Стихът: „Всичко чрез Него стана“ се отнася за вечните, великите работи в света, а временните, преходните неща не са от Бога. Всичко, което човек върши на своя глава, не е от Бога. Цитират ни стиха, че всяка власт е от Бога дадена. Но има нещо пропуснато в този стих. Трябва да се каже: всяка праведна власт е от Бога дадена. А във всяка праведна власт влиза законът на Любовта.

Днешната култура е сложена на изпитание. Култура, която е построена на пясък, не може да бъде устойчива. Хората не знаят да живеят, не знаят как да се хранят, не знаят да си строят жилища и пр. Какво искате от такъв свят? Но всичко ще се преобрази.

Новото учение дава правилни методи как да се устрои бъдещото общество. Културите, които се основаваха на силата, загинаха. Учението, което ви проповядвам, е опитано. То крие в себе си онези основни методи, които показват на хората как да живеят. Аз ви проповядвам сега едно Божествено учение, върху което ще се основава бъдещият строй. Това учение се крепи върху разумните закони на Природата.

Като дойде време, гъсеницата казва: „Толкова време ядох и пих, нищо повече не ми трябва. Оставам листата за другите“. Тя се завива в пашкул. От пашкула изхвърква пеперуда в широкия свят и започва да се храни със сладкия

сок на цветята. Кога ще се оправи светът? Когато гъсениците се превърнат на пеперуги.

Социалните въпроси могат да се разрешат по един много лесен начин. Те ще се разрешават, когато у хората гойде новото съзнание.

Ще кажете, че всички искат нов строй. Добре е това, съгласен съм с вас. Но какво ще стане, ако имате нов строй, а запазите характера си, негъзите си? Лесно се руши старото, но какво ще постигнете със своя лош характер? Какво печелите, ако разрушите старата къща, а не можете да съградите нова? Природата не позволява това. Тя едновременно руши и съгражда. В момента, в който грешаш, ти си в нощта. И трагедията на хората е там, че искат да направят нещата в нощта.

Не външните условия създават трудности в живота на хората, но вътрешните. Бог е създал тия светове, където хората имат всички условия да живеят. Всичко, каквото искат те, е предвидено. Значи има най-благоприятни външни условия, а вътрешните условия липсват, т.е. липсва новото съзнание. В духовния свят се крият причините на нещата. Умът и сърцето ви трябва да преминават от едно състояние в друго.

Някои искат да организират хората. Светът е организиран. Всеки човек, чието съзнание е пробудено, принадлежи към този организиран свят. Този свят, чието съзнание не е пробудено, тепърва ще се приготвя да влезе в този организиран свят.

Съвременните хора искат да създадат, да преорганизират най-напред човечеството, после обществото, след това – гома, и най-после – човека. Този път обаче не е правилен. Ще ви приведа следното разяснение. Вземете най-видните музиканти, които са завършили своето музикално образование. Те владеят това изкуство и от тях можете

да образувате какъвто искате оркестър. Ще видите, че за 10-15 минути или за половин час ще имате най-добър оркестър, с най-хубаво изпълнение. Защо? Защото всеки от тях знае отлично своята партитура. Съберете хора, които не разбират нищо от музика, и се опитайте да образувате от тях оркестър. И десет най-видни дириженти да дойдат да ги дирижират, нищо няма да излезе.

Хората искат едно физическо погребение на строя. Но трябва да стане и едно духовно погребение. Някой казва: „За да се поправи светът, трябва физическо погребение“. Направете опит и ще видите.

За какво съзнание говоря? Хората трябва да турят Любовта като основа на живота и чрез нея да създадат новото съзнание.

Страданията на сегашните хора са по-тежки, отколкото през времето на Христа. Разрешението на трудните въпроси е в Любовта. Тя ще дойде в реална, жива форма, и ще помете всичко старо.

Сегашните европейски страни се намират във фазата на разрушаването. Те не прилагат Христовото учение, а учението на галечното минало. Войната е остатък от най-старите вярвания. Това е старата култура, която се явява в нови форми.

Основната ми идея е следната: социалният въпрос се разрешава с Любовта. Как да разрешим социалния въпрос? Заместете безлюбието с Любовта. Любовта разрешава всички въпроси – умствени, сърдечни и социални.

БЪДЕЩИЯТ ПОРЯДЪК

Бяха едни от най-тежките дни на войната. Бъдещето беше неясно, тревожно, пълно с опасности. Мнозина от приятелите питаха Учителя към какво води всичко това, как ще се излезе от това положение. Учителя каза:

Земята сега влиза в нови, Божествени условия. Целият свят се пробужда. Който иска да остане в старите условия, може да си остане в тях. Целият свят, цялата Слънчева система, целият Вселенски мир – всичко се движи в нова посока. Човешкото съзнание се разширява. Вие ще бъдете зрители на великото, което Бог приготвя за цялото човечество. Светът ще познае, че Бог не може да бъде поруган.

Някой казва: „Веднъж светът да се оправи, всичко друго ще гоїде само по себе си“. Не, вие не трябва да чакате светът да се оправи, а трябва да влезете в новия живот още сега. Ако човек рече да чака подобрене на цялото човечество, за това се изисква дълъг период от време.

Мнозина отшелници са живели в горите по 50-60 години и когато са получавали просветление, са се връщали при своите близки, за да им покажат, че единственият път, който води към истинския живот, е Любовта.

Бъдещата култура е на сърцето. Затова трябва да обръщаме внимание, да обработваме сърцето си. Ще кажете, че познавате Любовта. Не, не я познавате. Каква любов е тази, която не може да изгържи на изпитанията?

Които проявяват Божественото, те са хора на великата Нова култура, която се готви. Когато влезем в нея, ще бъдем свободни, както са свободни онези наши напреднали братя – ангели, архангели, херувими и серафими. Лю-

бовта ще донесе соковете на новата култура. Тя ще донесе материал, който да отговаря на формите на бъдещия строй. Днес старите форми се рушат, нови се създават. Когато дойде тази велика култура, хората ще имат такава свобода, каквато първоначално Бог им е дал.

Културата, в която не се образува връзка на любов между хората, не е още истинска култура. Вместо Любовта хората са турили закона, парите, мъчението, насилието. В бъдещия порядък парите ще служат на Любовта, силата ще служи на Любовта, всичко ще служи на Любовта. Тя ще ги научи какво да правят. Любовта е лост на всичко, тя изглежда най-малката сила, но всъщност е най-великата сила.

Ако вие можете само да погледнете в света на напредналите същества! Вие сега сте в едно грешно човечество, но сте били в едно човечество, което не е грешило и което иска да вземе участие в уреждането на живота на днешното човечество.

В света на закона няма толкова свобода. В света на парите е малко по-свободно. Сега излизаме от света на парите и влизаме в областта на Любовта. Господ иска законът и парите да ни станат слуги – ние да ги учим какво да правят. При закона на тебе ти заповядват, казват ти: „Върви!“ И ти вървиш. И парите ти заповядват: предлагат ти една сума да извършиш една работа и ти я извършваш. А при Любовта си свободен.

Човек има нисша и висша природа. Когато нисшето почне да служи на висшето, тогава светът ще се подобри. Любовта разваля брачния съюз между доброто и злото. Трябва да се развали този съюз! Любовта разрушава този договор.

Днес в живота има противоречия навсякъде: в отделния човек, в семейството, в народите. В края на краищата

Божествената Любов ще разреши всички въпроси и противоречията ще изчезнат.

Щом работиш по любов, всичко се разрешава, имаш простор и свобода. Иначе всичко се стеснява, сгъстява се и те ограничава. Мъчно е да се ходи без вътрешна свобода. Няма по-добър порядък от Любовта. Той е най-естественният и най-великият порядък. И ако скърбим и плачем, то е все за изгубения рай – светът на Любовта. Ние разчитаме на Божественото, което е в нас, а не на касата, която е отвън.

Изобилието ще допринесе за разрешаване на социалните въпроси. Но изобилието има отношение към Любовта. Ако нямате Любов, излизате от закона на изобилието. Народите имат много закони, обаче подобриха ли живота с тях? Подобриха го в известно отношение, обаче Божественото в човека остана недоразвито, народите се обезвериха и станаха крайни материалисти, животът се механизира. Чрез безлюбието грехът влезе в света. Чрез Любовта доброто влиза в света.

В Съединените щати забраниха пиенето на алкохол със закон, но хората по други пътища намериха начин да пият. Заключение е: със закон нищо не става. Законът не дава разрешение на въпросите. Човешките закони не са начин за възпитание на хората. Трябва нов начин за възпитание. В Природата има закони, които трябва да потърсим и по тях да наредим живота си.

Ако културата не може да повдигне човешкото сърце, истинска ли е тя? Трябва да годем до културата, която задоволява нуждите на ума и на сърцето. Това е закон в Природата. Даваш на детето една храна – то боледува. Ще му дадеш такава храна, която да му остави нужните елементи.

Ако турим Любовта за основа, животът коренно ще се измени. Съвременният обществен строй е задръстен: в

тръбите има пясък, камъни и пр. Трябва да се направи нова канализация за този обществен строй.

Страданията ще накарат хората да влязат в пътя на Любовта. Никаква култура не може да повдигне човечеството, освен Божественото, а неговата основа е Любовта. Следователно вложете Любовта като основа на живота си и тя ще разреши правилно всичките ви задачи.

Новото учение може да се провери опитно. Нека ми дадат едно село от сто къщи, за да приложи закона на Любовта, и да видят какъв ще бъде резултатът след 10-20 години. Нека видят българите един опит.

Аз считам, че едно общество е приложило изкуството как да се живее при следните условия: като влезеш в някоя град, да срещнеш само доволни и щастливи хора, да не чуеш нито едно мърморене, да не видиш нито една сълза. Намерете такова общество в света. С това не можем да се похвалим. Навсякъде по света има страдание, сълзи и нещастия. Нека излязат сега най-разумните хора и да учат човечеството на този нов път.

Хората искат да знаят какъв ще бъде бъдещият порядък. Бъдещият порядък съществува. Ти вземаш въздух, колкото искаш, светлина вземаш, колкото искаш. Ето Божествения порядък! И с хляба ще стане същото. В бъдещия порядък силният ще бъде слуга на слабия.

Ние се занимаваме с най-важния въпрос – с въпроса за Любовта. Всички са нещастни, понеже най-важният въпрос – за Любовта, не е разрешен. Бог ви казва: „Идете и носете тази светлина по света. Кажете на хората, че разумната Любов, която иде отгоре, сега слиза на Земята. И тя е почвата, от която ще поникнат всички добри семена“.

На хората ще кажем така: „Съществува Любов, която е като въздуха, който трябва да дишаме всички, която е като светлината, която трябва да възприемаме всички, и която е като хляба, който трябва да ядем всички“.

Противоречията в света се дължат на безлюбието. Светът ще се оправи само с думата *люби!* Това, което може да оправи света в един момент, това е Любовта. При нея всички работи стават нормално. Ако не притежавате нейната сила, нищо не става. Ти не можеш да приложиш каквото и да е учение без любов.

Да се бори някой с Божественото, това прилича на борбата на Яков с Бога. Как хората ще се борят с волята на Бога? Кой народ какво е създал? Това, което искат всички народи, то е човешко. Ако някой народ иска Божественото, това е друг въпрос. Но всички искат човешкото.

Божественият ред е неизменяем, никой не може да му противостои. Хората могат да му противодействат, но да го спрат, не могат. Той ще се реализира.

ВЕЛИКАТА ВРЪЗКА

Повдигна се въпросът за бъдещето на човечеството, за социалните проблеми и борби. Учителя каза:

Сега иде Любовта към Бога – Любов, която ще съедини всички хора в едно. Всички търсят един велик закон, който да обедини хората, да обедини всички същества. Този закон е Любовта. Няма друг закон, друга система, освен Любовта, която може да поправи вашия живот. Вие можете да я приложите практически, но правилно трябва да я приложите.

В света съществува само една власт – властта на Любовта. Никаква друга власт не признавам. Няма друга власт, по-велика от властта на Любовта. Всяка власт се прекланя пред нея. Няма същество, колкото и да е малко, което да не се прекланя пред нея. За изграждането на новия строй трябва да се приложи законът на Любовта.

Вторият закон е законът на Мъдростта. Любовта носи живот, а Мъдростта – светлина и знание. Третият закон е законът на Истината, която носи свобода.

Вън от тези закони не може да се съгради никакво общество, никаква държава. Те са основните принципи, на които се основава бъдещият живот. Вън от тях никакво учение не съществува. Те имат приложение в цялата Природа.

Българите имат девиз: „Съединението прави силата“. Две гуми липсват на този девиз. Той трябва да гласи така: „Съединението в Любовта прави силата“. Любовта обединява. Обединение без любов е механично. Хората искат единство, но единство без любов е невъзможно. Законът гласи: Любовта образува една обща връзка между всички същества. Има едно основно звено, което може да свърже цялото човечество – това е Любовта. Няколко търговци могат да се обединят за обща работа. Ако са ги събрали в едно търговските интереси, тая групировка е временна и ще се разпадне. Това не е никакво свързване. Ако сте свързани един с друг чрез Божията Любов, никаква сила не е в състояние да разруши тази връзка. Ако нямате тази връзка, всичко ще се превърне на прах и пепел. Докато Любовта не дойде между хората, те ще говорят на чужди, непознати езици.

ДВАТА ПЪТЯ

Понякога лицето на Учителя изразяваше безпределна тъга. Като че болката на всички страдащи минаваше през него. Учителя виждаше упорството на човека в нарушаването на Божествените закони и последиците от това.

Трябва да знаете двата закона: насилието ражда насилие, Любовта ражда Любов. Истинската Божествена култура изключва всяко насилие. Днес цялата Земя е пълна с насилие - и между животните, и между хората. Само между неразумните хора съществува насилие. Всяко насилие, спрямо когото и да е, е насилие спрямо Бога, спрямо Божествения дух. Казват: „Не убивай!“ Но ако не се прилага този морал към всички същества, това не е морал.

Питате на какво се дължат нещастията в живота ни? Една от съществените причини е безразборното изтребление на млекопитаещите и безразборното убиване и екзекутиране на хората. Когато душите на убитите отидат в астралния свят, те създават там условия за нервни болести и разстройства у хората. Ти мислиш, че като заколиш едно агне, не носиш отговорност. То се ръководи от напредналите същества. Ръководителят на агнетата ще иска отчет за неговия живот. Днес тези Същества може да премълчат, но един ден ще отговаряте за всичките си постъпки. Голямо е страданието на млекопитаещите за тяхното изтребление. Годишно се изтребват повече от сто милиона същества. Там има голямо робство. Никакъв закон не ги пази. Нервните болести на сегашната бяла раса се дължат на избиването на животните. У млекопитаещите, когато ги избиват, се развива страх и отвращение. Вследствие на това в астралния свят се образуват неблагоприятни условия за човешкото развитие.

Ще дойде ден, когато всички животни ще се освободят. Ти заколваш един вол. Това ли ще бъде благодарността ти към вола, който ти е работил 20-30 години? Остави го да си пасе в своите старини. Тези животни са били благословение на твоя дом. А ти унищожаваш това благословение сам, пропъждаш онези невидими същества, които са се грижили за тях.

Като сечеш гърветата, ти изкореняваш благата, които те са ти носили, и същевременно пропъждаш и силите, които са ти помагали чрез тези гървета. Да подмладиш една стара гора със застарели гървета, които са почнали да гният и да пагат, това е едно благословение. Ти, като подмладяваш тях, подобрява се и твоето положение. А като унищожаваш гората, унищожаваш и себе си; животът пресъхва, водите пресъхват и твоят живот пресъхва, влошава се.

Американците изсякоха богатите хубави борови гори, за да заселят тези места. Коя е причината за голямата неврастения в Америка? Няма друга страна, където неврастенията да е толкова разпространена. Причината е именно това изсичане на горите. И българите изсичат горите безразборно. Това, което вършат, не е добро. Когато вървиш през гората, трябва да знаеш, че всичко в света има живот и гуша. Не трябва да късаш листа, защото този лист гуша. Не трябва да късаш и цветята.

Ще кажете, че убивате разбойника, защото е опасен за обществото. Вие не знаете, че когато е безплътен, той става по-опасен, отколкото когато е в плът. Тогава той се движи свободно между слабохарактерните хора и им внушава мисли и чувства за отмъщение. Днес хората повдигат въпроса трябва ли да се налага смъртно наказание. Според Божествения закон смъртното наказание не се позволява. Докато хората се бият и наказват, те започват по човешки и постъпват по човешки. Не трябва да се убива един човек, защото макар и да е малка частица от общия организъм, той ще спре неговото движение. Но хората не знаят, че убийството на един човек в бъдеще ще причини голямо зло на човечеството. Затова по-добре е на престъпника да му се даде работа. На престъпника, вместо да го затварят, да му дадат земеделско оръдие и да го заста-

вят да работи. Според мене всяко учение, което си служи с убийство, е старо учение с нов нагпис.

Това, което Бог е създал, нямаме право да го унищожаваме.

Онзи, в чието сърце отсъства Любовта, ще бъде жесток. Как ще накарате съвременните хора да не екзекутират човека, щом мислят, че той напълно заслужава това? Всяко същество, на което сте отнели тялото, някога ще си го иска назад. Може да вярвате в това, може и да не вярвате. Ако се ползвате от тази мисъл, приемете я.

Говорих с един старец от Сливен. Като му гледах лицето и главата, гледам, че има лице и глава на престъпник. Казах му: „Много хора си убивал. Лицето и главата ти са се изменили до известна степен, но ръката ти носи всички белези на престъпленията“. Той ми казва: „Това ми тежи. Глунави работи – така мислехме да оправим света. Но така светът не се оправя“. Седемдесетгодишен човек вече, улегнал, но толкова хора убил – и те вървят сега подире му. И вижда вече, че се е спънал в своя живот. Той казва: „Нямаше хора навремето да ме учат, да ми покажат пътя“.

Питате как може да се приложи Новото учение, когато сме заобиколени с хора, които искат само отмъщение. Новото учение крие такава сила в себе си, че като дойдеш до неприятеля, само ще махнеш с ръка и той ще заспи. И като се събуди, ще го нахраниш и ще го изпратиш да си върви. Как ще се бие неприятелят ти, като знае, че ще го приспиш? Хората на новото учение разполагат с такава сила, с каквато никои не разполага. Някой пита: „Какво ще правиш, ако някой извади револвер срещу тебе?“. Ръката му ще остане във въздуха и дълго време след това ще трябва да работи, за да я свали долу.

Сегашните хора мислят, че светът ще се оправя с насилие. Насилието унищожава хората, но не ги изменя.

Насилието е подобно на чук или на брадва. Какво допринася чукаът? След като е удрял няколко години върху камъни, той се е изтъркал, унищожил се е. Така става и с лошите хора - те сами се унищожават. Ние сме още в закона на изоположението, понеже ни заповядват хората.

Пазете се от следното: не всички хора се интересуват от едни и същи идеи. Затова не натрапвайте на човека тези идеи и тези форми, от които той не се интересува. Христос не иска хората да приемат новото по закона на насието. Важно е ние да изпълним Волята Божия, а пък другите дали я изпълняват, или не - да ги оставим свободни. Не упражнявайте никакво насилие или давление върху хората!

В света сила без любов носи разочарование, страдание. Сила, която е свързана с Божествената Любов, носи велико благо.

От хиляди години хората се убиват, но какви са резултатите от това? Цялата Земя е покрита с гробища. Няма място, което да не е опръскано с човешка или животинска кръв. Земята е толкова нечиста и опетнена. Като последица от това някои континенти на Земята ще бъдат потопени. Новата култура не може да расте и да се развива на тази нечиста земя. Нужно е едно пречистване на Земята. Сегашните хора не погодират сред какви опасности живеят. Всеки има красиви желания, благородни подбуди, но няма разбиране, не знае как да живее.

ВСЕОБЕМАЩАТА ЛЮБОВ

Към всеки човек, към всяко същество Учителя се отнасяше с внимание и почит. На учениците той разкриваше великото единство на живота, посочваше мястото и зна-

чението на всяко нещо в целокупния живот. Така човек има ръководна идея при изучаване на Природата.

Един лист трябва да обича и всички други листа на дървото, понеже той е в зависимост от тях. Между всички същества има вътрешна връзка. Вие трябва да имате вътрешно отношение към всички живи същества. Ние търсим ония отношения, които са съществували първоначално между гушите.

Във всяко същество, растение, животно или човек ще намерите поне една добра черта, заради която може да го обичате. Докато едни хора са ви приятни, а други – неприятни, вие разглеждате нещата във от Любовта.

И в най-малката форма се крие един ангел, който след хиляди и милиони години ще измени тази форма и ще покаже знанието, което носи в себе си.

Сега ще изучавате обичта към цялото. Това е закон, на който Бог ще ви учи. Не може да научите този закон сами. Друг ще ви научи. Кой? Само ученият може да ти покаже как да обичаш цялото. Кой е този учен? Бог. Ако той не те научи, ще останеш невежа.

Какво трябва да прави реката, която минава покрай дърветата? Тя трябва да остави нещо от себе си. Какво трябва да прави човек, който минава покрай хората? Той трябва да остави нещо от себе си. Ако те са мъртви, той трябва да ги пробуди, да ги запали, за да светнат. Като влезеш във всеобемащата Любов, ако си всред Природата, ще слушаш пеенето на птичките, бръмченето на бръмбарите, летенето на пеперудите и ще се радваш. После ще гледаш към цветята, които цъфтят, към дърветата, които връзват плод, към Слънцето, което грее, и ще се радваш. И най-после, като влезеш между хората и слушаш как говорят, пак ще се радваш.

При всеобемащата Любов всички същества ще ти станат приятели. И влечугите, и жабите, на които гледаш с отвращение, ще ти станат приятели. По-право, ще гледаш на тях със съжаление, отколкото с отвращение. Като срещнеш костенурка, жаба или змия, ще знаеш причината защо костенурката носи тази коруба на гърба си, защо змията се влече, защо жабата е студена. Да приложиш тази обич, това знание, значи да бъдеш възвишен, велик гух.

Според мен всяко сърце, което от сутрин до вечер не се отваря, за да даде всичко, каквото има, и да приеме всичко, което му се пада, е аномално сърце.

Като влезеш във всеобемащата Любов, ти влизаш във връзка с цялата Вселена. Тогава ще почувстваш страданията на всички живи същества.

Обичаш един човек. Бог иска и другите да обичаш като тази гуша. Тази твоя любов към едного е образец, за да ти покаже Бог как трябва да обичаш и другите.

Ако един бакалин има само един клиент, той ще фалира. Ако човек обича само един човек, той значи е бакалин само с един клиент. Ако обича сто души, той е бакалин със сто клиенти. Колкото повече души обичаш, толкова по-голяма печалба ще имаш. Колкото е по-голям броят на душите, с които сте свързани, толкова съзнанието ви ще е по-неуязвимо, паметта – по-силна. Успехът на човека зависи от броя на душите, с които е свързан. Ако обичаш един човек, твоето знание се свежда към единица. Ако обичаш двама души, твоето знание се свежда към двойка. Колкото повече души обичаш, това определя степенята на твоето знание.

При всеобемащата Любов чувстваш една вътрешна радост. Съзнанието на всички същества образува едно цяло и ти се разговаряш с това общо съзнание.

Голямата Любов е голяма вода. Голямата вода не е кална и кал не прави. Малката вода е кална и кал прави.

Учението, което проповядвам, не е учение на обикновения морал. То е учение на великата Любов. Тя може да погуби здравето, да просвети ума, да разшири сърцето, да даде подтик на духа. Към която и партия да принадлежиш, от която и народ да излизаш, използвай това учение.

Като видя един човек, не искам да знам за него подробности от миналото. Това не ме интересува. Защо ще внасям отрицателното в себе си? Който свири или пее, било прег публика, било прег един човек, той трябва да бъде обичан от тях.

Достатъчно е една гуша да ви обича, за да бъдете подкрепени в мъчнотииите на вашия живот. Представете си тогава какво може да стане от човека, ако не една гуша, а безброй гуши насочат любовта си към него. Такъв човек може да стане и певец, и музикант, и художник, и учен – каквото пожелае може да стане.

Тогава можем да си представим какъв разцвет, каква висша култура ще има на Земята, като дойде Любовта на всички към всички.

УСТОЙЧИВОСТ

Учителя насочваше погледа към реалността, като ни освобождаваше по този начин от илюзиите и от сенките на живота. Така той ни показваше правата посока.

Любовта образува най-устойчивите съединения. Няма сила, която може да раздели онези два елемента, които тя е свързала. Това, което хората наричат любов, не е Любов, понеже онези два елемента, които са свързани от

нея, се разделят. Там, дето Любовта свързва, разединение няма. Всяко съединение, в което Бог не присъства, не е устойчиво, разпада се. Божествената Любов никога не отпада. Как ще познаете Божествената Любов? Тя образува устойчиви съединения.

Някой казва: „Имах любов, но угасна“. Как е възможно тази лампа, която Бог е запалил, да изгасне. Това е невъзможно.

Аз наричам приятел този, който не само в един живот ми е приятел, но който ми е приятел от момента на излизането ми от Бога до момента на връщането ми в Бога.

Любовта, която днес се проявява между душите, е резултат на отношения, които са съществували в продължение на няколко живота. Тя се е приготвявала от хиляди години. При такова разбиране вие ще гледате на Любовта като на свещен акт на живота.

Качествата на Божествената Любов са постоянство и неизменност. Щом човек измени любовта си към вас, той никога не ви е обичал. Когато някой каже, че любовта отпада, той има предвид онези временни настроения, които хората неправилно наричат любов. Някой казва: „Едно време имах любов, но сега остарях и изгубих любовта си“. Не, това не е любов. Това е само някаква временна присадка. Любовта никога не се губи, но токът на Любовта, който минава през човека, може да се прекъсне.

Който разбира законите на Любовта, може да възстанови своите първи отношения към нея и отново да я придобие. А който не разбира законите на Любовта, ще съжалява, че я е изгубил. Всъщност той не я е изгубил, но трябва да възстанови прекъснатия ток.

Като изучавате проявите на Любовта в хората, виждате, че тя постоянно се прекъсва. Обаче това е привидно,

то се отнася до външното съзнание на човека, а не до неговата същина. Има външни препятствия, облаци в съзнанието, които привидно прекъсват Любовта.

Колкото в по-висока област на съзнанието се качва човек, толкова по-непреривна ще бъде неговата Любов. Ще направя една аналогия: седите в стаята си и гледате през прозореца. В това време приятелят ви минава. Следите движенията му и го виждате до известно разстояние. След малко той се изгубва от погледа ви. Това става, защото вие оставате на една височина. Ако се издигнете на по-високо стъпало, постоянно ще го виждате. Колкото на по-високо стъпало стоите, толкова Любовта ви е по-непреривна.

Ние сме виждали праведни, които водят един разумен живот и после казват: „Не си струва да живее човек така“. Защо? Защото те не са имали дълбоко разбиране на живота.

Човек обича някого, готов е да направи всичко за него. Но случва се така, че последният прегаря яденето и приятелят му казва една обидна дума. Тогава онези същества, които са дошли да живеят в тях, си отиват. Тъй любовта се изгубва, но това е временно, привидно. Ако чувствата ви са променливи, един ден ще страгате от това.

ПЕРСПЕКТИВИ НА БЪДЕЩЕТО

При една утринна разходка, в разговор Учителя каза:

Докато човек не се научи да живее добре, Бог не го допуска да се проявява. А като се научи, Бог го прави носител на Неговите велики блага.

Сега ние влизаме в нова фаза. Няма да останете в това положение. Пред вас стои едно велико бъдеще. За онези,

които изпълняват Божия закон, пред тях сега хиляди велики възможности. Един ден всеки от вас ще получи наследството, останало от вековете. Всеки човек трябва да развие скритите сили, които са в него, да разработи всички дарби, които Бог е вложил в него. Във всеки човек Бог е вложил една основна дарба, която трябва да се развие. От тази дарба зависи неговото щастие.

Когато човек развие своето радио, ще може да влиза във връзка с напредналите същества от невидимия свят. Ако човек развие в себе си органите за дишане в етера, ще може да живее в етерния свят.

Има много тайни в Природата, които остават заключени, понеже хората не са готови.

Гениалният и талантливият човек са колективни същества. Ще дойде време, когато всеки един от вас ще се издигне до тази степен. Човек трябва да бъде готов. Частът на всекиго ще удари и той трябва да бъде готов да посрещне този час. Срещнете ли някой талантлив или гениален човек, радвайте се. След него ще дойдат още много. Между тях ще бъде и вашият ред. Пред вас се откроява велико бъдеще. Земята влиза в нови условия. Иде новото в света. Бъдете готови за новите условия.

Ние искаме на Земята да живеем живота на ангелите. Много искаме! Това е един галечен свят. Към него отиваме. Няма по-хубаво нещо от това, да имаш вътрешен мир, да бъдеш във връзка с всички братя по лицето на Земята и да се разговаряш с най-умните хора.

Един брат запитва: „Ще бъде ли това?“

Това вече съществува.

ОТНОСИТЕЛНА И АБСОЛЮТНА РЕАЛНОСТ

В разговор един брат запитва за относителната и абсолютната реалност.

Учителя казва:

Гъсеницата е материалист, пашкулът е идеалист, а излюпената пеперуда е реалист. Тези гуми употребявам символично. Представете си стая, в която живее човек. Тази стая е отвсякъде затворена. Стаята е осветена. Човекът, който е в стаята, я изследва. Той е материалист. Друг човек пробива стената и през дупката изучава какво има вън. Това е идеалистът. А реалистът е този, който свободно се разхожда навсякъде – вътре и вън от стаята.

Когато казваме, че материалното не е реално, искаме да кажем само, че материалните работи са резултат. Резултатът не може да съществува, ако не са работили най-малко две-три сили. Когато се разглежда материалното, то не трябва да се откъсва от Божественото и от духовното, защото материалното е израз, резултат на духовното. Материалното и духовното са едно и също нещо. Те са две течения на целокупния живот. Ако не можеш да разбереш материалния живот, не можеш да разбереш и духовния – и обратно.

Ние считаме това, което виждаме, за реалност. Това е вярно, но и това, което не виждаме, и то е реалност. Онзи свят и този свят са един свят. Този един свят е един малък сектор, една малка проекция на онзи свят. Ангелският свят е по-реален от нашия.

Как е създадена Вселената? Самият този въпрос е неуместен, понеже Вселената съществува. Но като говоря това, разбирам реалния свят, а физическият свят е сян-

ка. Ако се говори за създаването на физическия свят, това не е създаване, а проявление. Защото реалната светлина, която съществува вечно, е над физическия свят. Сянката може да се яви, да изчезне, пак да се яви и т.н.

Ние живеем сега в един преходен свят. Някой спи седем часа, сънува, че завършва университет, взема диплом, назначават го за учител – и се събужда. Как може за седем часа да завърши и да стане учител? В съня това се счита за реалност, а всъщност това е илюзия. На Земята има илюзорни неща. И като се събудим в реалния свят, виждаме, че това, което е на Земята, е илюзия. Не че е илюзия, но е по-малко реално.

Така, както Бог схваща света, това е абсолютната реалност. Както най-разумните хора го схващат, това е относителната реалност.

НА ПЛАНИНАТА

Днес направихме с Учителя една от пролетните екскурзии, които всички тъй много обичаме. Тръгнахме в ранни зори, изкачихме стръмнината още по хладина и посрещнахме Слънцето от високите планини. Тук направихме гимнастическите упражнения, разположихме се близо до потока сред младата зеленина и цветя. Близостта на върховете се усеща, от тях иде хлад и свежест. Големите снежни преспи още се белеят тук-там. Слънцето грее, чувства се пулсът на великия живот – приливът, който идва в Природата.

В разговор Учителя каза:

При изкачване на височините, понеже пътят е разнообразен, има равни и стръмни места, предизвиква се дейността на всички органи и човек става по-здрав.

В ранна пролет наблюдавайте виолетовия цвят на планинските склонове. Това е прилив на прана, това е краската на праната. Сега много хора тръгнаха по планините. Младото поколение в България, което тръгна по планините, е благонадежно.

Високите върхове са динамични центрове. Те представляват резервоар на сили, които ще се използват в бъдеще. Планинските върхове са свързани с вътрешни земни сили и с космически сили. Същевременно те са помпи, които изтеглят нечистотиите. Ако сте неразположени, изкачете се на висока планина – ще се почувствате освежени и обогрени.

Когато строихме чешмичките на Рила, вложихме в тях новите идеи. Който пие от тази вода, ще възприеме нещо от тези идеи.

Тук, на Балканите, по-рано са се разхождали слонове, мастодонти, лъвово и тигри.

Всички планини на Балканския полуостров претърпяват едно снижаване и след време ще бъдат полета, а полетата ще бъдат планини. По-рано Витоша е била по-висока, отколкото днес.

Когато отиваш на планината, остани на това място, което те привлича.

Когато нечисти хора отиват на чисти места, не ги пушат – времето се разваля и те се връщат. Ако вървите в планината, гръжте една мисъл в себе си. Дойдат ли три-четири мисли в ума ви, ще паднете. В планината никога не мисли за лоши, отрицателни работи.

Има места, където като седне човек, получава вдъхновение. Има полза от това сягане. Има идеи и мисли, които се проявяват на височина 3000 метра. Други се проявяват на височина 3200, на 4000 метра. Всеки от вас може да провери този закон. Ако се качвате на Хималаите до известна

височина и през ума ви минават идеи, характерни за височината 5000 метра, ще кажете, че височината, на която сте стъпили, е 5000 метра. Например един месоядец се качва на планината и по едно време в него се явява мисъл да не употребява повече месо. Това показва, че е стигнал до височината, на която се ражда тази мисъл. Тази височина е 8000 метра. Като стигне човек 9000 метра височина, той забравя своята националност. Колкото по-горе се качвате, толкова по-високи идеи ви занимават.

Красиви места са тези, дето човешки крак не е стъпвал. Търсете тези места. На някои места в Рила има от този първичен елемент и ако човек стъпи на такова място, моментално ще се обнови. Един ден и вие ще трябва да стъпите на такова място. От този момент ще настъпи нова епоха в живота ви. В Природата има живи места, живи фокуси, които предават на човека възвишени сили.

Ако се качваме на планината, за да разберем какво Бог иска от нас, това качване има смисъл. И ако слизаме в долината, за да занесем на хората това, което сме придобили на планината, това слизане има смисъл.

Ние сме дошли на планината, за да се радваме на имената на своя Баща. Щом сте дошли, забравете всичко старо. Във възгледите ви трябва да стане преврат. Който е дошъл на планината, трябва да се освободи от някой свой лош навик, недъг или болка.

Божественият свят е много по-красив от най-красивите планини, от най-красивата природа тук. Всички духовни центрове на Рила, Алпите, Хималаите и на други планини са свързани. В Рила има голямо разнообразие. В нея има места, дето човешки крак не е стъпвал.

Отпреди хиляди години разумните, напредналите същества са знаели, че ще отидем на Седемте рилски езера, и са ги приготвили за нас. Рупите са красиви. Те приличат на

голям граг. Рупите са най-свещените места на Рила. Думата *Рупи* в корена си има *рух* – място на Духа. В Рупите има школа. Мястото от Бели Искър до Рупите – местността „Скакавците“, е светилището на Рила. Там има непристъпни места.

В Рила са складирани знанията. Културата за Египет, за Индия е отивала там от Рила и се е разпространявала. Има какво да се учи в бъдеще.

Какво е значението на тези свещени центрове? Те работят за новата култура. Тези светли същества в планините не се явяват на хората, освен когато хората имат Любов към тях.

Учителя показва обширни долини и върхове, които се простираха пред нас, и каза:

Ако ви се отворят очите, тук ще видите сега картини от „Хиляда и една нощ“. Тук присъстват разумни същества. Трябва да влезете във връзка с тях. Обърнете се към тях и ги поздравете с гумите: „Светли братя, ние ви поздравяваме и желаем Господ да ви благослови!“ Тогава те ще ви отговорят: „Това, което казахте на нас, да се върне и на вас“.

БОЖЕСТВЕННОТО УЧЕНИЕ

Бяхме с Учителя на планината. Някой запита какво е това ново учение.

Учителя рече:

Новото учение иде сега в света да донесе новата култура, да покаже вътрешната страна на живота. Новото учение иде от невидимия свят и се налага. Това са неща,

опитани милион пъти - и сега трябва да се приложат. Учението на Бялото Братство е основано на опит. Принципите, законите и методите на Божественото учение могат да се опитат. Как ще докажеш, че един предмет е сладък и колко е сладък? Може ли само да описваш сладостта му? Може, но с това тя няма да се разбере. Но ако го вкусиш, веднага ще добиеш познание за сладостта му. Значи опитът е меродавен. Човек трябва да опита нещата, да ги преживее, за да разбере реалността.

Любовта носи живот. Мъдростта носи светлина. Истината носи свобода.

Това са основните принципи на новия живот, на новото учение. Това учение не е наше - то е Божествено. То има най-първо физическо приложение, после - духовно, и най-после - Божествено.

Какво представлява новото учение? Метод за справяне с всички стари навици. В какво се заключава новото учение? В изправяне на погрешките на миналите векове. Новото учение, което проповядвам, има за цел да премахне всички условия за погрешки и болести в човешкия живот. Поне 75% от болестите трябва да изчезнат. Ако новото учение не може да направи това, каква е неговата сила? Ако то не уравнисява силите на ума и на сърцето, ако не успокоява хората, какво може да се очаква от него?

Ако учението, което ви се проповядва, осмисля вашия живот, дава ви здраве, разумност, светлина, прави ви свободни, следвайте го. То е Учението, което всяка гуша носи. То посочва на човека истинския живот.

„Учение на 2-н Дънов“ не съществува. Има едно Божествено учение, което ми е познато. То е Великото учение на живота. С него аз съм запознат от памтивека. Христос е казал: „Каквото Ме е научил Отец Ми, това говоря. От само себе си нищо не говоря“. Следователно Той не узнася свое учение.

Божественото учение се познава: то носи радост, мир и светлина и всички благородни пориви. Кое учение е право? Учението, което дава разширение на твоя ум, сърце и воля, което ти дава подтик да растеш. Това учение е Божествено.

Има хора, които плащат стар гълз и не се занимават е настоящето. Силата не се крие в старите, а в новите разбирания. Хората трябва да знаят, че вчерашното знание не може да им помогне. Днес хората се нуждаят от ново знание, от нова наука. В бъдеще хората ще имат нужда от нови идеи.

Ще ви дам един пример: един полковник имал за оргинарец начетен, интелигентен човек, завършил науки. Полковникът все го ругаел. Оргинарецът търпял. Веднъж, като пътували, полковникът паднал от коня си и си изкълчил крака. Оргинарецът му казал: „Аз зная да лекувам“. – „Отде знаеш?“ – „Аз това съм завършил. Имам знание“. Оправил му крака. Оттогава оргинарецът станал полковник, защото полковникът разбрал с какъв човек има работа. Не го обиждал, не позволявал на никого да го обижда. Полковниците, като разберат какво знаем ние, ще гойдат да се учат при нас, ще подобрят своите отношения към нас.

Новото учение ще отиде при хората като въздуха, като водата, като светлината. Когато някой пита какво е новото учение, давайте му „Високият идеал“. Там практически се дава какъв е методът на Природата. Дълбоките мистични работи после ще гойдат.

Що е новото учение? Да ядеш, без да виси нож над главата ти. На някои стари хора са изпадали зъбите и като им дават ябълки, круши, не могат да ги гъвчат. Има хора, които нямат зъби за новите идеи. На тях трябва да се дава млечна храна. Новото трябва да се дава на хората по малко.

Всеки, който се обяви против Божественото, се ли-

шава от благоприятните условия. Всеки, който не иска да служи на Истината, на справедливостта, на доброто, който отива против служенето на Бога, ще получи своето възмездие. Нашите приятели да бъдат внимателни в своя живот, да се гържат само за свещеното, за реалното, за да не страдат.

Всички, които слушате, бъдете готови за новото – да учите и другите. Сега трябва да работите с дълбоко пробудено съзнание, че служите и работите за Бога. И като работите така, да сте радостни, че изпълнявате Волята Божия – и всичко ще се нареди. Ние подгържаме вечно горене. От нашата свещ ще запалят свещта си всички хора.

Някои ни заплашват: „Може да ви изпъдим от България“. Ако е въпросът за изпъждане, кого ще изпъдите? Тази земя не е българска – тя е на Господа. Земята на англичаните не е на англичаните – тя е на Господа.

Нашето Братство е минало през най-голямото съпротивление. Невидимият свят счита Изгрева като един оазис. На Изгрева вие имате най-благоприятните условия да приложите и да узнаете какво нещо е Божественото учение. Няма по-добро място на Земята от Изгрева. Изгревът е най-благоприятното съчетание на условията – незаменимо съчетание.

Искам Изгревът да представлява модел. Който гоиде тук, да разбере какво представлява новото учение. При евакуацията вие отидохте в провинцията, за да видите цената на Изгрева.

Дисхармонията в Братството се отразява върху положението в света. Ето защо на Изгрева трябва да царуват хармония и мир.

БЪЛГАРСКИТЕ НАРОДНИ ПЕСНИ

Учителя работи години върху българската народна песен, докато възстанови чистотата на мелодията, ритъма и текста. Така той даде няколко образци на народни песни. Веднъж по обяд един брат изпълни няколко от тях. Във връзка с това Учителя каза:

Българската музика е много оригинална, но в нея има една неувереност, едно скрито колебание. Малцина пеят добре старите народни песни. Има нещо модернизирано в тях. Те са изгубили важни неща

Българите пеят добре, но им липсва изпълнение. В това отношение трябва да работим. Трябва да се измени съзнанието на българина в музикално отношение. Има някои хубави български песни.

Българската музика се движи в затворен кръг. В нея има голям песимизъм. Българинът си служи с народни инструменти: кавал, гъдулка, гайда, окарина. Българинът не може да се оплаче, че няма музиканти. Народните песни – бунтовнически и старинни, исторически, са имали значение някога. Сега те са отживели времето си.

Сега е нужна песен, която да буди мисълта. Ние искаме да покажем каква трябва да бъде българската песен. В народните песни трябва да се влее нова идея, като се сменят характерът на текста. Много от идеите в текста на нашите народни песни са стари, овехтели. В това отношение предстои грамадна работа. За пример аз избрах две народни песни: „Татунчо“ и „Благословен да е“. Текстът на тези две песни е съвсем отрицателен. Там се рисуват отрицателни характери.

Учителя покани един брат да изпълни тези песни със стария текст и с новия текст, даден от Учителя, за да се види разликата. Учителя каза:

Ще пеете на българина тези песни със стария и с новия текст и той ще види какъв е новият морал. Старите народни песни са дадени в културата на зимата. Това обновяване на текста на народните песни, което даваме сега, е вече начало на пролетта у българина.

ВЛИЗАНЕ В ЕДИН ВЕЛИК СВЯТ

Летният дъждец премина с шепот, изми и освежи въздуха. Дишаше се леко. Над долината се прехвърли светлата арка на дъгата. Ние приседнахме с нашия обичен Учител под големия орех пред къщата. Тръпчивият мирис на листата му се усещаше във влажния въздух. От клоните му още се оттичаха едри капки.

Някой запита: „Учителю, Вие всякога ни говорите за Любовта като за нещо ново, непознато за нас, а ние мислим, че я познаваме“.

Учителя каза:

Хората не могат да схванат истинската Любов, понеже тези органи, чрез които тя може да се схване, не са развити още у човека. Всички буби не завиват пашкула си в един и същи ген. Също така и всички хора в различни времена ще дойдат до Божествената Любов. Тя сега е достъпна за хората с по-висока еволюция. Съвременните хора не разбират Любовта. Тя е сила, която още не е позната за тях.

Като четете Евангелието, ще видите, че според мъчениците на живота любовта на мнозина ще охладнее. Значи те няма да имат сила да издържат.

Да възлюбиш някого, това значи да го издигнеш на голяма висота. А да го разлюбиш, това значи да го пуснеш от тази височина надолу. Каква философия има в това? Това е човешката любов.

Някои ме питат какво означава тази Любов, за която говоря – безграничната Любов, непроявената още Любов. В нея е Бог. Чрез нея Той се проявява. Животът има смисъл в безграничното и непроявеното. Божествената Любов е безграничен свят.

Когато говоря за Любовта, не разбирам човешката любов. Любовта е нещо възвишено, което малцина са опитали. Докато гойде до истинската Любов, човек опитва чувствата.

Хората могат да се възлюбят само като души. Когато обикнете някой човек като душа, няма да обръщате внимание на неговите слабости и грешки, както майката не обръща внимание на грешките на своето дете. Ако успеете да достигнете това нещо, вие сте разрешили една от важните задачи на живота си, вие сте дошли до положението да изпълните Волята Божия.

Божествената Любов се отличава по това, че каквото придобиеш в нея, никой не може да ти го отнеме. При това колкото си по-далече от онзи, когото обичаш, толкова си по-близо, толкова е по-силна Любовта ти. При човешката любов е обратно: само когато си близо до този, когото обичаш, любовта ти е силна, а когато си далече, тя изчезва.

Вие сте още в сянката на Любовта. Необикновената Любов е нужна на хората.

Има един велик, свят живот, който вие не погодирате. Има нещо велико и славно, за което даже наум не ви е дохождало. Чрез Божествената Любов вие влизате в този велик свят.

НОВИТЕ ОТНОШЕНИЯ

Учителя каза:

В духовния свят никога не критикуват. Защо ще търсите погрешките на хората? Това е тровене. Влез в дома на човека като приятел и търси богатството, което носи в себе си. Не се занимавайте със злото. Като кажете на някого, че е лош, вие му причинявате пакост. Лошите мисли са като гниещо месо, което разнася надалеч лоша миризма. Всяко нещо, което почва да мирише лошо, е предвестник на смъртта. Всяка отрицателна мисъл е предвестник на смъртта. Говорете за положителните неща в живота, а не за отрицателните. Какво значи да говорите или да мислите лошо за някого? Това значи да готвите лошо ядене, от което той да заболее.

Сутрин, като станете, кажете: „Господи, научи ме да мисля за моите братя и сестри, както Ти мислиш за тях“. Да мислите добре за хората, това значи да бъдете силни. Важно е да поддържате добро мнение за всекиго.

Едно от опасните положения в живота е да виждате отрицателното в обкръжаващите. Всеки трябва да спира вниманието си на неизменното, доброто и възвишеното в човека. Да виждате негъзите на един човек, това не е наука. Според мен великата наука е да виждате доброто в човека и него да цъвквате. Какво печелите, ако знаете погрешките на хората?

Като дойдете до съвършения живот, няма да правите бележки никому. Хубаво е да се образува група от десет души, която да не вижда погрешките на хората. Не гръжете в ума си недостатъците, грешките на хората, защото се цапате и така губите. Да говорите лошо за някого, това

не е морал. Морал е да не допускате никаква лоша мисъл в ума си.

Една сестра ми говори за недостатъците на един брат. Казах ѝ: „Твоите заключения не са верни. Този човек не е лош“. Докато един плод не е узрял, той е стипчив и горчив, но когато узрее, става сладък. Трябва да чакаме хората да узреят. Някой е направил погрешка. Не се тревожете, но кажете: „Не е узрял плодът, ще чакаме да узрее“. Отрицателните черти на един човек не могат да го характеризират, понеже човек е в процес на развитие. Един ген от тези отрицателни черти нищо няма да остане в него.

Как ще критикуваш пъкмата, че не е цъфнала още? Не е дошло още времето ѝ да цъфти. Не се произнасяйте за човека, че не е добър, но кажете: „Картината не е още завършена“. Ако искате да имате правилни отношения към човека, трябва да държите в ума си хубавите негови черти и да не се отклонявате от тях. Тогава доброто в него ще се прояви.

Който ви обича, счита всичко във вас за добро. В какво седи обичта? Този, който ви обича, не вижда никакви погрешки във вас. Любовта не вижда погрешките. Когато хората виждат погрешките на другите, когато ги съдят, това става по закона на Правдата. От хиляди години насам хората живеят по закона на човешката правда. Светът не само че не се поправя, но земята се е покрила с кости. И да не обичате никого, търсете в него добрите черти и за тях ще го обикнете.

Преди години гоїде при мене една млада мома, много интелигентна, която ми разказа как гледа на хората. На всички хора тя гледала добре, с разположение. Първата ѝ работа била да намери в човека най-добрата страна или черта. Щом я намери, тя се хваща за нея и след това, каквото лошо види, забравя го. Тя забелязала следното: като

гържи в ума си добрата черта на човека, той се отварял пред нея.

Срещате някой ваш приятел и казвате: „Познавам приятеля си“. Колкото и да го познавате, все има нещо ново, и то някоя добра черта в характера му, която гнес ще откриете. Същото трябва да прави и той по отношение на вас. Само при това положение и вие, и той сте придобили нещо в живота си.

Цената на Любовта трябва да се увеличава. Ако у човека, когото обичате, не можете всеки ден да откривате по една добра черта, вашето приятелство скоро ще свърши. Така е било преди хиляди години, така е и сега. Ако това не става, аз мога да определя след колко години вашето приятелство ще се свърши.

Искате да изправите един човек. Не се спирайте на грешките му. Докато гържите в ума си неговите погрешки, никога няма да го изправите. Ако гържите в ума си доброто, възвишеното в него, само така ще го изправите.

ИСТИНСКИЯТ ЧОВЕК

Тази сутрин възлязохме на самотния връх. Горе на полянката, заобиколена със скали, направихме утринна гимнастика. Слънцето заливаше с радостна светлина земята, затопляше скалите, обкръжаваше всичко със сияние. Като разговаряхме, стана въпрос за истинския човек. Учителя каза:

Има един свят, който вие не виждате. Трябва да се отворят очите ви, за да го видите. Вие сте сянка на този свят. Вие, сенките, трябва да вярвате, че има един реален свят, от който произтичате. Вие сте само проекцията

на реалността. В човека има една вътрешна светлина. Тя е Божественото начало, което чака времето на своето пробуждане. Човек е нещо повече от своя ум, сърце и воля. Те са слуги на човешкия дух. Човек по произхода си, по своето естество, е нещо велико.

Ако обичате човека, ако вярвате в него, а не в това, което външно се проявява, щяхте да видите колко велико нещо е човекът. Вие казвате: „Човек е същество, което мисли“. Но той е повече от това, което мисли. Човек не е нито в мислите, нито в чувствата, нито в постъпките. Човекът е Божественото. Човек крие в себе си всички възможности за един разумен живот. Каквото сте изгубили, ще го намерите. Кога? Когато познаете, че Бог е вложил несметни богатства във вас. В човека има всички възможности да бъде художник, поет, учен и пр. Злото в човека е на повърхността. То е нещо външно. Божественото в човека е непобедимо. През каквито и изпитания да мине човек, в края на краищата пак ще се върне в първоначалното си състояние.

Когато някой ви донесе скъпоценен камък, обвинен в няколко обвинки и поставен в кутия, първата работа, която ви предстои, е да отворите кутията, да освободите камъка от всички обвинки и след като го разгледате внимателно, да се произнесете за него. Скъпоценният камък е Божественото в човека, което трябва да освободите от обвинките.

Вярвайте в Божественото в себе си! Единственото реално нещо в човека е Божественото. То е вечно и неизменно. Който иска да се развива правилно, трябва да приеме съществуването на Божественото начало в себе си като аксиома. С неговото съдействие можете да развиете дарбите и способностите си.

Вярвайте в Божественото във всички хора. Върху този камък ще изградите своето велико бъдеще. Човек може да се прояви в своята пълнота само като съзнае, че Бог живее едновременно в него и в неговите ближни. Не е ли хубаво да виждате във всеки ваш ближен един възвишен свят? Когато всеки човек се убеди, че в другите живее Божественото, тогава между хората ще има правилни отношения.

ВЕЧНОТО ЖИЛИЩЕ

Лятната вечер се спускаше от планината. Свирци свиреха в ливадите. Затихваше шумната човешка деятелност. От небето идеше последното сияние на отминаващия ден. Ние седяхме около нашия обичен Учител и разговаряхме:

Човек на Земята не е това, което всъщност представлява. За да кажете, че някой човек е идеален, трябва да виждате какво представлява той в причинния свят. Ако видите един човек във физическия, в астралния или умствения свят, все може да намерите някакъв недостатък в него. Доидете ли обаче до причинния свят, там ще видите човешката гуша, в която няма никакъв недостатък.

Казано е, че Бог живее в човека. Бог не може да живее в човешкото тяло, но живее в неговата гуша. Човешката гуша, която живее в причинния свят, не може да живее постоянно във физическото му тяло, вследствие на което във физическия свят човек често се усеща изпразнен.

Човек със своето обикновено съзнание живее във физическия свят, а човешката гуша от време на време само

го посещава за една стотна част от секундата. Тогава човек се усеща пълен, богат, вдъхновен. През това време той получава подтици и директиви за работа. След време душата пак го посещава. Докато човек гържи връзка с душата си, т.е. с Божественото в себе си, той има желание да работи. Щом прекъсне тази връзка, силите му го напускат, животът му се обезсмисля и страданията започват да се нижат едно след друго.

Когато човек живее външен живот, той още не е напълно въплътен в тялото си. Липсва му нещо. Вследствие на това той не е господар на положението. След хиляди години, когато човек бъде готов, човешката гуша ще остане да живее завинаги в неговото тяло. Това означава истинско въплътяване. Тогава човек ще стане господар на положението си, ще стане безсмъртен. Сега тялото още не е съвършено, затова човешката гуша седи вън от него. Няма жилище за нея, и за човешкия дух – също. Тепърва ще се изгради един храм, в който ще гоиде Бог да живее.

Вие чувствате, когато Божественото ви посети. Вие чувствате влиянието и присъствието му. Тогава нещо във вас блесва и вие сте готови да се примирите с целия свят. Като премине този момент, вие казвате: „Дали това е реалност, дали не е сън?“

В човека има една красива вътрешна страна. Вие не сте я видели още. Има случаи, макар и рядко, когато лицето на човека светва и хората го виждат такъв, какъвто не са го познавали досега. Човек, като знае какво представлява, все пак трябва да бъде смирен.

В поета какво ви интересува? И той има очи, уши, нос като другите хора. Но в него ви интересува това, което той е писал. В един цигулар какво ви интересува? Интересува ви това, което свири. От всеки човек излиза светлина. Всеки човек е Божествен потенциал. Това, Божественото, което носи човек, то ви интересува.

Ние се заблуждаваме, като мислим, че виждаме Иван, Стоян и пр. Иван ти не си го виждал. Ти си виждал автомобила му, самолета му. Някой ме пита: „Какви недостатъци имам?“. Аз му казвам: „Недостатъците си вие ги знаете. Аз ще ви кажа какви добри черти имате“.

Човешкото естество е кал, която може да те заблуди. Ти трябва да измиеш тази кал, за да видиш, че има нещо ценно в човека. Има необикновени мисли, които са като скъпоценни камъни. Кой вижда тези хубави мисли, които са скрити дълбоко в човешката душа? Има прозорливи хора, които ги виждат.

Човек трябва да се добере до законите, писани вътре в неговата душа. Това е задачата на неговия живот.

Често ни учат това, което сме знаели и сме го забравили. Ние идем от един по-висш свят. Там знаем много неща. Като дойдем на Земята, ние ги учим като нови, а всъщност това учене е припомняне.

Ще кажете за някого, че е грешен, за друг – че е лош. Нито едното е вярно, нито другото. Това са временни прояви, които не определят човешкия характер. Лошите хора вечерно време, като се върнат у дома си, казват: „Не живеем добре, не трябва да живеем така“. Има едно разкаяние у тях.

Истинският човек се познава, когато душата му се пробуди и започне да мисли за Господа. Тогава той лесно решава задачите си, помага както на себе си, така и на ближните си.

Всички отрицателни черти в човека имат своето място на снега. Щом дойде Божественото, те се стопяват, изгубват се. Ние сме турили маски и не се познаваме. Като сте били дете, имали сте една маска, а сега имате маска на възрастен или на стар. Това, че човек е остарял, е маска. Защо идете с маска? За да бъдете свободни.

Самата реалност, самата действителност е невидима. Там се изисква друго зрение. Затова за хората Реалността остава незнайна, а знайни остават формите, които са се проявили.

Не казвай: „Нищо няма да излезе от мене“. Тогава ти нарушаваш Божия план. Кажу: „Бог ще ме повдигне, ще изпълни Своя план за мене. Бог е създал всички същества. Те са нужни за Бога“. Ти не знаеш какво ще стане с едно същество в бъдеще. И в растенията, и в животните има нещо благородно, каквото има и у човека. В тях има нещо неопетнено. У тях освен обикновен живот има и един необикновен, който не се проявява.

НЕВИДИМИЯТ СВЯТ

Една сестра запитва къде са заминалите. Учителя каза:

Трите свята – физическият, духовният и Божественият, са един свят. Когато ви питат къде е онзи свят, кажете: „Трите свята са един свят“. Мозъкът, гробовете и стомахът съответстват на трите свята. Човек носи тези три свята в себе си.

Сега има повече начини за обясняване на духовния свят. Имаме радиовълни. Чрез тях може да се разбере как може да се предаде мисълта от човек на човек. По-понятен става духовният свят. Като умира, човек променя мястото си, без да изчезва. Някой мисли, че приятелите му, близките му умират. Той живее в преходния свят. Когато човек умира, умират само влоговете на фирмата, а фирмата остава. Защо ще плачеш за заминалата си гъщеря? Тя е в друг свят. Ти можеш да се разговаряш с нея. Тя ще ти пише писмо. Тя пише на майка си: „Мамо, светът, в който съм

сега, е много хубав. И тук има университети и професори, които ни учат“.

Другият свят е по-реален от физическия. Имаш приятел, когото обичаш. Един ден той умира. Ти се питаш где отива той, где е неговото съзнание? Приятелят ти е жив. Нищо в света не се губи, само отношенията се изменят. Като умре, човек минава от едно състояние в друго.

Всъщност остаряване няма. Когато творческите сили се проектират от този свят в по-висш свят, формата се разрушава. Тук няма условия. Формата може да се разруши, но съзнанието – никога.

Не се плаши от смъртта! Никои никого не може да убие. Страшното е, когато съзнанието на човека след смъртта не е пробудено – тогава той живее в тъмнина и дълбок сън. За да се избави от тази тъмнина, Природата му изпраща страдание.

Някой казва, че Бог така е наредил – човек да умира. Това е изопачаване на Истината. Смъртта е резултат на неразбиране на великите Божествени закони. Като умре някой, това прилича на следното: човек пътува с кола. Колата всред пътя се счупва. Като види, че не може да я поправи, той тръгва пеш: вижда, че може да върви и без кола. Същото става и след смъртта. Една жена дойде при мене. Плачеше, че мъжът ѝ е умрял. Аз ѝ казвам: „Твоя мъж го виждам до тебе, той е радостен сега“.

Като замине човек отвъд, същественото от мозъка той си го взема. Човек има материален и етерен мозък. При смъртта човек оставя материалния си мозък, а взема със себе си етерния. Етерният мозък е, който организира материята. Значи човек взема ценното със себе си. Съвременните хора отричат живота след гроба. Аз съжалявам тези гении, чиито духове витаят около гроба. Някой богат човек и след смъртта си витае, обикаля около своята

голяма къща, която е направил, макар тя да е заета от други хора. С такива идеи той няма да се повдигне.

Какво знаят хората за заминалите за онзи свят? Викаш баща си, питаш го какво има в другия свят, той нищо не знае. Викаш майка си, тя казва, че нищо не вижда - тъмнина. Много естествено. Колкото са знаели на Земята за онзи свят, толкова ще знаят за него и след заминаването си на първо време. Има някои заминали, които виждат, разбират, но те са по-малко. Те са работили на Земята съзнателно и в другия свят продължават да работят.

Човек, който не е живял добре, след смъртта си ще се намери на първо време в пълен мрак, само с голо съзнание. Това е адът. След смъртта всеки ще се убеди, че има и друг свят.

Заминаването на човека за другия свят е неумолим закон. Този закон важи за сегашната фаза на човешкото развитие. След смъртта, като почне да осъзнава грешките си, човек постепенно започва да се организира и отново идва на Земята като малко немощно дете.

Когато човек умре, той още е свързан с тялото си; погребват го и той вижда как плачат на гроба близките му. На човек, който е правил престъпления, съзнанието му е свързано с тялото след смъртта и той присъства известно време при разлагането на тялото си в гроба. И после, след време, когато го учат да краде, да лъже, той казва: „Ти бил ли си там, дето аз съм бил? И затова аз не мога вече да правя кражби, да лъжа и пр“.

Онези, които са заминали за другия свят, имат вече трептения от друг характер. Няма нищо плътно в тях - както водата, която е била в тенджерата и като се нагрее, превръща се на пара. Човек, който е заминал за другия свят, се отличава по трептенията си. Казват ми за един брат, че не е между живите. Направих изследвания. Срав-

них трептенията му с трептенията на друг, за когото знам, че е заминал за другия свят, и виждам, че има разлика. Казвам: „Този брат е жив, не е заминал“.

Вие, като отидете на онзи свят, няма да забравите Земята, защото имате близки души тук: ще чувствате техните нужди и понеже сте богат горе, ще идвате да помагате.

Някой е заминал. Близките му дават обяд за него. Да дават обяд, обаче никой не се моли за заминалия. Тогава той идва при мене и ми казва: „Дадох обяд за мене, но никой не се помоли за мене“. Трябва да му се изпрати една хубава мисъл. Нашите молитви им помагат. Нашите хубави мисли към заминалите – това е храна за тях. Соковете, които самите мисли и чувства съдържат, ги хранят.

Човек, като замине, може да се прояви в известни случаи чрез разни хора. Например може да се вселява в някого за една година, в други – за две години, за три години, за десет години. А някой път се проявява чрез него за няколко часа. Един пример: двама наши братя от София, когато си заминали, аз бях във Варна. Преди обяд към 10 часа дойдох при мене две момчета на 18 години, от селата. Те бяха два часа при мене. Единият от заминалите братя беше духовит по характер. Така се прояви едното момче. И другият заминал брат беше духовит, но по особен начин. Така се прояви и другото момче. Аз не попитах момчетата откъде са дошли, какви са имената им, понеже с това щеше да се развали настроението на заминалите. Човек, който е заминал преждевременно, остава да работи на Земята, докато се изпълни времето, когато е трябвало да си замине.

Художниците, музикантите, поетите, философите и пр. са пратени да стажуват тук, на Земята. И после горе ще изпълняват същинската си работа като художници, музиканти, поети, философи и пр., т.е. горе те продължа-

ват да работят в същото направление, с по-големи възможности и в по-добри условия.

Целият земен живот на човека се филмира и като отице той на онзи свят, показват на филм целия му живот – като гете, като възрастен и като стар.

Пъпката се разцъфтява в цвят. От цветето излиза аромат. Цветните чашки окапват, остава малката семка в плода. Къде са пъпката и цветът? Всичко е в плода. Пъпката е първата фаза, цветът е втората фаза, плодът е третата фаза. В плода е семката. Това има аналогия с човешкия живот.

Светът е пълен с напреднали души от онзи свят, които трябва да се осветляват. В тези духовни събрания около всекиго от вас има много изостанали души от онзи свят, които искат да се повдигнат. Някой път сте песимистично настроени. Това са онези души, които искат да им помогнем. Има души, които не знаят, че са заминали. Както живите се привличат от плодните градини, от изворите, така и нашите заминали се привличат от събранията, от молитвите, от беседите. За тях тези събрания, молитви и беседи представляват плодни градини и извори. Един наш брат, заминал за онзи свят, се обади оттам и разказа какво е положението му. Той каза: „От онзи свят ни изпращат да работим, да помагаме на другите. Цял ден работиш върху някои възпътени на Земята, ходиш от място на място, учиш хората, но малцина те разбират. Ти отиваш при някого, който живее на Земята, нашепваш му вътрешно как да постъпи, но той махне с ръката си, не иска да те слуша и ти се връщаш неразположен, недоволен. Ако не желаеш да помагаш на някой човек на Земята, ти губиш“.

От онзи свят ще изпратят някой заминал в една кръчма да въздейства на някой добър човек, но пияница, да не пие. Друг заминал ще изпратят в някой голям дом,

където домакинята е разсипница, измъчва мъжа си. Заминалият ѝ нашенва да не пилее толкова много пари, да бъде по-скромна.

След заминаването животът на човека представлява един непрестанен възход в по-горни светове, според степенята на пробуждането на неговото съзнание. И когато отиде в по-горните светове, пред него се вдига завесата, за да влезе в Божествения свят и да види великата реалност.

Божественият свят е такава хармония, в която като влезете, ще забравите всичките си грижи и страдания. Там нещата имат смисъл и дълбочина. Всичко живее в Любов. Има изкуства, каквито не погодирате, и таква разнообразие, че за всеки човек има специална работа, която му допада. Като живееш с радост в Божествения свят, можеш да учиш, без да ти готегне. Животът не е еднообразен.

Духовният и Божественият свят са хиляди пъти по-красиви от физическия. Пророците са ходили в онзи свят, но от онова време досега и онзи свят се е променил.

ДВЕТЕ ОСНОВНИ ПРАВИЛА

Посрещнахме изгрева на откритите поляни. Направихме нашата кратка утринна молитва и гимнастическите упражнения. Учителя каза:

Любовта към Бога и изпълнението на Неговата воля са двете основни правила в живота. Да живееш в Бога – това значи никога да не противодействаш на божественото със своите мисли, чувства и постъпки. Преди всичко човек трябва да служи на Бога. Писанието казва: „Не бивайте роби на човеци“.

Един авторитет има в света и този авторитет е Бог. Някой вярва в Бога. Това още нищо не значи. Какво те ползва, ако вярваш в един ръководител на гържавата, но не изпълняваш законите му?

Който е сляп, не вижда нещата. Който не мисли, той е със сляп ум, а който не върши Волята Божия, той е духовно сляп.

Вие питате какво ще стане с нас? Идете в бедните квартали, идете на гробищата, в болниците, в хирургическите отделения, идете на бойните полета и ще видите какво ще стане с вас, ако не изпълнявате Волята Божия.

Един закон гласи: когато човек не изпълнява Волята на Бога, дава място на злото в себе си, т.е. той е уязвим за отрицателните сили на света.

ВСЕМИРНОТО БЯЛО БРАТСТВО

Празника на лятното слънцестоене посрещнахме на планината. Бяхме излезли за няколко дни, като използвахме малката хижа в подножието на връх Острица. Всяка сутрин излизахме на върха, където посрещяхме Слънцето, правехме утринна молитва и гимнастически упражнения. После, като избирахме някоя слънчева поляна между скалите, сядяхме около нашия обичен Учител. Една сутрин стана въпрос за светлите бели братя, които ръководят човечеството. Учителя каза:

Има едно Божествено общество, има един Божествен народ. Аз ви съветвам да се свържете кренко с него, за да възприемете новата светлина в умовете, сърцата и душите си.

На всички казвам: ние ще победим! Господ е с нас. Няма сила в света, която да се противопостави на тези велики

принципи, на които служим. Всички добри, честни, справедливи и умни хора – мъже, жени и деца, са с нас. Всички онези, които поддържат трите велики принципа, от каквато и църква или партия да са те, са с нас.

Питам ни: „Кои сте вие и колко сте?“. Ние сме едно велико Братство, каквото светът никога не е виждал. Едно Братство, което има клонове и на Земята, и на Небето, и в цялата Вселена. Който служи на Бога, той е гражданин на това велико Бяло Братство, което наричаме Братството на Божията Любов, на Божията Мъдрост, на Божията Истина.

Ще кажете: „Ние искаме да станем членове на това Братство“. Аз пък искам да бъдете ученици на това Братство. Да се учиш при Бога – това значи да минеш школата на Всемирното Бяло Братство. Най-добрите професори, най-добрите учители са в тази школа. Всеки от вас трябва да я намери. Тя не прилича на нашите университети. В нея няма никакви хипотези и теории.

Като завършите тази школа, ще ви дават трудни задачи, които трябва да разрешите правилно. Например ще ви дават задача да ходите между дивите племена и между изостаналите хора. После ще ви изпратят между добрите и между лошите хора, между животните и растенията, и ще наблюдават как ще постъпвате с тях и как ще ви приемат. Най-после ще ви дават един скъпоценен камък и един прост камък и ще видят какво ще направите с тях. Ако използвате добре и простия, и скъпоценния камък, белите братя ще ви приемат за член. Те са много възискателни към всекиго, защото той ще разполага с тяхната сила. Приемат ли го веднъж помежду си, те всякога ще му помагат. Велики перспективи, велико бъдеще, велики постижения сега пред вас.

Йоан Кръстител, който беше дошъл малко преди Христа, бе запознат с Божествената наука, с Божественото учение. Той не е бил от простите, от невежите. Той е бил посветен, учил се е в една от школите на древността. Новото в света е било давано винаги от това велико Братство.

Светлите братя чрез Христа внесоха доброто в света. Ако не беше дошъл Христос преди две хиляди години, какво щеше да бъде положението на човечеството? Всичко хубаво в света се е внасяло от светлите братя, които са работели за повдигането на народите.

Онези хора, в чиято гуша и гух живее Бог, са великите същества, гениите, учителите на човечеството, които са гали най-високите проявления в музиката, в поезията, в изкуството и изобщо във всички области на живота. Това са душите, които подтикват човечеството напред.

За историческия процес не са фактори този или онзи народ, това или онова лице, но невидимият свят, силите, които дирижират събитията, а именно - членовете на Бялото Братство.

Единственото ръководство в света е това на Всемирното Бяло Братство. Всички други хора - общественици, писатели, свещеници, проповедници - са служители на Бялото Братство. Цялата култура, правдата в света, се подтиква от мощната сила на Братството.

Бялото Братство не е нещо невидимо. То не е църква, не е секта. То е нещо живо, извън тези покварени условия, в които живеят хората. Който завърши своето развитие, той ще влезе в това Всемирно Братство.

Добрите хора по вътрешен начин са свързани с Бялото Братство. Добрият, каквото и да придобие, внася го в Бялото Братство. Хората ни търсят заради капитала, който имаме.

Има хора, които са обикаляли дворовете на Бялото Братство, но не са проникнали в неговото светилище. Какво може да знае един студент, който не е слушал нито един професор?

Някои казват, че за да постигнеш посвещение, трябва да отидеш в Индия. Може да си ходил в Индия, да си минал изпитите, без да си се посветил. Който иска да се посвети, може да получи посвещение навсякъде – и в Индия, и тук.

Членовете на Бялото Братство знаят законите на Природата, могат да съгъстват и разреждат материята на своето тяло и да се пренасят, дето искат.

Брат е онзи, който от излизането от Бога го връщането при Бога, през всички съществувания ти е бил брат. При всички условия на живота си е бил готов да се жертва за тебе. И всичко това го прави не по насилие, но с великото съзнание на онзи Божествен дух, който живее в гушата му. Ако всинца имате такъв идеал, ще бъдете ученици и служители на това велико Всемирно Братство.

Божественото учение на великото Братство не се ражда сега. То е съществувало от началото на създаването на света. То съществува, откак Вселената съществува. Бялото Братство е взело участие още при създаването на света, на целия Всемир.

Всеки член от това Братство е проява на Бога. Те са придобили това чрез усилена работа. Ако изучавате живота на тези братя, ще видите каква жертва са дали те на света.

Ако би се намерил някой да опише живота им като роман, вие бихте тръгнали в техния път. Засега не може да се намери поет или писател, който може да напише такъв роман. Защо? Защото той не може да намери такива красиви образи нито в ума, нито в сърцето си.

Само онзи човек познава новата философия на живота, който се е свързал с великите братя и върви по техния път

Един брат запитва: „Защо изразът „бели братя“ се предпочита пред израза „напреднали светли същества“?“

Защото като се каже *братя*, разбира се, че те имат отношение към нас, наши братя са.

В някои най-обикновени събития се крият неща, които вие не погодирате. Срещате човек, когото вие мислите за обикновен, а той е от светлите братя.

Въпрос: „В бъдеще ще излязат ли тези светли братя в света, между хората?“

Някои от тях са излезли вече. Ангелската йерархия ръководи човечеството. Ангелите имат представители на Земята.

Школата на Всемирното Бяло Братство е на Слънцето. Там всяка година Белите братя правят събор. И представителите на белите братя на Земята се събират на събор. „Къде?“. На един висок връх на Хималаите. „Къде е този връх?“. Зная го, но не мога да ви го кажа, не е позволено. Тогава великите братя изявяват към тях Любовта си във всичката своя пълнота, с всичката си енергия, която се отправя към целия свят. Тази енергия е причина за повдигане на религията, науката, изкуствата, за преустройство на обществата, за подобряване на строя и управлението. Светлите и красиви дни на нашия живот се дължат на събора на белите братя на Слънцето.

Когато някой от белите братя на Земята минава през посвещение, той трябва да внимава това да стане в деня на тържествения събор на Слънцето. Тогава именно лъчите на Слънцето изпращат нещо ново на Земята.

Една сестра попита: „Може ли да посетим белите братя там, дето живеят?“

Те не че не искат вашето посещение, но хората не са готови още да разберат това знание, което се учи там. От друга страна, те не са с такива физически тела, както вашите. Те живеят в етерни тела.

След време Всемирното Бяло Братство ще окаже още по-голямо съдействие на човечеството и ще настане светла епоха. В Природата има един план, който никои не може да измени. Този план ще се приложи и хората ще станат свободни.

Един брат попита: „Богомилското движение има ли връзка с нашето движение?“

Ние не сме били фаза на някакво течение. Ние сме извор, който е излязъл от Бога. Други течения са излизали от нас, но ние не сме излизали от друго течение. Богомилите имат сходни черти с нашето течение, понеже както богомилското движение, така и нашето, идат от един и същи велик център на Бялото Братство. В миналото ние сме се проявявали по един начин. В бъдеще ще се проявяваме още по-съвършено.

УЧИТЕЛЯ

Беше най-големият ден в годината. Слънцето се спускаше на запад златисто, доволно, след като щедро беше раздавало на всички. Скалите бяха топли. От горите идеше дъх на балсам. Ние бяхме се разположили около нашия обичен Учител на самия връх. Наоколо беше чисто и светло като в кът от рая. Сред общото мълчание един брат запитва: „Учителю, кажете ни нещо за Вас, за Вашата работа“.

Учителя дълго време мълча и после каза:

Аз постъпвам по един естествен метод. Не казвам какви елементи съдържа хлябът, но казвам: „Изяж този хляб и ще имаш полза“.

Който иска да се наложи на хората със своето учение, той не им дава вода от шише, а трябва да ги изведе при извора, оттам да почерпят. За мене казват: „Ти си свят човек“. Оставете това, не е важно кой съм. Ти ще гледаш доколко може да се ползваш от мене. Благодарни на Бога, че си намерил този извор, който тече, а пък за мене нищо не говори. Някой казва: „Дали е от Бога?“. Щом можеш да се ползваш от извора, от Бога е.

Желая да просветнат делата на тези, върху които е работено. Следвайте не мене, но Божията Любов.

Има нещо необикновено в света - това е Божествено-то. С него искам да ви запозная. За него ви проповядвам. За да го разберете, трябва да стъпите на почвата на Любовта.

Нямам никакви лични съображения. Искам да изпълня Божия закон. Каквото ми каже Бог, това казвам и това върша. Когато Господ ми каже да отида някъде, аз зная, че там хората имат нужда от мене. Искам да изпълня Волята Божия, както Бог е заповядал, за да се освети Неговото Име.

Бог е бил толкова добър към мене, че аз искам да Му се отплатя с всичката си признателност. Искам и вие да следвате моя пример. Вие познавате ли ме? Ще кажете, че съм ви проповядвал. Засега само ви подготвям.

Вие казвате, че много неща зная. Това е вярно. Аз живея в този свят и в онзи свят едновременно. Когато отивам на Слънцето, движа се с бързина, по-голяма от тази на светлината. Вечер, когато искам да изучавам световете, излизам: ходя там, дето човешки крак не стъпва и човешко око не прониква. След това пак се връщам. Имам апарат, с който могат да се видят и най-отдалечените слънца.

Всички можете да опитате тези неща. Кога? Когато развиете в себе си тези дарби, които Бог е вложил във вашите души. Но за това от вас се иска разумност.

Правя духовни опити, които изискват специални условия. Това е наука, това е изкуство, което може да се предаде само на онези, които са готови с любов и безкористие да служат.

Заблуждение е да се мисли, че може без Учител. Без Учител ученикът не може нищо да постигне. Ако обичаш професора си, и той те обича, предава ти знанието и ти го разбираш. Ако не го обичаш, колкото и да ти говори, ти не го разбираш. Той може да те обича, но ти ако не го обичаш, не може да ти предаде знанието.

Ако можете да приложите една стотна от това учение, вие ще станете щастливи. Не искам повече от една стотна. Днес всички можете да бъдете щастливи. Как? Като повярвате в моите гуми. Достатъчно е да живеете с мене една година, за да научите повече, отколкото ако само ме слушате. Ако искате да разберете милостта на Бога, трябва да живеете с мене хиляда години, за да ви уча и да ви проповядвам. Това не е лесна работа.

Като отида при Онзи, който ме е проводил, Той ще ме попита: „Извършихте ли работата, която ви възложих?“. Ако има нещо, което не съм довършил, ще гойда пак. Ако и втори път не завърша работата си, пак ще гойда, докато най-после ми се каже: „Добре свърши работата си“.

Ако говорите за земната обич, аз не ви обичам с тази обич. Ако кажете, че не ви обичам, както ви обичат вашите ангели, лъжете се. Няма човек на Земята, който да обича душите ви така, както аз ги обичам. Желая и вие така да обичате човешките души.

Някой ме пита: „Ти познаваш ли Христос?“. Познавам Го, говоря с Него. Много пъти съм разговарял с Него.

За да се прояви един велик Учител, трябва всички разумни души да се съберат в него. Царят трябва да се облече в най-скромна греха, за да не бие в очи.

Някои искат да противодействат на новите идеи. Ето какво ще ви кажа: когато Божественото учение се приложи навсякъде, ще се яви огън от 35 милиона градуса. Тази е последната програма, дадена от Бога, която донесох от горния свят.

Веднъж един брат запитва: „Учителю, защо Ви интернираха през 1917 г.?“. Учителя казва:

Преди повече от тридесет години казах, че в 1914 г. ще има война и че Германия ще я загуби. По-късно предупредих управляващите да сключат мир колкото се може по-скоро, но те ме интернираха. Казах, че иде втора световна война и казах кои градове ще пострадат. Викаха ме в Обществената безопасност, казах им: „Ако искам, мога и да не гойда, но аз почитам законите и затова идвам. По този път, по който вървите, нищо няма да остане от София. Вие престъпвате Божиите закони и ще видите, че аз не говоря от себе си. И ако говоря вярно, вие ще понесете последствията. За българите иде нещо страшно“.

А сега с България ще стане това, което е станало с един поп. Той пътувал с каруца. Конете се подплашили, каруцата се обърнала и попът паднал върху една къртичина. И понеже къртичината е мека, не се повредил. Наблизо имало един камък. Ако главата му бе паднала върху камъка, щеше да загине. Това ще стане и с България. Тя ще мине през изпитания, но ще падне като попа върху къртичината и ще мине леко.

За България предстоеше голяма катастрофа. Щяха да я сполетят големи нещастия, ако не бях ù помагал досега. Ако в България бяха ме послушали, ако бяха послушали Бо-

жественото, тя можеше да мине и без тези страдания. Аз поех върху себе си девет десети от страданията, които предстоят на българите, на тях остава само една десета. Затова българите ще минат по-леко. Върху останалата една десета от страданията на българите само Бог има право. Те не могат да се намалят.

Един брат запитва: „Учителю, миналата есен всеки ден отивахте на Витоша, каквото и да беше времето. Защо с такова постоянство възлизахте на планината?“

Учителя каза:

За да построя пътища и мостове да дойде справедливостта в света. С това построявам нов път – пътя ни към Бога.

ИСТИНАТА

Който е познал закона на Любовта, той е познал една трета от реалността.

Който е познал закона на Мъдростта, той е познал две трети от реалността.

Който е познал закона на Истината, той е познал пълната реалност. Тогава човек става маг и може да постигне каквото пожелае; тогава може да вземе магическа пръчица и да разреши всички мъчнотии в живота.

Едни хора са в първата фаза на живота – в Любовта. С нея трябва да се почне. Други са във втората фаза на живота – в Мъдростта. Много малка част са в третата фаза на живота – в Истината. Човек ще страда, докато не разбере законите на Любовта, Мъдростта и Истината.

Що е Истина? Истина е това, което прави Любовта и Мъдростта достъпни, понятни за човека. Да казваш

погрешките на хората, това не е истина. Истината възкресява. Това, което внася горчивина и смърт, не е истина. Това, което дава свобода, то е Истина.

Човек, който няма Истината в себе си, ще се ражда и умира. Вие сте знаели едно време Истината, но сте я забравили. Тя е във вашите души. Научете езика ѝ! Докато не научите езика ѝ, тя не може да ви говори. Тя може да говори само на онези, чиито сърца трептят от любов и чиито ум е пълен със светлина. Когато сърцето на човека е разгвоено и умът му е помрачен, той не може да разбере Истината.

Един брат запитва: „Какво значение има изключването на лъжата от човешкия живот?“

Човек, който лъже, поврежда себе си. Никои не е напреднал с лъжа. Тя е единственото нещо, което не печели. Ще приведа една аналогия: ако на един човек гадеш фалшиви пари, и на тебе ще платят с такива. Така че с лъжата човек уврежда на себе си. Онзи, който лъже, е глупав, понеже не разбира последствията. Той ще те излъже, ще те изхитри, но не знае, че ще го хванат и ще носи последствията.

Защо не трябва да лъжете? За да не умрете, за да не изгубите всичките блага на живота. Ако Истината не гоиде във вас, и животът няма да гоиде. Лъжата изглежда нещо много маловажно, малко, но то носи големи отрицателни последиствия. Ето защо невидимият свят много престъпления и погрешки прощава, но не и лъжата. Нея най-мъчно прощава, защото най-тежки са последиствията от нея. Тя води след себе си всички групи грехове. Ако живееш с лъжа, ще бъдеш сляп, нем и глух.

При Истината всякога печелиш, а при лъжата всякога губиш. Най-първо незабелязано губиш. Лъжата има разрушително действие. Кажеш една лъжа: като се върнеш у дома или чаша ще счупиш, или жена ти заболява, или дете-

то ти заболява. Човек, който се движи с изкуствен крак, тропя. Лъжите на хората не могат да останат скрити, те винаги се разкриват. И най-малката лъжа след години ще причини изопачаване на човешкия характер. Думата *лъжа* опетнява. Тя е като отрова. Тази дума не трябва да се употребява, доколкото е възможно. Вместо тази дума може да се каже: „Преувеличава нещата, не представя добре истината“ и пр.

Когато те излъжат, недей разправя за това, защото се опетняваш.

ЗАКОНИ НА МИСЪЛТА

Веднъж се отвори въпрос за мисълта. Учителя каза:

По вътрешното радио можеш да възприемеш мислите на хората телепатически. Те са обикновени мисли. Човешките мисли в сравнение с Божествените имат дълги вълни и по-малък брой трептения. Те не могат да проникват надалече. Божествените мисли в сравнение с човешките, с обикновените мисли, имат къси вълни и голям брой трептения. Значи имат мощни трептения, затова проникват във всички други мисли. Никой и нищо не може да им се противопостави.

Понякога виждаме – мисълта на някой човек се е спряла на две педи над главата му и не може да отиде по-горе. А той казва, че се е молил.

Никой не може да противодейства на Божествената мисъл. Тя отива до своето предназначение. Човек трябва да храни Божествени мисли. Това значи: започни да мислиш, както Бог мисли.

Да любиш, това значи да мислиш. Любовта съдържа в себе си Божествена мисъл. Тъй както вие разбирате любо-

вта, както чувствате, това не е любов. Любовта съдържа онази Божествена мисъл, която разрешава мъчнотиите, отстранява препятствията. Любов, която не носи Божествена мисъл, не е любов – това е невежество, това е безлюбие. Тъй щото, имате ли Божествената Любов, с нея имате и Божествената мисъл. Затова, когато говоря за Божествената Любов – да я възприемем, разбирам в нас да се реализира заедно с нея и Божествената мисъл.

Едно от правилата гласи: за да се оправят работите ви, мислете. Защото Божествената мисъл е една реалност, която ще окаже своето мощно действие. Имате тъмнина в себе си, скръбни сте – приемоте Божествената мисъл! Защо страгате? Защото нямате Божествена мисъл. Докога ще страгате? Докато я приемоте. Всички мъчнотии се разрешават с мисълта.

Ако любите хората, вие имате Божествена мисъл. Ако ги мразите – нямате. Всеки човек, който не мисли, е роб. Но тук под *мисъл* разбирам Божествената мисъл. Всеки човек, който мисли, е господар. Ти казваш: „Искам да стана добър, искам да стана учен“ и пр. Започни да мислиш и това ще стане. Ние с мислите си можем да помогнем за повдигането на цял народ и на човечеството.

Мисълта върви с грамадна бързина. Движението на светлината в сравнение с нея е като бързината на биволска кола.

Има един закон: когато има нишки, които те свързват, ти ги късай в началото, когато се появят – не чакай да се умножат, да станат въжета. Това значи: като гойде една отрицателна мисъл, например: „Ти ще заболееш“, веднага тури положителната мисъл: „Ще бъда здрав“. Когато гойде мисълта: „Ще остарееш“, тури веднага мисълта: „Ще се подмладя“. Като гойде мисълта: „Ти си лош“, тури веднага другата мисъл: „Добър съм“. Когато ти гойдат от-

рицателни мисли, всяка една прилича на нишка. И като се съберат много такива нишки, става дебело въже, което не можеш да скъсаш и с което те връзват. А като късаш всяка нишка, не може да се изплете въжето.

Вие всякога сте жертва на чужди мисли. Липсва ви знание. Някой път излизаш радостен, но минеш по улицата, по която е минал човек с лоши мисли, и ти станеш неразположен. Една отрицателна мисъл може да парализира човека, а положителната може да го освободи. Отрицателните мисли и желаня са бомби, които, когато и да е, ще избухнат. Стой далече от тях.

Ако водните капки капят непрестанно, в продължение на много години върху камъка, ще видите какво ще направи водата. Малко е нейното количество, но тя ще пробие камъка на мястото, дето е капала. На същото основание казвам: лошите мисли и желаня, които са капали хиляди години върху вашия ум и сърце, са направили гупка в тях. Тези гупки са причина за нещастията на сегашните хора. Всяка лоша мисъл и желание имат лоши последици. Ще дойде ден, когато лошите мисли и желаня ще ни доведат такива резултати, които ще спрат всяко развитие. Могат да ви доведат до умствен упадък, до слепота и пр. Както усещате миризмата на лука в една къща, така чувствителният човек усеща миризмата на лошите мисли и чувства в един дом. Ако мислиш добре за другите, добре е за тебе. Ако мислиш зле за другите, лошо е за тебе.

Като казвам, че човек трябва да мисли, нямам предвид обикновената мисъл. Човек трябва да се занимава с възвишени, Божествени мисли. Само те могат да го спасят. Красивите мисли идат от великия извор на живота. Правата Божествена мисъл показва присъствието на Бога. Когато човек се свърже с Бога, идат Божествените мисли, знанието, светлината.

Има едно знание, което не търпи да се говори за него. Аз го разбирам като радост. Тогава цялата Вселена се разтваря за тебе. Това е нещо, което не се определя. То е като музиката.

Напредналите същества могат да лекуват със своята силна мисъл от далечно разстояние. Като знаете силата на мисълта, хранете в себе си силни Божествени мисли, които повдигат и ограждат човека. Достатъчно е да имате будно съзнание, за да възприемете Божествената мисъл на напредналите същества. Работете върху своя ум, за да станете проводници на Божествената мисъл. Най-малката Божествена мисъл може да повдигне човека и да го постави на здрава основа. Приемайте и охранявайте малките Божествени мисли в себе си, както майката охранява децата си. Охранявайте ги, за да се радвате в бъдеще на големи идеи. Малките идеи растат, цъфтят и връзват плог. Те правят хората велики. Семката е малка, но от нея израства голямо дърво. Божествената мисъл колкото и да е малка, в нея се крие магическа сила. Слънцето на човешкия живот не е узряло още, но човек има ръководни нишки, които го упътват. Това са малките Божествени мисли. Те отварят пътя за нашето светло бъдеще. Великата Божествена мисъл е предшествала създаването на материалния свят. Мисълта е сила, която движи нещата. Щом мисълта на човека е непрерывна, тя може да измени окръжаващата среда. Обаче ако пет години мислите по един начин, а другите пет години – по друг начин, нищо няма да постигнете.

Скръбта е първият подтик, за да се появи мисълта. Скръбта е първото побуждение към мисълта. Тя е майката, която казва: „Ставай!“

Ако човек има една свещена идея, тя ще се възприеме от хиляди хора. Ти я изкажи и не се безпокой кой ще я въз-

приеме и кой – не. Хиляди хора ще чуят и ще възприемат изказаната от тебе идея. Имате ли някаква мисъл, не се страхувайте дали тя ще се реализира, или не. Вие я кажете и тя ще се разпространи.

СОБСТВЕНОСТТА

Тази сутрин излязохме с нашия обичен Учител към извора. Пътят се вие по склона на планината между храсти и млади горички. Като дойдохме до нивата край пътя, приседнахме. Житата бяха изкласили. Въздухът беше опреснен, като след дъжд. Усещаше се дъхът на озон. Пред нас се откриваше обширната долина, разсечена на квадрати от нивичките и ливадите на хората. Тук-там димяха малки селища. Тогава един брат повдигна въпроса за частната собственост. Учителя каза:

Колкото даге житото, човек го взема и казва, че е негово. Обсебва земята и казва, че е негова. Вижда камъните и казва, че са негови. Ако трябва да плащате данък за светлината и топлината, които получавате от Слънцето, как бихте могли да се изплатите? Щом човек не съзнава Бога, той приема, че богатата принадлежат на него. Щом се обърнат хората към Бога, съзнават, че всичко, което съществува в света, е на Бога. Дойдат ли до това съзнание, те стават синове Божи и наследници на всички Негови богатства – наследници на Царството Божие. Имаш къща, казваш: „Моя е къщата, получих я наследство от баща си. С тези пари си направих къща“. Не е твоя къщата, нито парите са твои. Камъните за къщата твои ли са? Ти си ги взел от планината. Казваш: „Аз ги купих“. Ти си ги купил от човека, който ги е обсебил.

На човека принадлежи само това, което Бог му е дал. Само това, с което се е родил: умът, сърцето, гушата и духът, които Бог му е дал - те са неговии. Пазете се от идеята за частната собственост, която задушавя човека. Да бъдеш пръв в света, да бъдеш най-силен, най-богат, това са идеи за частната собственост.

Има един анекдот за разговора между нивата и нейния стопанин. Последният, като купил нивата, закарнал ѝ се: „Аз ще те стегна и ти - щеш не щеш, ще ми даваш плод“. Нивата се обърнала към него и му казала: „Колко такива като тебе съм изпратила - и тебе ще изпратя“.

Богатството е общо благо. То е резултат от дейността на всички разумни Същества. Кои земеделец може да каже, че придобивките са лично неговии? С него заедно работят воловете, конете, наемните хора. От друга страна, съдействали са всички природни фактори. Следователно богатството в света е резултат от общите усилия на всички същества. Никой човек не може да каже, че богатството е негово. Не е позволено да градиш щастието си върху нещастията на другите.

Кое е онова, което се очаква от новия живот? То освобождава човека от идеята за частната собственост.

Питат как ще се оправи светът. Ако съберете железните стъргодини в едно шише и разклатите шишето, те вдигат шум, но като се стопят, те стават една маса, едно цяло, и не вдигат шум. Като дойде новото, ще се слепят хората и тогава ще бъде награсната идеята за частната собственост.

НОВИЯТ ЧОВЕК

Учителя рече:

Кое е отличителното качество на новия човек? Ако искате да знаете дали човекът е нов, или стар, вижте с какви мисли и чувства се храни. Старият човек се храни с отрицателни мисли и чувства, а новият – с положителни.

Като говоря за новите хора, разбирам хората на Слънцето, които живеят с радост. Те са жизнерадостни, щедри, лесно се справят с мъчноциите си. Те са герои, хора с широки души. Всичко използват разумно, на всичко се радват. И като страда, и като се радва, новият човек се прониква от вътрешна радост. Той знае, че и лошите, и добрите условия са дадени, за да расте.

ПРАВИЛА ЗА УЧЕНИКА

Когато минаваш по кален или пращен път, стани птица, хвъркни нагоре, дето няма кал и прах. Среца ли човек известно препятствие или съпротивление в мисълта си, трябва да се повдигне в по-високо поле. Влезе ли в полето на висшата мисъл, той е свободен от всички противоречия.

Не се свързвай с временните, с преходните неща. Ако се свържеш с тях и ги обикнеш, когато ги загубиш, ще страдаш.

Човек, който не иска да бъде смачкан от колективната мисъл на хората, трябва да се свърже със силите на живата Природа и да издигне съзнанието си до Бога.

Хората се отнасят с невнимание и с неблагодарност към средата и са внимателни към условията. Родителите са средата за децата, но колкото и да са добри, децата

им не са внимателни към тях. Дойде ли въпрос до някакви условия – до някой приятел, децата всякога го приемат с трепет, очакват нещо от него. Бащата харчи за сина хиляди левове годишно да следва в странство, но синът не пише на баща си нито едно благодарствено писмо. Обаче някой негов приятел му купи билет за театър – той веднага пише писмо, бърза да благодари за приятната вечер, която са прекарали заедно. Защо синът постъпва по два различни начина? Защото бащата е среда, а приятелят – условие. Ако приятелят ви почне да се грижи за вас като баща, т.е. от условие стане среда, вие ще престанете да му благодарите, да бъдете внимателен към него.

Ето защо, пазете се да не правите нещата обикновени. Всяко благо, което получавате, да не бъде за вас като нещо обикновено, но като ново изявление, ново откровение на възвишения свят.

Не се меси в чужди работи – така вземаш половината от гълговете на хората.

Един закон гласи: колкото по-малко вярата имаш, толкова възвишеният свят става по-строг към тебе, и обратно.

Артистът знае, че като играе някоя роля на сцената, това не е реално, а привидно. Той забогатява или осиромашава на сцената, плаче или се смее, но това е привидно. И в живота, като се смееш или скърбиш, като страдаш или като се радваш, да съзнаваш, че това е привидно – ти си на сцената.

ВЪЗЛЮБЛЕНИЯТ НА ЧОВЕШКАТА ДУША

Тази сутрин бяхме излезли с нашия обичен Учител на най-високия връх и тук наблюдавахме в ранната утрин далечните планини. Различавахме познатите върхове и ги приветствахме като приятели. Ние се чувствахме близки

с тях и бяхме благодарни, че те съществуват. В низините лежаха мъгли и скриваха земята. А горе, в спокойното ясно небе, върховете светеха, огрени от първите лъчи на Слънцето. В настаналото безмълвие един брат попита: „Учителю, що търси, за какво копнее човешката гуша в своите най-свещени стремежи?“

Учителя каза:

Бог е обектът на живота, който търсим. Днес всички хора търсят нещо в света. Кого търсят? Бога, великото начало на живота. Животът излиза от Бога. Всеки, който живее, в него е Бог. Ти мислиш – в твоята мисъл е Бог.

Има нещо, което човек търси. Един идеал има той. Тук го търси, там го търси, в един живот го търси, в друг живот – все него търси. Човек търси Бога. Възлюбленият на човешката гуша е само Бог. Бог – това е вътрешният копнеж на човешката гуша.

Когато имаш страдания, скърби, неволи – това е един напор на гушата да се отвори и да види Бога. И когато тя го види, готова е на всички жертви.

Учителя се беше облегнал на една канара. Той прогължи:

Тази канара, на която се опрях сега, с хиляди години е чакала този момент. Също и човек години чака, за да го посети Бог.

Какво търси човек в света? Господа. Дали съзнава това, или не, това е друг въпрос. Щом го търсиш, ще се качиш горе в главата си, ще отвориш радиото си и ще влезеш във връзка с възвишения свят. Мислите ли, че ако образът на Бога влезе във вашата гуша, няма да произведе великата промяна във вас?

Когато някой търси Любовта, всъщност той търси свещения образ на Бога, той се стреми към Бога. Всички хора търсят този свещен образ.

Вие казвате: „Защо съществува Любовта между хората?“. Любовта между двама души е израз на първичната Любов, която съществува между Бога и човешката душа. Обаче като слезе на Земята, душата не може веднага да се пробуди, да разбере своето първо отношение в света, вследствие на което проявява любовта си към когото и да е. Човек може да обича когото и да е, но резултатът от тази любов ще бъде различен. Ако обичаш кон, любовта ще има един резултат. Ако обичаш някое плодно дърво, любовта ти ще има съвсем друг резултат. Обаче обичаш ли Бога, резултатите на твоята Любов ще бъдат съвършено различни от тия на другите видове любов.

Човек трябва да използва всяко свое желание, за да намери Бога. Казваш: „Искам да ям“. Значи с яденето трябва да намериш Бога. Половин час, прекаран с Бога, струва повече от милион години, прекарани без Бога.

Любовта на Бога към нас е влагата, която иде от океана, а нашата Любов към Бога е водата, която трябва да се втече обратно в океана. Ако тая влага не иде от океана, реките ще пресъхнат. И всяка река трябва да иде в океана, за да се осоли. Под „осоляване“ разбирам вътрешно хармонизиране в човека.

Най-първо човек трябва да се научи да пие от чистия извор. Пияницата, като придобие един навик, мисли, че без вино не може. Без вино може, а без вода не може. Без човешка любов може, а без Божествена Любов не може.

За Бога ще мислите като за най-красивото, като за най-великото нещо в света. И като мислите постоянно за Него, най-после Той ще ви се открие. Разрешението на въпроса е в Любовта. Фауст отчасти е дал разрешение на този въпрос. Фауст е намерил щастието в правене на добро на човечеството. Той не е дошъл до идеала да работи за Бога. При общественото разбиране човек работи за бла-

гото на обществото, на човечеството, а при Божественото – той работи от любов към Бога. До това схващане Фауст не е дошъл.

Любовта към Бога е наука за възвишените души. Това е великият път, по който те сами са минали. Който люби Великия, великото творческо начало и Битието, като отиде в невидимия свят, ще има достъп навсякъде.

Искам всички да се влюбите в Господа, и то така, че къщите ви да се запалят от четири страни и сърцата ви да трептят от Любов. Цветята, изворите, звездите знаят къде е вашият Възлюбен. Обикни ги и само тогава те ще ти покажат къде е Той. Те знаят. Обикни ги!

Любовта към Бога – това е вътрешната мистична опитност, която едни ще разрешават по един начин, други – по друг начин.

Животът на Земята има само един смисъл – познаване на Бога. Тогава гушата на човека е в Него. Той живее в Божествената Любов, в Любовта към Безграничния, който се проявява навсякъде по света. Не мислете, че извън Бога ще придобие великото. То се добива само в Бога. Като възлюбите Бога, лицето ви ще придобие една хубава светлина. Докато любим Бога, ние сме на Небето – в рая. Щом се усъмним в Него, ние сме в ада – там е мястото на страданията, на тъмнината и ожесточаването; там страданията ви преследват на всяка стъпка.

Сега вие сте в рая. Гледайте да не направите прегрешения, за да не излезете от него. Щом отречете Бога, страданията идат. Щом повярвате в Него, те изчезват. Може и без страдания. Кога? Когато човек възлюби Бога с всичкия си ум, сърце, гуша и сили и работи съзнателно да превърне страданията в радости. Иначе вие ще се намерите в преходния, във временния живот, и няма да постигнете това, което желаете. Ще остарееете преждевременно. Казано е:

„Няма да оставя да видите изтление“. Това е опитността на онзи, който обича Бога.

Щом обичате Бога, Той ще ви посети и тогава животът ви ще се подобри. Ако сте били болни, ще оздравеете; ако сте били в лишения, всичко ще се достави. Ще живеете в изобилие. И в огъня да влезете, няма да изгорите. Всички врати ще се отворят за вас.

Някой казва: „Не искам да страдам“. Възлюби Господа и тогава всичко ще гоиде. Слепотата и глухотата изчезват, работите се уреждат по магически начин.

Докато Любовта е у вас, всички ще ви услужват. Дето е Любовта, там майката присъства. И обратното – дето не е Любовта, и майката я няма.

Един закон гласи: когато любиш Бога с всичкия си ум, сърце, гуша и сила, ти си в съзвучие с целия Всемир и затова привличаш енергиите от целия Космос – те ще те обновят и повдигнат.

Който люби Великия, ще има всичко, ще бъде заобиколен с добри хора, всички ще бъдат внимателни с него. Ако е земеделец, плодородието на земята му ще се увеличи. Той ще получи всички блага. А който няма Любов към Великия, не получава никакви блага, т.е. не може да ги възприеме.

Всички искат да бъдат разбрани и обичани от хората. Докато искат това, ще страдат. Искате ли да бъдете разбрани и обичани, първо трябва да обичате Бога.

Личност има само онзи човек, който обича Бога. Само той е личен. Истински човек наричам онзи, който люби Безграничния. Това го определя като човек. Тогава ще цъфтят и ще издават благоухание. Тогава ще бъдете извор, който постоянно блика. Като любите Безграничния, влизате в свободата.

Любовта към Бога има своя център в горната част на главата. Този център се нарича хилядолистник. Той още

не е цъфнал. Докато не цъфне, не можете да разберете живота. Отправете мисълта си към този център, за да се разцъфне. Ако не любите Бога, оставете кисели, сърдити и вечно недоволни, докосвайте се до грубия принцип на живота. При Любовта към Бога привличате космическите енергии към себе си. Това дава условия да проявите гарбите си.

Обичат ли се съвременните хора? Любовта им е фиктивна, т.е. преходна. Аз говоря за множеството. Тяхната любов се основава на чувствата, но те не са израснали още да обичат Бога.

Любовта към Бога – това е ново схващане. Тая идея е почнала да прониква в човечеството от времето на пророците, но е още в първите си стъпки. Любовта към Бога не е дадена наготово. Тя постепенно ще се придобива.

Трябва да се образуват следните четири връзки: първата връзка е от Бога към хората; втората връзка е от нас към Бога, т.е. от създаденото към Бога; третата връзка е от човека към човека; четвъртата връзка, най-възвишената, е от Бога към Бога.

Какво значи четвъртата връзка? Тя значи следното: да виждам Бога в своето лице, да Го виждам и във вашето. Намерите ли Бога, ще намерите и всички хора. Трябва да любим Бога, за да се научим да любим и другите същества. Щом се домогнете до Любовта към Безграничния, което и същество да погледнете, в него ще виждате най-красивото лице, което не сте виждали, в него ще видите израз на благодат и интелигентност.

Любовта към Бога е капиталът, който трябва да обработим. Това е новата култура.

Не можете да бъдете щастливи, докато не обичате Бога. Това значи да обичате целия свят, всичко живо.

ПОЗНАВАНЕ НА БОГА

Понякога човек трябва да излезе от гъстата аура на големия град, да се изкачи на високо, да се потопи в чистия свят на планината. Само тук могат да възникнат и да бъдат осветлени някои въпроси.

Острица е скромен връх, самотен, чист, едва забележим в пояса на високите поляни, заобиколен с планински ливади, със сочни треви, цветя и ароматни смрики. Наоколо са пръснати малки горички от ели и бели брези. Тук често идвахме с нашия обичен Учител и насядали между скалите на самия връх, съзерцавахме планинския мир и разговаряхме. Учителя каза:

Идеята за Бога трябва да бъде ръководна идея за всички хора. Като го依дем до тази идея, всички трябва да имаме една мисъл, а като го依дем до човешкото, нека всеки мисли каквото иска.

Поне веднъж в живота си трябва да имате тази опитност – познаване на Бога. Същност Бог е най-познатото и най-непознатото Същество в света. Хлябът, който ядете – в него Бог е скрит! Водата, която пиете – в нея Бог е скрит! Във въздуха, в светлината – също.

Пред нас стои великата задача – да познаем Бога. Когато човек познае Бога, той се озарява от такава Светлина, че е готов да направи истинска жертва.

Ако мислите, че за няколко хиляди години ще намерите и познаете Бога, вие се заблуждавате; още повече, ако мислите, че за 10-20 години можете да намерите и да познаете Бога. Ангелите, които са толкова интелигентни, още не Го познават. Познаването на Бога е вечен, непреривен процес. Всички ще се учим и вечно ще се учим да позна-

Ваме Бога в Неговата безгранична Любов, Мъдрост и Истина. Даже и боговете, като се приближават към Бога, се чувстват като деца, като че нищо не знаят.

Красотата на живота се заключава в неразбраните неща. Кои са неразбраните неща? Великите.

За да познаем Бога, трябва да пожертваме всичко за Него. Онзи, който познава Бога, ще започне с една нова наука, с нова просвета и култура, каквито светът не е сънувал. За да познае Бога, на човека са нужни не една, а няколко вечности.

Да не се интересуваш от Бога, това значи да не се интересуваш от уроците, които ти преподават. Това значи да бягаш от училището. Всеки, който не се приближава до великото в света, губи. А който губи, се излага на големи страдания.

Законът гласи: не можете да познаете Бога, ако не Го обичате.

ЛИКВИДАЦИЯ НА СТАРОТО

Материалната култура създава формите и богатата, но тя остава безплодна и безсмислена, ако човек не постигне законите на вечния живот. Веднъж, като стана въпрос за новата култура, Учителя каза:

Иде една нова вълна от космическото пространство – вълна на Божествената Любов. Наричат я още „огнена вълна“. Тази вълна има мощни трептения, които организъмът на всеки човек не може да издържи. Затова се казва, че Бог е огън всепожгащ. Тези, които са готови да издържат трептенията на тази вълна и я приемат, ще просветнат, а онези, които не могат да издържат трептенията ѝ, за

тях тази вълна ще бъде огън, който ще ги изгори или ще стане причина да минат през най-големи страдания. И тези страдания ще ги приготвят да приемат Любовта, да се пробудят. Затова тази вълна на Любовта, която иде, се нарича още Божествен огън. В него ще изгори всичко старо, всичко нечисто. Когато хората минат през този Божествен огън, ще дойде Царството Божие на Земята. Казвам: когато дойде огънят на Любовта, едни ще просветнат, други ще изгорят, ще минат през разкаяние.

Вие се намирате днес в една велика фаза на живота. Няма да се мине дълго и ще минете през огъня. Във ваше време ще бъде. Скоро ще мине тази огнена вълна и ще очисти света. Всички човешки мисли и желания ще минат през този огън и ще се дезинфекцират по най-добрия начин.

Великият живот е влязъл вече в нас и ще ви измени. Както ковачът туря желязото в огъня, за да го пречисти, така и великият разумен свят ще ни прекара през огъня, за да ни очисти и кали.

Онези същества, които слизат отгоре, казват: „Ние ще обърнем Земята с главата надолу и ще изгоним злото от нея. Втори път то няма да помисли да дойде между вас“.

Днешното разнебитване се дължи на онзи велик живот, който сега иде. Ако хората не приемат Христа доброволно, цялата култура ще мине седем пъти през огъня, но ще се пречисти и обнови. Огнената вълна ще мине през умовете на всички хора. Всички вие ще минете през този Божествен огън, ще освободите душите си и ще бъдете свободни от робство.

Ако хората не се събудят и не станат, всички юргани, с които се завиват, ще изгорят. Всичко, което човек е създал, ще изгори и ще се превърне на прах и пепел. Това, за което говорях, е идването на Деня Господен. Сега казвам: „Ние сме в Деня Господен“.

Остава само половин час до последния влак. Горко на онези, които готозава не уредят сметките си. Ако Европа не изправи своите погрешки, големи страдания я чакат.

Господ иде и кракът Му е стъпил вече на Земята. Че е стъпил вече на Земята, лесно мога да ви докажа. Как? Със страданията, които постоянно се увеличават. Те са признак, че Господ иде в света.

Знаете ли какво е решил Той? Да изгори всичко нечисто. На Земята ще се вдигне такъв прах, какъвто никога не сте виждали. На Земята ще стане генерално прочистване, защото иде такъв Великден, какъвто не сте предполагали. Нищо няма да остане от европейските гържави и от плановете на европейските дипломати. Любовета ще разруши всичко старо. След това ние ще започнем да градим. Този купеж в обществата, това брожение между страдащите показва, че Бог е проникнал навсякъде.

Това има връзка с ликвидацията на кармата на човечеството, натрупана през хилядите минали години. Понеже сега предстои един нов живот, човечеството не може да влезе в него, докато в страданието не изгорят всички стари разбирания, мисли и чувства.

Понеже човечеството си е служило с отрицателни сили през хилядолетията, те сега се насочват срещу него. Хората са се отклонили от своя път и на това се дължат всички нещастия. Те са се отклонили от много работи и затова са останали назад в развитието си. Невидимият свят иска да им помогне, за да се развиват правилно. Той изпраща работници, които вземат чуковете си и работят върху къщите на хората. Това наричат „неблагоприятни условия“. Хората с неразумния си живот развързват злото и идват страданията. Това, което преживява днес човечеството, и чувството, че нещо тежи над главата му, е неговата карма. Това е дълг, който трябва да се изпла-

ти. Оная жена – „жена, която се взема“ в Евангелието на Матей, в 24. гл., ликвидира вече с тая карма, свободна е от загължения. Другата жена – „жена, която се оставя“, не е ликвидирала с кармата си още.

И така, сегашните събития са изхарчване на миналото, ликвидация на кармата. Сега става една ускорена ликвидация на греховете на хората от минали животи – всичко съгъстено се ликвидира.

Наесен всички стари листа окапват: искат не искат – ликвидират. Само пънките остават и през пролетта от тях израстват нови клони, листа и цветове.

Хубостта на живота е в промените. След буря времето се оправя. Сегашните събития са като буря – ще минат. Всичко, каквото става, е за добро. Ние мислим, че сегашният порягък е най-добрият, а на Господа са дотегнали престъпленията, които хората правят.

Кармата на европейските народи е узряла вече и произвежда страдания на цялото човечество. Страданията показват, че хората трябва да изменят живота си и да приложат Божественото учение. Евреите не приеха Христовото учение и страданията дойдоха за тях. Християнските народи не приложиха Христовото учение – и идват сегашните страдания. Понеже хората не приеха доброволно и с пробудено съзнание да изпълнят Волята Божия, идат усилни времена. Те са дошли вече. И ще дойдат още по-големи сътресения – външни и вътрешни, за да се пробудят хората и да изпълнят Волята Божия – да служат на Бога. Това ще стане, ще се наложи на човечеството.

Сегашната култура си отива. Иде вече нова култура и ще се почне с нейното прилагане в живота. Невидимият свят е решил да даде урок на съвременните културни хора, че да помнят хиляда години. Казано е: „Гняв Божий ще се излее върху синовете на непослушанието“. Това значи, че грънчарят ще счупи грънците, които не са добри.

При друг случай Учителя рече:

Сега цялата Земя минава през голямо преобразование, преустройва се. Това ще продължи, докато силите ѝ се уравнишат. Земята ще мине през сътресения. Има начини да се познае в коя област на планетата ще станат най-големите сътресения.

Цяла Европа е настръхнала. Целият свят се блъска и лъска. Не се плашете! В тези трудни времена ще познаем Бога, ще разберем, че това е велика разумна сила, която превръща всичко на добро. Бъдете тихи и спокойни и знайте, че времето, в което сега живеем, е най-доброто.

Цяла Европа ще мине през такива страдания, каквито през ума ви не са минавали. Сегашна Европа е поставила бент на реката, който един ден ще се отпусне и ще пробие. Затова който е над града, да търси спасение в планината; който е в долния етаж, да се качи на горния. Говоря символично.

Питат какво ще стане с нас в бъдеще. Представете си, че живеете на Северния полюс, гето всичко е лег. Къщите ви са от лег направени, никъде не виждате вода. Казвам ви да вземете мерки, защото Земята ще претърпи голяма промяна. Слънцето ще започне силно да грее, ще стопи ледовете, къщите ще се разрушат и вие ще започнете да потъвате. Вие казвате: „Каква съдба ни сполетя!“ Никаква съдба не е това, но се топят ледовете.

Сега и на вас казвам: ако не изправите живота си, същото ви очаква. Това не е заплашване. Това е естественият ход на живота. Великата вълна, която иде сега, руши ледовете и ги превръща във вода. Това е една велика Разумна вълна в света. Тя е приближила вече. След тези събития човешкият егоизъм ще изчезне и хората ще заживеят свободни и по братски. Дошло е време хората да напуснат стария живот.

Този Бог, за когото говоря, ще разтърси Земята. И тогава ще познаете дали говоря Истината или не. Писанието казва, че Бог ще разтърси Земята и всяка твар ще познае, че има Правда, Истина, Добродетел, Любов и Мъдрост в света. Всички хора по целия свят трябва да знаят, че има Бог в света. И хората ще познаят това.

Вие казвате: „Още не сме готови“. Ами кога ще бъдете готови? Казвате: „Не му е дошло времето“. Кои ви казва, че не му е дошло времето? Щом не следвате Божественото, ще се разтърси Земята. След като се разтърси Земята, след като се унищожат вашите пушки и топове, ще ви питат: „Ще слушате ли?“. Вие ще кажете: „Ще слушаме“. Като видите всичко това, всички ще поумнеете. Цялата Земя ще се разтърси така, че нито помен няма да остане от днешната култура. Това ще стане въз основа на великите природни закони. Няма да остане народ в Европа, който да не бъде наказан. Сегашният ред и порядък, лъжите на хората ще изчезнат.

Казано е от Христа: „Слънцето ще потъмнее, луната ще потъмнее и звездите ще паднат“. Това означава, че всички криви религиозни схващания ще изгубят смисъла си, светската власт ще се помрачи, ще изгуби своята сила.

Ето защо учениците трябва да работят върху себе си, да се облекат в броня, да си турят шлем, за да издържат на тази вълна на страдания и изпитания, през които ще мине човечеството. Тази броня е Любовта.

На много хора е дадено да се учат от собствените си погрешки. Ако им се говори, те няма да разберат. Такива ще учат по пътя на страданието. Този мътен порой, който сега тече – страдания, противоречия – ще изтече до края на века. Разбира се, по-напредналите хора по-рано се освобождават от този порой. Народите се лекуват чрез страданията. Не може един народ да се лекува без страдание. Това е лекарството.

Което е за оправяне, ще се оправи. И което е за разваляне, ще се развали. Използвайте малкото време, което ви остава. Решете сега да заживеете новия живот. Злото вече няма никакви условия. То няма вече да успее, то си отива. Последните утайки са останали от него. Светлината ще пропъгва всяка тъмнина. Чрез настоящите страдания човечеството ще се пробуди. Докато не стане пресяване на чистото от нечистото, животът на хората ще бъде безсмислен.

След тези събития новото ще завладее света изведнъж. Хубавите времена ще дойдат. Сега е трудно. През зимата е трудно. Като дойде пролетта, е по-лесно. През лятото и есента също е лесно. Сега сме в края на зимата.

Като дойде новото, няма да има насилие. От днешните оръжия нищо няма да остане, също и от днешните затвори и съдилища. Сегашният порядък ще бъде бракуван. Бог създава нов свят. Старият свят отстъпва на новия. Когато хората влязат в новия живот, ще говорят с ангелите и с Бога. Как ще говорят с Бога? В мълчание. Ще гледаш звездите, Луната и Слънцето в мълчание и ще им се радваш. В тях е Бог. Ще се радваш на всяко камъче, на всяко растение и животно. В тях е Бог! Ще се радваш на тихия ветреца, на чистото изворче. В тях е Бог!

ПРЕД НОВАТА ЕПОХА

Светът беше в мрак. Безумието на изстреблението беше обхванало човечеството. Не се виждаше изход, не се виждаше светлина. Тревога изпълваше сърцата. Неизвестността тегнеше над всички. В такива моменти Учителя умееше да успокои и да вдъхне вяра. Той откриваше перспективите на светлото бъдеще, очертаваше образа на едно обновено, въз-

родено, просветено човечество. Отвори се въпрос за новата епоха, която иде. Учителя каза:

Слънчевата система излиза от гъстата материя и влиза в по-рядка среда. Затова ще има условия да се прояви по-висше съзнание в човечеството. Слънчевата система излиза от тъй наречената тринадесета сфера. От друга страна, Слънцето влиза във Водолей. Сега изтича тъмната епоха – Кали-Юга. Понеже Земята влиза в нова област, всички стари форми ще се изменят. Новите форми ще разрушат старите. Хората няма да забележат как ще узраснат, ще станат нови хора. Старите форми ще паднат, както капят есенните листа. На мястото на старите хора ще дойдат нови хора – с нови мисли.

Земята, като направи много милиони обръщания, минава през едно изключение. Днес става това изключение.

В човешкия мозък се образуват нови органи за бъдещото човечество. Докато те не се създадат, много неща ще останат необяснени.

Когато великият художник започне да рисува своята картина, хубавото, красивото може ли изведнъж да изпъкне? Не. В първия ген той само ще нахвърли боите с четката си. И да не харесваме картината му, той само се усмихва. На втория ген гледаш – картината има същото положение. Той ще ти каже: „Не бързай да се произнасяш. Като свърши картината, тогава ще си кажеш гумата“. И вие сега бързате да се произнесете за живота, обаче той не е завършен още.

Една сестра попита: „Учителю, кога ще дойде времето всичко да ни е ясно?“

Сега сме в това време. Сега настъпва особен период в света, период на промени, които ще го организират. Сега се създава нов тип човек, нова раса.

Бог предоставя на хората да уреждат малките работи, а големите работи сам Той ги урежда. Днешната епоха е епоха на раждане на новата раса.

Всяка нова епоха започва с нов ритъм. Сега иде нов ритъм в живота. Божественото навсякъде си пробива път. Вълната, която иде сега, ще повдигне не само нас на по-висока степен, но и всички минерали, растения, животни. Онези, които не погеме, ще останат за в бъдеще. Помнете: втора такава вълна няма да дойде, защото в Природата няма повторение на нещата. Ако оставите за в бъдеще, тогава условията ще бъдат по-тежки.

Иде ново знание, нова култура в света. Аз я наричам култура на Божествените Любов, Мъдрост и Истина. Тя ще научи хората как да живеят.

Старият живот е плач, а новият – веселие. Старият живот – това са корените, а новият – клоните. Сега сме в края на безлюбието и в началото на Любовта.

Кой събужда човека? Онзи, който се грижи за него. Майката събужда детето. Това показва, че тя се грижи за него. Бог събужда човека – това показва, че се грижи за него.

Който не се събудят за днешната епоха, ще останат за други времена. Ние мислим какво става с онези хора, които не могат да приемат Божественото. Въпросът е ясен. Отивам при едно гърво и обирам зрелите плодове, а за другите плодове ще чакам. Като узреят, и тях ще обера, а лошите плодове ще употребя за тор. После те пак ще станат красиви плодове. Ти казваш: „Защо е така?“. Защото другояче не може да бъде.

Казано е в Писанието: „Гърсете Ме, докато съм близо“. Това значи: използвайте благоприятните условия, докато съм близо до вас.

Ако хората бъдат изненадани от това, което бъдещето им носи, тази изненада ще ги лиши от възможността

да използват доброто, което иде. Ето защо, за да се ползва от условията на живота, човек трябва да разполага със знание, което носи мир на душата. Невежеството изпълва човека с тревоги.

Сега навсякъде се ражда новото в света. Кое е новото, в каква форма ще се изяви, малцина могат да разберат. Нов цикъл се създава. Който може да влезе в него, намира се пред велики перспективи. Ако не сте готови, ще пропуснете условията. Божественото иде в света. Сега е най-опасното време. Може да заспите и да останете вън. Божественият влак е толкова точен! Само с една секунда може да закъснееш. Затова вашето съзнание, вашите сърца и умове трябва да бъдат будни. Онзи, който е живял хиляди и милиони години на Земята и е прекарал толкова страдания, трябва ли да пропусне този момент, да пропусне влака и да не може да възприеме великото? Ако Бог те намери буден, когато дойде при тебе, ти ще израснеш както семето, ще се развиеш и ще гадеш плод.

Денят има две половини – една, когато Слънцето изгрява, и втора, когато Слънцето залязва. До обяд имаме възкачване, а след обяд – слизване. Законът е същият и по отношение на епохата. Сегашната епоха залязва и това не може да се спре. Силите на тъмнината си отиват. Доброто ще дойде точно на определеното време, както пролетта идва на своето време. Когато дойде пролетта, всичко цъфти. Така ще стане и с идването на Божественото.

Иде един светъл век. Идеята за братството ще се реализира. Тази Божествена пролет ще дойде постепенно, а не изведнъж. Хората ще се изменят незабелязано. Просто няма да усетят как ще се изменят. Един ден те ще се събудят и ще се намерят в ново положение, както гъсеницата, която е завита в пашкул и вътре се превръща в пеперуда, която вече не може да се храни с листа. Това, което

ице, може да се нарече проявление на Божественото начало в човека. Новото поколение, което се ражда, ще обнови света. Значи ние сме в епохата, когато гъсениците ще се превърнат в пеперуди. Някои гъсеници, които не са станали още пеперуди, питат как ще се живее във въздуха. Като станат пеперуди, тогава ще се научат. Като гъсеници не могат да се научат.

Днес животът е по-активен. Преди години три сегмици е трябвало да минат, докато гецага си отворят очите, а сега още като се роят, отварят очите си. Това е навсякъде, във всички народи.

„Глупавите“ хора ще оправят света. Кои са глупавите? Двама души се съдели. Дошъл синът на единия и казал на баща си: „Татко, не ни трябва това, за което се съдите. Да го оставим, да простим“. Този син минавал за глупав, но той прекратил делото.

ЗАЗОРЯВАНЕ

Невидимият свят е организиран много добре. Сега той подготвя нещо за оправяне на света. Ние сме пред един от великите опити в света. От невидимия свят слизат напредналите същества. Те идат да изменят условията на живота. Те ще оправят света. Знаете ли с какви сили разполагат тези велики Братя! Светлите същества идат сега, носят нова култура. След тези събития духовното знание ще се приложи на физическото поле. Ще има нужда от работници на Божията нива повече, отколкото всеки друг път.

Светлите братя са обсадили цялото човечество и са му дали ултиматум. Ако не се подчини на Божественото, те ще започнат да действат.

Напредналите същества, силите на светлината, воюват със силите на тъмнината чрез светлината. Тя е най-силното оръжие. Силите на светлината са взели надмощие вече над силите на тъмнината. Победата е на страната на доброто. Сега водим големи сражения. Като свършим пътуването, ще достигнем Обетованата земя, ще седнем под смоковницата и ще си починем.

Причината за неуспехите на миналите култури се дължеше на астралния свят, който не беше още организиран и почистен. И културата на астралния свят ще се снесе на Земята.

Най-красивият живот сега иде. Досега вие не сте имали братя и сестри. Братята и сестрите сега ще дойдат. След тези страдания идат велики блага на Земята. Иде нещо хубаво в света. По-добре е да дойде по-първо лошото, а после - хубавото, отколкото обратно. Противоречията ще продължат, докато дойдем до Любовта, която преодолява всичко в света.

Новото учение не трябва да вдига шум около себе си. Ние не сме дошли да кореним - пред нас има други, които ще коренят и разработват. А ние ще сеем семената и ще ги отглеждаме тихо и спокойно, докато пораснат.

Вие трябва да се радвате, че живеете в една от най-великите епохи.

В света ще стане следната промяна: докато добрите хора служуваха на злите, злите бяха господари. Сега ще стане обратното - лошите ще служат на добрите. Вие искате лошите хора да ги махнем. Не! Те ще се научат да служат на добрите. Сега редът се сменява - доброто ще господарува, а злото ще служи, както доброто досега му е служувало. Това значи: доброто ще вземе мястото на злото в ръководството на света.

РАЗУМНОСТТА НА ПРИРОДАТА

Силен вятър гонеше мъглите в планината. Бяхме се устроили в долината край потока на завет. Буен огън виеше пламъци и дим нагоре. Гъстите храсти наоколо пазеха завет. Само от време на време поривите на вятъра удряха в огъня и разпръсваха рой искри. Около огъня беше топло и уютно. Чайниците вряха. Ароматният пушек от сухите смрики се смесваше с дъха на чая и с тръпчивия и остър вкус на мъглата. Големият червен чайник беше изпразван няколко пъти вече. Бяхме насядали около сухите храсти, около огъня, и се греехме. Тогава една сестра каза на Учителя: „Не мога да се освободя от чувството, че зад всичкото това движение в Природата сега живи разумни същества“.

Учителя каза:

Природата е съвкупност от дейността на разумните същества. Човек трябва да гледа на нея като на сбор от разумни сили. Заг вятъра, заг мъглата има други сили, които трябва да изучавате. Вятърът и мъглите са резултат на тези сили. Докато не изучите разумните сили, които действат в Природата, вие винаги ще се намирате в противоречие.

Една от задачите на хората е да образуват връзка с разумните сили. Ако вземем с гилаф разгорен въглен и го турим в огнището, дърветата ще се запалят. Въгленът и гилафът не знаят какво мисля, но заг тях сега една разумна ръка, която ги управлява.

Заг всяко явление, каквото и да е то, се крие разумна сила. Тя го направлява.

Отивате в една фабрика и гледате как се движат машините. Съзнателно ли е тяхното движение? Кои ги е по-

ставил в движение? Инженерът. Той регулира движенията им. Той има предвид порядъка на цялата фабрика. Машините се движат по негова заповед.

По същия закон и Слънцето си има техник, който го е пуснал в движение и определя пътя му. И Земята, и Луната имат свой път на движение. Учените търсят причините на това движение във физическите сили, правят изчисления и създават разни теории. Прави са тези учени, но те не погодират, че заг всяка физическа сила се крие една духовна, разумна сила, която направлява нещата.

Животът се проявява в една велика разумност. От единия до другия край на живота има разумност. Има напреднали същества, които работят в разумната Природа.

За мене слънчевият лъч представлява разумност. Една пъпка, един цвят е прозорец, през който виждам един висш реален свят, един възвишен свят, свят на същества с голяма интелигентност.

Ние виждаме, че материалният свят като че ли е мъртъв, а то всичко е живо. Перото се движи, но има едно разумно същество, което го движи. Перото не знае, но разумността на онази ръка, която го движи, знае.

Има връзка между духовния и физическия свят. Физическият свят зависи от духовния. Ако гледаш материалния свят откъснато, нищо не можеш да разбереш. Но ако го гледаш като плод на духовния свят, тогава ще можеш да го разбереш. Когато съзнаеш, че заг материалните явления действат разумни сили, тогава тези материални явления ще имат друго влияние върху тебе.

Геологическите промени не се гължат само на механически причини. Заг всяка промяна се крият разумни сили. Геолозите изучават фактите. Дали има разумни сили заг тези факти, това не ги интересува. Имало е много нагъва-

ния на земната кора. И сега стават нагъвания, и в бъдеще ще има такива. Има нагъвания на гъното на Атлантическия океан. Сега има места, гето гъното се повдига. По какъв закон става нагъването? Как е станало нагъването, чрез което са се издигнали Хималаите, Алпите и другите планини? Разумните сили са причина за това.

Тези, които не действат съгласно с природните закони, Природата ги оставя свободни – да вършат, каквото искат, но те ще опитат и последствията. А Природата има съвсем друго отношение към онези, които живеят в съгласие с нейните закони. И когато ще иска да направи нещо, тя ги предупреждава. Казано е: „Бог откри Своите тайни на онези, които Го любя“.

Новото учение казва, че Природата е жива и разумна. Мнозина се усмихват на това и казват: „Ние трябва да подчиним Природата, да станем нейни господари“. Там е нещастието на хората – гето мислят, че могат да подчинят Природата. Това е невъзможно. Тази мисъл трябва да се избие от вашите умове, както и от умовете на вашите деца! Не е въпросът да подчиним Природата, но да я изучаваме, да влезем във връзка с нейните закони, да бъдем в съгласие с нея. Мнозина учени се стремят да подчинят Природата. Докато я подчинят, тя ги подчинява. Природата скъпо отплаща за всеки опит да я подчинят.

Тази всемирна война учи и възпитава хората. Природата ги пита: „Как смееете да измислите тези взривни вещества? Аз ще ви дам един урок, който ще го помните години“. Какво направиха хората, като надникнаха в тайните на Природата? Измислиха взривните вещества и аеропланите с цел да убиват, да се унищожават един друг. Подчиняване на Природата ли е това? Това е злоупотреба с Божествените сили. Вместо да ги употребяват за развитие на човечеството, те ги употребяват за унищожаване.

нето му. Един ден, когато хората минават край Природата, няма да вървят така самонадеяно и с пренебрежение към нея, но отдалече още ще духат, за да не се изгорят, и ще питат: „Моля, позволено ли е да минем оттук и само да надникнем?“.

Искат да подчинят Природата на човешката воля! В никоя свещена книга не е казано, че човек трябва да подчини Природата. Това създава в науката отклонение, което гонесе ред нещастия на човечеството. Няма да бъде време, когато човечеството ще може да подчини Природата на себе си. Това е слабост на светските хора.

ЗАКОНЪТ НА СПРАВЕДЛИВОСТТА

Безумието на войната беше обхванало народите. Насилието се ширеше по Земята. Положението беше объркано, неясно, злокобно. Как щеше да завърши всичко това? Много угрижени лица бяха обърнати към Учителя. Следобед пак се поведе разговор за международното положение. Учителя каза:

Целият сегашен свят е съграден на лъжлива основа.

Всеки народ е част от единния организъм на човечеството. Той развива специфични добродетели и способности. Всеки народ е един елемент в Природата и затова има своя мисия в света. Всеки народ възприема специфични космически енергии, трансформира ги и ги предава на другите. И затова той има място и значение в общочовешкия живот. Всеки народ трябва да роди идея, която да ползва човечеството.

Днес хората мислят, че те са едничките фактори, че от тях зависи всичко. Не е така. Има един Божествен фак-

тор, който хората пренебрегват. Един закон гласи: всяко гържавничество трябва да има Божествена санкция, т.е. трябва да зачита Божественото право в света. Всеки народ, всеки човек трябва да зачита Божествената справедливост в света. А Божествената справедливост изисква да зачитаме всяко същество, да запазим правата, които то има, и да му дадем всички условия за развитие. Не повреждай цветенцето! Като четеш книга, нали не трябва да късаш листата от нея? Всички същества в Природата са като букви в листата на нейната книга. Не трябва да заличаш нито една буква, нито една дума в книгата, защото ще се изгуби смисълът.

Всяко нарушение на Божествената справедливост носи своите последици. Това се отнася както за личния, така и за колективния живот. Нито един министър, нито един гържавник няма да се освободи от този закон. Знаете ли какви наказания имат за един гържавник, който е постъпил несправедливо? Като умре, ще го турят в един вол и ще водят вола да го колят. И тъкмо заколят този вол, той ще влезе в друг вол – и него ще заколят. И после ще влезе в един заек, когото убиват. Той ще запомни това добре. И като дойде пак като човек на Земята, той ще каже: „Ти бивал ли си като вол, когото колят, и като заек, когото застрелват?“. След това няма да нарушава закона на справедливостта.

В Природата съществува този закон: всеки народ, който убие представители на друг народ, понеже отнема телата им, после трябва да им даде нови, т.е. избитите трябва да се родят в този народ. Евреите, избити от германците, ще се родят в Германия и с това ще изменят коренно духа на германския народ.

Народите трябва да се приготвят за приложението на Божествените закони. Трябваше да има умни гържавни-

ци, които да приложат в света Божествените закони, а не да измислят други.

Всички народи ще поумнеят, понеже сега законът идва по обратен път. Трябва да има умни управници, за да се избегнат много нещастия, много страдания на народите. Понеже това не стана, сега Бог върви по обратен път: народите стават умни и няма да чакат управниците да поумняват.

Ако следвате пътя на новото учение, ще намерите начин да си платите полиците. Силата на новото учение се заключава в това, че може да плати всички полица. Ако приемете новото учение, няма да остане неплатена полица. Под стари неплатени полица разбирам кармата. Европейските народи страдат от своята карма. Те живеят под нейната тежест. Когато един народ се вслушва в идеите на Бялото Братство, върви му. Ако не се вслушва – не му върви. И в Русия, ако се вслушват в идеите на Бялото Братство, ще им върви.

Сега се отива към обединение на народите. Всички народи трябва да се сдружат. При това трябва да се има предвид благомото не на един народ, а на всички народи. Един закон гласи: във всеки народ има нещо добро. Като се съединят народите, това добро ще се прелее във всички народи. Доброто, което имат англичаните, германците, русите и пр., ще се прелее в другите и ще се образува една нова струя. Свързването между народите ще роди новия човек, новата човешка природа.

Национализъмът е дошъл до своя край. Не трябва да се поддържа омразата между народите. Национализъмът е безпредметен. Казват „велик народ“. Не! Някой народ иска да бъде велик, за да заповядва на другите народи. Това е идея от старата култура. Целта не е една държава да бъде велика, голяма по пространство. Понеже всички дър-

жави представляват общ организъм, един велик народ ще прилича на един силно развит крак. Единият крак е силно развит, а другият е останал къс. Тогава ще има един ненормален организъм. И това ще причини търкане, страдания, неприятности.

Русия е връзката между Изтока и Запада. Тя е посредница между Европа и Азия. Това е една от нейните задачи. Онова, което идеализираме в Русия, това е Светлината, която иде от Бялата Ложа. Българите трябва да се свържат с Русия и с другите народи. Всеки народ трябва да служи на Господа. Това е новото в света. Това е бъдещето на всеки народ. Народ, който не служи на Господа, ще плати. Българският народ не е пратен да работи за велика България, а е пратен да изпълни волята на Бога, да служи на Бога. Няма да има вече велика Сърбия, велика България, велика Русия, велика Германия, велика Англия и пр. Нито една велика сила няма да има, а ще има народи, които служат на Бога, т.е. които следват Божиите закони. Всеки народ, който служи на Бога, ще има Божието благословение, ще получи големи блага, ще бъде напреднал народ.

Що е служене на Бога? Служенето на Бога в случая означава следното:

1. Прилагане принципите на Божествената справедливост.
2. Никакво насилие.
3. Взаимно сътрудничество между народите.
4. Никакво господаруване, а служуване. Не е количеството, което прави величието на народите, а качеството. На всеки народ, който не иска да служи на Бога, ще му се отнемат богатата и той ще изчезне от Земята, ще бъде разпръснат като еврейския народ.

Величието на един народ е в служенето на Бога. Тогава този народ е силен и никоя сила не може да му се противо-

постави. Той всякога и при всички условия е победител. Той разполага с неизчерпаеми Божии блага.

Напредналите същества, които идат отгоре – прегците на човечеството, ще помагат на онези народи, които добре служат на Бога, а на тези, които не искат да служат, няма да им се помага.

Нито един народ няма да бъде господар. Който мисли да бъде господар, той е на кривата страна. Едно време живееха големи животни, но какво стана с тях? Изчисти ги Господ. И всички онези, които сега искат да господаруват на Земята, ще ги изчисти и ще ги изпрати на друго място. Затова е казано: „Кротките ще наследят земята“.

Представи си, че имаш да вземаш пари от стотина души. Те ще ти развалят целия живот. За предпочитане е да ги забравиш, да не им искаш нищо. Иначе, ако съдиш сто души, по един човек на месец, колко месеца ще се разправяш и колко тревоги ще имаш. Ще вземеш хиляда лева, а ще похарчиш повече. Идва човек и ти казва: „Нямам, не мога да платя“. Щом няма, остави го. Турците казват: „Това, което имаш да даваш, не го давай. И това, което имаш да вземаш, не го вземай“, т.е. да стане международно взаимно опрощаване на вземанията и даванията.

Един брат запитва: „Кога ще се реализира новото на Земята?“

Учителя казва:

С биволска кола се пътува много бавно. По-бързо се пътува с конска кола, още по-бързо – с автомобил. С още по-голяма бързина – с аероплан. И още по-бързо – с бързината на светлината. Питате кога ще се оправят работите? Ако пътувате с биволска кола, ще се оправят за много време. Ако пътувате с бързината на светлината – за много малко време.

ЗА РАСИТЕ

На една утринна разходка се повдигна въпросът за расите. Учителя каза:

Има седем раси. Всяка раса се отличава с нещо особено. В черната раса преобладава чувството. Някога черната раса е била на върха на своето развитие. Тогава черните хора са били интелигентни, а не както сега. Грехът за първи път се явява в черната раса. Сегашните негри са изродени потомци на своите геди.

Атлантската раса - това са били много груби хора - на насилието, на силата. Жълтата раса и американските индианци са потомци на атлантската раса. Жълтата раса се отличава със силно развити скули. Черната раса се отличава с дебели устни. Американските индианци се отличават с добре развита мускулна система. Те са много енергични. Бялата раса се отличава с хубаво закръглено чело. Източните народи имат въображение, а западните - аналитичен ум. У англосаксонските народи преобладава мъжкият елемент, у славяните и у латинските народи - женският.

Бялата раса е раса на ума, а шестата раса, която иде, ще бъде раса на Братството и на Любовта.

ИНТУИЦИЯТА

Една сестра разправи своя опитност за предчувствието. И други братя и сестри разказаха подобни опитности. Такива има почти всеки човек. Учителя каза:

Някога човек е имал предчувствие, но го е загубил. Сега той трябва да се стреми да придобие първоначалната си чувствителност, която е имал. Вземете една книга, която искате да четете, поставете я на челото си, отправете мисълта си към разумния свят и си турете мисълта гали да я прочетете, или не.

Интуицията се дължи на вътрешния човек. Тя има предназначение да коригира обективния ум на човека. Има методи за развиване на интуицията. Това става чрез опит, чрез упражнение. Човек трябва да работи, за да я развие.

Всеки може да развие интуицията си, да предчувства какво ще му се случи. Почти всички народи имат го известна степен предчувствие. Няма човек, който да не е прегупреждаван за онова, което има да му се случи. В човека има едно вътрешно чувство. То го учи какво да прави. Когато интуицията е развита у човека, той знае какво да прави, какво да учи, какво и кога да говори. Да имаш интуиция, това значи да знаеш кому какво е нужно и да задоволиш нуждата му. Условиата за интуицията са дадени на човека даром, той трябва само да прави усилия да я развие. Човек с интуиция има прозрение за бъдещето. Който се ръководи от своята интуиция, той има чисто сърце, върху което се пишат Божествените работи.

Направете следния опит: седиш вкъщи, искаш да знаеш дали приятелят ти, който живее на края на града, е у дома си. Вместо да пратиш някого да провери това, останни тих и спокоен, концентрирай мисълта си към него и се вслушвай в себе си. Ако останеш спокоен, без никакво раздвояване, ще знаеш, че приятелят ти е вкъщи. И ако провериш, оказва се, че той наистина е бил у дома си.

Някой човек чувства, че след двадесет години ще стане в живота му някаква промяна. Но как го знае? Чувства, че ще се влоши или подобри положението му след двадесет години - и така става.

Всеки от вас може да познае своето бъдеще. Всеки може да чете в себе си. Чудно е, че имате такава книга в себе си и не можете да я четете! Като направиш първото прегрешение, Духът си отива от тебе и няма кой да те ръководи.

Интуицията е озаряване на обикновеното съзнание от лъчите на свръхсъзнанието.

КУЛТУРАТА НА АНГЕЛИТЕ

Беше един от онези кристални дни, когато светлината господства в пространството и които Учителя наричаше „диамантени дни в Природата“. Всяко камъче и всяка тревичка бяха обкръжени с ореол, със сияние. Светлината проникваше скалите и те изглеждаха безплътни, изгубили своята тежест. Самите те грееха. Този ден беше празник на Природата. Ние бяхме с нашия обичен Учител високо в планината, в светлия мир горе. Той заговори за ангелите:

Цялата Вселена, която Бог е направил, е пълна със същества, които са много по-културни от нас, много по-организирани. На Слънцето има същества от ангелската йерархия. Те живеят в един етерен свят. Там няма никаква гъста материя, както на Земята. Там материята е в етерно състояние.

На Сириус и на другите небесни тела живеят напрегнати същества. Човешката култура, в сравнение с културата на Сириус, е още в своите пелени.

Има три вида слънчеви системи. Едни изразяват материалния свят, други са направени от фин духовен елемент – те спадат към духовния, към ангелския свят. След време, когато вашите духовни очи започнат да се разви-

ват, ще видите всички светове. Засега астрономите виждат само материалните светове. Третият вид слънчеви системи, това са Божествените светове, които са създадени от най-фин Божествен елемент. Човек ще мине през всичките слънчеви системи. Нашата слънчева система е на границата на Космоса. Тъй щото един ден, когато съзнанието ви се повдигне и мине от една слънчева система в друга, с по-висша култура от сегашната, ще имате съвсем други понятия за нещата.

Под гумата *ангели* разбираме такива същества, чието съзнание е тъй пробудено, че светят като Слънцето. Ако посетите ангелите, ще видите, че при тях съществува такъв ред, какъвто не съществува на Земята. Хората имат такова понятие за ангелите, каквото мравките могат да имат за хората. Като питаш мравките къде е човекът, те ще кажат, че хората са в онзи свят. Мравките не знаят човешкия свят. Мравката, като пъпли по човека, не мисли, че това е някое живо същество. Както мравките не ни виждат, така има невидими същества, които виждат нас, а ние не ги виждаме. Те работят за изправяне на света.

Ние мислим, че човек е най-горното стъпало на еволюционната стълба, обаче еволюцията е безкрайна. Както има същества, по-голу от човека, така има същества и над човека. Те са се развили в миналите вселени.

Ангелите имат съвсем други мерки. Колкото повече се увеличава съзнанието, разширява се и полето на зрението. За тях има само една невъзможност – те не могат да грешат.

Ангелите имат съзнание, те не смесват доброто със злото. Ангелската вселена е много по-голяма от нашата. Ние сме деца, а те са възрастни. Ангелът, като направи погрешка, за десет хиляди години не го приемат на Небето, а към човека са по-снизходителни.

Какво са нашите грехове, ангелите не знаят, защото ако знаят, ще се опетнят. Те са минали през друг път, но се интересуват и от нашия свят. Ние сме предметно учение за тях, както растенията са предметно учение за нас. Някои ангели са минали през една епоха на човешката мисъл и там са се сблъскали и са паднали. Ангелите, като бяха изпитани, едни останаха светли, а други станаха тъмни. Тези, които се възгоряха, станаха тъмни. Ангелите се интересуват от човека. Божественото в човека те не го знаят, понеже човек минава по друг път на развитие, а не по пътя, по който минаха те. Ангелите се учат от живота на хората, понеже в него има нещо незнайно за тях. Тази опитност, която ние имаме, те я нямат. Ние не знаем опитността, която те имат, затова ние ставаме интересни за тях. Те са били човечество преди милиони години.

Ангелът носи знание, приложимо за всички светове: физически, духовен и Божествен. Що е ангел? Ако съберете цялото знание на човечеството, колкото то знае от хиляда години, ангелът знае всичко това, а знае и нещо повече.

На един ангел, който пътува от една слънчева система до друга, какви превозни средства му трябват? От Слънцето до най-близката звезда те пътуват с бързина, по-голяма от тази на светлината. Възвишените същества, които живеят на Слънцето, слизат на Земята. Също така слизат същества и от Венера, Марс, Меркурий и пр. Те имат превозни средства. 500 милиона години пътува светлината от някоя вселена, за да гойде дотук. Какво огромно пространство! За ангела това е разхожка. Нашата мярка е мярка на микроб. Ангелите пътуват по-бързо от светлината. Светлината за тях е биволска кола. За човека бързината на светлината е непонятна, а какво остава за по-бързото движение. Светлината има най-голяма възможна бързина във физическия свят, а тези бързини, за

които говорим, стават в други, по-горни светове, в други измерения.

Ангелите са възвишени същества, които изпращат енергии по цялата Слънчева система. Земята е много тясно поле за мощта на един ангел. Ако ангелът се движеше с бързината на светлината, той за част от секундата щеше да обходи цялата Земя. А той се движи с по-голяма бързина.

Ангелите имат тела, много по-устойчиви от нашите. Един ангел може да владее своето тяло така, че може да става видим и невидим. Когато ангелът гледа човешкия живот, той не вижда това, което хората виждат. Когато някой ангел ви посети, тогава сте идеалисти, а като дойдат прости духове при вас, казвате: „Простаци сме, невежи сме, говега сме“.

Ангелът е същество на абсолютната справедливост и чистота. Дрехите им са в класически стил. Трябва да живееш като ангел, за да се облечеш с ангелски грехи. Трябва да мислиш право, за да се облечеш в Божествена мантия.

Дева на санскритски език означава *ангел*. Ангелите са богати с Любов, те работят от Любов. Те сами се досещат каква е волята на Бога, т.е. какво желае Бог, и го изпълняват веднага.

Съществува един свят, гето радостите са реални, а скърбите – привидни. Това е светът на ангелите, на светлите същества.

Щастието на Земята не е щастие в духовния свят. На Небето не знаят вашите радости и скърби, но те знаят какво нещо е блаженството. В ангелския свят не можеш да кажеш гума, която има две значения, или не можеш да кажеш нещо отрицателно. Ако кажеш за нещо, което е чисто, че е нечисто, трябва да излезеш от рая. На Слънцето, ако искаш да кажеш една лоша гума, устата ти не се отваря;

когато искаш да кажеш една добра дума, тогава се отваря.

Ангелите стоят по-горе от светиите. Светията е едно от най-високите състояния на човека на Земята. Ангелите са на степени. Има ангели от първо, второ и трето небе. Те говорят на различни езици. За ангелите, които живеят в първото небе, е скрит животът от второто небе, а за тези от второто небе е скрит животът от третото небе. В ангелския свят никога не можеш да произнесеш дума, когато не обичаш предмета, който тя означава. Например ако обичаш ябълки, можеш да произнесеш думата *ябълка*. Но ако не ги обичаш, не можеш да произнесеш тази дума. Там не можеш да казваш: „Аз не те обичам“, защото преди да кажеш това, онзи, към когото отправиш тази дума, няма да го има вече пред тебе. Човешкият език в сравнение с небесния, с ангелския език, е като гръмотевица.

Ако отидете в невидимия свят при светлите същества, трябва да знаете техния език. А ако някой гоиде при вас, ще говори на вашия език. Те знаят всички езици. Те ще ви говорят на първичния български език, който е запазил своята първоначална чистота.

Когато ангелите говорят помежду си, хората стават радостни, понеже в говора им има нещо ново. От говора им се разпространява светлина, нещо много хубаво. Нали е казано: „От трошиците на ангелите, от трошиците на трапезата им се хранят хората“. Значи нищо не се губи. Когато хората ядат, от трошиците, които падат, се хранят мравките. Нищо не отива напразно.

Ангелите са служители на Бога. Има ангели на Любова, на Мъдростта, на кротостта, въздържанието и пр. Специфичните добродетели се представляват от особени ангели, също така и специфичните изкуства. Например има гении на музиката, на поезията и т.н. За съществата

от Божествения свят няма смърт, няма прераждане. Божественият живот е живот на съвършенство.

Когато говорим за Слънцето, за звездите, аз гледам на тях като на резултат от дейността на разумни същества, които са живели преди 25 милиона години, или преди 250 милиона, или преди 2500 милиона години.

Казваш: „Интересува ме другият свят“. Не може да не те интересува. Защото стремежът на човешката гуша се дължи на разумните същества от другия свят, които имат по-високо съзнание и култура от твоята.

Ангелите са същества, които са взели участие в създаването на света. Всички Божествени сили минават през нас. Те ни охраняват, те ни помагат, носят ни Божествени благословения.

Разумни същества работят и ръководят процесите в растенията. Това са специална категория ангели, които работят върху растенията. Всичкото растително царство е дело на ангелите, тази интелигентност в растенията е на ангелите. Например как правилно са наредени зрънцата на един грозд, каква правилна форма имат те. Чрез ябълката ти си във връзка със слънчевите същества. Една ябълка е радио, което ни свързва с известни същества. Цветята са деца на ангелите. Те са картини на ангелите, художествени картини. Не трябва да се късат цветята. Настъпните ли някое цвете, вие настъпвате някоя мисъл или чувство на ангелите. Ние сме много немирни деца. Имаме много високо мнение за себе си.

Ангелите работят не само върху растенията, но и в цялата Природа. Те работят върху всички природни царства – минерално, животинско и пр. Ако кажа, че ангелите са между вас, ще кажете: „Къде са те?“. Тази светлина, която виждаме днес – това са ангелите. Чрез своята светлина те искат да въздействат върху вашето съзнание.

Ангелите ни помагат. Ние сме им помагали, когато те са били на мястото на човечеството, а нашите тела са били животински - и сега те ни помагат. В бъдеще, когато сегашните животни дойдат до човешката степен на развитие, ние ще им помагаме.

Ангелите са приличали на нас в някои неща, когато са били хора, но в някои неща съвсем не са приличали на нас. Най-голният живот на ангелите е по-висок от най-възвишения живот на хората. Това се дължи на интензивността, с която ангелите живеят. По отношение на ангелите човешкият живот е като този на растенията. За да влезете във връзка с един ангел, той трябва да слезе на Земята и дълго време да ви бута, докато се събуди и раздвижи мозъка ви. Ангелът иска да ви каже, че при вас стои едно същество от висока култура, с което трябва да се свържете, за да научите нещо.

Писанието казва: „Да не кажеш една празна дума пред ангела, който те ръководи, защото това ще разруши твоето дело“. Значи ако не уважаваш ангела, който те ръководи, ще изгубиш всичко и ще се почувстваш безкрайно нещастен. Съществата, които са завършили своето развитие, изпращат своята Любов към нас. Трябва да се свържем с тях. Както на Слънцето, така и в другите слънчеви системи, те мислят за нас. Когато сте в мрак, когато сте нападнати от изостанали същества, ще дойде една светла душа при вас, ще ви каже нещо, ще ви донесе една нова идея. Тези светли души ще ви кажат: „Ние ще бъдем с вас“. Това са помощници, ангели-хранители на човечеството. Тези напреднали души ви заобикалят и благодарение на това вашият живот може да напредва. Трябва да правите усилия, да станат умовете и сърцата ни олтар, за да работим заедно с тези напреднали души. Човек трябва да изучава не само физическия свят, но и духовния. Той трябва да се свързва

не само с физическия свят, но и с духовния. Той трябва да се свързва с напредналите същества, които му помагат в неговия път. Много от нашите мисли са плод на мислите на висшите същества. Когато някоя семка от тези плодове падне в ума, сърцето и гушата ви, тя вече сама по себе си се организира. Това са Божествени идеи, които поникват във вас. Те са голямо богатство. Ако всеки ден във вас прониква по една от тези малки скъпоценни мисли, в продължение на десет години вашият живот коренно ще се измени.

Имате хубаво разположение на духа – значи висши същества ви изпращат по радиото една хубава мисъл. А нисшите същества ви изпращат една паразитна мисъл, която да ви попречи да чуете ясно. И едните, и другите действат. Когато човек има стари възгледи, той е влязъл в досег със същества, които сегат по-ниско от него. Когато има нови възгледи, той е в досег със същества, които сегат по-горе от него.

Ако не влезете в общение със светлите същества, няма живот за вас. Ако се храните по правилен начин, ще влезете във връзка с всички чисти и праведни души.

Разумните същества от невидимия свят изпращат своите добри мисли към хората, но ако тези мисли не намерят добра почва за своето развитие, те се отклоняват и се връщат пак там, откъдето са излезли – към своя източник. Тази е причината, поради която при голямото богатство, при голямото изобилие и благословение, които Бог изпраща на Земята, повечето хора са бедни духовно.

Ако при усилията, които правите, можете да се свържете с разумните същества, вие ще подобрите съдбата си. Това значи човек да вярва в Бога и да се уповава на Него. Чрез разумността вие се свързвате с ангелите, а чрез Любовта – с Бога. Красотата на живота седи в това – човек да бъде в съгласие с напредналите същества. Човешката

мисъл трябва да бъде в хармония с техните мисли. Каква по-велика музика от това – да мислиш, както мислят напредналите същества! Над нас са ангелите, които ни учат. Учете се от тях. Защо да се учите от тях? Защото те разбират по-добре от вас. Следвайте пътя на ангелите, за да изправите погрешките си.

Съвременните хора мислят, че като повярват, за тях вече не трябва наука, не трябва изкуство. Чудни са хората със своите вярвания за Бога и със своите схващания за вярата. Не е ли този великият Бог на Мъдростта, великото Начало, което е създало всички светове? Не е ли Той, който е създал ангелите? Не, има друга наука, друга музика, друга поезия, друго изкуство, има други светове, има други организми, хиляди пъти по-хубави от човешките. Има какво да се учи.

Вие живеете в един разумен свят. Възвишените същества, които са участвали при създаването на света, работят върху съзнанието ви и искат от вас да се учите и да разбирате нещата.

Истинското богатство на човека е доброто в него. Както Доброто, тъй и Любовта, и Мъдростта, и Истината са неделими. Никои не може да каже: „Тази Любов, тази Мъдрост, това знание е мое“.

Човек може да схване мисълта на някое висше същество. Работете върху себе си, за да развиете своето радио, чрез което да влезете във връзка с по-напреднали същества.

Който има опитности и преживявания от другия свят, и болен да е, по-лесно ще се справи с болестта си. Неговите ангели от невидимия свят ще го посетят, ще отнемат болката, скръбта, обезсърчението му. Разумните, интелигентни сили в света имат голяма активност.

Добрите същества идват отгоре или отдясно. Изостаналите в развитието си същества – отдолу или от-

ляво. Когато минавате през изпитание, молете се, докато гойдат светлите същества да ви помогнат. Един закон гласи: никое възвишено същество не извършва постъпка, от която да има повече загуба, отколкото полза.

Ако сърцето на някой човек от Земята е изпълнено с възвишени и благородни чувства, достатъчно е той да помисли за някой ангел – и ангелът ще бъде при него. Няма ли такава сърце, никой ангел не би напуснал мястото си за него.

Като ви погледна, виждам какво отношение имат към вас Съществата от по-висока култура. Защото вие сте запалени свещи и от интензивността на светлината на вашата свещ, на вашия ум, те съгят за веществото на свещта, както и за горенето, което става у вас – дали е пълно, или непълно.

Возвишените същества използват енергията, т.е. огъня на вашия мозък, за работа. Когато вие се силите да обичате, възвишените същества използват тази енергия за работа.

Има ангели – ръководители на народите. Ангелът е много реално същество. Той има свое тяло и свой ум. И човекът мисли, и животното мисли, но каква е разликата между животното и човека?

Някой път разумни, напреднали същества се вселяват в хората за 10, 15, 20 години, за да работят. Това е по-икономично, спестява време в сравнение с раждането. Геният е колективно същество. Едно или много напреднали същества са се влюбили в него, вселили са се в него и чрез него се проявяват. Тези хора, в които се вселява един ангел, наричаме гениални, свети хора. Във всеки велик човек живее по един велик дух. Музикант в пълния смисъл на думата ще бъде онзи, в когото живее един ангел. Всичко благородно в света, в какъвто и да е смисъл, се дължи на ангелите.

Съзнанието на хората не е будно, за да могат да влизат във връзка със съзнанията на висшите разумни същества и от тях да се поучават.

Аз не вярвам във въодушевлението, а във вдъхновението. Въодушевлението е за ген и половина, а вдъхновението е постоянно. Кои каквото върши, трябва да има вдъхновение.

Земята в бъдеще ще свети. По-рано е била светла. Казано е: „Дето е текло, пак ще тече“. Напредналите същества уреждат нашия живот. Те влагат нещо ново във вашите кесии. За вас е важно гали това, което влагат във вас, ще израсне. Но и вие трябва да вложите нещо в техните кесии. Как? Чрез благодарността към тях. Благодарете на вашите приятели, които ви помагат отгоре.

Всички възвишени същества се събират около тези, които имат възвишени стремежи.

ПЕСНИТЕ НА УЧИТЕЛЯ

Учителя отделяше изключително внимание на музиката. Песните придружаваха всяка наша работа, ние всякога пеехме. Денят започваше с музика и свършваше с музика. Всяка беседа на Учителя започваше и свършваше с песни. Музиката беше за Учителя среда, необходима като въздух. Пеехме общо, едногласно или хорово. Понякога солисти изпълняваха песни на Учителя.

Върху музиката Учителя работеше постоянно. Изучаваше тоновете, гамите, модулациите, ритъма, тяхното въздействие и изразна сила. Посочваше ни значението и смисъла им в разумния живот. Той превеждаше един висш живот на езика на музиката. Когато Учителя донасяше цигулката си в клас, всички с радост очаквахме какво ще ни из-

свири днес. Той отваряше голямата двойна кутия, изваждаше отвътре прекрасния блестящ инструмент, обвит с меко кадифе, почистваше го внимателно с кърпичката си и после изваждаше лъка. Всяко движение на Учителя беше красиво, изящно, пълно с внимание.

Учителя свиреше тихо, нежно, без технически ефекти, но със съвършена техника, лекота, чистота и изразителност. Музиката му събуждаше образи, въздействаше дълбоко. Често той дълго импровизираше мелодии и вариации свободно, естествено, като извор, който си тече на воля. Тъй едно голямо музикално богатство остана незаписано.

Учителя създаваше пред нас песен върху текст от него или почваше с малък мотив – един-два такта – и мелодията се развиваше просто, раждаше се нова песен. Друг път, като вземаше повод от състоянието на някой ученик, в отговор създаваше малка мелодия, която имаше магическата сила да трансформира това състояние.

Обикновено Учителя даваше завършени песни, съвършени музикални творби, на които нищо не можеше нито да се прибави, нито да се отнеме. Учителя даваше новите песни в клас или пред група ученици, от които другите впоследствие ги изучаваха. С каква обич се отнасяше Учителя към всяка нова песен – като към скъп, очакван гост. Тази обич се предаваше и на учениците. Такъв е законът.

Учителя пееше вдъхновено. Гласът му – дълбок, проникновен – имаше богати, неизчерпаеми възможности. Той можеше да предаде всички оттенъци на чувството и мисълта. Застанал прав, със затворени очи, Учителя понякога придружаваше пеенето си с красиви изразителни движения. Той беше недостижим изпълнител.

Учителя насърчаваше всички да свирят и пеят. И почти нямаше между учениците такива, които да не свирят на някой инструмент или поне да не пеят.

Учителя беше заобиколен с музиканти. С тях той работеше постоянно. През последните години извикваше някои от тях редовно, в определени часове, за работа. На тях той предаде последните песни, които дълго време беше пазил – свещените песни. Той ги пееше или свиреше, показваше им как да се изпълняват, докато ги научат добре, за да могат после да ги запишат и предадат на учениците. Все в това време той даде много концерти, художествени песни, богати мелодично и модулотивни. Това са образци на новата музика. В някои разговори той е дал обяснение за законите, върху които те са построени. Музиката беше любима тема на нашите разговори с Учителя:

Нашите песни – песните на Бялото Братство, и след хиляди години няма да се изменят. Например песните „Светъл ген“ или „Изгрява Слънцето“ – всякога ще има светъл ген и всякога ще изгрява Слънцето. Песента „Аз ще се подмладя“ не е измислена. Този мотив съществува в Природата. Съществата в Божествения свят го живеят.

Една сестра попита: „Те как го живеят?“

Като го живеят, те го пеят. Нашите песни ги има горе и оттам са свалени. И ние като ги пеем, възвишените същества идат и ни поддържат. При нашите песни ние отиваме при тях и те идат при нас. Всяка наша песен е снета отгоре – по песните, които съществуват в Божествения свят.

Всяка наша песен е построена по плана на висшите гами, които съществуват горе. И ако ние тука, при пеенето или свиренето, съвпадем със същинския характер на небесните песни, които са снети, ще получим благословение от Божествения свят.

Когато човек пее с чистота, с любов, с пълна хармония между ума, сърцето и волята, насочени и трите към

Божественото, тогава именно се свързваме с ритъма на небесните песни, от които нашите са взети. И тогава получаваме Божествената струя – благословието.

Тези Божествени песни вечно се пеят горе, там вечно звучат. Чрез тях се създава и гради Вселената. Моцарт, Бах, Бетховен и пр. в своите композиции са свалили малка част от онова, което е на Небето.

В бъдеще материали за опери ще се вземат от нашите песни и от някои паневритмични упражнения. После за оперите ще се вземат сюжети от живота ни на езерата, от живота на Изгрева и пр. В тях ще се преплитат нашите песни.

Всички наши песни са образни, носят постижения. Всички гуми имат едно значение. Ние обличаеме песента в образи. Младата красива мома, за която се говори в една наша песен, това е красивата мисъл, красивата идея, Божественото в човека. Ние ще представим на човека новата мисъл в образа на младата мома и младия момък.

В нашите песни не се говори за минало, а за настояще. Нашите песни са миньорни и мажорни – смесени. Някои започват миньорно и завършват мажорно, а други – обратно. Песента „Изгрява Слънцето“ е мажорна, а „Махар Бену“ започва миньорно и свършва мажорно. Миньорното е отиване да печелиш, а мажорното е връщане със спечеленото, връщане от бойното поле. Песента „При всичките условия на живота не губи своя мир“ е за солово пеене. При изпълнение на тази песен се иска патос.

В музиката важи същият закон, както и при скъпоценните камъни: някои камъни са образувани при голямо налягане и голяма топлина.

Трябва да гойдат хора, които да ценят песните. Един скъпоценен камък невежите ще го оставят и ще кажат: „Камък!“ За да оцени човек музиката, трябва да я изпее и

да я изслуша, когато другите я пеят. Това не е нещо, което само теоретически може да изучаваш.

От обед до залез имаме едно разположение за пеене, а от изгрев до обед – друго. Някой пее „Изгрява Слънцето“, но не я пее, както трябва. Когато то изгрява, сърцето на Слънцето трепти. То гледа да даде нещо на всяка тревичка, на всяко камъче. Всички са доволни от него, а ти пееш тази песен по обикновен начин, без да изразиш това. Песента „Напред, напред за слава, в бой за царя Сионски“ съм дал в 1888 в с. Хотанца, преди да ида в чужбина.

Има още песни, които съм дал и които не са изнесени. Песента на „Блудният син“ съм свирил само няколко пъти.

Учителя замълча и след това изпя една нова песен:

В зарите на моя живот
аз рано се пробудих
и Слънцето посрещнах.
То ми донесе радостната вест,
че Бог ме люби.

След това Учителя продължи:

Тая песен е вътрешна, много свещена, мистична, и затова не е за широк кръг.

След това Учителя изсвири една нова песен на цигулка и каза:

Тая песен значи следното: всичко в живота е възможно, когато знаеш как да го направиш. Песента е път, по който трябва да се изправя животът.

Днес ние сме най-музикалното общество. Никъде няма толкова нови песни, колкото ние имаме. Ние сме едно духовно общество, което има нова музика.

Едни песни помагат на ума, други – на сърцето, трети – на волята.

Аз имах четирима учители по музика в България. Първият беше лирик, вторият – класик, третия го наричам Моцартов тип – на жизнерадостната музика. После гоиде класикът. Когато отивах при него на урок, той ми свиреше.

На Изгрева трябва да се образува малък оркестър. Трябва да се даде концерт в София с новата музика.

Стана въпрос за нашите песни, които трябва да се въведат в училището. Един брат каза, че приготвява сборник от нашите детски песни за печатане.

Учителя каза:

Трябва да се знае как да се предават нашите песни на децата, по кои методи. Трябва да се събудят вътре в човека музикални състояния, тогава хората ще дадат прекрасна музика. Методът при предаване на песните на децата е следният: първо чрез подготовка трябва да оживее Природата за децата, и тогава да пеят. Какво ще пеят за реката, за извора, за черешата и пр., когато те не са оживели за тях. Те трябва да оживеят.

КРАСКИТЕ

Всяко живо същество, всяко цветенце, всяко плодно гръвче е носител на известна сила на Природата. Като ги обичаш и като ги отгледаш, ти възприемаш това, което те носят. Учителя използваше всяко нещо за нагледно обучение и възпитание. През време на разходките и екскурзиите, като спираше вниманието върху растенията, животните, скалите, облаците, той имаше предвид идеята, която Природата е вложила в тях, т.е. Божественото, което в даден момент се проявява. Него Учителя използваше като най-ес-

тествен подтик, за да го събуди в нас. През пролетта почти всеки ден излизахме с него из околностите, сред пробуждащата се Природа. Веднъж, като посочи огрения от Слънцето свят наоколо, Учителя каза:

Краските са най-голямото благословение. Това е Божието изобилие, вратата, през която идат всички блага от невидимия свят. Белият зюмбюл е символ на щедростта. Той е слязъл на Земята, за да проявява щедростта си, да се учи на щедрост, да дава. Карамфилът е символ на здраве: човек, който иска да бъде здрав и твърд, да не го хваща болест, да отглежда карамфили, без разлика каква краска имат. Розата придава мекота. Ако искаш да имаш мекота, отглеждай рози. Всяко цвете придава различни добродетели. Лалето учи човека на правилата на гаването – колко трябва да даваш. Който иска да бъде силен, да възприема от лилавата, от виолетовата краска. Тя е израз на сила. Синият цвят носи вяра, жълтият – мъдрост. Зеленият носи живот, здраве. Портокаленият носи индивидуалност. Червеният носи живот и подвижност.

Човек трябва да гледа небето – синия цвят на небето, за да развие вярата. Нервните хора да гледат зелената трева и няма да бъдат нервни. Хората, които обичат жълтия цвят, са крайно подвижни и пързави. Които обичат червения цвят, са активни.

Учителя показва забравките, които растяха между тревата около нас, и каза:

Развивайте вашата вяра. Използвайте всички блага, които вярата ви дава. Наблюдавайте краските на цветята и вижте коя краска какво влияние има върху вас. Краските съществуват и в човешката аура. За онзи, който вижда, цветът на омразата в човешката аура е черен.

Природата лекува с цветовете. Който има въображение и усет към краските, може да се обновява чрез тях. И то не само с тези от физическия свят, но и с краските на умствения свят. Това става така: като се концентрирате, ще си представите някоя краска, например червената, в най-чистия ѝ вид, ще се потопите в нея, ще си представите, че върху вас се излива гуш от червена светлина, и вие сте облени от този гуш. Чрез червената светлина ще получите жизненост. Същото ще направите с жълтата краска. Тя обновява мисълта, ума. Синият цвят внася успокоение, мир. Например развълнувани сте, обезнадежени, смутени – гледайте синия цвят на небето. Той ще внесе във вас мир и спокойствие. Чрез оранжевия цвят ще получите хубаво самочувствие и увереност, а чрез зеления – почивка, растеж. Чрез виолетовия – духовна мощ, духовна сила.

Сегемте краски съществуват в различните светове, в различни октави, и се различават със своето действие и значение: във физическия свят означават едно, а в другите светове – друго. В нисшите си октави и оттенъци червената краска означава борба, а във висшите октави – живот.

Портокаленият цвят в нисшите оттенъци означава индивидуализъм, а във висшите – индивидуалност, посветена в служене на Бога, на човечеството. Зелената краска в нисшите си оттенъци означава обвързаност към материалното, а във висшите – растеж, развитие: човек работи за своето усъвършенстване и помага на своите ближни. Жълтата краска в нисшите си оттенъци означава интелект, употребен за лични цели. Виолетовата краска в нисшите си оттенъци означава сила, която човек използва само за себе си. Във висшите си оттенъци жълтата краска означава интелигентност в услуга на човечеството, а виолетовата – сила, употребена за благо на другите.

РАДОСТТА

Днес хората имат скръб. Когато дойде Божествено-то, ще дойде радостта.

От основното разбиране на Любовта зависи смисълът на вашия живот, зависи вашето щастие. Дето има Любов, има и живот. Дето има живот, има и радост. Дом, в който царува Любовта, всички са радостни.

Онези, които не възприемат Любовта, Мъдростта и истината, ще плачат. Казано е: „Скръбта им ще се превърне в радост“. Любов, която не носи радост и светлина, не е истинска.

Адът е място на безлюбието. Дето няма Любов, Мъдрост и Истина, там е адът. Дето са Любовта, Мъдростта и Истината, там е раят.

Може ли да не бъде тъжен домът, в който няма Любов. Когато дойде Любовта, ще кажеш: „Всички страдания, които могат да дойдат, ще ги нося с радост“.

Когато имате Любовта, вие сте щастливи и имате сила да работите. Щом изгубите Любовта, отчайвате се. Когато майката изгуби детето си, когато братът изгуби сестра си, когато някой изгуби приятеля си, отчайва се.

Когато Любовта влезе в човешкото сърце, светът придобива друг изглед. Всичко ти е приятно, с радост работиш. Когато обичаш, светът се отваря за тебе и ти го виждаш красив, какъвто не си го виждал. Ако не обичаш, светът е тъмен, непонятен за тебе.

ОПОЗНАВАНЕ

В света хората са пратени да се опознаят. Колко души познавате вие днес? Можете ли да кажете, че познавате гаден човек? Ако днес кажете, че го познавате, утре ще видите, че не сте го познавали. Днес казвате за някого, че е талантлив, на другия ден се усъмнявате в таланта му. Това не е познаване.

С физическите си очи виждаш сенките на нещата. Вън от Любовта няма познаване, няма виждане. Вън от Любовта животът няма никакъв смисъл. Познаването идва само от Любовта. Само ако обичаш, можеш да познаеш. Бог ни познава по закона на Любовта. Не мислете, че Той ни познава механически.

Кои хора познавате? Онези, които са ви направили някое добро, които са ви услужили. Като не обичате някого, не го познавате.

Обикни човека, както трябва, и ще видиш, че в душата, ума и сърцето му се крие нещо велико. Ако не обичаш както трябва, днес се очароваш от някого, а на следния ден се разочароваш. Ако обичаш някого, ще видиш в него много работи, и то най-красиви.

Външният човек не е още истинският човек. Нещо красиво се крие дълбоко в човека, което може да познае само онзи, който люби. Не можеш да познаеш човека, докато гледаш само неговата външност. С това се обяснява защо ти не обичаш някого, а други го обичат. Ти гледаш само външността му, а той го познава отвътре, вижда божественото в него. Казваш: „Нищо особено не намирам в този човек“. Защо? Защото не го обичаш. Питай онзи, който го обича, какво вижда в него.

ПЪТЯТ НА ПОСТИЖЕНИЯТА

Учителя каза:

Влез в една стая и направи един малък опит: затвори прозореца, затвори капациите му и остани на тъмно. След това отвори прозореца и пак го затвори. И виж какви са условията при тъмнината и какви – при светлината. Когато прозорците са отворени, това е животът на Любовта. Когато са затворени – това е безлюбието. Извън Любовта нещата изгубват своята сила и цена. Ангелите, които се отказаха от Любовта, изгубиха голяма част от това, което имаха, и паднаха. Най-първо те са били силни, но после се явява един ангел, свързва ги с вериги и ги туря в бездната. Те изгубиха силата си. Съблазнителните неща наричам хлъзвава почва – слизаш, понеже няма къде да се хванеш.

Обича ли човек, трябва да знае, че се намира под оковите на най-умни и възвишени същества. Те го наблюдават и следят как проявява Любовта си. Да любиш, това значи да извършиш свещен акт не пред подобните си, а пред възвишения свят. От това, как ще извършиш този акт, зависи Божието благословение. Бог простира ръцете Си към онези, които проявяват правилно Любовта.

Любовта организира духовното тяло на човека. Чрез Любовта и материята се преобразува. Силите вземат друго направление и започват да изграждат духовното тяло, в което човек ще живее в бъдеще. Чрез Любовта се извикват към действие творческите сили, които градят. Ето защо всички добри, святи хора преживяват такива състояния, каквито обикновеният човек не може да си представи. Те минават през големи вътрешни страдания, за да се подготвят за това.

Любовта изглежда най-малката сила, но тя е най-великата сила в света. Тя е лост на всичко. Парите и силата на нея служат. Сега излизаме от света на закона и на парите и влизаме в областта на Любовта.

Любовта е храна за душата. Тя е вътрешно ядене, с което хората живеят. Що е Любов? Това, което внася постоянно живот в душите ви.

Ако дам някому пари или му направя нещо, ако му дам прием в дома си, това доказателство ли е за любовта ми към него? Не. Днес му дадеш пари, приемеш го добре вкъщи, правиш големи жертви за него, но утре не искаш да знаеш за него.

В Божествената Любов обаче има нещо велико, което постоянно гради. Тя дава необходимите условия за развитие на душата. Слънчевата светлина и топлина дават подтик на растението да расте. Така действа Любовта за растежа на човешката душа. Когато гойдат добрите условия, цветята поникват. Не че тогава се посаджат. Те са посадени. Любовта дава условията, за да се проявят нашите възможности.

Любовта побеждава смъртта. Хората умират поради това, че Божественият живот не се е вселил в тях. Който живее в закона на Любовта, всеки ден придобива живот. Един закон гласи: за човек, който не обича, Божествените токове не могат да минат през него и той изсъхва, изгубва живота си.

Да обичаш човека – това значи той да расте и да се развива под твоята обич. Също и ти растеш и се развиваш.

Някой казва: „Защо трябва да обичам?“. За да растеш, за да се проявиш, за да се пробуди съзнанието ти и да разбереш защо си дошъл на този свят. Божествената Любов няма нищо общо с обикновените човешки чувства и разположения. Тя се познава по това: като се докосне до глу-

павия, прави го умен и мъдър; като се докосне до мъртвия, той възкръсва и оживява; като се докосне до прокажения, той оздравява; като се докосне до обезсърчения, обезсърчението изчезва.

Всички знания на човечеството, събирани от 8000 години насам, не могат да се сравнят с най-малката проява на Божествената Любов. Следователно има още много да учите.

В тази Любов няма отчаяния, няма болести, няма тъмнина. В нея всякакви разправи изчезват. Тя урежда всички спорове и недоразумения. Ако това не става, не казвай, че живееш в Любовта.

В закона на Любовта няма изключения. Започнеш ли една работа с Любов, тя непременно ще има успех. Светът може да се обърне с главата надолу, но тази работа ще се изпълни благополучно.

На болния казвам: „Приеми Любовта, за болестите не мисли! Тя е сила, която може да те излекува“. Любовта лекува всички болести. Тя повишава трептенията на човешкия организъм и го прави способен да издържи на външните влияния и на влиянията на микробите.

Когато човек се демагнетизира, губи жизнената си сила и лесно се разболява. При всяко демагнетизиране става пропукване в етерния двойник, откъдето изтича голяма част от жизнената сила. Когато това пропукване се запуши, човек оздравява. От Любовта излиза сила, която служи като мазилка - с нея се запушва и най-малкото пропукване на нервната система.

Доиде един приятел и ме попита: „Какво да правя с болната си сестра? Как да я лекувам?“. Казах му: „Ако сестра ти приложи Божествената Любов, ще се излекува“.

Като работите с Любовта при болести, в първо време ще забележите известно подобрене, което ще се смени

с влошаване, после ще дойде по-голямо подобрение и след това – по-малко влошаване. Така ще се сменят състоянията, докато се дойде до здравословното състояние.

Ако някой е неврастеник, това показва, че има малко Любов. Ако го боли стомахът, главата, гърдите, малко Любов има. Който има слабо здраве – да обича!

Правете опити в това отношение, за да се уверите в истинността на закона. Ако страгате от ревматизъм, треска или друга болест, проявете Божествената Любов и в скоро време здравето ви ще се подобри. Колкото по-скоро оздравеете, толкова по-правилно сте проявили Любовта.

Ако болен се докосне до човек, посетен от Божествената сила, ще оздравее.

Смъртта показва, че хората не са разрешили въпроса за живота, не са го намерили още. Някой казва, че не му се живее. Че ти още не си живял! Досега си се мъчил, занаят ще живееш.

МУЗИКАТА В ПРИРОДАТА

Има музикални дни в Природата. В такива дни, вслушвайте се – даже в шума на далечния живот има музика. Да се пее и свири в тези дни е тъй естествено, както и да се диша.

Песните на Учителя ние пеехме всякога, когато се събирахме около него. Това беше естествен израз на единния общ живот. Но в такива дни попадахме в особени гами на Природата. Песните звучаха като нови, хармониите идваха естествено, мелодията добиваше особен смисъл, пълнота и релефност. В такъв един ден бяхме събрани около нашия обичен Учител. Повдигна се въпросът за музиката в Природата. Учителя каза:

Има същества разумни, които пеят в хор в гората и се свижат. Хармония има в тяхната музика. Това пеене не се схваща с физическите уши. То е етерно пеене. Това пеене е реално. Вятърът, бурята са музикални, само че човешкото ухо не е така музикално, за да схване тази музика.

Кой е най-хубавият концерт? Изгревът на Слънцето. В бурята, в гръмотевицата, в пагането на гъжговните капки слушам музика. Това е велик концерт.

Ще направим опит със слънчевата светлина - тя да ви проговори. Музика се крие в нея. Няма по-красиво съчетание на тоновете от това, което произлиза от трептенията на слънчевите лъчи. Всяко полюляване на листата на гърветата е тон, който неразвитото още ухо схваща като шум.

Вие посещавате концерти, слушате музика на Шуман, Моцарт, Бах, Бетховен. Ако ухото на сегашния човек беше развито, той би предпочел да слуша музиката на люлеещите се листа, отколкото на най-великите музиканти. Свържете се с музикалния свят.

Слушали ли сте музиката на цветята, когато цъфтят, или хора на зреещите плодни гърбчета? Слушали ли сте хора на течащите води? Слушали ли сте песента на летния зефир, който милва гърветата? Ще кажете, че всичко това е илюзия. Не, ухо е нужно, за да чуете тази песен и да се слеее с нея. Всичко в Природата е живо. Във всичко, създадено от Бога, има велик смисъл. Във всичко има музика и песен.

Всяко живо същество произвежда звук. Представете си, че цялата Природа е голям оркестър. Кукувицата бие тъпана - един, два, три удара - и спира. Всяко животно в оркестъра издава свой звук. Какъв величествен оркестър е цялата Природа!

Според функциите, които извършват органите на човешкото тяло, и те се определят като музикални тонове.

Например сърцето представлява тонът *до*, дихателната система – тонът *ре*, черният гроб – тонът *ми*, бъбреците – *фа*, галакът – *сол*, жлъчката – *ла*, храносмилателната система – *си*.

Когато дихателната система на човека действа музикално във всички гами, ние казваме, че тя е нормално развита. При най-малкото нарушение на гамата нейният тон се изменя, минава в друг тон, и това създава дисхармония в някои от нейните органи. Тази дисхармония наричаме заболяване. Ето защо, за да не заболее някой, той трябва да пази чистотата и броя на трептенията на своя тон.

Ако разбирате ключа и тоновете на вашия организъм, вие ще можете да си въздействате, ще можете да трансформирате състоянията си, да гържите функциите на вашия организъм в пълна изправност. Енергиите от сърцето минават към черния гроб. Това показва, че от сърцето към черния гроб има отворен път, обаче от черния гроб към сърцето няма. Като знаете това, не трябва да допускате в сърцето си никакви отрицателни чувства, които биха се отразили вредно върху черния гроб.

Който знае и разбира музиката на своя организъм, той ще може с нея да лекува някой заболял орган. Ако има някаква повреда в дихателната система, ще пее или свири музика, в която често се повтаря тонът *ре*. Жлъчката се лекува с тона *ла*.

Всеки ут от човешкото тяло може да го сравним с един инструмент, а цялото тяло – с един огромен оркестър, не от 50-60 души, а от хиляди инструменти и хиляди души, които пеят и свирят, а човекът дирижира. Големи дириженти сте вие. Човек има милиарди души погоници – това са клетките на тялото. Всички органи на човешкото тяло издават тонове, радиовълни, които са музикални.

Ангелите са много музикални. Сега има музикални произведения, написани на ноти, а от миналото няма запазена написана музика. Сега тя се търси в архивите на ангелската музика.

Можеш ли да възприемеш музиката, която има 300, 500 хиляди трептения? Това е ангелската музика. При нея желязото и златото се топят. Тая музика е в състояние да излекува и най-неизлечимите болести.

Има музика, чиито трептения разрушават. Какво направиха евреите със своите тръби? Като ги надуха, те обикаляха с тях седем дни йерихонските стени и те пагнаха. Ако и вие си послужите с такава музика, за седем дни вие ще можете да съборите стените на вашите мъчности и препятствия.

Казваш: „Наранено ми е сърцето“.пей и свири! Няма по-добро средство от това. Сутрин рано в Природата пеят напредналите същества.

Една сестра разправи следната своя опитност: „В 1928 г., като се спрях при петото езеро – Махабур – Бъбрека, чух хор от висши същества“. И друга една сестра каза, че е чула хора от тези същества при петото езеро.

Учителя каза:

Не че там, при петото езеро, са били събрани тези същества, но по радиото се е предавало тяхното пеене и вие сте го чули там. Привилегията е там, че това място, при петото езеро, е свято и там може да се възприема като по радио хорът на тези същества.

Всички велики музиканти са слушали музиката на висшите светове и каквото са слушали, са го записвали. Когато се чува такъв хор, отначало като че хорът се приближава, приближава, и после постепенно се отдалечава, отдалечава.

Първата сестра каза, че е била с един брат, но той не чул нищо. Друга една разправи подобна своя опитност при вътрешния Близнак: „Бях с една сестра на брега на вътрешния Близнак. Времето беше съвсем тихо, към залез слънце. Беше съвсем спокойно, нямаше вятър. Аз бях застанала в размишление. По едно време долових, като че ли много отдалече, звуци, по-скоро звуци от вода, от водопади, които издават музика. Вслушах се тогава внимателно и разбрах, че това не е чуване с моите физически уши. Разбрах, че това е по-тънко чуване. Тези звуци се усилваха, като се разрастваха в хор с възходящи мелодии, чуваха се тенори, баси, сопрани. Звуците бяха тържествени – ту заглъхваха, ту се усилваха. И при усилването се долавяше като че ли това е словословие – хвалебна песен на Бога, като „Алилуя“ – песен, пята от хиляди гласове, които се преливаха в едно и образуваха един мощен полифоничен глас. Това нещо продължи половин или един час. Ако бях стояла, може би щях да слушам дълго, но се мръкваше и се прибрах. Казах на другата сестра да слуша, но тя не схвана тази музика. Друг път, вечерно време, в ясна лунна нощ, отидох нарочно на същото място, пак да изпитам същото – и пак чух музика“.

Учителя каза:

Ангелите сега трябва да отворят музикалните центрове на хората, за да чуят песните, които се пеят, да чуват музиката, която е горе. В бъдеще човек ще слуша музиката на ангелите.

Има още по-велика музика – Божествената музика. Щом чуеш тази музика, всичко забравяш, и като се върнеш въкъщи, ще кажеш: „С мене всичко е свършено. Отсега наатък ще служа на Господа“. Човешкото пеене е за ангелите като музиката на грамофонните плочи. Земната музика е взета отгоре. Музиката е дошла в помощ на човечеството. Тя иде от невидимия свят да помага на човечеството.

Някои писатели и музиканти казват, че са измислили нещо. Въщност никой нищо не е измислил. Един музикант ми каза: „Кажете ми новото в музиката“. Казах му: „Не мога да го кажа, понеже ще възникне спор помежду ви кой го е измислил“.

Хоровата и инструменталната музика са свалени от висшите светове. Музиката излиза от светилището на храма. По-рано тя е била там, а сега си позволи да излезе.

КРАСОТАТА

Нивите бяха изкласили, житата цъфтяха. Във въздуха се носеше освежителен дъх, като след буря. По небето плуваха големи бели облаци. Слънцето огряваше хубавия Божи свят. Бяхме се разположили с Учителя по пъстрите полянки между нивите. Някой повдигна въпроса за красотата. Учителя каза:

Красотата се създава по вътрешни закони. Хората я търсят по изкуствен път. Три неща ваят правилните черти на лицето: любов към Любовта, т.е. свързването с Природата, за да се оформи човешката уста; любов към Мъдростта – за да се оформи човешкият нос; любов към Истината – тя оформя челото, погледа и очите.

При стария живот образите са грозни. Отдето започва новият живот, образите са красиви и дохождат в пълната си красота при Божествения живот.

Грозотата се дължи на лошите мисли, чувства и желания, от които човек трябва да се освободи. Те са му предлагани от неговите геди и прагеди. Те представляват материал, който човек може да преработи.

Красотата е духовно качество. Когато човек се моли постоянно, когато чете духовни книги и се занимава с кра-

сиви работи, лицето му придобива особени линии и особена красота.

Красотата е израз на Истината. Само свободният може да се домогне до истинското знание – знанието на Природата. Само свободният може да бъде красив. Красотата е израз на разумността. Като смисъл на живота тя са заключава в Любовета. Красотата е в симетрията, но тя е и в онази пластичност, подвижност и живот на лицето.

Бог е извор на красотата. Търсете онази красота, която носи образа на Бога в себе си. В образа на природата има нещо красиво. Има една невидима ръка, която прави това съчетание, което виждаме. Образът на Бога се изразява в природата. Някога природата ни се вижда по-хубава, небето и Слънцето ни се виждат по-хубави, по-светли, по-красиви. Друг път природата ни изглежда мрачна и сериозна. Стават ли тези промени в природата? Не. Когато ние не живеем добре, хвърляме сянка – и тогава виждаме образа на Бога мрачен.

Съвършената красота е идеал на човека. Човек ще бъде красив в бъдеще.

БЕЗКОРИСТИЕ

Тази вечер от ливадите се върнаха косачите. Те бяха обгорени от слънцето, оживени и радостни. Повечето от тях бяха братя и сестри, отишли да помагат на стопаните. Те работеха няколко дни, докато се прибере сеното. След вечерята стана дума за новите форми на труда. Учителя каза:

Човек трябва да внася най-чисти мисли в производството на храната, на облеклото и другите произведения. Искате ли да направите къща, повикайте хора, не само

майстори по строеж, но и добри по характер. През време на работа да не кажат нито една лоша дума и да нямат лоши мисли. Защото иначе ще влезе отрова в къщата. Тогава от лошите влияния няма да се освободите.

В бъдеще тези, които приготвят хляба, трябва да имат светли идеи, които да вложат в него. Ако земеделецът приложи това в своята работа, и нивата ще даде повече и по-добър плод. Ако житото е отгледано с радост и любов, хлябът, направен от него, ще бъде хранителен и ще внесе в човека идеи.

В бъдеще, ако искаме да въведем нормално възпитание в света, когато се гради училище, трябва да се повикат най-добрите хора, най-добрите майстори за направата на сградата, на чиновете, масите и всички групи пособия. Като казвам най-добрите майстори, не разбирам само майстори в занаята, но разбирам и добри хора.

Хората казват: „Столовете, масите може да ги направя кой да е“. Досега те са правени от когото и да е – и виждаме какво възпитание имаме. Всяка работа, вършена без любов, е горчивина. Недоволството създава горчивината.

Днес в основата на производството лежи човешката алчност. Какво ще кажете за обувките, които носите на краката си? Те са направени от кожата на животни, чийто живот е отнет насилствено. Каква мисъл е внесъл онзи, който е одирал кожата на животните, както и онзи, който е щавил кожата? Едните са внесли своето недоволство, че трудът им не се заплаща добре, другите са вложили желанието за забогатяване. Какво ще ти допринесат след това лъскавите лачени обувки? Онова, което е вложено в тях – лошите мисли и чувства на онези, които са ги изработили. Няма да се мине много време, и тези обуца ще ви причинят някакво нещастие. Лъскави са обуцата, но те носят нещастие на човека.

Освободете се от обувки или грехи, изработени от неговолството на човека. Ще кажете, че това е суеверие. Не живеете в невежество, което носи нещастие на хората!

Във всичко, което изработва, човек трябва да влага своите добри мисли и чувства, своите безкористни желания. Страданията на хората се дължат на неговолството, вложено в обувките, в грехите, които носят.

Какво ще гонесе онзи нож, в който е вложена мисълта за убийство? Който хване този нож, ще изпита желание да убива. Няма да се мине много време, и с този нож ще се извърши някакво престъпление. Който работи ножове, трябва да влага в тях своите най-добри мисли. Като вземеш такъв нож в ръката си, да не изпиташ нито едно лошо чувство или желание.

Нож, който върши престъпления, ще минава през огън: на рало ще го превърнат, на мотица, на чук – ще мине през страдания. Само така ще се изчисти и освободи от престъпната мисъл, вложена в него.

Аз не говоря, за да ви убеждавам, но изнасям факти и закони, които са неумолими. Това са закони на разумната Природа. И колкото и да ги отричате, те оказват своето въздействие.

МЪЧЕНИЕ, ТРУД И РАБОТА

По отношение на побудителните причини различаваме три вида дейност: първо, мъчение – то значи да работиш по насилие. Това значи да слизаш наголу. Второ, труд – значи да работиш за заплата, да излезеш от гъстата материя и да отидеш нагоре. Трето, работа – това е дейност по свобода, от любов. Работата – това е истинската култура. Трудът – това е приготвяне за културата. При

труда човек работи за възнаграждение, за своя лична полза, за пари.

На Земята най-висшата дейност е от любов. Има дейност, която е по-горе от обикновената - това е дейността, побудена от Любовта. Това е, когато човек жертва себе си за другите. Защото човек може да жертва самия себе си. Така е сторил Христос. Но това са висши работи, които всеки не може да разбере в тяхната пълнота. Новото, което идва в света, е работата с любов.

Преди малко казах, че по отношение на подтика към труда имаме три вида дейност: мъчение, труд и работа. За нагледност същата идея ще изложа по следния начин. Има три подтика за дейност: законът, парите и Любовта.

Първият подтик е законът. Когато работиш по закон, там няма свобода. Когато работиш за пари, ти си по-свободен. Когато работиш от любов, там е пълната свобода. Досега сме служили на закона, служили сме на парите. Сега как да не можем за служим на Любовта!?

Мобилизират те, казват ти: „Ще се биеш за отечеството“ или „Ще работиш тази работа“. Няма заплата, няма нищо. Това е по закон.

Вторият морал е: ще работиш за пари. Някой ти казва: „Ела да работиш“. Ти казваш: „Без пари не работя“. Предлага ти 100 лева. Ти казваш: „Не работя“. Дава ти 200 лева. Ти казваш: „Не работя“. Дава ти 250 лева, ти отиваш на работа.

След порядъка на закона и парите идваме към третия порядък: ще работиш от любов. Когато отиваш да работиш от любов - и там се плаща, но по друг начин. И тъй, в света влиза сега един нов порядък - Любовта. Тя е най-силният фактор. От труда човек трябва да премине към работата. Това е висшата дейност, пътят към свободата.

Един пример за работа: отива музикант в една болница. Свири на болните, не иска възнаграждение - от милост

отива. Художникът излага картини за повдигане на духа на болните, без да иска възнаграждение.

Днес имаме труд, но нямаме още работа. Работата ще бъде великата задача за бъдещото поколение. Който е в мъчението, да премине към труда. Който е в труда, да премине към работата. И най-малката служба, и най-малката работа, вършена от любов, добива висша ценност.

Любовта трябва да бъде подтик на всяко нещо. Има един мистичен разказ. В древността един цар, който се разхождал в градината си, набрал кошница с череши. Настигнало го едно дете и му казало: „Можеш ли да ми продадеш?“. Царят казал: „Не ги продавам“. – „Можеш ли да ми дадеш?“. – „Мога да ти дам“. Но и детето било умно. Царят като му дал череши, детето казало: „Мога ли да ти понося кошницата?“. Тръгнали заедно. Детето му носило кошницата, царят му казал: „Мога ли да ти платя?“. Детето отговорило: „Не“.

Човек, като работи за някого, харчи Божествена енергия, която не може да се плати, затова не трябва да му се плаща. Ако му се дава нещо, то ще бъде възнаграждение от любов, а не плащане.

Всяко нещо, в което няма любов, е престъпление. Всяко нещо, което вземаш без любов, е кражба. Всяко нещо, което се приема без любов, е кражба. Всички неща, които се вършат с любов, имат смисъл.

В работата не трябва да има никакъв материален обект. Тогава ще бъдем свободни, независими. Новият морал е абсолютно безкористие. Работата, в която парите играят роля, не е Божествена; работа, дето парите не играят роля, е Божествена.

Когато отидеш при някого, ще му кажеш: „Ще ти работя без пари“. Свършиш работата – отиваш си.

Всеки народ се нуждае от нова мисъл, от нова култура, която да го преобрази, да премахне затворите и бесилките. Всеки ще работи, без да му се плаща. Това ще стане в бъдеще.

Докога човек ще се мъчи? Докато започне да работи от любов. Аз ще отида пръв да работя на нивата по пет часа на ден, без никакво възнаграждение. Ако правим така, ще бъдем един повдигнат народ. Ако всички мъже и жени постъпват така, на какво ще прилича България!

Истинската работа е тази, в която Любовта взема участие.

Чудни са понякога хората. Като станат религиозни и гуховни, напущат работа, напущат службата. Не, сега именно ще работиш, и то без пари.

Истинският морал сега в това – всяко нещо, което човек върши, ще бъде продиктувано от Любовта. Дето няма Любов, там има престъпления, лъжа, зло.

Защо светът не е още свят на хармонията? Сега влизаме в хармонията. Бъдещото човечество, което иде, е кандигат за новото Небе, новата Земя, за новия ред на нещата. На Небето първият член на конституцията гласи: „Ще работиш без пари“.

На онази река, която полива твоята градина, колко ѝ плащаш за поливането? Ако малката река може да направи услуга без пари, защо човек не може да направи същото?

Този въпрос трябва да се разбере по-широко. Не очаквай пари за своята работа, не очаквай благодарност и признателност; то е все едно, че очакваш заплата. А ти ще работиш, без да очакваш нещо. Като ти благодарят за това, което правиш, ти получаваш заплата си. А като не ти благодарят, ти ще получиш благословението си в бъдеще.

Каквато и работа да върши човек, физическа или гуховна, трябва да работи с разположение и любов. Не е позволено на ученика да стои без работа.

В новия строй няма да продават плодовете. Вие ще давате плодове от любов и ще ви дават плодове от любов. Всяка работа, в която Любовта е подтик, е приятна.

Човешкото носи страдание, а Божественото – радост. Защо в света има страдания? Защото човешкото преобладава над Божественото. Противоречията произтичат от човешкия порядък, а благата – от Божествения. Хората още не са изучили Божествените закони. Те учат сега закони, които не са Божествени.

Дойде ли Любовта, ще пеете добре и ще свирите добре. Замине ли си тя, няма вдъхновение. Дето Любовта не работи, нещата са в застой.

Мини някой път без любов някъде и виж как ще постъпват хората с тебе. Мини втори път с любов и ще видиш как ще постъпват. Хубавият свят е светът на Любовта. Законът на Любовта е закон на свободата. Само когато човек работи по любов, е свободен. Свободата се губи, когато човек служи на Бога с любов. Вие често служите на други същества, които не са направили нищо за вас. Защо тогава да не служите на Бога, който е направил всичко за вас, който всичко ви е дал?

Всички трябва да станем доброволно слуги. Тогава от мъчението и труда ще влезем в работата. Мъчението и трудът са карма, а Любовта е дихарма.

Една сестра попита: „Ние в кой от двата закона сме?“

Вие сте в дихармата. Когато хората дойдат да живеят в новото разбиране, предварително ще им плащат. Когато ябълката ти дава своя плод, тя ти казва: „Изяж ме и посеи моите семена“.

В новия живот разменната монета ще бъде Любовта, а не парите. Когато обичаш някого, ти вече си му платил предварително и той ще извърши нещо за тебе. Сега раз-

менната монета са парите и колкото повече ти платят, толкова по-добре и по-бързо извършваш работата и обратно. Всяка работа, колкото и малка да е, извършена в името на Божията Любов, Мъдрост и Истина, добива голяма ценност.

Днес каквото и да работят хората, все очакват да получат нещо. Не е лошо човек да получи нещо за труда си, това е в реда на нещата. Обаче като казвам, че човек трябва да работи гаром, имам предвид следната идея: всяка работа трябва да става съобразно закона на Любовта, без оглед на това ще се плати ли, или не. Всяка работа, която се върши с любов, не може да се заплати.

Един човек наел работници. Единият работник поискал 500 лева нагница, вторият – 400 лева, третият – 300 лева, предпоследният поискал 10 лева нагница, а последният казал: „Не искам пари, каквото искаш, можеш да гадеш“. Вечерта на всекиго господарят дал това, което поискал, а на последния дал два пъти повече, отколкото на онзи, който поискал 500 лева.

Тази пролет вие работихте при няколко извора в този гвор. В света биха се учудили, че вие работите без пари, и то така усърдно и с радост. Обаче светът не знае, че тези, които работят от любов, получават най-голямата заплата, най-голямото възнаграждение. Но получават го тайно – не се знае какво ще получат.

Когато послужиш на един бръмбар – на Бога услужваш. Бръмбарът се моли на Господа, а ти, като му помагаш, на Господа помагаш. Едно растение се моли на Господа, че няма влага. Като го полееш, ти си му направил едно добро. Това добро на Господа си го направил. И растението ще ти благодари. Те чувстват нещата.

Няма по-хубаво нещо от работата за Господа. Такава дейност не е мъчение, не е труг. Сегашният социален

строй е мъчение. Само когато обичаш, ти служиш. Другото е насилие.

Бог не създаде господари и слуги, но човеци, които да живеят братски. Господари и слуги – това са човешки измислици. Всички хора са братя и сестри с чисти свободни отношения.

Казват: „Силните ще оправят света“. Но как? Силните трябва да служат на слабите. В дома на детето му служат, защото е слабо. Така ще бъде и в новото общество – силният ще служи на слабия.

На какво трябва да станем слуги? На Любовта, на Мъдростта, на Истината.

Политическият живот, гето е действало изключително насилие, ще бъде заменен със сътрудничество и служене. Някой пита без пари може ли? Парите ние ги направихме господари, а казваме, че без пари не може.

В Божествения свят не се плаща за никаква служба. Там всички работят гаром. Ще гоиде ген, когато парите ще изчезнат от употреба. Питаме как ще живеят хората? Както на Небето. Ако отидете на Небето и предложите на някого пари, той ще каже: „Тук парите не вървят“. Той се чувства щастлив, че може да ти даде нещо без пари. Значи духовният живот е точно обратен на земния. Новата култура е слизане на духовния живот на Земята. Днешният порядък е последствие на греха. Горе, в духовния свят, има един живот на идеален порядък.

Социалните реформи, които ние предприемаме, други същества са ги имали и ние ги вземаме от тях. А мислим, че този социален порядък, който нареждаме, е от нас. Каквото има в духовния свят, точно това трябва да се приложи и на Земята. Мойсей видя модела на Скинията горе и я направи точно такава, каквато му я показаха.

Сега в света парите са подбудителната причина, понеже Любовта я няма. А в бъдеще не ще бъде така.

След един концерт Паганини срещнал малко момиченце, което му казало: „Много исках да те слушам, но нямах пари за билет, съжалявам много“. Паганини отишъл в дома на гетето и дал концерт само за него. Той свирил за него от любов. Друг пример: в един град Паганини видял беден старец, просяк – свирел с цигулката на улицата, а паничката му била празна. Той взел цигулката му и засвирил. Събрали се много хора и паничката на стареца се напълнила с пари. Това е свирене от любов.

Доиде някой и ти каже: „Искаш ли да работиш?“. Ти ще кажеш: „Ние за пари не работим, ще работим гаром“.

Аз не се нуждая от пари, но когато искам, мога да разполагам с тях. Някой ще каже: „Покажи ми къде има пари?“. Казвам: „Не. Когато възлюбите Бога, ще имате ключовете на всички каси“. Някой казва: „Без пари не може“. То е така, както когато кажем, че болният без кола не може. Да, но здравият без кола може. Болният без пари не може, но здравият без пари може.

Сега законът и парите са водители на любовта, а трябва да ѝ станат слуги.

Майката, като отглежда гетето си, докато то порасне, колко безсънни нощи, грижи и всичко е пожертвала за него! Кой ѝ плаща? За пари ли го прави? Ето, виждате, че тя става слуга на Любовта, жертва се в името на Любовта. Значи имаме пример за слугуване и без пари. Майките слугуват без пари – имаме образец.

Божественият порядък не е за всички хора. Има хора, които трябва да живеят с пари, а други, които ще живеят без пари. Някой пътува с биволска кола. Онзи, който лети с аероплан, по-скъпо ще плати, но по-бързо ще стигне.

От мое гледище светът ще се оправи, когато хората разберат, че трябва да работят безкористно, без пари, от любов. В бъдеще ще има такъв строй. Това ще бъде най-све-

ценото нещо на света. Славяните трябва да дадат пример с какво трябва да се заместят парите и интересът.

СОЦИАЛНИЯТ ПРОБЛЕМ

Хората трябва да изучават законите на тялото си и оттам да извадят всичкия порядък и законите за обществото. Тогава ще има ред и порядък в света. Трябва да се имат предвид следните три неща: първо, за да изучим законите на материалния свят, трябва да изучим законите за стомашната система. Второ, за да изучим законите на духовния свят, трябва да изучим законите на дихателната система. Трето, за да изучим законите на Божествения свят, трябва да изучим законите на мозъка.

Стомахът има милиони клетки, които работят целенасочено точно и в хармония. И най-малкото хранително вещество отива навсякъде в тялото, за да го храни. Ако на всички тези милиони клетки се плаща по една стотинка, колко пари трябва да се плащат? А ако им се плаща по 1 лев или по 10 лева, или по 100 лева? Има ли толкова пари човек? В състояние ли сме да платим труда на тези клетки? Не сме в състояние. Те работят, без да им се плаща.

Същото нещо ще бъде и във физическия свят, когато дойде Божествената държава. Всички ще работят в унисон, както тези милиони клетки, и целият свят ще върви в един хармоничен порядък.

От стомашната система всичко се изпраща в дихателната. От последната всичко се изпраща в мозъка и в цялото тяло. В бъдеще всички закони ще се изведат от тези три системи.

Всяка работа, която вършите, трябва да има отношение към физическия, духовния и Божествения свят. Тя

не трябва да е само чисто физическа работа, а трябва да бъде едновременно и духовна, и Божествена.

УЧИТЕЛЯ ЗА БЪЛГАРИЯ

Учителя беше пътувал много из България. Ред години беше изучавал българина. Беше правил единадесет години своите френологически измервания и изследвания. Беше проучил българина всеотранно. Той познаваше неговото минало и настояще, неговия бит и характер.

Знаеше добрите му и лошите му страни, знаеше дълбоките причини откъде, при какви условия и как е придобил известни черти.

Веднъж той каза:

В българина има три хубави черти. Най-първо са живели тук българите траки, които са се наричали „благати хора“ или „благари“. Те са били добри. От тях българите са взели склонността към мистичното, духовното. После са дошли славяните, заели са Балканския полуостров. От тях българите са взели духа на жертвата – самоотричането. Най-после са дошли Аспаруховите българи. От тях са приели храбростта.

Учителя познаваше душата на този народ – Божественото, което е вложено в него. Познаваше и онова, чуждото, което отпосле се бе вмъкнало. Като работеше върху характера на българите, Учителя търсеше методи да го повдигне. Той вземаше много примери из живота на българите – образи, типове. Знаеше много анекдоти, характерни за тях, и често ги привеждаше в своите беседи и разговори. Веднъж, когато бяхме на планината, стана въпрос за българския народ. Учителя каза:

Човек, докато не обикне един народ, не може да го познае.

Българското правителство трябва да даде премия на този, който напише най-добрата история за произхода на българския народ.

Вие сте пратени в България. Тук е една необработена, сурова почва с трескот. Трябва да копае човек половин метър, за да я обработи и пречисти. Да бъде човек твърд и устойчив – само при българите може да научи това. Трябва да живееш при тях, за да научиш твърдостта на волята.

Кое е същественото за българина? Той е най-твърдият елемент, който съществува. Българинът се отличава с голяма твърдост и упоритост. Всеки човек, който слиза на Земята, трябва да мине през българите, за да добие твърдост, да му ударят печата на твърдостта. Най-доброто семе, което расте, е българинът. Богомилите са дошли тук, за да придобият това качество – твърдостта, за да проповядват после добре Божественото учение.

Добре е българинът да бъде твърд, но да бъде разумно твърд, т.е. твърд не за обикновените идеи. За тях може да бъде отстъпчив. Но за Божественото трябва да бъде готов всичко да жертва, да не го е страх от смъртта. Човек, който се страхува от смъртта, нищо не може да постигне. Освен това българинът е много естествен и справедлив. Изобщо славянинът е съвестен.

Българинът има много добри качества, наследени от миналото. Например като се връща от лозето, той носи една кошница грозде. От нея дава на децата и на всички, които срещне. Тази кошница е специално за минавачи; той не бута голямата кошница, която е за вкъщи. Като обира лозето или плодната градина, българинът не обира всичко – оставя малко плодове или грозде за минавачите, за да си откъснат и те. Това, което остава, се казва баберки.

Българинът има една черта – не обича да му заповяват. Остави го свободен – и той ще направи много повече за теб. Българинът е гостоприемнен. Когато отида в българска къща, питат ме какво желая да ми сготвят. Аз казвам: „Малко боб и малко лук“. Казват: „Не искаш ли кокошка?“. Не. Когато те гощават, много добре гощават и постоянно те канят: „Защо не ядеш от това, от онова?“. На трапезата слагат най-хубавото, което имат, най-хубавата гиня, най-хубавото грозде – когато те обичат.

Когато ходиш и говориш на народа, българинът иска да знае дали с пари работиш, или без пари. Питат ме: „С пари ли мериш главата?“. Казвам: „Без пари“. Българинът много вярва в меренето на главата. Казва: „Мери човекът, мери главата, ръката...“ Много любопитен е българинът. Казвам на един българин: „Щастието ти зависи от този твой кон, не го бий“. Той ми вярва и почва да гледа добре коня или вола си, става много мек с него.

У българина има едно чувство – всякога преувеличава нещата. Никога не може да каже нещо, както си е, а ще го преувеличи. Това чувство е развито у него. Ако са събрани някъде няколко души, той ще каже: „Там има толкова свят, не могат да се преброят“.

Добрата страна на българина е, че той е признателен. Когато бяхме на екскурзия в Родопите, в Циговия чарк, Баташко, синът ни настаня в чарка, но баща му – упорит българин, не ни поздравяваше даже. Плащаме му – не ни поздравява. Казах: „Няма нищо“. Един ден, като реже той на чарка, отскача една треска, влиза в окото му и то се погува. Синът иде и казва: „Окото на баща ми се погу. Трябва да го пратим в София“. Казах: „Няма нужда, ще му помогна“. Бащата иде. Казах му: „Ако отидеш в София, ще ти извадят окото. Аз ще ти помогна, без да ходиш в София. Ще видиш колко скоро лекувам“. Обърнах му окото, извадих си кър-

пата, извадих парчето и намазах мястото с масло. Пипах внимателно и му казах: „Утре ще бъде окомоти ти добре“. На другия ден този човек стана мек като памук. Тури ни на разположение коне, хляб, всичко. И казва: „Много лоши сме били“. Разбира човекът. Обърнах окомоти и извадих треската – и изведнъж видях хубавата страна. Направихме една чешма там.

Българинът се отличава с голяма разрушителна сила. Много обича да разрушава. Като върви през гората, тук клъцва с брадва някое дърво или клонче, там клъцва. Ако българите съумеят да превърнат разрушителната сила в творческа, ще станат велик народ. Българинът трябва да разбира онези динамични сили, които минават през него, като българин. Българите са хора на волята. У тях челото, носът и брадата са еднакво развити. Ето защо те не могат да бъдат хора само на чувството. Българинът иска Любовта да се изрази на дело. Той е добър, умен. Ако управниците слушаха народа, много малко грешки щяха да направят.

Българинът лесно се приспособява навсякъде. В България са упорити, но като излязат вън, са гъвкави. Това е славянска черта.

Сега българите имат най-благоприятни условия. Невидимият свят им помага. По натура те са песимисти. У тях надеждата е слабо развита.

В религиозно отношение у българина има много заблуждения. Те не са се освободили още от идолопоклонничеството. Българите имат в живота си много неща, които не са Божествени, а човешки. Те вярват в амулети, не отиват на работа във вторник и петък. Като мине котка, мислят, че няма да им върви.

Българският народ е музикален. В България има музикални хора.

Какво означава думата *българин*? Тя е от древен произход. Коренът ѝ се крие в дълбоката гревност. Под *българин* разбирам човек, който търси учителя си, намира го и учи. От гледището на Божествената философия това е значението на думата *българин*. Значи българин е всеки човек, който търси и намира своя велик Учител, за да приложи неговото учение и да покаже на своя народ и на своя ближен как трябва да се живее.

Ти питаш: „Българин ли съм?“. Казвам: „Ако ме разбираш, българин си, ако не ме разбираш, не си българин“.

Има два вида българи: по плът и по дух. По плът са повече, а по дух – по-малко. Българите по плът нямат право на държава, но благодарение на българите по дух българите имат право на държава. Истински българин е този, който има добротата, справедливост, красотата и разумността. Доброта в сърцето, справедливост – в ума, красотата – в душата, и разумността. Българите трябва да се уповават единствено само на Бога.

Кои са причините за робството на българите под турците? Причината е в отношението на българите към Бога – има нарушение на отношението им към Бога. Както при евреите: като нарушиха своите отношения към Бога, дойдоха страданията. Всички страдания на народите идат от нечисти мисли, желания и постъпки. Българите бяха 500 години под турско робство – наказание за гонението против богомилите.

Един брат помоли: „Кажете нещо за мисията на българите в бъдеще“.

Като дойде времето, ще видят. България никога няма да бъде голяма държава, това е писано. Българите по друго трябва да се отличават, а не по успехите в своите войни. Управляващите в България извършиха много престъпле-

ния – и в други земи, и в самата България. Няма никаква мъдрост тези хора. В България не трябва да има никакво насилие, никакви убийства, никакви изтезания. Казват: „Не може без това“. Значи да убиват могат, а да не убиват не могат! Българите трябва да разберат, че може и без насилие. Тъй както живее сега българският народ, има ли бъдеще? Убийствата могат ли да донесат щастие на България? Всички трябва да знаят, че има един вечен закон, който съди еднакво всички хора.

Нашите дипломати не са умни. За съвършен дипломат признавам този, който има смелост, ум, обхода и безкористие. В България трябва да се съединят четирима души дипломати: Стамболов, Стоилов, Стоянович и Каравелов, за да образуват един дипломат.

Един брат запитва: „Днес няма ли от тази категория хора, такива дипломати в България?“

Има, но не могат да ги намерят. Да ги потърсят в хамбарите, както сеячът търси житото в хамбарите, за да го посее. И като ги потърсят, ще ги намерят.

С какво може да се похвали един българин? В него трябва да има благородство. Какво е направил той за света? Българите направиха за света нещо чрез богомилите. Това, което изнесоха българите, е принципът на Свободата.

Един брат попита: „Учителю, защо България е била избрана по-рано като център на богомилското движение и сега пак движението на Великото Бяло Братство почва от България?“

Защото България има много планини. От Рилския масив слиза една мощна, възвишена Божествена струя. Тези, които са близо до този масив, естествено е, че имат условия да се повдигнат, понеже са под благоприятни влияния.

Българите са съществували в предисторическо време. Нали едно дете може да смени три-четири пъти името си, но името не изменя човека.

Разумните сили в Природата - на Бялото Братство, са приготвяли българите отпреди 5400 години за днешните времена. Сега те помагат на България.

Понеже България е в златния си век, никой не може да ѝ напакости и навреди. Никой не може да отнеме добрите, благоприятните условия, при които тя се намира. Това спасява българите при сегашните събития. Ако тези събития се бяха случили в друга епоха, българите щяха да се справят мъчно. Благодарете, че милостта Божия не ви е изоставила. Сега условията България са много благоприятни: 90% от условията благоприятстват България да излезе от войната невредима. И само 10% са неблагоприятни. Невидимият свят помага на българите да се справят с положението, да излязат от днешното положение. Отгоре помагат на българите.

Досега българите слугуваха на силите на тъмнината, а сега ще слугуват на силите на светлината. България сега е като обетована земя. Донесоха ми джюли по 1000 грама и круши по 700 грама тежки.

Единственото място, където небето се е променило, е в България. От 20-30 години то е станало като това на Италия.

Душата на българина е като силно наторена нива, на която растат всички семена, каквито биват хвърляни. Зависи от градинаря какви семена ще посее.

Ако българите искат да имат простор, трябва да приложат Божественото учение. Българите ме интересуват готолкова, доколкото могат да изпълнят Волята Божия, да служат на Бога. На българите ако не се помага, не могат да се избавят. Те са така загазили, че само Божестве-

ното може да ги избави. Трябва да се привлече всичко онова, което е разумно у българина.

Българите трябва да посетят изворите. Изворите няма да дойдат сами. Ще потърсиш сам извора, отдето иде водата.

Един брат запитва: „Не се ли разбира от тези думи, че българите трябва да потърсят новото, което се дава чрез Бялото Братство сега в България?“

Обръщам специално вниманието си към българите, за да ги предупредя, че ще бъдат бити на общо основание. Готви се вече за тях камшик – не човешки, но Божествен. Този камшик ще се слага на гърбовете на българите дотогава, докато узреят главите им, докато се подчинят на Волята Божия и кажат: „Ще турим ума и сърцето си в съгласие с великата Божия Воля“.

Ако България приеме Новото учение, ще получи всичко, каквото ѝ е нужно. Ако не го приеме, нищо няма да ѝ се даде. Христос проповядва на евреите преди 2000 години, но те не приеха това учение. И ето, 2000 години се изминаха и те продължават досега да се скитат по света без отечество. Мислят ли българите, че ако не приемат новото учение, по-добра съдба ги очаква? Ако българският народ не приеме това учение, нещо страшно иде за него. Няма да кажа какво, но да го знаете. Вие ще видите какво ще дойде. Ако го приемете, ще бъдете един от първите народи.

Толстой казваше в Русия да се обърнат към Господа, но не го послушаха. Той беше пратеник на Господа, но гласът му остана глас в пустиня. След това Русия пострада. Мислите ли, че ако и вие не ме послушате, България няма да пострада. Аз бих желал българите първи да дадат пример. Важно е българският народ да се просвети духовно и да заеме достойно своето място между другите народи.

Ако всички приемат Новото учение, пътищата им ще се оправят, семействата и училищата ще се повдигнат и тогава ще бъде приятно да преминаваш от единия край на България до другия. Ще бъдеш като в рая. Ще вървиш и ще се радваш, че служиш на Бога. Дето минеш, гърветата и цветята ще ти се усмихват, плодовете сами ще ти се предлагат. Момички и момчета ще те посрещат с радост и веселие. Всички ще бъдат добре облечени и украсени.

Сега и аз търся в България хора на истинската култура, в които да вложа нещо ново. Между българите аз намерих достатъчно умни хора. България е пълна с момички и момчета, които ще се свържат за велика работа. За българите ще настанат най-благоприятни условия. Обърнете се към Бога, към Неговата велика гържава.

От вас, като българи, се иска героичество. Англичаните се отличават с честността си. Германците – с трудолюбие си. Славяните – със самопожертвование си. И вие, като българи, желая да имате за девиз самопожертвование. Само тогава ще разберете смисъла на живота.

Аз нося добро на българите. Ако не бях се застъпил пред великия, пред разумния свят, те щяха съвсем да загаят. Сега невидимият свят иска да ги избави. Сегашната епоха е от голяма важност за България. Ако сега България не приеме идеите, които проповядвам, ако изтърве благоприятните условия, които са ѝ дадени, тогава ще я оставят и тя ще има същите условия за повдигане в най-добрия случай след 2000 години най-малко, или при най-лошите условия – след 15 хиляди години най-късно.

В скоро време в свещения огън на Любовта ще влязат 4444 души българи. Знаете ли на какво ще прилича България, когато те влязат? След това ще се отвори една врата и другите ще влязат, след тях и още други. Българите, които влизат през тази врата, ще добият нещо особено. Който ги види, ще каже: „Това са българите“.

На българите ще кажа: „Ако слушате Господа, нивите ви ще раждат десет пъти повече, отколкото досега. Лозята ви ще дават толкова много плод, че не ще може да се обере“.

Желая в българите да се роди новият човек. Това е възможно, защото българинът има добро сърце. В България има много ясновидци.

Евреите първоначално имаха република, но после поискаха и въведоха царство, искаха си цар. А пък българите ще вървят по обратен път – те досега са имали все царство, царе, а сега ще имат република.

ПОДМЛАДЯВАНЕ

При един разговор Учителя каза:

И като възрастен, и като стар, човек трябва да запази детинското в себе си. То представлява онази чистота, която е необходима за здравето. Каквито и знания да добиете, гледайте да не изгубите детските черти в характера си.

Вашето знание в сравнение с великото знание е още в пелени.

Формата на възрастния е като грехата на водолаза. Човек трябва да напусне водолазната греха. Ние сме станали възрастни, понеже сме турили маската на своите геди и прагеди.

Първото условие за подмладяване е да имате връзка с Бога. Казано е: „Които чакат Господа, тяхната сила ще се обнови“. Това се разбира под вечно подмладяване. Искан ли човек да се подмлади, той трябва да има такъв обект за своята Любов, който не остарява.

Човек, който мисли за Бога, се подмладява. Мнозина са започнали да остаряват от безлюбие, понеже не мислят и не чувстват правилно. Не им остава нищо друго, освен да чакат смъртта си. Не, това не е живот, това е преждевременна смърт. Вие сте остарели от безлюбие.

Аз гоїдох га ви подмладя. Любовта осмисля живота и подмладява човека. Грехът докарва преждевременна старост.

Една празна, сбръчкана гайда мога ли да я подмладя? Като вкарам въздух в гайдата - и тя се надува. Гайдата се подмладява чрез въздуха. Каквото е въздухът за гайдата, това е мисълта за човека. Човек може да се подмлади чрез мисълта си. Хубавата мисъл на човека създава около него приятна атмосфера, която му дава възможност да възприема от живата Природа хубавото и красивото.

Човек остарява по неестествен начин. Ти искаш богатство, власт, сила, слава и прочее и остаряваш. Махни тези желания, разтовари се от тях и ще се подмладиш.

СЛУЖЕНЕ

На една сутринна разходка, в разговор Учителя каза:

Радостта е много богата. Тя трябва да се обърне на милост. В радостта вземаш нещо, а в милостта даваш нещо от себе си.

Който не познава жертвата, не разбира още Любовта. За жертвата важи следният закон: който жертва, всякога жив остава, той расте. Жертвата подразбира дълбоко познаване на Любовта. Любовта включва две неща: жертва и разумност.

Онзи, който има Божествена Любов, е най-силен и най-разумен.

Един закон гласи: или ще се самоотречеш, или ще те накарат да се отречеш; или ще се саможертваш, или ще те накарат да се пожертваш.

Служението сега по-високо от учението, понеже този, който служи, има знание, а който учи, сега придобива знанието.

Като придобиеш едно благо, вложи го в небесната банка. Ако го носиш със себе си, ще те оберат. Астралният свят е пълен с крадци, които обират.

Не мислете, че когато някой човек е добър, това е станало за едно прераждане. Не, милиони години е работено върху него, за да стане той добър и да изработи в себе си милосърдие, служене, кротост и пр. Не мислете, че ако някой види милосърден човек и пожелае да стане такъв, ще стане изведнъж. За един живот се придобива много малко.

Мнозина от вас ми казват: „Не зная какво да правя, не ми върви“. Ако съм на ваше място, ще намеря две хубави стомни, ще изляза там, дето се разхождат хората, и ще ги черпя с вода. С тези хора ще се сприятелите и ще ви потръгне.

Ние трябва да почнем от малките неща в света. Онзи, който полива едно цвете, може да се обърне към Бога. Той има добро сърце, благороден човек е, той е в правата посока.

Според мен любовта към хората трябва да се изразява тъй, както изворите, които текат в Природата. Като отидете на някое планинско място, наблюдавайте как текат изворите. И Любовта на хората, подобно на изворите, трябва да се разнася във вид на дълга, непрерывна струя и дето срещне сухо, кораво място, да го смекчи.

Да обичаш другите, значи да работиш за тях. Любовта подразбира работа за другите.

МАЛКИТЕ БРАТЯ

Учителя изучаваше растенията и животните с голяма обич. За него те бяха живата книга на Природата. Понякога той изказваше странни и необикновени мисли за тях.

По-разумен свят от този хората не могат да си представят. Защото в създаването му са взели участие разумни същества.

Каква е разликата между един плод орех и едно орехово дърво? Дървото се е проявило, а орехът не е проявил още заложбите си. Такова е състоянието на животните. Те са още непроявени в сравнение с човека.

Един брат запитва: „Какво може да се каже за факторите на еволюцията?“

Някои приемат главно външните фактори: естествен подбор, борба за съществуване и пр.

Друг брат казва: „Според спиритуалистите има и вътрешни еволюционни фактори?“

Учителя казва:

Противоречието произтича от следното: някои гледат само външното проявление на Природата, а други – само вътрешното. Ако гледаме вътрешното и външното проявление, ще гойдем го правилно разбиране. Самият подбор, който съществува в Природата, се ръководи от разумните сили. Разумните сили ръководят посоката на еволюцията. Биомеханицизмът иска да обясни явленията по механичен начин, като казва, че само външните условия, външните фактори са действали при еволюционния процес. А Божествената наука твърди, че този процес се

ръководи от разумните сили в Природата. Значи има и вътрешни фактори.

Във всички природни царства има съзнание. В минералното царство имаме най-ниска степен на подсъзнание. Когато чукате някой камък и го натрошвате, той в своето подсъзнание изпитва известна приятност, защото за него това е път към освобождение.

Ние мислим животните за глупави. Райската птица защо е красива? Птиците са научили изкуството да боядисват грехите си естествено. Имат знание. И пеперугата си има умение. Когато гуха вятър или вали гъжд, тя каца под някой лист, за да запази крилата си от гъжда или от вятъра.

Има връзка, взаимодействие между човека и растенията. Като вляза в един двор, по формата на ябълковите дървета ще съдя какви са жителите на този дом. Ако хората имат някакви недостатъци, ще ги имат и ябълковите дървета.

Ако сте чувствителни, можете по различни начини да проверите тъгата на растенията. Някой от вас има добро разположение; минава покрай едно тъжно растение, изведнъж разположението му се изменя. Причината не е във вас, а в растението, в цветето, покрай което сте минали. Вгледайте се в него и ще забележите, че то страда от нещо: или е сухо, жадно за вода, или има някакво препятствие на пътя си. Полейте го и разположението ви ще се върне. Аз съм казвал, че ароматът на цветята е тъгата им. Но това е на земен език. Всъщност ароматът е най-красивият език на цветята. На него говорят те.

Сега край някой кошер и виждам, че излизат повече пчели навън, а по-малко се връщат. Значи времето ще се развали, но в момента е добро. Броя в течение на десет минути колко влизат и колко излизат и вадя заключение. Пчелите са добри метеоролози.

Котката е отличен барометър. Като се запали печката, ако котката се обърне с гръб към нея, значи времето ще се развали. Игва стуг, макар в момента времето да е добро. И според разстоянието ѝ до печката може да се съди за степента на застудяването, което иде.

И паяците разбират от времето. Когато времето ще бъде хубаво, паякът застава в центъра на паяжината. А когато се разваля, скрива се някъде настрана. Правил съм опити и с растенията, и с животните.

Има някои паяци много упорити. Гледам, един паяк в стаята хванал една муха. Казвам му: „Пусни мухата“. Той казва: „Аз толкова време съм чакал, хванал съм я, не искам да я пусна“. Чета мисълта му. Казвам му: „Пусни я, иначе ще изхвъркнеш от стаята“. Някои паяци, като възприемат мисълта ми, съгласяват се, а друг е упорит и казва: „Ти не си божество, кой си ти?“. Казвам му: „Аз съм паяк, по-голям от тебе“.

Правих един опит във Велико Търново с осци. Турих на гунката на осците пита и се отгалечих на десетина крачки. Те ме намериха и започнаха да се въртят около мене. Аз отидох и отпуших гунката им. След малко пак запуших гунката и пак се отгалечих. Те пак ме намериха. Аз пак я отпуших.

Веднъж срещнах змия на пътя и ѝ казах: „Отстрани се от тук, ако те видят други, ще те убият“. Змията се отгалечи.

Веднъж минах по едно планинско място, гето имаше каракачани овчари. Цялото стаго се устреми към мене. Каракачанинът се уплаши да не отиде стагото след мене. Аз трябваше да го успокоявам. Казах му: „Много са умни твоите овци, много добра порода са“. Овците ми казаха: „Докога ще се измъчваме, докога ще ни вземат агнетата, кожите ни, докога ще търпим всичко това?“. Казах им нещо. След това овците се успокоиха и започнаха да пасат кротко.

Един брат запитва: „Какво им казахте?“.

Учителя замълча малко, след което продължи:

Животните възприемат човешката мисъл. Може да правите опити. Една зима, във Варненско, виждам голямо ято, стотици патици идат. Пращам им мисъл да идат навътре в морето. И те отидоха. След половин час им казвам: „Има нещо хубаво за ядене на брега, елате“. И те се върнаха на брега.

Всички минерали, растения и животни са школи, през които човешкият дух е минал и се е учил. Тези школи наричаме червеи, птици, млекопитаещи и пр.

Всеки човек е свещена книга, в която Бог е писал много неща. Знаете ли историята на тази книга? Помнете ли времето, когато сте минавали през минералното царство? На минералите е написано името на висшите същества, на серафимите и херувимите. Помнете ли времето, когато сте минали през животинското царство? Там е написан животът на другата група от ангелската йерархия.

ШЕСТАТА РАСА

Учителя вдигаше краищата на завесата и за миг откриваше бъдещето, което слиза отгоре. За обикновения човек това беше като приказка от 1001 нощ. И все пак това е реалният живот, в който предстои на човек да влезе.

Всяка нова епоха е творчески акт на Бога. Днешните времена не могат да се сравнят с бъдещето, което идва. Всички раси – черната, червената и жълтата, трябва да минат през бялата раса. Напредналите души от другите

раси ще минат през бялата, а напредналите души от бялата раса ще минат в шестата раса. Сега в света се образува едно ядро от хора от всички нации – англичани, французи, германци, руси, американци, японци, китайци, българи, турци, сърби, черни, бели, които образуват една нова раса, един народ с нови схващания, различни от сегашните. Кои групира тези духове? Великият Божествен закон ги привлича, за да се опознаят и работят заедно. Питам: българите могат ли да бъдат един контингент от такива хора? Могат. Ако българите не пратят там свои представители, ще служат. На онези народи, които изпратят свои представители, името им ще се запише в това велико царство, а на онези, които не изпратят, името им ще се заличи. Писанието казва преди хиляди години: „Народи, които не служат на Бога, нямат никакво бъдеще“.

Иде един славен момент, за който трябва да се приготвявате. Рагвайте се за вашето бъдеще, за това, което ви чака.

Хора от шестата раса има сега навсякъде, във всички народи. Представителите на шестата раса ще срещнете навред: като някое умно дете, като някой благороден момък или като някой старец.

Една сестра запитва: „Ще ги видим ли?“

Вие сте ги виждали. В Писанието е казано: „Ще се съберат всички народи и ще се освети името на Бога“.

Пог „дванадесет колена на Израиля“ се разбира, че ще се обедини човечеството. Дванадесетте колена – това са дванадесетте зодиака, дванадесетте качества на човечеството.

Хората имат гребни идеи. Българите искат велика България, сърбите – велика Сърбия. Всички искат да бъдат

велики. В Царството Божие всички народи трябва да се обединят.

Под „Царството Божие“ трябва да се разбират хората от шестата раса. Те ще живеят в братство. Всички народи ще бъдат едно цяло.

Тези, които не разбират пророчествата, се смуцват от бъдещето. Прочетете 60-а глава от Исайя. Тази глава се отнася до идването на шестата раса. В съборното послание на Юда се казва: „Ето, Господ иде с десетки хиляди Свои светии, за да вършат съдба над всички и да тури нечестивите на място“. Това се отнася за една епоха, което начало започва сега. Досега доброто растеше в цветарника, а когато дойде Царството Божие, всички цветя ще бъдат извън цветарника – ще има естествени условия за тях.

От невидимия свят идат напреднали същества – хората на новата Любов, или тъй наречените предци на човечеството. Те са работниците, които идат отгоре. И като намерят готови души за работа, ще се вселят в тях и чрез тях ще работят.

Идват нови идеи в света. Те влизат в стълкновение със старите. Защо? Защото старото не иска да предаде царството си. Те коренно ще преобразят света. Старите системи ще се заменят с нови. Който приеме новите идеи, ще се измени. Лицето му ще светне, ще придобие нов израз. Ние сме в преходната епоха. Всички ще минем в новата епоха, ще живеем по нов начин. Старите форми изживяха времето си. Старият живот вече няма материал за работа. Време е всички хора да повдигнат съзнанието си стъпка нагоре и да дадат път на Божествените енергии.

ЧОВЕКЪТ НА ШЕСТАТА РАСА

Всяка раса се отличава с известни качества: черната раса – с въображение и силни чувства. Червената – с активност; те прилагат геометрията и математиката. Жълтата раса се отличава с обективния или предметен ум. Бялата – с разумност. Откак е дошла на Земята, тя тегли нещата на везни и ги изучава.

Шестата раса, която предстои да дойде, съдържа в себе си добрите качества на всички раси, които са живели преди нея. В това отношение тя представлява вътрешен синтез на човешките добродетели.

Като живее на Земята, човек минава през фазите на миналите раси. Някой път той проявява обективен ум – тогава проявява жълтата раса. Хората на жълтата раса са консервативни и фанатици. Някой път човек е воинствен – остатък от червената раса. Някой път чувствата вземат в него надмощие – това е остатък от черната раса. Видите ли човек, който проявява разумност, той е от бялата раса. Колкото и да се пази човек, все ще мине през фазите на миналите раси, и ако е самостоятелен, ще се учи от тях.

Шестата раса е раса на справедливостта и на Царството Божие. Шестата раса иде вече и тогава Царството Божие в миниатюра ще се въдвори на Земята.

Един брат запитва: „Учителю, справедливостта не е ли нещо по-нисше от Царството Божие? Защото по закона на справедливостта един, който работи по-малко – по-малко трябва да получи, а според един по-висш закон всеки трябва да получи според нуждата си“.

Царството Божие и справедливостта са едно и също нещо. Аз говоря тук за Божествената справедливост.

Културата на ума създава външни форми. Шестата раса ще влее съдържанието на тези форми.

Всяка раса е гала нещо от себе си. Бялата е направила много повече от черната и от жълтата. Следващата раса – расата на Любовта, ще даде най-много. Тя ще се представява от благородни, светли души. Тя ще гонесе новата култура на Земята. Идеите на шестата раса са като въздух – те сега навсякъде проникват.

Славяните ще дадат подтик за шестата раса. След събитията, които стават, шестата раса ще стане активна в живота, ще започне да поема ръководството. На Земята ще има много повече нейни представители, отколкото сега. Те ще дадат нова насока на културата. Славянството е подложка, върху която ще бъде присадена шестата раса.

Един брат запитва: „Има ли възможност в България да се яви шестата подраса?“

Да, има условия. За това се работи в България от няколко хиляди години.

Шестата раса ще организира света. Ще поеме ръководството на Земята в ръцете си. Божественото в човека приспива сега нисшето, животинското в него; хиляди години го приспива, както заспива змията. Шестата раса ще ръководи, а жълтата и бялата раса ще изпълняват нейните нареждания. Учените хора, които ще дойдат, ще турят ред и порядък в света. Те са хората на шестата раса. Бялата раса ще отстъпи мястото си на следващата, както едно време черните отстъпиха мястото си на нея.

Разумните хора от всички народи ще образуват шестата раса.

Вие пристъпняте бавно и сигурно към шестата раса. Там ви очаква срещата със светлите гуши, които ви обичат – никакво колебание и съмнение!

В шестата раса всеки ще съзнава, че и другите имат права и свобода като него. Казано е: „Ако не се родите изново“. Тези гуми погразбидрат шестата раса. Новораждането, за което говорят християните, е влизане в шестата раса, а покаянието, обръщението и пр. са приготвление. Новорожените са вече в шестата раса. В нея няма да има вече умирање. Като дойде време да си отиде, човек ще се дематериализира, ще стане невидим. Няма да има гробища. Гробища ще има само за останалите хора, а не за онези от шестата раса. Както сега едновременно с бялата раса има черни, червени, жълти, тъй ще бъде и в шестата раса. Бялата раса само приготвява пътя на Любовта – за шестата раса. Хората на Любовта ще бъдат други хора. За тях се отнасят гумите в Евангелието: „Първото възкресение“. Проявата на Любовта в хората – това е първото възкресение.

Шестата раса носи положителна красота. Хората от тази раса ще имат много правилни черти, ще бъдат красиви. Те ще носят висок идеал в себе си, който ще ги прави красиви. Те ще бъдат много по-красиви от сегашните, те ще бъдат най-красивите хора, които сте виждали досега.

Лицевият ъгъл на европееца е 80°. У по-нисшите раси е 75°. У кучетата е 35°. У човека на шестата раса ще бъде 90°. На животните лицето е отзад. Значи станало е обръщане на 180°.

Много рядко съм виждал красиви хора.

Веждите на хората от шестата раса ще бъдат по-прави, ще показват, че са части от един много голям кръг. Значи те ще бъдат много малко извити. Цветът на тези хора ще бъде светъл, като една фигура, осветена от Слънцето. От лицето им ще излиза светлина, като че ра-

дицрат. Вечерно време няма да има нужда от лампи. Дето ходят, ще бъде светло, понеже човек ще излъчва светлина. Техните очи ще виждат надалече, ще виждат в тъмнината. Когато гледаш един човек отдалече, не го знаеш какъв е, а пък човекът на шестата раса ще вижда подробности отдалече.

Ние трябва да придобием качеството на светлината – безкористието, и качеството на водата – мекотата. Това, което е направила светлината, като е осветила пространството, направете го и вие. И това, което е направила водата, като е очистила нещата, направете го и вие.

Човекът от шестата раса вече е построен, той съществува. От хиляди години го има, но го пазят, скрит е, не го показват на всички. Природата е затворена книга. Който знае да я отвори, чете в нея. Мнозина гледат затворената книга само отвън, подвързията ѝ.

С идването на шестата раса хората ще влязат в рая, ще излязат от греха.

В бъдеще човек ще помни своите минали прераждания. Ще му е приятно да ги помни, но ще чувства, че е излязъл от старото си състояние, както пеперугата, която по-рано е била гъсеница.

Човекът от шестата раса ще бъде музикален. Като влезе при болния, като му пее или свири, болният ще оздравее.

НОВИЯТ ПОРЯДЪК

Иде нов порядък в света. Като гойдете на Земята след няколко хиляди години, ще проверите това, което ви казвам.

Къщите няма да бъдат така направени, а ще бъдат построени на няколко километра една от друга. Животните ще си починат от хората.

На художниците, музикантите, на хората на изкуството ще се дават най-добрите условия за работа. Това ще бъде осъществено от шестата раса.

Вътрешното богатство, знанията, които един човек има, ще бъдат достояние на всички.

Сега сте осигурени с въздух, светлина и вода. Един ген и хлябът ще ви се дава като въздуха, водата и светлината. В шестата раса хората ще имат изобилно хляб. Тогава всеки ще има жилище, градина и овощни дървета. Като минавате през някое място, отвсякъде ще ви канят на гости.

В новия порядък всичко старо ще си отиде и всичко ще бъде ново. И плодовете – круши, ябълки, сливи и пр., ще се изменят, ще станат други. Сега лимонът цъфти и плодовете му зреят през цялата година. В бъдеще така ще бъде и с ябълките.

Културата ще бъде бездимна. Всичко ще става с електричество.

Това, което ние желаем, има Същества, които го имат – живеят го. Ангелите живеят в тази култура, в която ние ще живеем след хиляди години. След хиляди години ще живеем в ангелската култура.

Всичко в света е реално. Всичко съществува, само че слиза от горе надолу. Ангелската култура слиза при човешката, човешката култура слиза при животните и т.н. Значи културите слизат от горе на долу.

Някой казва: „Като станем съвършени, какво ще правим?“. Тогава ще почнем да живеем.

ПЪТЯТ НА СИЛНИЯ

Великият Божествен живот ни обгръща отвсякъде и ни прониква. Учителя умееше с прости думи да напомни за него, да разкрие неговото присъствие. Само когато човек има него за образец, може да вземе правата посока в живота. Тогава той решава добре задачите - иначе ходи в тъмнина и постоянно среща препятствия на пътя си.

Когато някой те обижда, той ти дава неизгладен гуамант. Ти ще го изгладиш. Когато някой те обиги, как ще му простиш? Достатъчно е да си спомниш за Бога, за да му простиш. Хиляди години човек трябва да учи, докато се научи да прощава. Онзи, който те обижда, опитва твоята любов. Ако тя е силна, ще запазиш спокойствие. Когато направят грешка спрямо тебе, ти прости. Това е закон на милосърдието.

Друг закон гласи: ако простиш, добиваш своята свобода. Иначе те свързват веригите на кармата. Когато някой ти направи пакост, а ти му пожелаеш нещо лошо, създаваш карма, която ще плащаш.

Без да се примирите с хората, не можете да влезете в Царството Божие. В този и онзи свят ще те измъчва този, когото не обичаш. Той ще бъде слугата, който ще те измъчва. Ти казваш: „Всичко съм готов да дам, за да се отърва от този товар“. Не, от него ще се освободиш само когато го обикнеш.

Вие трябва да прощавате на хората, защото всички души са излезли от Бога. Ако не простите, ще прекъснете връзката си с Бога и с Божията благодат, която иде от Него към вас.

Казваш: „Искам да отида при Господа“. Знаеш ли как се отива там? При Бога има няколко милиона грагуса топли-

на, как ще издържиш? Достатъчно е да надзърнеш там за един момент и да се стопиш. Преди да отидеш при Бога, срещни се с този, който те е обидил, и кажи: „Благодаря ти за хубавите гуми, които ми каза. Никога няма да те забравя“. Подай му ръката си и забрави всякаква обида. Речеш ли да отидеш при Бога, за да Му разказваш как са те обидили, нищо няма да остане от тебе.

Когато се скарате с някой човек, потъмнява вярата ви, потъмнява надеждата ви. Като се скарате с всички хора, всички тези светли сили във вас престават да функционират и вие оставате в тъмнина. Казвате: „Какво трябва да правя?“. Ще се примирите с хората. Като гойде злото и ви направи пакост, не се борете с него. Турете го-броту на негово място. А вие почвате борба със злото и всякога сте бити.

Няма оръжие в света, което да противостои на силата на Любовта. Не се противете на злото със зло, а със силата на Любовта!

Една сестра беше в дисхармония с друга. Казах на сестрата така: „Четете и размишлявайте върху страница 101 от книгата „Царският път на гушата“. На тази страница пише, че човек трябва да мушне неприятеля си с ножа на Любовта“.

Да обичате врага си – това е героїство. Как ще го обичате? Представете си, че някой ви направи най-голямото зло. Един ден Бог отнема всичкото му богатство и го поставя в положението на последен бедняк. Такъв идва той в дома ви да поиска помощ. Ако го приемете добре, ако го нахраните и напоите и не му кажете нито една дума за направеното от него зло, вие обичате врага си.

Да кажем, говорили сте лошо за някои хора. Как ще изправите това нарушение? Ще им направите някоя услуга. Само силният може да прощава. Това Учение не е за слабите и малодушните, а за силните.

Да обичате онзи, който ви обича, това е естествено. Майката обича гетето си и то я обича. Да обичаш врага си – това е достойние на малцина.

Силна радост е тази, която поглъща скръбта, силна Любов е тази, която поглъща омразата. Ако Любовта у вас не може са стопи омразата, каква Любов е тя? Ако доброто у вас не може да стопи злото, какво добро е то?

Умен човек е онзи, който може да смени омразата с Любовта. Ако свекървата ви е лоша, опитайте се да я възпитавате и учите, да ѝ станете професор. Тя ви е дадена като задача. Ще я учите. Ще я туряте в огън с 35 милиона градуса да се стопи, без да изгори. Като излезе от огъня, от враг тя ще ви стане приятел. Значи голям огън е нужен за всички. Оплакваш се от мъжа си: тури го в този огън да се стопи и пречисти.

Да любиш врага си, това не е признак на слабост. Защото врагът със силата на Любовта се обезсилва и капитулира. Когато някой се отнася зле с тебе, ти се отнеси с него добре. Тогава ще се трансформира неговото състояние, доброто в него ще победи злото и той ще се измени.

Някой те приема студено. Като излезеш, помоли се за този човек, тогава той ще си каже: „Аз приех този човек студено, но ще променя своето отношение, следващия път ще го приема добре“.

Писанието казва: „Когато пътищата на човека са благоугодни на Бога, Той го примирява с враговете му“. Когато обиждат някого пред тебе, кажи на обидения: „Не му се сърди, погрешките на хората са наши погрешки“.

Всеки, който се примирява без любов, прави престъпление.

Някой ви дължи десет хиляди лева. Кажете си: „Мога ли в името на Любовта да простя на този човек десет хиляди лева и да ги забравя?“. Ако искате да му простите, взе-

мете полицата, подписана от поръчителите, и я турете в огъня да изгори. Направете опита, без да се колебаете.

Някой иска да влезе без опити в Царството Божие. Не, без опити не е възможно. Ще влезете в огъня, ще изгорите всичките си полица, т.е. всички недоразумения, огорчения и обици и ще излезете от огъня пречистени.

НОВОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Малкото стопанство прибираше плодовете на своя труд. Харманът бе направен пред къщата. Братята и сестрите помагаха в тази работа. След като бе отвеяно и пречистено, зърното бе прибрано в хамбара. След последния харман, като бяхме събрани около Учителя на двора, той каза:

Без хармония нищо не се постига. Защо иде глад между народите? Поради отсъствието на хармония. Омразата, антагонизмът, завистта са между другото и причина за глада, лишенията и мора.

Има един морал, който може да повдигне този народ. Мога да ви дам начин как да копаете и орете, за да се даде тази земя, да даде много повече жито, отколкото е давала досега. Но за това се изисква благородно сърце и ум просветен, а не порочен. Хората трябва да бъдат добри и честни.

Ако аз обработвам един декар земя по новия начин, а други обработват десет декара по стария начин, ще изкарам толкова, колкото онези от десетте декара, че и повече.

Има начини, чрез които човек може да пести време и енергия, да си служи с тях при особени случаи, но тези начи-

ни не са известни още на хората. Като не знаят това, те казват: „Така е наредил Бог“. Не, вие сте се отбили от естествения път на развитието и поради тези ваши грешки животът ви е станал толкова тежък, че не можете свободно да си почивате.

Кой е новият начин? Любовта. На някои братя съм давал конкретни методи на работа по новия начин и те са имали чудесни резултати.

Една сестра каза: „Един брат Ви е питал дали има начин да се увеличи реколтата, може ли с десет декара ниви да изхранва семейството си? Вие сте му дали методи и той е могъл да изхрани семейството си с десет декара“.

Учителя продължи:

Някои ще кажат: „Тези неща са неприложими, това е утопия“. Не, това може да се опита още днес. Това учение е дошло вече. То може да се приложи още сега.

Има един важен стопански въпрос: трябва ли да се вземе почин, щото всички хълмове около селата да се залесят с плодни дървета, да не останат голи места? Насадете ги с плодни дръвчета – круши, ябълки, сливи, орехи и пр. Също и всички шосета от двете страни да се залесят не с декоративни, а с плодни дървета. Тогава в най-скоро време България ще стане плодна градина, ще има изобилие от плодове. Значи ще има изобилна храна, понеже плодовете са важна храна.

Ето в тази насока трябва да се работи енергично. От този гух трябва да се проникне целият народ – навсякъде да се посаждат такива плодни дръвчета, които отговарят на климата, на почвата. Трябва да се има предвид кое плодно дръвче над коя височина над морското равнище върее.

ПИСМО ОТ УЧИТЕЛЯ

Писмото от Учителя, което следва по-долу, е отправено до братята и сестрите. Не знаем точно кога е писано и кога е изпратено, то стана достояние на нас сега. Но то се отнася до всички ученици от всички времена.

„Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесен“ – е казал Единият Учител, който е отделил стария живот от новия.

Съвършени в какво? В Любовта, в Живота,
в Справедливостта, в Мъдростта, в Истината.
А Истината – това е проявената Любов в Живота.
Можете ли да проверите тази Истина на дело?
Знаете ли размерите на тази всеобемаща Любов
на Бога на боговете, на Господа на господарите,
на Учителя на учителите, който казва

седемдесет пъти по седем да прощавате на братята си,

на приятеля, на ученика, който се обръща и иска прошка!

Тази Любов в миналото е била ваш спътник, тя и днес е с вас.

Мислите ли, че тя може да се измени и да стане друга? – Не.

Горко на богатия, който не е богат!

Горко на сиромаша, който не е сиромаш!

Това е едно от правилата на Бялото Братство,
на Великата Божествена Школа:

богат в Божественото, сиромаш в човешкото.

СЛАВЯНСТВОТО

След въздушните нападения бяхме излезли няколко дни с Учителя на планината. Тук беше самотно и безлюдно. В низините градът лежеше разрушен, опожарен и изоставен. Духаха силни ветрове, беше студено, влажно. Тежки облаци се носеха над върховете. От време на време се провиждаше небето. Слънцето надникваше и благодатни топли лъчи се спускаха над нас. Чувстваше се свежестта и силата на първичния живот. Всяка краска, всяко дихание, всяко движение, всяка форма бяха изпълнени от него. Планината беше храм. Човек е изгубил способността да вижда Божествения живот и да участва в него, изгубил е способността да разговаря с Бога. Но човек и сега може да намери изгубения рай.

Бяхме насядали около Учителя върху мекия губер на тревите и разговаряхме. Облаците се отдръпнаха и Слънцето огря поляните. Повдигна се въпросът за славянството. Учителя каза:

Западните народи достигнаха кулминационната точка на своето развитие. Те цъфнаха и вързаха плод. Славяните отсега нататък ще цъфтят и връзват.

Погрешно е да се мисли, че славянството трябва да господарува, да заповядва на другите народи. Напротив, то ще бъде полето, гето ще се проявят техните положителни качества. Славяните ще гонесат нещо ново. Те идват сега да създадат нова култура. В известен смисъл те сега са духовният Израил.

Интересно е да се направи сравнение между Русия и Палестина. Каспийско море в славянската област е затворено море. Има аналогия между него и Мъртво море в Палестина. Волга се влива в Каспийско море, а река Йордан – в

Мъртво море. Волга съответства на река Йордан. Волга е голяма река, а Йордан – малка. Мъртво море е 25 метра пог морското равнище, и Каспийско море е пог морското равнище. Разликата е в това, че в Мъртво море няма живот, а в Каспийско море има богат живот.

Реките от славянската област се вливат в Северния ледовит океан, в Черно море, в Средиземно и в други морета. В Палестина никоя река не се влива в отворено море. Следователно славяните носят до известна степен културата на евреите, но има разлика.

Задната част на главата на славяните е развита. Това показва, че те имат силни семейни чувства и склонност към уседнал живот. Славянството има да се бори с татарското влияние, влиянието на атлантската раса. Татарското влияние се изразява в крайния материализъм.

У западните народи изобщо умът е развит. В латинската раса са развити чувствата, сърцето. Славяните сега носят силите на душата – Любовта. Те са хора на човеколюбието. Те носят културата на Братството.

В общославянския организъм България представлява волята. Поради това тя се явява като средоточие, дето тези две сили – умът и любовта, трябва да се урівновесят.

Бог иска славяните да изпълнят една мисия. Чрез славяните трябва да се внесе нещо ново – щедростта. Щедростта е качеството на славяните. Никой народ не е толкова щедър като тях.

Една от великите черти на славянството е самопожертвованието. В славяните работи духът на жертвата. Ето защо бъдещето е в славянството. Новата култура ще излезе от славянството. Хубавата черта на славяните е алтруизмът. Това е Божественото начало в тях.

Досега не е имало такава компактна маса като славянството, готова за новата култура.

Славянството е представител на идеята за Бога. В съзнанието на славяните има нещо възвишено – Любов към Бога.

Бог прекарва славяните през огъня. Няма друг народ в света, който да е преминал през толкова страдание като славянският. Бог казва: „От вас трябва да излезе нещо добро“. Определено е славяните, като едно голямо семейство, да извършат Волята Божия. В това е величието на тяхната мисия.

До края на XX век много напреднали същества – братя на Любовта, предци на човечеството, ще се вселят в славянските народи. Те ще докарат велик духовен подем. Но те са само авангардът. Те са най-главните сили.

Тази промяна, която става сега в Русия, се дължи на действието на тези напреднали същества. Тези същества, които сега слизат в славянството, те именно докарват неговото обединение и работят за мисията им.

В Русия има пръснати на разни места хора, които работят за духовната наука. Те са агенти, Божествени пратеници. В Русия се изработват нови форми на живота за бъдещето. Тя е творческото поле на тези нови форми.

Интересно е, че Америка и Русия са свързани на север. Значи те ще се разберат в Истината, т.е. като бъдат свободни. Англия и Русия могат да имат отношение в името на Правдата.

Славянството е дървото, върху което ще бъдат присадени Англия, Германия, Америка и Франция. Те са четиримата професори на славянството. А шестата раса ще бъде плодът на това присадено дърво. Този плод ще съчетава всички положителни черти на народите на бялата раса.

У русите носят е детински, но той е благословен. Казано е: „Ако не станете като децата, не можете да влезете в Царството Божие“.

Славяните преминаха вече своя страшен стуг и сега са прег възход. Русия и славянството сега са излезли от черната зона, от тъмния век. Сега се дава възможност на славянството да заеме своето място в света. Българите са пионери между славяните.

Латинската раса е гала формите. А славянската раса ще даде съдържанието.

Славяните ги наричаме слънчеви хора. Някои ги наричат груби. Грубостта произтича от Слънцето, защото в слънчевата енергия има изобилно светлина и топлина и при нея живеят всички - и животни, и растения.

Азиатските, източните народи имат голямо доверие към славянството. Славяните ще въведат в тези народи това, от което те имат нужда - ред и порядък.

Славяните ще бъдат обединени. Те ще бъдат като мост между Европа и Азия. Всички славяни трябва да се приобщят в едно. След обединението на славяните трябва да се обедини цялото човечество. Бъдещата раса ще обедини всички.

Славяните ще внесат един духовен елемент в света - побратимяването. Тяхната мисия е побратимяването на всички народи.

ЛЮБОВ БЕЗ ВЪНШЕН СТИМУЛ

Към края на лятото излязохме с Учителя на планината, където прекарахме няколко дни. Разположихме се в малката хижа под връх Острица. Сутрин рано излизахме на върха, където посрещяхме Слънцето и правехме утринна молитва и упражнения. Започваше новият ден - ден, неизявен досега и неповторим, като Словото на Вечния.

На планината Учителя довършваше своето дело. Долу войната опустошаваше света с огън, а тук мирът и светлината не бяха напуснали Земята. Докато човечеството късаше безразсъдно връзките си с Божия разумен свят, Учителя пазеше свещената връзка, която може да спаси човечеството – връзката си с Бога.

Като говореше на нас, събраните тук около него, той говореше на човечеството – сегашното и бъдещото. Неговият поглед – дълбок и проникновен, виждаше трагедията на съвременния човек, а ръката му чертаеше пътя на спасението. Той затова беше дошъл на Земята в тези времена.

Светът на Любовта е истинският, реалният, великият свят. От него идваше Учителя, в него живееше, за него говореше на земния език на един малък народ. Любовта се приближава вече към Земята. Учителя ни разкриваше нейните закони, нейното богатство и сила, нейното единство и универсалност. Учителя виждаше бъдещето – великия разумен живот, живота на Любовта, към която човечеството наближава по силата на предвечни Божествени закони.

Искате ли да се освободите от старото, приемерте Любовта!

За да загържите в себе си Любовта, пазете свещеното правило: обичайте, без да очаквате да ви обичат. Бъдете в това отношение като Бога: той обича, без да очаква да Го обичат.

Няма по-велико нещо за човешката гуша от стремежа да обича всичко живо, създадено от Бога. Обичайте, както Слънцето обича. Като узрее, то изпраца светлината си на всички живи същества – грозни и красиви, малки и големи.

Истинският човек никога не съжалява, че е обичал.

Той обича, без да се интересува дали го обичат, или не. Това се нарича любов без външен стимул. Не мисли, че като обичаш някого, той ти е длъжен.

Ти казваш: „Никой не ме обича“. Това не е твоя работа. Не очаквай хората да те обичат. Първата ти работа е да обичаш хората; дали хората те обичат, това е тяхна работа. Ти нямаш право да се месии в работата на другите хора.

Божията Любов всякога дава и никога не мисли за вземане. Тя е извор, който постоянно тече. Едно от правилата на Любовта гласи: пази свободата на другите, както пазиш и своята. Някой пречи на свободата на другите и ги ограничава. Защо? Защото е вън от Любовта.

Казваш някому: „Ти не ме обичаш“. Остави човека свободен, не се меси в неговата любов. Той е свободен да те обича или не. Единственото нещо, което никой не може да ти отнеме, е онова, което сам проявяваш. Въпреки това човек дохожда до обратното заключение и казва: „Трябва да ме обичат“. Някой казва: „Аз го обичам, но той не ме обича“. Какво те интересува дали той те обича? Не можеш да искаш да те обичат. Това не е твое право. Ако обичаш някого, никой не може да се меси в твоята любов. Това е Бог, който се проявява в тебе. Никой няма право да се меси в работите на Бога. Не търсете и сметка от Бога кому какво е дал.

Ако си в съгласие с великия закон на Любовта, няма да се тревожиш дали те обичат, или не. Ако не си в съгласие с този закон, и да те обичат, пак ще живееш във вътрешна тревога. Казано е: „Не съдете“. Ти съдиш хората, че нямат такава любов към тебе, каквато ти искаш.

Който има Божията Любов, той дава, без да очаква нещо. Човек се радва на Любовта, която има в себе си, и не я търси навън. Такова нещо е Любовта: даваш и не мислиш, че си дал. Не искаш от другите нито почит, нито отпла-

та.

Когато твоят приятел охладнее към тебе, да не измениш отношението си към него. Това е морал. Трябва да знаете, че човек е колективно същество и затова не е отговорен винаги за своите постъпки и чувства. Постъпките на човека биват колективни и индивидуални.

Не изисквай от хората да те обичат, защото Любовета е най-свободният акт в Природата. Тя се проявява не-принудено.

Докато учителят иска учениците да го обичат, той ще стане за смях пред тях, защото иска нещо за себе си; но когато той обича учениците си и им желае доброто, те ще го обикнат.

Някой казва: „Аз искам хората да ме обичат“. Щом си направил такъв избор, ще срещнеш големи противоречия в живота си. Ако изискваш да те обичат, ще страгаш.

Ти казваш: „Аз вече никого не обичам, защото никои не ме обича“. Тогава ти си търговец. Срещаш някой човек и го питаш дали те обича. Ако те обича, има причини, ако не те обича, също има причини. Така че и като те обича, да се радваш, и като не те обича, пак да се радваш. Знаете ли колко е мъчно това?

МЕРКИ В ПРИРОДАТА

Единадесет години Учителя е правил френологични изследвания върху българина. За резултатите от своите проучвания много малко е говорил. Веднъж, като бяхме на планина, някой от братята запита Учителя за мерките и за съотношенията в човешкото тяло, както и за неговите изследвания върху българина. Учителя каза:

При френологическите изследвания има една трудност. Има хора с много нисши сили. Като измерите главата на такъв човек, после дълго време трябва да се чистите. Преди години отидох в една гимназия. Поисках от учителите да говедат 10-15-20 ученици. Казвам им: „Ще ви кажа какво може да стане от всеки един от тях, какви дарби имат; вие изберете учениците“. Казвам за един ученик: „Този ученик е слаб по математика, има двойка“. За друг ученик казах, че има тройка, а за другия – четворка. А този – шестица. Учителите ме питаха: „Откъде знаете това?“.

После измервах главите на учителите и на жените им. На един от учителите, който се съмняваше, казах: „Вие искате да се убедите. Ще ви кажа какво ще ви се случи след един месец“. Както му казах, така и стана.

Като седя три-четири дена в един град, отивам на друго място. Срецам болен. Измервам главата му и казвам с какво трябва да се лекува.

Правих измервания на българите, за да видя на физическото поле какви са, имат ли бъдеще, какво може да излезе от този народ. Искях да видя какво Бог е вложил в него. Търсех все ценното, което е вложено от Бога.

Има един начин, по който можете да познаете хората. Той е следният: като дойде един лош човек при вас, и вие ставате лоши. Минават отрицателни мисли през вас. Като дойде добър човек при вас, ставате добър.

Както е устроено човешкото тяло, така живее човек. Главите и костите на всички раси носят цялата им история. В бъдеще, като се изучават главите им, ще се изучи историята им.

Когато главата горе е широка, съвестта е развита. Щом е стеснена главата отпред и отзад, съвестта не е развита. Щом главата е широка горе, такъв човек става за

касиер.

Онези мозъчни центрове, които са развити, от тях излиза светлина. Например ако центърът на съвестта е добре развит, оттам излиза бяла приятна светлина. Ако е развито религиозното чувство – Любовта към Бога, от центъра на това чувство, който се намира в горната част на главата, ще излиза светлина.

На престъпните хора главите са много широки около ушите. Нарушена е пропорцията на главата. Главата на вълка е широка около ушите. Овцата няма такава глава. Тя е миролюбива.

Ако кажа на хората всички тези факти, всичката истина за разбиране на характера, и те почнат да четат живота на човека по главата, лицето, ръцете и пр., тогава те ще търсят само отрицателните черти един на друг.

За мене един човек е като семка на хубава ябълка. Като се посее, ще дава плод. Всеки човек е интересен.

Показаха на Учителя портрета на един общественик. Той каза:

У него разстоянието от ухото до основата на носа е късо, а от ухото до задната част на главата е много голямо. Това показва, че той е материалист и че сега започва да работи в областта на науката.

Интелигентността, качествата и способността на човека се определят от размерите на челото, носа и брадата. Отношението между широчината и височината на челото дава мярката, по която съдим за човешката интелигентност. Ако челото е високо и тясно, интелигентността е ограничена. Ако челото е ниско и широко, човек има широчина, а няма дълбочина.

Брадата е светът на гушата. Брадата е малка, понеже гушата е галече. Носът и скулите показват живота на

сърцето, а челото изразява умствения свят. Волята на човека е изразена в брадата. Ако брадата има пагина, ако е вдлъбната между върха и устата, това показва вяност и приятелство, привързаност. Ако волята на човека започва да отслабва, брадата му се намалява и палецът му почва да става по-къс.

Само интелигентният, честният и добрият човек може да преобрази своето тяло, да подобри челото, носа и брадата си. Най-малкото подобрене в чувствата е в състояние да подобри вашия нос. Най-малкото подобрене във волята оформя брадата, а правите мисли внасят подобрене в челото.

Долната част на челото представлява обективния свят, а горната - субективния. Челото е разделено на три области: долу е светът на фактите, средата е светът на законите, а горе е светът на причините и следствията. Долната част на челото възприема фактите, средната ги складира, а горната ги организира и разумно ги разпределя.

Всички тези измерителни науки: френология, физиогномия и пр., са изопачени. Всичко е използвано все за материални работи. Днес изучават само дефектите на хората. Трябва да се дойде до истинската наука. Трябва да се намерят нормите за носа, за устата, за веждите и пр. Ако те отговарят на нормите, тогава имат правилен, нормален строеж. В целия организъм трябва да има съразмерност.

Дължината на носа показва интелигентност, широчината - интензивност на чувствата. Широкият нос показва топлина, а гългият - светлина. Тези работи малко художници ги знаят.

Колкото по-широки са ноздрите, толкова човек е по-деятелен. Най-голямата широчина на носа е 4 сантиметра. Такъв човек се отличава с голяма активност на чувствата. Каквато и работа да почне, ще я свърши.

Горната устна е активна, а долната – пасивна. Еднакво широки трябва да бъдат устните. Ако горната устна е по-широка, човек дава повече, а взема по-малко, и обратно. Хората с дебели устни са лениви. Ако устните са много тънки, и това не е добро. Ако имате дете с дебели устни, трябва да знаете по какъв начин да го възпитавате, за да въздействате на неговите енергии. Щом чувствата на човека се възбудят чрезмерно, устните му стават дебели.

По ушите може да узнаете колко ще живее човек. Колкото човек е по-напреднал, толкова ухото му отива по-назад, разстоянието между носа и ухото става по-голямо.

Някои, които са слаби по математика, нямат антена и центърът на математиката е слабо развит. У някои паметта е слабо развита. Центърът на паметта е в средата на челото. Малко хора имат хубава памет.

Ако човек има тънки вежди, това смекчава характера му, но волята му става по-слаба. Ако веждите му са много дебели, волята му е силна, той е много наблюдателен, но същевременно и груб. У наблюдателните хора има разсъдливост. Хората с тънки вежди имат голяма чувствителност, интуиция, но разсъдителността им е по-слаба. Честният човек има определен брой косми на веждите си. На онези, които не са честни, липсват им известен брой косми. В невидимия свят е определен точният брой на космите на веждите.

Човек, който има дълга коса, е магнетичен, има много енергия. А човек, чиято коса окапва, не е магнетичен, той е сприхав. Косата е проводник на добри чувства. Причината за окапването на косата не е от един живот, а от ред поколения. Косите на интелигентния човек са меки и нежни. Ако косите са твърди, това показва, че човек е живял в груба среда, която му е противодействала. Ако косите са меки, това показва, че е живял в среда, благоприятна за развитието му.

Космите на веждите са правилата на Божествения и ангелския свят. Косите на главата са правилата и законите на цялото Битие. Всеки косъм представлява велик закон в Природата. Космите са антени.

Лицето на човека в бъдеще ще бъде по-красиво. Съвременните хора имат идеал, но мъчно може да се намери правилен образ на човешкото лице. Има лица като правоъгълници. Такива хора са много активни. Прогълговатите лица показват творчески натури. У хора с обли лица преобладават чувствата. Когато лицето е много широко, с големи скули, тези хора са много консервативни. Скулите на много хора сега са анормални. Трябва да се вземе предвид и каква е пропорцията, какво е съотношението между носа, ухото, цялото лице и пр.

Характерът на човека не се определя толкова от статичните линии на лицето, колкото от линиите, които постоянно се движат.

Кривите линии на свършения човек са госта близо до правите, понеже имат голям радиус. Хора, които имат много криви линии, изучават нещата предметно, отблизо.

На човек, който руши, лицето му е обрасло с косми, брадата му бяга назад, носът му става по-къс, челото му е малко и ушите му стават малки. Това са признаци на израждане. Всяка лоша мисъл и всяко лошо чувство се отпечатват върху лицето. То постепенно огрубява, обезформя се, докато свършено изгуби човешкия си образ. Това става не само с отделния човек, но и с цели общества и народи.

Никога не се опитвайте да разрушите една красива Божествена мисъл!

Носът, ухото, окото и пр. имат живот; не трябва да ги пипаме грубо, рязко, а нежно, деликатно. Онова, което Бог е създал, е велико.

Горната част на ръката, косматата страна, представява мъжкия принцип, а голната, гладката – женския принцип. Върху върхното членче на всеки пръст, отвътре на кожата, има линии. У някои пръсти кръговете са концентрични, а у някои – спирални. В последния случай влиянието е по-добро.

Когато се ръкуваме, туряме палците отгоре на другата ръка. Значи казваме на оня човек, с когото се ръкуваме, да върви в съгласие с Божествения живот.

Вие имате крака, а не знаете как да ходите. Знаете ли от каква важност е вървежът? Още като тръгнеш и излезеш от вратата, може да се знае как ще ти върви работата през деня.

Въпрос: „Има ли някои белези, по които можем да познаем лошия човек от добрия?“

Има. Лошите хора имат лошо ухание. Съвършеният човек трябва да бъде и мъж, и жена.

Когато в лицето преобладават кривите линии, то е женско лице. Когато преобладават правите линии, то е мъжко лице. У съвършения човек има хармонично съчетание на кривите и на правите линии. Когато човек завърши всички науки на човешкия и на ангелския свят, ще влезе в първото отделение на Божествения свят. Някои мислят, че много знаят. Колко знаят?

МИСЛИ ВЪРХУ МУЗИКАТА

Всеки човек, който иска да пее, трябва да има светла мисъл и пластична воля.

Има музика светла, има музика топла, наричат я и музика на чувствата. Но тя не е музика на чувствата, а е

музика на Любовта. Музиката на Любовта не е позната още на хората. Сегашната не е музика на Любовта, тя е музика на чувствата.

Има музика, която пътува с биволска кола, друга – с конска. А има музика, която пътува сама. Аз обичам музиката, която пътува сама.

Музиката и поезията трябва да вървят заедно – ръка за ръка. И философията трябва да ги следва. Музиката ще бъде авангард, поезията ще носи материалите, а философията ще ги подтиква. Когато човек пее или свири, той влага форма, съгържане, философия, т.е. смисъл.

Музиката се явява в три свята: в идеалния, в реалния и в материалния. В идеалния свят музиката няма дисонанси. В реалния свят има един дисонанс, а в материалния свят има петдесет дисонанса.

Всеки тон има особена вълна, вълна със своя амплитуда. Вълните на тона *фа* имат кръгообразна форма, обгръщат себе си, затварят се.

Един тон е красив, когато има светлина, топлина и сила. Светлината засяга ума, топлината – сърцето, силата – гушата. Някои песни носят повече светлина, други – топлина, а трети – сила.

Едни хора се влияят от красотата на тона, други – от топлината, а трети – от енергията, която той внася. Това са трите основни качества. Като се прибавят съчетанията, пермутациите, стават седем.

В старата музика стремежът е бил към мекотата. Но като стане много мека, музиката изгубва своята сила. Такава музика става сантиментална. Ако хармонията преобладава, музиката става груба.

Има повече от 300 октави. Например тонът *до* се повтаря повече от 3000 пъти. Горните октави са във висшите светове и човешкото ухо още не може да ги чуе.

Новата раса, която иде, ще даде нов подтик на музиката. Да кажем, у някого се зароди желание да извърши нещо лошо. Като слуша новата музика, ще се откаже от това желание. Тя ще събуди Божественото в човека. Той ще се подчини на него.

В музиката громкото не е толкова важно, колкото нежното и красивото. В нежното и красивото има голяма мощ. Ако пеете силно, ще привлечете по-нисши същества. Ако пеете меко, тихо, ще привлечете по-напредналите същества.

Евангелието на музиката е Любовта.

Един цигулар може да е дал много концерти с материален успех, т.е. за пари. Обаче най-важният му концерт ще бъде онзи, в който той ще разсее неразположението на един човек или ще събуди у слушателите си желание да бъдат добри, благородни, да обичат, да имат Любов към Бога.

Музиката събужда в човека центъра на причинността, стремежа към красивото и възвишеното в света, развива центъра на времето и пр.

Ако музикантът работи повече с ума си, когато слуша неговата музика, всички свещи във вас ще се запалят. Ако той работи със сърцето си, ще почувствате топлина в себе си. Ако работи с волята си, ще почувствате подтик, сила да направите нещо, да тръгнете напред. Във всеки тон виждам три ангела: на волята, на сърцето и на ума.

Сопранът отгоре носи повече светлина, басът отдолу – повече топлина. Ако свириш или пееш бас, чувствата вземат повече участие. Тенорът носи силата, волята, а алтът – опаковката. Басът е турен, за да хване корен. Сопранът дава красотата. Божествената красота на нещата е сопранът, а всичко друго се нарежда около него като украшение.

В съвременната музика изгривостта трябва да носи здраве. Изгривите песни носят здраве. Здравето е Божествената хармония в Природата.

Като се дойде до темпото, андантето е узрял житеен клас – бавно се движи. Алегрото може да се сравни с момента, когато конете вършеят.

Ако вземете на цигулката едн и същи тон с първия пръст, с втория, с третия и пр., има разлика – тоновете не са еднакви.

Музикантите имат степени на вдъхновение. У тях умът и слънчевият възел трябва да вземат участие в творчеството. Някой път само умът взема участие или само слънчевият възел. В последния случай няма яснота.

Гласът, за да отива надалече, трябва най-напред да се предаде на етерното пространство, а после на въздуха.

Човек, за да свири добре, трябва да тури двойника си в цигулката. Цигуларят, като свири, трябва да превежда, да направи песните си достъпни на слушателите. Как ще превежда? Трябва да мисли, като свири. Музикантите имат ръководство отгоре.

Всички музиканти се смущават, когато излизат на сцената: спъват се от мисълта, че ще ги критикуват. Музикантът трябва да бъде напълно свободен. Когато пее или свири, между него и публиката трябва да има обмяна. На човек, като излезе пред публиката, кое ще му помогне да пее хубаво? Трябва да обича публиката.

Музикантът трябва да преживее гушата на народа. Има основен ритъм за цялото човечество – общ ритъм, а за отделните народи има специални нюанси.

В някои песни на съвременната музика гумите не отговарят на мелодията. Например гумата може да е възходяща, а мелодията – низходяща, и обратно. А трябва да има съгласие.

Когато един добър музикант свири, Божественото от музиката отива по цялата Земя и ползва всички. Когато ангелите свирят, гърветата цъфтят. Цялото растително царство се гради чрез музиката. Когато растат цветята, ако имате слух, ще чуете музика. Ангелите като пеят и свирят, растенията растат, пукаат клони, развиват листа, цъфтят и зреят. Музиката става реалност. Плодовете са резултат на тяхната музика.

Ако един цигулар или певец отиде да пее на гърветата, на нивите, плодовете и класовете ще станат по-големи, повече жито и плодове ще има. Могат да се правят опити в това направление. За да се види дали някой е добър музикант, ще се направи опит: ще го помолим да свири и ще видим дали ще цъфнат цветята.

Когато се съчетае музиката с движение, по-лесно се трансформират състоянията на човека. Когато човек говори, да говори музикално, не еднотонно, а с различни тонове. Като изкаже гумата, тя да прозвучи музикално.

Когато музикантът твори, хиляди същества от невидимия свят вземат участие. Един гаровит музикант е колективно същество.

Който пее и свири от Любов, той се намира в обществото на музикалните Същества. Те са около него и го вдъхновяват. Пеене без вдъхновение е механично. Когато пееш или свириш вдъхновено, ти си свързан с музикантите от духовния свят. Тогава работата ти върви добре. Не си ли вдъхновен, не си свързан с тях, не върви работата.

Когато някой виден музикант гоиде, у хората се увеличава подтикът за свирене и пеене. Вълнението, което обзема големите музиканти преди концерта, е признак, че от невидимия свят присъстват гениални музикални същества. Това прилича на богат човек, който носи скъпоценности и се страхува да не би да му ги вземат.

От музиката на Паганини лъха нещо свежо, весело. Той е живял при ограничителни условия, затова е създавал весела, свежа музика, чрез която е освобождавал себе си. Затова виждаме в неговата музика нещо свежо, младенческо. У него подражателността е била много силно развита.

Бетховен също така се е борил да придобие свободата, да освободи своя дух, и затова в неговата музика има борба и освобождение. Бетховен чрез своята музика казва: „Музиката, която освободи мене, ще освободи и вас“. Невидимият свят е поставил Бетховен в нещастия и страдания, за да пише и да търси Истината. Иначе той нямаше да даде това, което даде на човечеството. Известни места в музиката му показват, че той е добил прозрение за Любовта на Бога, придобил е прозрение за света на великата реалност.

Моцарт е венерин тип. Неговата музика е весела. Песните на Шопен показват голямото изпитание, през което ще мине полският народ.

Една сестра попита: „Учителю, кажете нещо за приложението на музиката във възпитанието?“

Първото нещо, с което трябва да започне възпитанието, е музиката. Тя ще даде подтик за всички красиви мисли и красиви желания. Съвременните хора трябва да прилагат музиката като възпитателно средство.

Деца трябва да учат най-първо песни за Природата, и то най-напред за плодните дървета: череша, ябълка, круша и пр.

ДОБРОТО

При сутрешната разходка Учителя каза:

Който върши добро, свързан е с разумните същества.

Ако някой направи добро и каже: „Аз го направих, защото съм добър“, той е на грешен път. Той трябва да каже в себе си: „Бог направи доброто чрез мене“. Човек трябва да бъде добър не заради хората, но за Бога, без никакво користлюбие, без да очаква нещо за себе си.

Човек е добър, понеже Бог, който живее в него, е добър. Ако правиш добро, не го правиш лично, частично, но го правиш с идеята, че го правиш за цялото, за Бога. Отърси се от частичността.

Някой казва, че не знае как да постъпи, но като не го приемат добре, той си казва: „Не трябва да постъпват така с мене“. Казвам му: „Както ти би желал да те приемат, така и ти постъпи“.

Злото действа в частичността, а доброто – в душата. С други думи казано, злото се ражда, когато човек се отдели от Бога. Бог е обезсилил злото още от самото начало; то е безплодно, никакъв плод не дава.

Дето се говори за яростта, за гнева на Бога, това всъщност означава следното: човек със своето отклонение туря преграда между себе си и Бога и не може да възприеме Божието благословение. Това е тъмен облак, преграда между Бога и него, образувана от неговите погрешки.

Доброто, което правиш, е посяване на нивата. Ти посеи, после ще жънеш. Като извадите житото от хамбара, хвърлете го на нивата. То не е изгубено. То ще рогати и ще напълни пак хамбара ви. Бог не оставя нито едно малко добро в света, което да не благослови.

Нищо не можеш да пренесеш от този свят в онзи, освен направеното добро. Доброто, което човек е направил, ще се върне на него. Помнете: като помагате на другите, помагате на себе си.

Ако си бил при извора и гадеш на един човек чаша вода, на втори, на трети и т.н., не разправяй какво си направил, но бъди в себе си доволен и благодарен, че раздаваш благата.

Казваш: „Къде ще му иде краят?“. Ако поливаш плодното гръбче, нали ще даде плод? Това е Божественият порядък, в него животът е уреден, няма какво да го уреждате. Трябва само да изпълнявате Волята Божия.

Един брат попита: „Как може да се направи доброто безкористно, без да се очаква възнаграждение, благословение?“.

И когато направиш доброто безкористно, без да очакваш нещо, пак ще го иде възнаграждението. След всяко добро, което сте направили, разумният свят увеличава кредита ви. Тези, които горе ви обичат, ви помагат, понеже вървите в правия път.

Стремете се да вървите по пътя на разумността, на доброто, на Любовта, за да имате подкрепата на светлите същества. За най-малкото добро, което прави, човек получава подкрепата на тези същества.

Каква е разликата между доброто и злото? При доброто човек всякога печели, а при злото всякога губи. Направил си добро някому – то е все едно, че си вложил капитал в банката. Казал си една добра дума – също. Казал си лоша дума – ще платиш глоба по закона.

Като правиш добро, ставаш по-свободен. При всяка погрешка сам се ограничаваш. Първоначално си бил свободен. Първоначално всички хора са били свободни и като

правят погрешки, ограничават се. После трябва да направят добро, за да се освобождават.

Когато ти правят добро, все трябва да платиш лихва за доброто, макар че ти го правят даром. Един велик артист учел бедно момиче, което било даровито, и често му свирел. Момичето казвало: „Дај сега да ти понося цигулката“. Все-таки трябва да носим цигулката, от която са излезли хубавите тонове, които сме слушали.

Доброто се ражда само в скръбта. В мировата скръб се ражда великото Божие добро. Защо е скръбта? За да се рогу доброто.

Всеки ден трябва да правите по едно малко добро. Има програма, която определя колко добро трябва да правите на ден и на колко души да помогнете. Ако не изпълните тази програма, в живота ви ще се явят празнини.

Като ученици от вас се иска малкото, микроскопическо усилие да направите едно малко добро. То може да ви отнеме една минута или една секунда, но от него ще зависи вашето бъдеще.

Ако не употребите поне една минута през деня за едно добро, направено от Любов, това показва, че не можете да приложите закона на Любовта.

Правете опити в областта на Любовта, като започнете от най-малкото, от микроскопическото добро. При това опитайте се да го направите първо на онзи, когото не обичате.

Да спасите мравка, която се дави, това е геройство. Защо? Защото изпълнявате Волята Божия. Бог се грижи и за най-малките същества.

Направете на един човек това, което никој друг не е направил за него.

СЪРАБОТНИЦИ НА БОГА

Настанаха дните на братската среща. Въпреки ограничителните условия, дойдоха приятели от всички краища на страната. Домът се изпълни с народ. Много от гостите се разположиха в градината, както можаха.

Бяха дни на големи изпитания и страдания. Човеците се изтребваха – обмислено, методично, „научно“. Неизвестността тегнеше над всички. Само тук, в братската среда, трепкаше малко радост, царуваше мир, имаше деятелна мисъл. Човек тук можеше да си отдъхне като в пристанище.

Всъщност Любавта е, която прави чудото. Но необходимо е човек да има познание за нейните закони, правила и методи за приложение. Това знание даваше Учителя в своите беседи и лекции.

Рано сутринта ние се събрахме на молитва, след което Учителя държа беседа. През целия ден той приемаше гости и разговаряше с тях. А от време на време излизаше навън под големия орех и тогава всички се събирахме около него и почваше общ разговор:

Най-първо майката шета на гетето, а когато порасте, и то трябва да помага на майка си. Когато някой иска да изоре нивата, чака ли тя да гоиде при него? Не, той отива при нея. Когато някой иска да вземе вода от извора, чака ли изворът да гоиде при него? Не, той отива при извора.

Значи не трябва да чакаме Господ всичко да направи, но и ние трябва да работим. Човек може да живее само по един начин – като служи на Бога. Ние искаме да служим на Бога, понеже всичко сме получили от Него. Ние сме имали

доверието Му, дал ни е всички блага през вековете. И ако не искаме да Му служим, де е благородството ни? Като казвам, че трябва да изпълним Волята Божия, разбирам, че сме поставени като касиери на Божията банка, за да служим на хората. Защото всичко, което имаме, е от Бога.

Ние сме дошли тук, на Земята, за да видим какво е направил Бог, да влезем във връзка с Него и да направим нещо за Него. Един стих от Евангелието казва: „Ние сме съработници на Бога“. Като работите за Бога, вземате участие в Неговата работа. Тогава всички желания на човешката гуша се осъществяват. Обаче не желайте да постигнете всичко изведнъж, не желайте всички цветя изведнъж да цъфнат.

СЛУЖЕНИЕТО

Смисълът на живота е служение на Бога – великото творческо начало. Това е задачата ви, това е най-великото нещо! Човек, който служи на Бога, трябва да бъде най-добър, най-учен, най-силен. Той ще мине през изпити, за да види доколко е готов за служение.

Човек трябва да се интересува от всичко живо в света, от всички прояви на Божественото.

Достойнството на човека сега в служението на Бога. Бог дава сила и знание на онези, които Го обичат и са готови да направят всичко за Него. Колко души са готови да отидат на кладата за Божественото учение?

Служението на Бога не става по закон, по принуждение, но доброволно, без никакво користолюбие. Аз трябва да служа на Бога не за заплата, не и за похвали.

Когато Бог ви дава работа, откажете се от всяко удоволствие. Щом я свършите, ще си починете. Думите на Христа: „Да се отречеш от себе си“, означават, че трябва

да задържите в съзнанието си само един образ – образа на Бога.

Докаато търсите своята слава в света, ще имате култура като днешната. Който търси своята слава, ще бъде роб на условията. А който търси Божиата Слава, ще бъде свободен.

В какво сега радостта на извора? В това, че който гоиде при него, утолява жаждата си. Дали хвалиш извора, това не го интересува. Като пиеш от него, той се радва.

Като е дошъл на Земята, човек е обещал да реализира Божествените идеи, да изпълни Волята Божия. Когато изпълни обещанието си, той ще бъде извор, от който извира чиста, кристална вода. Ще бъде цвете, което цъфти, и гърво, отрупано със зрели, вкусни плодове.

Как се изразява служението? Каквото правиш, прави го за Господа. Това е служение на Бога. Който служи, който се жертва, пръв се ползва. Да проявиш Любовта, това е служение на Бога.

Служението на Бога значи да приложите Неговите закони. Ако хората говорят за Божествените закони, а прилагат своите, животът им няма да се подобри.

Някой път през нощта можете да чуете глас: „На тази и тази улица и номер живее човек в трудно и безизходно положение, идете и му помогнете!“ Отивате и намирате, че всичко е тъй, както ви е казал гласът.

През ума ви минава една добра мисъл, една идея – гайте ѝ път. Това е служение на Бога. Не отлагайте! Вие я отлагате за една година и после искате за един ден да свършите всичката работа. Ако всеки ден вършите по малко, работата ще върви по-добре.

Един брат каза: „Забелязал съм, че ако човек отложи една работа, в бъдеще условията стават по-трудни“.

Учителя продължи:

В човека има един глас, който му казва: „Остави това сега, отложи го“. Той иска да отложиш, за да задугне твоето благо. Като те обидят, някой ти казва отвътре: „Защо да претърпиш? Защо не му дадеш да разбере?“

Господ не иска от вас големи работи. Той иска малки работи. Някой път седите и не знаете какво да работите. Чувате, че ви казват: „Влезте в стаята“. Една муха бръмчи и се моли на Бога да я освободи – паякът я е хванал. Ти освободи мухата, извърши Волята Божия! Господ ще бъде доволен от теб.

Когато не разбирате нещата, напредналите същества ще ви помогнат да ги разберете. Щом почнете да ги разбирате, ще помагате на по-нисшите същества и те ще почнат да разбират.

Когато отидете при един човек, не му проповядвайте. Най-първо трябва да го обичате. Намерете онзи човек, който търси Господа, и нему говорете. А другият, който играе на хорото, нека си играе.

Досега хората са мислили и работили за себе си и затова са дошли до безизходно положение. Ако не изпълните Волята Божия, както трябва, прекъсвате връзката си с Бога. Човек като остави Господа, идват главоболия, тревоги, болести и грижи.

При Йоан Кронщадски дошъл виден учен, духовник и му казва: „Чух, че се отклоняваш от истинското Христово учение. Забранявам ти да говориш“. Йоан Кронщадски казал: „Добре“. След два дни духовникът онемял. Повикал Йоан Кронщадски и му написал: „Говори, каквото искаш. Помоли се и за мене“. Йоан се помолил и духовникът проговорил.

Под гумите *слаб човек* се разбира човек недоразвит. Силен е онзи, който върви по Божия път. Ако се отклони от него, става слаб. Така и висшите Духове, които се от-

клониха от Божествения път, паднаха и станаха слаби.

Виждаме в книгата „Откровение“, че един ангел слеза и връзва падналия дух за хиляди години. Питам: на този, който го връзва, каква е силата му? Той има грамадна сила. Значи вързаният не е разбрал къде се крие силата: именно в това, когато постъпва в съгласие с Божественото и работи за него. Когато направите нещо за Бога, това ви дава мощ, сила.

Бог е Праведен. Като служим на Праведния Господар, и ние сме праведни.

Един закон гласи: когато човек направи нещо угодно на Бога, чувства радост. А когато направи погрешка, колкото и да е малка, чувства скръб. Когато чувстваш скръб, направил си нещо лошо. Когато чувстваш радост, направил си нещо добро. Щом почнете да живеете добре, в гушата ви настъпва мир и светлина. А когато почнете да вършите зло, в гушата ви настъпва мрак. Не изпълните ли Волята на Бога, както трябва, лъв ще ви срещне на пътя и ще ви умъртви. Ако човек е неразположен и служи на Бога, неразположението му ще изчезне.

Ако човек иска да запази благоуханието на своите мисли и чувства, трябва да служи на Бога. Ако всички хора служеха на Бога, щяха да бъдат щастливи. Онзи, който служи на Бога, има всичко. Той има всички благоприятни условия за работа, както онази жена, която има в къщата си вълна и може да работи, каквото си иска. Няма да има добри условия, от които тя да бъде лишена.

Човек, който не изпълнява Волята Божия, става и беден, и богат. А човек, който изпълнява Волята Божия, не е нито беден, нито богат.

Ако чувстваш в себе си, че си придобил нещо, изпълнил си Волята Божия, благословенията ще идват навреме. Иначе ще закъсняват. Всеки човек, който служи на Бога,

има успех и закрила. Който не иска да служи на Бога, на Доброто, загубен е. Без служене на Бога – великото разумно начало, животът се обезсмисля и в края на краищата ще бъдеш нещастен.

Когато човек има благословението и благоволенieto на Бога, висшите разумни същества му помагат и работите му се уреждат. Нека всеки да служи на Бога, както знае, а другите неща сами по себе си ще се уредят. Ако не впрегнем ума, сърцето и волята си в работа за Бога, нищо не можем да направим.

Някой казва: „Като уредя работите си, ще работя за Бога“. Който не работи за уреждането на Божиите работи, неговите никога не ще се уредят. Искате ли работите ви да се уредят, първо работете за Бога, защото тогава вие влагате капитала си в Божествената банка.

Когато хората не дават нищо на Бога, Той изпраща при тях разбойници, на които казва: „Понеже тези хора са богати и нищо не дават доброволно, нека дават на вас“. Те влизат в някоя богата къща, обират я и излизат. Като излязат вън, богатите хора казват: „Много неща взеха тези разбойници, но благодарим на Бога, че живи останахме“.

Трябва да се знае, че всичко, което имаме, е Божие, а не наше. Няма собственици в света, защото няма частна собственост.

В момента, когато турите идеята да живеете за Бога, Той заличава всичките ви грехове.

Чрез болестите вие изплащате задължения. Щом турите в себе си желанието да служите на Бога, Той плаща заради вас. Само така човек може да бъде свободен и здрав. Бог е богатият. Щом работиш в името на Бога, всичко работи за тебе. Как се обяснява това? Със следния закон: като работиш за Бога, ти си възприемчив към енергиите, които идат от целия Всемир. Иначе не си възприемчив към тях.

Човек изпада в изкушение, като не върши Волята Божия. Щом я върши, никакво изкушение не може да гоїде го него. Тогава той има каса, пълна със злато, и не може да изпадне в изкушение. Дето и да се намира човек, и в райската градина да е, щом не върши Волята Божия, изкушението ще гоїде.

Решиш ли да служиш на Бога, не мисли какво ще стане с теб. Всичко може да стане с тебе, но в края на краищата ще стане такова чудо с теб, каквото хората не са виждали.

Само като служим на Бога, ще оправим света.

НЕБЕТО

Учителя погледна звездното небе над нас и каза:

Изучаването на небето помага за развитието на ума, на съзнанието, самосъзнанието, на подсъзнанието и свръхсъзнанието.

Като казвам да изучавате небето и звездите, имам предвид да се свързвате с разумните сили, които действат в тях. Това облагородява и повдига човека.

От Слънцето излиза едно електромагнитно лъчение, което обвива Земята и я върти като трансмисия.

Земната ос се е местила няколко пъти. Когато растенията са се раждали, Северният полюс е бил долу, а Южният – горе. Когато животните са се раждали, оста на Земята е била хоризонтална, т.е. в положение, перпендикулярно на сегашното.

Нашата Слънчева система обикаля около едно централно Слънце в нашата Вселена. Една слънчева година е равна на много милиони земни години – т.е. за това време Слънчевата система извършва една обиколка.

От друга страна, цялата наша Вселена, със стотици милиони слънца, се движи като цялокупност към друго място в космическото пространство и на нейно място след време ще дойде друга вселена, т.е. друга купчина звезди.

ЗАКОНИТЕ НА ЧОВЕШКОТО РАЗВИТИЕ

Сутрешните разходки бяха правило в малкото обществено. Учителя излизаше обикновено с малка група приятели в ранните часове, когато на изток зората трепти с най-нежни краски, високите облаци се наичват със златисти и пурпурни зари, а на запад гаснат последните звезди. По бледото небе светлините се менят, като че се обръщат листата на голяма книга.

Учителя обичаше тържествената утринна тишина – мига на благословието, преди да се събуди Земята. В тези часове въздухът е най-чист, опреснен и прохладен от докосването на звездния мир. Учителя не пропускаше часовете, които принадлежат на големия живот, не пропускаше първия лъч на изгряващото Слънце. При една утринна разходка, в разговор, Учителя каза:

Човек иде на Земята като на училище, със специална програма, определена за него. Почти за всеки ден е определено какво трябва да се учи. Човек е пратен тук на училище и на екскурзия.

Знаете ли откъде сте дошли? Вие сте били недоволни и за да ви утешат, са ви изпратили на разходка с един безплатен билет. Вие сте екскурзианти. Човек трябва да благодари на Бога, че се разхожда. Като се върне у дома си, все ще занесе нещо. Като пътува, трябва да си взема бе-

лежки. Като се върне, ще разказва там на приятелите си какво е видял.

Човек не може да реализира всички свои желания в едно прераждане. Затова много пъти ще идва на Земята, докато ги реализира и добие съвършенство.

Някой човек идва на Земята, за да изкупи своите прегрешения. Друг – за да се усъвършенства. Друг идва, за да помага на другите. За тези три неща човек идва на Земята. Като те изпратят за изправяне, това не е по твоя воля, по закон си дошъл. Като те пратят като ученик, да учиш, да се усъвършенстваш, малко си по-свободен. А като си дошъл да помагаш, ти си още по-свободен.

Има неща, за които не може да се говори, за които човек трябва да мълчи. Някой пита: „Можете ли да ми кажете моето минало?“. Отговарям: „Не. Защото, ако говоря, ще изпъкнат отношенията между вас от миналото“. Лощите спомени от миналите прераждания са много и ако човек ги помни, ще го спънат.

Човек е минал през разни народи, за да се усъвършенства. Всеки народ е лаборатория за невидимия свят. Човек е минал през разни школи. Заемал е всички обществени положения – и на господар, и на слуга.

Що е старост? Това е болест на човешката плът. В човешкия дух няма старост. Той знае как да работи и как да съхранява силите си.

Когато се освободи от кармата си, човек идва по собствено желание на Земята.

Една сестра попита как да се освободи от кармата си.

Ето как: този, когото обичаш, не искай да го обсебваш.

Природата допуска да правиш, каквото искаш, но после ще ти даде добър урок. Да кажем, че човек се намира на върха на конус, обърнат с върха надолу. В конуса расте

нагоре плодно гърво. Ако човек иска да обрули плода и хвърли камък нагоре, камъкът ще падне върху главата му. Този пример обяснява следния закон: всичко, каквото човек върши – зло или добро, се връща на него.

Някой човек върши престъпления. Разумната Природа му дава един добър урок – прекарва го през страдания. Като мине време, той забравя. Дойде втори път, пак прави престъпления. Трябва десет пъти да се повтори това страдание, за да си научи добре урока.

Погрешката поправяй веднага, не я оставяй да ти турят лихва. В началото тя по-лесно се поправя. Това е Божественият начин. Колкото човек повече отлага, толкова по-мъчно се поправя. Малкият грях е семка. Някой казва: „Това е нищо“. Обаче последствията са големи. Малката семка пораста и става голямо гърво. Малките погрешки създават големи нещастия. Една кибритена клечка е малка, но може да унищожи цял град.

Един ангел, който съгрешил в онзи свят, не може да живее вече там. На онзи свят, като се разсърдиш на един човек, не можеш да останеш вече там.

Великият разумен свят определя съдбата на човека, и то не фатално, но съобразно неговите мисли, чувства и постъпки. Щом той ги измени, и Бог ще измени Своето решение за него – ще се измени съдбата му. Има статистика за това. Ти си търговец. Идва беден човек при тебе, иска да му помогнеш. Ти му казваш: „Иди да работиш“. Но след това идва една криза, изгубиш 30-40 хиляди лева. Земеделецът нарушава Божествените закони, но дойде суша или наводнение – отнесе всичко. Той ще има да помни. Не искаш да направиш една услуга – ще дойде една болест и ще платиш.

По закона на кармата руската аристокрация от най-горе слезе най-долу. И то в един живот, а не както в други случаи – в друго някое прераждане.

Докато живееш в безлюбието, ще се раждаш и прераждаш. Щом гойде Любовта, прераждането престава. Любовта ликвидира кармата.

Днес повечето хора чрез страдания ликвидират своята карма. За да се справите лесно с кармата си, пазете следното: не говорете лошо един за друг. Ако някой е от невъздържаните и не може да не говори лошо за другите, поне другите да бъдат внимателни и да не се обиждат. На едните казвам: „Въздържай се, за да не говорите лошо за близките си“. На онези, за които се говори лошо, казвам: „Не се обиждайте!“ Които обижда и който се обижда – и двамата не разрешават задачите си. Тогава кармата ще я разреши. Тя е строга и неумолима. Ако чакате кармата да разреши вашите задачи, нищо няма да постигнете.

Другият път, по който можете да ги разрешите, е Любовта. Ако човек избере този път, за него се отнася стихът: „Бог да обърше всяка сълза от очите ви“. Това наричаме ликвидация на старата карма. Всички хора са оплетени в нея. Ликвидирайте с нея!

Един ден Господ ще заличи всички грехове на хората, кармата ще се заличи и ще остане като филм. Тогава човек ще види какъв е бил в миналото, какво е правил. Миналото ще се заличи като карма, но като филм ще остане. Трябва да излезем от областта на кармата. В нея няма разрешение на въпросите. Тя е отклонение от Божествения път.

Дихармата – това са всички благоприятни условия за развитие. Дихармата – това е благодатта. Благодатта не се дава случайно, а само на този, който е готов да използва това, което му се даде. Говори се за онзи, който може да разбира и да се ползва.

Има два вида мъченици: едни умират, за да ликвидират кармата си, други се жертват за своите близки.

БЛАГОДАРНОСТТА

Скромният обяд под големия орех на двора завърши с кратка благословена молитва и няколко песни. Учителя погледна всички, усмихна се и каза:

За всичко, което ни донесят, аз съм плащал по невидим път. Като получа баница, разглеждам я от какво е направена. Направена е от брашно. Свързвам се с онзи, който е сял и жънал житото. Благославям труда на този човек и отминавам. Намеря овцата, от чието мляко е направено сиренето – и на нея благодаря. Намеря кравата, която е дала млякото си за масло – и на нея благодаря. Най-после благославям и онзи, който е направил баницата.

Като благодаря, човек поддържа и запазва вътрешната връзка с Бога. Тогава всичките му желания ще се постигнат.

Каква е разликата между светския и духовния живот? Когато човек яде и не благодаря, не съзнава, че всичко е дадено от Бога. Той е в светския живот. А като яде и благодаря на Бога, той е в духовния живот. Това се отнася и за всички други блага.

Когато Бог взема участие в работите ви, вие сте в духовния живот. Щом в работите ви Бог не взема участие, това е светският живот.

Благодарете на Бога и тогава, когато срещнете противоречия в живота си. Всякога трябва да бъдете доволни. Това е един момент: може да е само една секунда, една минута – бъди доволен в този момент. Имаш скръб, неприятност, тежест – тя може би ще седи една минута, след това ще си отиде.

Доволството и благодарността не значат примирение. Болен си – ще се стараеш да отстраниш болестта. Но във всеки момент бъди доволен и благодарен. Човек, като получи нещо, за всичко да благодари на Бога – така и той дава нещо от себе си. Ако приемете и не благодарите, няма да се ползвате от богатата на живота.

Обичате някого. Благодарете на Бога, който се проявява чрез този човек. Любовта не е негова. Благодарете за нея! Благодарността се изразява в това: да раздадеш част от това, което си получил, на другите.

Една сестра запита: „Учителю, как да благодаря за вниманието, с което ме приехте вчера на разговор?“

Като проявиш същото внимание към другите.

Човек, който се доближава до едно черешово дърво, яде от черешите му и не благодари на Бога, не е разбрал живота. Всички страдат от неблагодарност.

Някой е недоволен. А Бог му е дал толкова дарби, които той не е разработил. Недоволството пренятства за развитието на човека. Човек, който не е доволен от това, което има, слеза в по-долна форма, проявява животински качества.

Имате малка радост. Бъдете доволни и благодарни, че я имате. Не искайте по-голяма радост. Представете си, че имате скъсана шапка, скъсани обувци и грехи. Пристига някой и ви носи обувци. Благодарете на Бога за обувците и другите работи ще дойдат. Ако не благодарите, и обувците ще изчезнат. Който е благодарен за малката добродетел, и другите добродетели ще дойдат при него. Ако пътувате и сте доволни от времето, ако и да не е толкова добро, то ще се смекчи.

Ние, хората, искаме големи работи, та тогава да бъдем доволни. Ти бъди доволен от малките работи. Който е

доволен от малкото, ще дойде до голямото. Който е доволен от малкото благо, то расте и ще даде изобилен плод.

Ние искаме нещата да станат по нашата воля. Това е първата погрешка. Бог е създал света, ние трябва да желаем нещата да станат по Божията Воля.

Има една велика книга, която съдържа всички знания. Тя ще ви се даде, когато пазите следното правило: като станете сутрин, първо благодарете на Бога за живота, който ви е дал, за милостта, с която ви е обсипал, за хубавите мисли и чувства, които ви е изпратил.

ТРИТЕ СЪПАЛА НА НОВАТА КУЛТУРА

Посрещнахме Слънцето на планината. В низините нощта още се задържаше, а тука беше светло. Въздухът беше чист и прохладен като изворна вода. Направихме утринната молитва и упражненията, после приседнахме на тревата около нашия обичен Учител. През неизмеримото пространство топлината ни докосваше като благословение на Вечния. Мълчахме дълго, заслушани в тихия Глас. После Учителя направи превод:

Любовта е път на всички, които живеят за Бога.

Мъдростта е път на всички, на които Бог се изявява.

Истината е път за всички, които се учат да служат на Бога.

Всеки ден за човека трябва да бъде ден, в който Любовта се изявява, Мъдростта се изявява, а Истината го учи да служи на Бога.

Нека Любовта във вас да служи за мярка – да носи живот.

Нека Мъдростта във вас да служи за мярка – да носи Божията светлина.

Нека Истината във вас да бъде за мярка – да ви научи как да служите на Бога.

Свободата произтича от Истината. Човек е свободен, но не трябва да злоупотребява със своята свобода. Бог, който живее в нас, ни освобождава.

Любовта разрешава всички противоречия. Без нея животът не може да се оправи.

Мъдростта се справя с противоречията на ума. Истината се справя с противоречията на човешката воля. Любовта създава хармонията в света.

Мъдростта е най-високият връх. Тя разрешава противоречията между доброто и злото. Тя впряга и двете на работа.

Истината е най-великият диригент, който дирижира цялата Вселена.

Най-трудно се учи Мъдростта на Бога. И агенти, и ангели, и богове падат, като стигнат до изпитиите на Мъдростта.

Любовта е най-голямата сила в света, но трябва да гойдат Мъдростта и Истината, за да намери Любовта приложение.

ПРИЛОЖЕНИЯ

РЕЧНИК НА ЧУЖДИ И ОСТАРЕЛИ ДУМИ

Анероид – барометър

Дилаф (ост.) – гълги щипци за хващане на горещи предмети или за разравяне на огъня; маша

Дрехар (ост.) – шивач

Занят (рус.) – зает, ангажиран

Звонкови, звонкови пари (рус.) – монети

Кали-юга – според Ведите и хингуизма, Земята в своето развитие ще премине през четири епохи: Сатя-юга, Дваяра-юга, Третя-юга и Кали-юга. Последната е започнала през 3102 г. пр. Хр. и ще продължи 5000 г. Характеризира се с духовна деградация и разрушение.

Краски (рус.) – цветове

Непреривен (рус.) – непрекъснат

Нюкс – ароматът на ангелите, който се излъчва от тях поради тяхната чистота, светлина и святост (термин, даден от Учителя Петър Дънов)

Окарина (ит.) – малък глинен или метален духов инструмент, по звук наподобяващ флейтата

Скиния (библ.) – Шатърът, който Мойсей направил по повеля на Бога, за да си извършват евреите богослуженията до съграждането на храма (Из. 25 гл., и в следващите глави).

Уд (ост.) – крайник, орган на тяло

Харман (тур.) – място за вършеене

Петър Дънов
Учителя

ИЗВОРЪТ НА ДОБРОТО

Последно слово на Учителя
Мърчаево, 1944

Редактор	<i>Спаска Миховска</i>
Коректор	<i>Ваня Войнова</i>
Художник	<i>Илияна Попова</i>
Предпечат	<i>Иван Джеджев</i>

Издателство „Бяло Братство“
София, ул. „Ген. Щерю Атанасов“ 2

тел: 0896 669 768

www.beinsadouno.org
www.bialobratstvo.org
www.bialobratstvo.info